

הפגוע בוויה

העולם

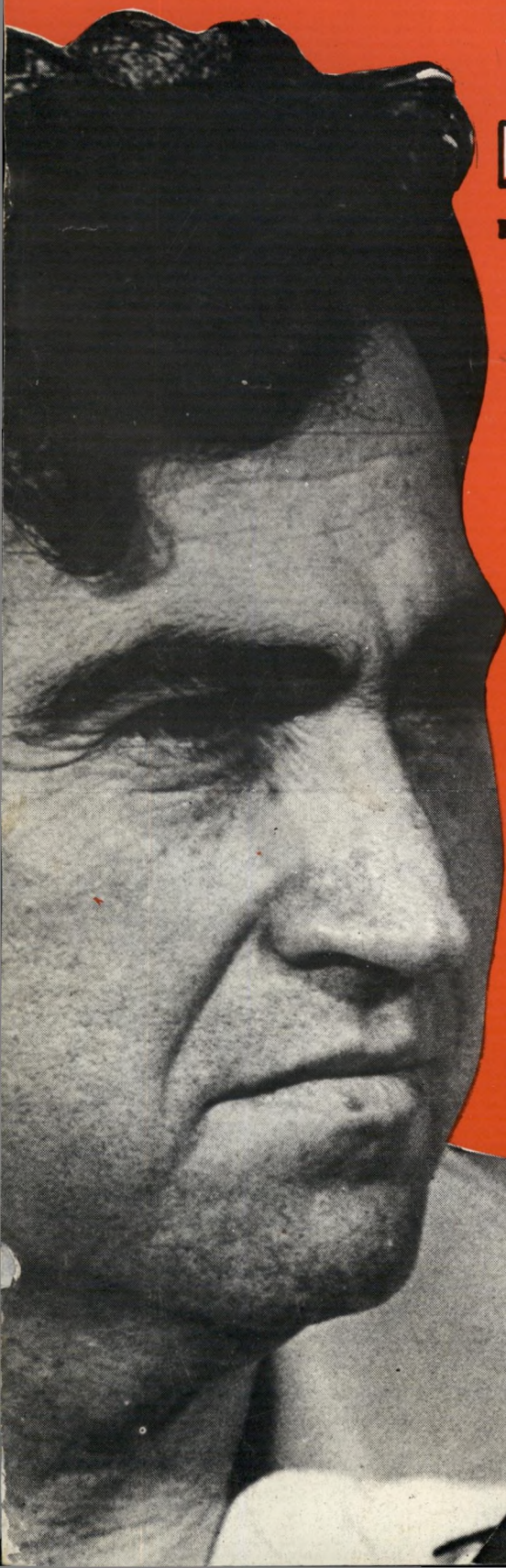
20

להיות או

לא להיות

20

שד החינור

אם בטלפון:
תפוקים
תפוקי על
אפוליות

אילנה וילי אורח היום? לימונדה

טוב לים שלמה

שער קידמי:

שער אחורי:

המד נגד ארידור ונגד גורן

שריחיונך וכולון המר מאיים
שוב בהתפטרות. עתה מכריעה
הממשלה בעימות שבינו ובין
שריחיונך. להמר יש חזית נר
ספת: הרבנות הי
ראשית. בינתיים
מתגברת התפיסה
בתוך המפד"ל.

הקטינה וכוונת הכדורגל

הוא נשא אותה לאשה כשהיתה
בת 15, ובחודש השמיני להר
יונה. עתה הגישה נגד בעלה,
הכדורגלן דויד אמינה תביעה
למזונות, והיא טוענת: הוא
מכה אותי, מתעלל בי, מסרב
לספק את מחסוריו
ואת צורכי בתנו
הפעוטה אך לעצמו
הוא דואג היטב.

סולומון אבו עדיין בכלא

בית המישפט ציווה לערוך מישפט חוזר לאסיר העולם סולומון אבו —
והוא עדיין יושב בכלא. האם יקבל חנינה? האם יימנע מישפט
חוזר? אור חדש על פרשת הרצח שהסעירה את המדינה לפני
11 שנה.

נלחמתי ונכצחתי עם בני עדות המזרח!

הח"כ מרדכי (מוטה) גור מדבר
בגיליון בראיון על האפשרות
שיתמודד עם שימרון פרס על
ראשות מופגת-העבודה, על
פגיעות של צה"ל במטרות אזי
רחיות ועל טוהר הנשק, על יחי
סו לעדות המזרח ועל המת
רחש עתה במפלגתו.

קפה וסמים

שוקי וייס, ממנהלי קפה דיצה בתל-אביב, נעצר כחשוד בסחר בחשיש,
בית-הקפה, שהיה מוקד משיכה לבהמה התל-אביבית, מושך עתה
נרקומנים ובלשים.

איפה הדגדגן?

גברים ונשים מגיבים על מאמרה של
האשה האוסטרלית. נערה בת 15
שואלת למקומו של הדגדגן. גבר אמי
ריקאי, בעלת של ישראלית, משווה
אמריקאיות לישראליות. אשה ישר
אלית, שחורה מארצות-הברית, משי
ווה אמריקאים לישראלים.

מיספור
האורגזמה
הושיית

רצח בווינה, צהלה בירושלים

מי מרוויח מהרצח בווינה? מי מפסיד? התשובה לשאלות אלה מגלה
את זהות המתנקשים. הקנצלר האוסטרי ספג מכה. אש"ף מיהר
לגנות, וברושלים ובדמשק חגגו. הכשה נוספת של אברגידאל?

הוא בן 23, היא בת 40

יומנו הפרטי של הגבר הצעיר שאשה בת 40 הזמינה
אותו להתגורר בביתה ולחיות איתה כבעל ואשה, ואחרי
כך התגלגלה עליו במישטרה, ואילו הוא עקב אחרי
השכנה בעזרת טלסקופ והתריד אותה במלפון.

תעלה ללא תועלת

האום מגנה, הירדנים מאיימים בתעלה משלהם, יובל גאמן מקווה
לפוצץ בעזרתה את סיכויי השלום, וככל הנראה לא תתחיל בניית
תעלת-הים לעולם, למרות שכבר מוציאים מיליונים על תכנונה.

שבח ויום ערך סקר ומצא כיצד הצביע העם בישראל
בבחירות האחרונות
על הדוגמניות הזוהרות של שבוע האופנה
מלכת היופי העולמית של החרשות-אילומות היהודיות
נפכת וביסוף נבחרה באילת

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-
אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תא-דואר 136 • העורך
הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורך-
תכנית: יוסי שנק • עורכת כיתוב: לודית בוארון • צלמי
מערכת: ציון צפריר וענת פרגוסמי • ראש המינהלה: אברהם
סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרונ • המו"ל: "העולם הזה"
בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כך
אביגדור • הפצה, גר" בע"מ • גלוסות צינקוגרפיה, "כספי" בע"מ.

ק/יא ירי.

מסתבר שמעיתי במדור זה כאשר
קבעתי לפני שבועיים, שמעולם לא הכיל
העולם הזה תוכן-עניינים.
העמיד אותי על טעותי שימרון סאמט,
שנימנה עם מייסדי שבועון זה לפני 44
שנים. סאמט, מוותיקי העיתונאים בארץ,
שכיהן כחבר מערכת הארץ עד לצאתו
לגמלאות, הוא אביו של עיתונאי אחר —
כתב הארץ גידעון סאמט, המייצג עתה
את עיתונו בארצות-הברית.
כותב סאמט-האב:

במאמריהמבוא שלך ("קורא יקר") אתה
מהרהר בפומבי בשאלת תוכן-העניינים
(אינדקס בלע"ז) וקובע, בין השאר, ש-
העולם הזה לא פירסם מעולם אינדקס.

עיתונאי סאמט עם כותב, נכדו וח"כ פרס
אמן במתן כותרות מבריקות

פשוט אינו אפשרי. בניגוד לשבועונים
רבים אחרים בעולם, המכנים את כתביו
תיהם זמן רב מראש, מתבשל גליון העולם
זהה כולו באותו שבוע. מכאן המתה הי
אקטואלי, העולה לא-פעם על זה שבועיתון
יומי.

מובן שיש חומר הנמצא בשלבים שונים
של הכנה במשך שבועות, ולפעמים אף
חודשים, אך לעולם אין לדעת שבוע מראש
אם יתפרסם ומתי. כי מאורעות השבוע
הם המעצבים את הרכב הגליון, את תוכנו
וגם את הניסוח הסופי של הכתבות וכותר
רוחיהן. מבחינה זו נשארו נאמנים לסיסי
מתו של אורי קיסרי, שהתנוססה במשך
שנים רבות בראש השער של כל גליון:
"יתמוס החיים. דופק הזמן".

אני שמח להיווכח כי ציבור-הקוראים
קיבל את חידוש הופעתו של האינדקס
השבועי בברכה. אם יש לך הערות על
צורתו והרכבו של תוכן-העניינים, הייתי
מבקש ממך להמציא לנו.

זה לא היה דרוש בימי כהונתו של אורי
קיסרי המנוח מאז ייסוד העיתון ב-1937
(בשם 9 בערב), ועד שקיבלתי מידיו את
תפקיד העורך ב-1950. עד כאן דברייך.
אורי אבנרי מכותב.

ומכאן הערתי: טעות בידך! כמי שהיה
חבר קבוע במערכת 9 בערב, ואחרי-כך
במערכת העולם הזה עד העברת העיתון
לידי עלידי אורי קיסרי, הריני יכול
להעיד שעורכנו, ידידי הנאמן אורי קיסרי
ז"ל, כן נהג — ולעיתים לא-רחוקות —
להעזר באינדקס ולהבליט את תוכן הי
עניינים, אפילו בעמוד הקידמי.

הוא היה, לדעתי, אמן במתן כותרות
מבריקות, אופייניות לרוח החיבור ומאוד
מתחכמות. ונהג לבחור את הכותרות הי
מוצלחות ביותר כדי להבליטן באינדקס.
אשר לשינוי בעיתונך היום על-ידי
הכנסת תוכן-העניינים בעמוד השלישי של
כל גליון — הריני סבור שהשכלת לעשות.
אגב: בשבועונים וירחונים נודעים ש-
בשפות לועז בעולם הונהג אף להקדים
פירסום (מראש) של הרשימות העיקריות,
העומדות להופיע בגליון הבא, מבלי לחי
שוש ש"הקונקרציה" תנצל הודעה מוק-
דמת זו על-ידי פירסומים דומים.
אגב: מאז חדלת להיות חבר-כנסת מור-
גשת יד-העריכה שלך בהעולם הזה ביתר

חזרי חזק

המערך מכין

מארב למנדלבאום

מינויו של משה מנדלבאום לתפקיד המיפגה לנגיד בנק ישראל מעורר תרעומת רבה במפלגת העבודה. מנדלבאום, שהוצב עתה כעמדת יזנוק לקראת קבלת תפקיד נגיד הבנק, היה ב-1977 ציר בוועידת ההתמודדות של מפלגת העבודה, ואף השתתף בניסוח מצע המיפגה. הוא הצטרף למפלגה רק אחרי תביעת המערך בבחירות. ועתה, טוענים במפלגת העבודה, הוא גובה את "מחיר הבגידה".

אנשי המערך מקווים שאפשר יהיה לנצל בגד משה מנדלבאום את עסקיו המפוקפקים של אחיו, הקבלן שימחה מנדלבאום. זה גידן לפני שלושה שבועות לשנתיים וחצי מאסר, אחרי שמכר דירות בבניין שבנה ברחוב הרב חן בירושלים פעמיים. לקבלן מנדלבאום היו גם עסקים מעבר לקו הירוק. ביניהם בית-חרושת בלוקים בקריית-ארבע.

מחנה רבין

מתפרק

בקרוב מנהיגי הקיבוץ המאוחד, שהיוו את עמודי השדרה של מחנה רבין, שורר עתה זעם רב על השותפות הפוליטית שבין יצחק רבין ובין אליהו שפייר. שפייר יצא בהתקפה חזיתית נגד אנשי התנועה הקיבוצית במפלגת העבודה, והללו הודיעו במפורש שבחירתו כמוזל המיפגה תביא לפילוג. תמיכתו של יצחק רבין בכמה ממחלכיו האחרונים של שפייר עומדת להביא לכך שמנהיגי המחנה הקיבוצי יודיעו לרבין כי שוב אינם עומדים מאחוריו.

גם קולס

מקורב לאייזנברג

הח"כ החדש אלי קולס (ליכוד), שהתמנה כיו"ר ועדת חוקה-חוקרי מישפט, מקורב לאנשי שאול אייזנברג במפלגה הליברלית, וגם הקאריירה המיקצועית שלו קשורה באחד מהם.

קולס עושה את תקופת ההתמחות שלו, לקראת קבלת תואר שני עוררין, במשרדו של הפרקליט אמנון רוזנשטיין. רוזנשטיין נמנה עם סיעת שרידיפת במפלגה הליברלית, והוא מייצג מדי פעם חברות של קבוצת אייזנברג בעניינים משפטיים.

מעמדו של קולס בראש אחת הוועדות החשובות ביותר של הכנסת עשוי להתברר כבעל חשיבות רבה למיליארדר היהודי-יפאני, שכבר יש לו אחיזה איתנה בממשלה.

מערכת

השולם הזה

משתתפת באכזה של נירה גל, חברת המערכת, כמות עליה אכיה

משה גולדין

והוא בן 84 שנים

המילחמה באפריקה -

טובה לישראל

יהלומנים ישראלים, שחזרו השבוע מחו"ל, טוענים שהמתיחות סביב גבולות דרום-אפריקה אינה עומדת להיפסק, עד שלא תושג עלייה משמעותית במחירי היהלומנים והזהב בשווקי העולם.

יהלומנים הללו אומרים כי שמועות הרווחות בחוגי קונצרן היהלומים של דהיבירס אומרות שהמתיחות באפריקה הדרומית — שכבר הביאה לפשיטה הדרום-אפריקאית לתחומי אנגולה — היא תוצאה של שיתוף-פעולה מוזר בין דרום-אפריקה וברית-המועצות.

שתי ארצות אלו הן המייצאות הגדולות בעולם של זהב ויהלומים, וסחר-החוק שלהן סבל מאוד בשנה האחרונה מהירידות התלולות במחירי הזהב והיהלומים. על-פי גירסה זאת, יועיל מצב מתוח ליד המיכרות בדרום-אפריקה במידה שווה לשתי המדינות.

מחירי הזהב כבורסות אירופה התחילו לעלות בשבוע האחרון. כארץ מקווים שעלייה חדה במחירי היהלומים תציל גם את הענף בישראל, הנתון בקשיים חמורים.

ביקורת על הממשלה

בספר של מוטה

הח"כ מרדכי ("מוטה") גור כותב עתה ספר על תקופת שירותו הצבאי. בספר הוא מקדיש קטעים מפורטים לתיאור מיבצע-אנטבה ומלחמת-ליטני ב-1978, שהיו בעת שירותו כרמטכ"ל.

בפרק הון במיוחד מליטני מותח מוטה ביקורת נוקבת על התהליך של קבלת ההחלטות בממשלת היכור ב-1978, כאשר הוא ניהל את המלחמה בלבנון.

צלם הפורנו

מבוקש על-ידי

האינטרפול

צלם הפורנו, דניאל גרנות, שנעצר לפני חודש כתל-אכזב בחשד שפיתח נערות להצטלם בעירום ולקיים עימן יחסי-מין, מבוקש גם על-ידי האינטרפול.

בימים אלה הגיעה למישטרת ישראל בקשת-הפגרה רשמית ממטה האינטרפול באירופה. גרנות מבוקש על-ידי מישטרת גרמניה, בחשד שביצע שם עבירות מירמה ואונס, עוד לפני שהיגר לישראל.

האיש הנכון

במקום הנכון

בחוגי המפד"ל מלגלים ואומרים שהרב הראשי, שלמה גורן, חלם את החלום הנכון, שבו הופיע גם האיש הנכון. "החזון איש", שהרב גורן אמר עליו שהופיע בחלום, היה הרב יוצא-ליטא ישעיהו קרלי, שישב בבני-ברק, ושנחשב כגדול הפוסקים במדינת-ישראל.

החזון-איש היה ידוע כמדרן גדול וגם כמחולל מופתים, ומה שחשוב לצורך תחלום — הוא היה מקובל על כל החוגים הדתיים, מתונים כקיצוניים.

סולחה בין מירחיים

ואשכנזים

סעודת "סולחה" חגיגית נערכה בין השלישי השבוע במיסעדת-יוקרה ליד תל-אכזב, בהשתתפות ח"כים מבני עזות-המזרח וח"כים אשכנזים ממפלגת העבודה.

במיפגת העבודה מקווים שהפעורה, שבה

יוגשו גם דג ממוצא בנוסח אשכנזי ("געפילטע פיש") וגם קוסקוס בנוסח יהודי מארוקן, תסייע לחסל את המרידות במפלגה. בפעורה ישתתפו כ-30 ח"כים.

מתיחות בתמ"י

בתמ"י שוררת לאחרונה מתיחות בין שני מנהיגי המפלגה, השר אהרון אבו-חצירא וסגן-השר אהרון אוזן.

סיבת המתיחות: סילסוך שפרץ בין אוזן ובין מוזל המפלגה, משה גבאי, מי שהיה יועצו של אהרון אבו-חצירא בעת שהיה שר-הדתות.

אורי זוהר

הצטרף

לנטורי-קרתא

הברזיל-שעבר אורי זוהר, שחזר בתשובה לפני כמה שנים, הגיע עתה אל החוגים הקיצוניים ביותר של העדה החרדית בירושלים. עד עתה היה אורי זוהר מקורב לשיבת אור שמח המייצגת פלג מתון-יחסית. עתה הצטרף לנטורי-קרתא — הפלג הקיצוני ביותר.

אשתו של זוהר, אליזה, מארגנת קייטנות לנשים, שבמסגרתן המוצגות היא "להחזיר בתשובה". אלונה איינשטיין השתתפה בקייטנה בזאת, וכתוצאה מכך חזרה בתשובה.

בבורסה מעריכים:

לא יהיה מיתון

בבורסה לניירות ערך בתל-אכזב טוענים הבורקרים הפרטיים שהבנקים הגדולים מפיצים במתכוון שמועות על אפשרות של מיתון מכללי בקרוב, כדי להביא להורדת רמת-השערים הגבוהה בבורסה.

לדברי הבורקרים מעוניינים הבנקים בכך שאחרי ההנפקות הגדולות שלהם השבוע תמותן עליית השערים של מניותיהם, שעברה בהרבה את עליית המדד, בשמונה החודשים הראשונים של השנה.

הבורקרים טוענים שמדובר במיתון מילולי, ולמעשה אי-אפשר להביא למיתון של ממש כאשר כמויות עצומות של כסף נמצאות בידי משקיעים רבים בציבור.

ההתמודדות

במיפלגת העבודה

תידחה

במיפלגת העבודה מעריכים כי לחציו של "האיש החזק", אליהו שפייר, לקיים עתה את ההתמודדות על תפקיד מוזל המיפלגה, יהיו ללא הועיל.

ההערכה היא שניתן יהיה לשכנע את חיים כריש להכניע את רצונו לכהן בתפקיד במשך שנה נוספת, ולקיים את ההתמודדות בעוד כשנה.

ייצוא סמוי

לארצות ערביות

כמה תעשיות ישראליות — בעיקר תעשיות-התרופות, תעשיות-הנייר והתעשיות-הצבע — עוסקות בייצוא סמוי בממדים גדולים לארצות ערביות באיזור.

ייצוא זה, שהתחיל מאז חתימת הסכם השלום עם מצרים, מהווה את ענף-ההכנסה העיקרי בשורה ארוכה של מיפעלים ישראלים. המדינות שאליהן מיוצאות הסחורות אמנם תוקפות את מצרים על יחסיה המיסחריים עם ישראל, אך ממשלותיהן יודעות יפה מהו מקור הסחורות שמגיע אליהן.

תוך אנחות וגניחות
שז מורות ותלמידים,
ואנחותיה הקלה שז החורים
החלה שנת-הלימודים

"אי-אפשר לסמוך על אף אחד!"
נאנחה המורה הצעירה ביום ה'
שלישי בבוקר, אחרי שהעירה את
עצמה, לראשונה מזה חודשיים, כי
שעה 7 בבוקר, שנת-הלימודים
החלה.

עד הרגע האחרון ממש קיוותה
המורה, כמו אלפים מחברותיה ו'
מאות אלפי תלמידים ותלמידות, ש'
משהו יקרה.

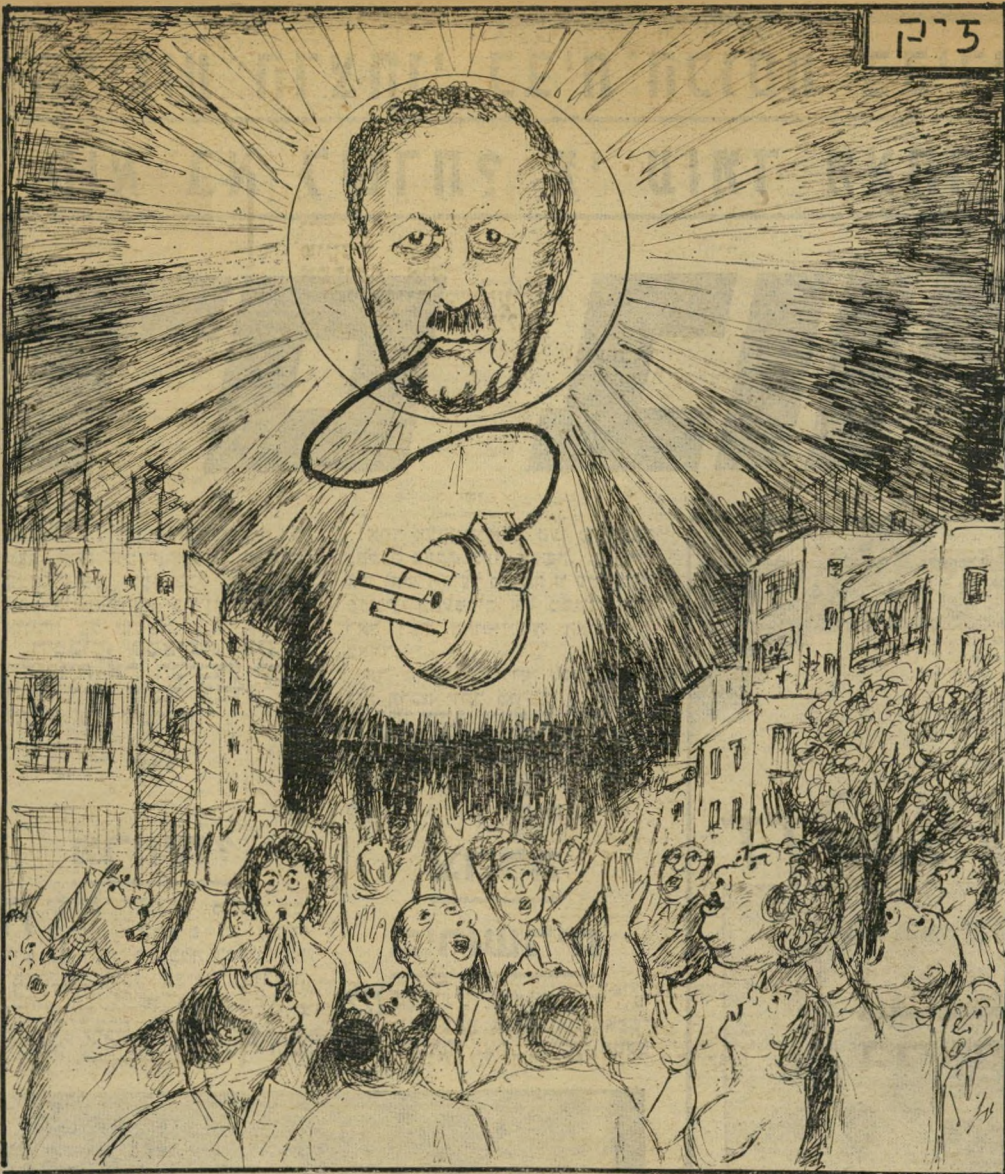
שרי-חינוך יעמוד באימויו ו'
ישבית את הלימודים.
הרשויות המקומיות התמרדנה ו'
תסרבנה לפתוח את בתי-הספר.
אירגון המורים יתמלא, ברגע
האחרון, רוח-קרב.

משהו.
אך שום דבר לא קרה. שר'
החינוך התקפל, כרגיל, כפי שהוא
מתקפל תמיד כאשר הוא מאיים
— אחת לחודש, בממוצע — להת'
פטר מתפקידו (ראה עמודים 8-9).
הרשויות התפשרו.

הסתדרות המורים שתקה.
שנת-הלימודים נפתחה, ומאות'
אלפי ווגות-הורים פלטו במקלה
אחת, אנחה עמוקה של הקלה.
רק פעם אחת. זה לא היה
חידוש של 1981. להיפך: כל מי
שגדל בארץ וזכר את הדבר מימי
ילדותו — לפני קום המדינה, כי
ראשיתה או בעבר הלא-רחוק,
זהו פולחן ישראלי מקורי:
האיום בהשבתת הלימודים ערב
פתיחת שנת-הלימודים.

בדרך כלל גורם לכך ציבור'
המורים, המקופה מאז ומעולם. אר'
לם רק פעם אחת מאז קום ה'
מדינה מימש את האיום והשבתת
את הלימודים — וגם זה לא כי
פתיחת השנה, כשהתלמידים מש'
תוקפים לכך יותר מכל.

בכל חמישים השנים האחרונות
היתה רק שבת-המורים אחת כי
פתיחת שנת-הלימודים, וזה היה
כעשר שנים לפני קודם המדינה.
כך, תוך אנחות וגניחות, החלה
שנת-הלימודים תש"ב. חודש לפני
תחילת השנה עצמה.

ויהי מרידור, ויהי אור

מדיניות

אשרי המאמין (לעצמו)

האם גוף שאינו

צד שביתת-הנשק

יכול להפך אותה?

לשקר אין רגליים, אומר הפיתגום.
גם לא לשקר דיפלומטי, שנולד ל'

צורכי נוחיותם של המשקרים.

כאשר כפו האמריקאים הפסקת'
אש על ממשלת-ישראל, בעיקבות
ההפצצה העקובה-מדם של חיל'
האוויר הישראלי בביירות, נולד
שקר: שזהו הסדר בין ממשלת'
ישראל וממשלת-לבנון, במצעות
ארצות-הברית.

כל העולם ידע כי לא היו פער'
לוח-איבה בין ישראל ולבנון, אלא

בין ישראל ואש"ף. הפסקת-האש'
היתה, כמובן, בין שני צדדים אלה.
אולם ממשלת-ישראל התכחשה לכך,
ביגלל איר-צונה להודות בעובדה
שהעניקה בדרך זו הכרה כלשהי
לאש"ף, כצד לוחם.

שרשרת פירכיות. ביגלל שקר'
דיפלומטי זה נוצר השבוע מצב
מגוחך.

בווינה ביצעה חוליית-פיגוע פלס'

טינית התקפה על בית-הכנסת המר'
כוי, ממשלת-ישראל טענה שאש"ף'
אחראי למעשה זה. בעיקבות המע'
שה הודיעה ממשלת-ישראל לממ'
שלת ארצות-הברית שהיא רואה כי
פעולה זו של אש"ף הפרה של
שביתת-הנשק. לטענתה, שביתת-
נשק זו אינה חלה רק על הגבול
הצפוני של ישראל, אלא בעולם
כולו. יתר על כן, ממשלת-ישראל
רואה את עצמה אחראית לשלום
היהודים ברחבי העולם, ועל כן
התקפה של אש"ף על יהודים היא
הפרת שביתת-הנשק.

הטיעון כולו כלל כמה פירכות.
בין השאר:

● אין כל הוכחה לכך שהפי'
גוע בווינה אכן בוצע על-ידי אש"ף.
כל ההוכחות הובילו בכיוון ההפוך:
שבוצע על-ידי אירגון-פורשים פלס'
טיני, דווקא כדי לפגוע באש"ף.
(ראה עמוד 6).

● שביתת-הנשק אכן אכן חלה
על הגבול הצפוני בלבד, כפי ש'
הגישה ישראל עצמה בעת שהושג
ההסדר.

● אין לישראל מעמד בינלאומי
כמגינה על יהודים שהם אזרחי
מדינה אחרת, ושום שביתת-נשק
בין ישראל וגורם כלשהו אינו יכול
לחול על אזרחי אוסטריה, צרפת
או כל מדינה אחרת.

אך הפירכה העיקרית היתה זו:
ממשלת-ישראל הכחישה בקול-יקר'
לות שיש לה ביכלל שביתת-נשק
עם אש"ף. היא עמדה בתוקף קי'
צונו על כך ששביתת-הנשק קיימת
בינה ובין ממשלת-לבנון, גם בדמיון
הפרוע ביותר אי-אפשר היה לייחס
לממשלת-לבנון את האחריות לפי'
גוע בבית-הכנסת בווינה.

תעמולה עצמית. למרות הר'
קע הקודר, יכול היה טיעון זה
להעלות רק חיוך על פני בעלי-
השיחה האמריקאיים של הדיפלומ'
טים הישראליים.

גם שאר הטיעונים לא נראו רצי'
ניים יותר. כך ביססה ממשלת-ישר'
ראל את טענתה לגבי האחריות של
אש"ף למעשה על העובדה ש"גמ'
צאו דיגלי אש"ף בדירה שבה נת'
פס המחבל השלישי".

לאש"ף אין דגל. הדגל המכונה
כך על-ידי התעמולה הישראלית,
בעיקבות עקשנית, הוא הדגל הלי'
אומי הפלסטיני, המקובל על כל
הפלסטינים בעולם, ושנולד שני
דורות לפני לידת אש"ף.

(המשך בעמוד 9)

הסקר של ח"כ שבח וייס מוביל למסקנה:

להעמיד את רבין בראש, לסלק את שריד ומכ"ם

אילו נערכו הבחירות בשישה
באוגוסט — חודש ושבוע אחרי ש'
נערכו למעשה, היה הליכוד זוכה
53 מנדטים, המערך היה זוכה
ב-43 מנדטים בלבד, המפד"ל וא'
גודת-ישראל היו זוכות בחמישה
מנדטים כל אחת, התחיה וחד"ש
היו זוכות בארבעה מנדטים כל
אחת, תל"ם של משה דיין היתה
זוכה בשלושה מנדטים, שינוי בשני
מנדטים ור"ץ במנדט אחד. כך
קובע הח"כ שבח וייס, פרופסור למ'
דעי-מדינה באוניברסיטת חיפה.
לדבריו, הוא הסיק נתונים אלה
מסקר שתוצאותיו מתפרסמות כאן
לראשונה, ואשר נערך יותר מחודש
אחרי הבחירות. בסקר בדק וייס
ליצד הצביעו הישראליים, וייס חקר
1700 נשאלים, והוא טוען שהסיווג
שערך על-פי קבוצות אוכלוסיה
שונות אינו מקובל על הסקרים.
שריד הפריע. הח"כ החדש
היה מעוניין במיוחד בצורת ההצ'
בעה למען מפלגתו, המערך. לדב'
ריו עולה מן הסקר שהי

היתה מיפלגת-העבודה מתייצבת
לבחירות ב-30 ביוני ללא מפ"ם.
היתה מקבלת 4% יותר מקולות
המצביעים, מכפי שקיבל המערך
כולו. 13% מבין אלה שלא הצביעו
למערך טענו בסקר של וייס שה'
מניע העיקרי לכך היה הימצאותו
של יוסי שריד ברשימה. המערך
היה מאבד 2% מקולותיו אילולא
הוצב שריד ברשימה.
וייס ערך לצורך הסקר סיווג של
האוכלוסיה לקבוצות שונות, ובדק
כיצד הצביעה כל קבוצה:
● בשכונות אמידות בערים
גדולות וותיקות ובפרברייקיה
הצביעו למערך 62%, לליכוד 26%
ולמיפלגות הדתיות 4%.
● בשכונות של שכירים ועצמ'
איים קטנים, בעיקר במרכז הערים,
הצביעו למערך 38%, לליכוד 49%
ולמיפלגות הדתיות 8%.
● בערי-עולים וערי-פיתוח, ש'
בהן לא עולה שיעור בני עדות
המזרח על 70% מן האוכלוסיה,
הצביעו למערך 39%, לליכוד 48%

ולדתיים 8%.
● בעירויות-פיתוח שבהן מהווים
יוצאי עדות המזרח יותר מ-80%
מכלל האוכלוסיה קיבל המערך
29%, הליכוד — 56%, הדתיים 9%.
ותמ"י כמעט את כל שאר הקולות.
● על המיפנה שחל בדעת הקי'
הל בין הבחירות להסתדרות והב'
חירות לכנסת מעיד נתון הבא:
קולות חברי ההסתדרות שבין ה'
מצביעים (63%) והתחלקו כך: ה'
מערך — 59% (לעומת 62% בבחי'
רות לוועידת ההסתדרות באפריל
השנה), הליכוד 37% (לעומת 28%),
וייס בדק את ההצבעה על-פי
עדות:
● מבין יוצאי עיראק הצביעו
54% למערך, 39% לליכוד ו-7%
לאחרים.
● מבין יוצאי תימן הצביעו
31% למערך, 53% לליכוד, ו-
16% לאחרים.
● מבין יוצאי צפון-אפריקה
הצביעו 18% למערך, 67% לליכוד
ו-15% לאחרים.

● מבין יוצאי פולין הצביעו
60% למערך, 31% לליכוד ו-9%
לאחרים.
● מבין יוצאי ברית-המועצות
הצביעו 62% למערך, 29% לליכוד,
ו-9% לאחרים.
● מבין יוצאי רומניה הצביעו
91% למערך, 13% לליכוד ו-9%
לאחרים.
המסקנה מנתונים אלה, טוען שבח
וייס, היא שהמערך הפך להיות
מיפלגת "הוואספ" — הוותיקים,
המבוססים ויוצאי ארצות לימפל'
— כמו המיפלגה הריפובליקאית ב'
ארצות-הברית, בעוד שהליכוד מה'
וזה עתה מעין קואליציה של "המי'
עוטים" — המהגרים החדשים יותר,
המבוססים פחות, בדומה למיפלגה
הדימוקרטית בארצות-הברית.
מסקנה זאת מתחזקת כאשר בוד'
קים את שיעורי ההצבעה במיפעל'
גות הגדולות בקרב קבוצות אוכי'
לוסיה המסוגלות על-פי מיקצוען.
● בקבוצה הכוללת אקדמאים,
סטודנטים, מורים ומורות, אחיות
והנדסאים (צווארון לבן), זכה ה'
מערך ב-54% והליכוד ב-32%.
● באוכלוסיה המתגוררת ליד
קיבוצים, ובין העובדים במפעלי
ההסתדרות, שהינם יוצאי עדות-
המזרח, הצביעו 26% למערך ו-
74% לליכוד ולמיפלגות האחרות.
● רבין היה עוזר. וייס בדק בס'

קר גם את השפעת תעמולת הב'
חירות לצורותיה השונות על המצ'
ביעים. הוא ביקש מן המצביעים
לומר את דעתם על טיבה של תע'
מולת המיפלגות השונות. רוב ה'
נשאלים סיווגו את תעמולת הלי'
כוד, שינוי, המפד"ל ושל"י כ"טו'
בה פלוס", תעמולת המערך סווגה
כ"בינונית ומטה", ותעמולת המיפ'
לגות האחרות סווגה כ"בינונית".

על פי הסקר השתתפו 28% מה'
מצביעים באסיפות-חוצות, 9% הש'
תתפו באסיפות באולמות סגורים,
6% השתתפו בחוגי-ביית, אצל 9%
מהמצביעים נערכו ביקורי-ביית, 7%
זכו לקבל שיחות טלפוניות, ו-4%
קראו חומר בכתב. 4% התבוננו
בכרזות (פלאקאטים), 14% קראו
מאמרים בעיתונים שהתייחסו למע'
רכת הבחירות, התיקשורת האלק'
טרונית מובילה בתחום התעמולה:
72% מבין המצביעים חזו בעלווירי
התעמולה בטלוויזיה ו-36% האזינו
לשידורי-הרדיו.

וייס בדק גם מה היה קורה אילו
הוצב יצחק רבין בראש רשימת
המערך. לדבריו מורה הסקר כי
במיקרה זה היה זוכה המערך ב-11%
אחווים נוספים מבין מצביעי הר'
שימות האחרות. לעומת, היה המצ'
רם מאבד במיקרה זה 2% מאלו ש-
הצביעו למענו.

מי ביצע את הפיגוע הרצחני בבית הכנסת בבירת אוסטרליה?

אילו מטרות הוא בא לשרת? מי עומד מאחורי החוקרים?

דם בוויה

התקפה על קרייסקי
שער השבועון האופוזיציוני ווֹכֶנְפְּרֶסֶה (עיתונות שבוועת), ובו כלייה הנשק שנחפסו אצל שני אנשי חוליית הפיגוע בנמל התעופה וינה. הכותרת: "קשר הטרור", תוך הבלטת שלוש האותיות פ"א"א. הגליון הכיל התקפה על הקאנצלר, ברונו קרייסקי ומדיניותו.

תבים והפרשנים, שכיריהעט ו- שכיריהפה של התעמולה הריש- מית, מילאו את החלל בטיעון זה. באווירה של שטיפת-מוח, נדם הד- שבוע קול ההגיון בישראל. אולם אין אדם רציני בעולם הד- מאמין כי אכן ידם של סוכני-סתר ישראלים במעשה. כרגיל, נעשית מלאכתם של ממשלת-ישראל והנני צים הישראליים בידי הניצים הפי- לסטיים.

המקור:

דמשק

ב צד הפלסטיני, ברור לגמרי למי היה עניין במעשה פרובוק- קטיבי זה: אנשי חזית-הסירוב, הד- ממשלה הסורית, וכנראה גם בעלי- הברית של סוריה בגוש המזרחי. המטרה היא כפופה: להי- רוס את מעמדו של יאסר ערפאת ולמנוע את ההתקרי- כות שבין אש"ף ובין אירופי- פה המערבית, שהיא שלב ב- בהתקרבות בין אש"ף ובין ארצות-הברית.

החוליה המתברת בין שני המח- נות היא ברונו קרייסקי, הנמל- מזה שנים מדיניות עקבית שנוע- דה לקרב את אש"ף אל המערב, תוך כדי חיזוק ההנהגה המתונה (המשך בעמוד 8)

אחד מעדיהראייה טען כי המת- נקשים צעקו, בעת מעשה, "פי-אל- אר" (אש"ף). על מציאה זו עטו מייד מגנוני-התעמולה של ממשלת-ישראל ושל האופוזיציה האוסטרית כאחד.

אך הרקע הפוליטי של מעשה היה הרבה יותר מורכב. כמו בכד פשע פוליטי. הי- שאזה הראשונה המזדקרת לעיני החוק היא: מי מרוויח מזה? איזו מטרה יכולה פעולה כזאת לשרת?

צהלה

בירושלים

ש אלה זו פוסלת מייד, כי- דבר מובן מאליו, את האפש- רות שהיתה זאת פעולה מטעם

סאדאת את ביקורו באוסטריה, ב- עצה אחת עם קרייסקי. קרייסקי עצמו נופש, כמו בכל שנה, באי הספרדי מאיורקה. בווינה השתררה אווירה של חופשה. ביצועה החולייה את המיכצע שלה. הוא היה כושל למדי, אך השיג את מטרתו.

מי

מרוויח?

ח ודיית-הפיגוע מתה שני אנשים, הטוענים כי הכירו איש את רעהו רק כמה דקות לפני ההתקפה, אחרי שקיבלו הוראות בכתב. הם חבשו כיסות וביקשו להיכנס בשבת לבית-הכנסת. נראה כי חזותם המיורחית הש-

תמונה שצולמה בי- שיא ביקורו של יא- ערפאת, שרהפנים ארווין לאנץ וראש עיריית-וינה לאופולד גראץ. לאנץ וגראץ בלטו במאורעות השבוע.

ערפאת בווינה

סר ערפאת בווינה, שאורגן על-ידי עיצאם סרטאוי

הנהגת אש"ף, שהיא גם הנהגת האירגון פת"ח.

יאסר ערפאת ואנשיו נחלו שרי- בוע הישג מדיני גדול, כאשר שרי- החוץ הצרפתי הסכים להיפגש עימו בביתו של ראש-הממשלה הלבנוני (תפקיד שבעליו הם תמיד מוסל- מים, בעוד שנשיא-המדינה הוא תמיד נוצרי-מארוני). זהו צעד גדול קדימה בדרכו של אש"ף להשגת הכרה מצד אירופה, שהיא הצעד הראשון לקראת הכרתה של אר- צות-הברית באש"ף.

ביצוע התקפה רצחנית, המקוממת אוטומטית את דעת-הקהל האירופית נגד אש"ף, 24 שעות לפני הפגיו- שה חזאת בכיירות, לא יוכרז היה להיות אלא מעשה איבה נגד ערפאת ופרובוק- קציה חמורה ביותר נגד הנ- הגת אש"ף.

חומה עוררה את השדם של שני השוטרים האוסטריים, שהוצבו כי- שומרים על הבניין, והרגילים ליהר- דים אוסטריים בהיריעור. כאשר עיכבו את השניים, פתחו אלה בי- פעולה מבוהלת, ירו וזרקו רי- מונייד. שני עובדי-אורח נהרגו, 18 נפצעו, ביניהם שני השוטרים. את המצב הציל נהגו של איש- עסקים יהודי. האיש היה שומר- ראש חמוש, כנהגים רבים של אני- שיעסקים, יהודיים ולא-יהודיים, באירופה של 1981. מכיוון שהיה נוצרי לא התפלל, אלא עמד בכני- סה באפס-מעשה, כאשר החלה הד- תקרית. הוא שלף את נישקו, ירה ופצע את אחד המתנקשים. השני ברח ונתפס אחרי מירדן, בכלים של השניים נמצאו כתובות, והד- מישטרה פעלה בזריזות כדי לנצלן. איש שלישי נעצר מייד בדרך זו. הפעולה כולה היתה חובבנית בצור- רה שכמעט לא-תאמץ.

אבו-נידאל לדמשק, ומשרת עתה את הקו הסורי. פת"ח דן אותו מ- זמן למות, אך לא הצליח לבצע את גזר-הדין.

מטרת החוליה בווינה: די- בצע התנקשות ראוותנית בשני האישים המסמלים יור- תר מכל את הרעיון של שומר ישראל-יערבי, ושעמד דו-לחיות על אדמת אוסי- טריה: הקאנצלר האוסטרי, ברונו קרייסקי, ונשיא מצ- רים, אנוור אל-סאדאת.

לפי שמעות הרוחות בווינה, הנהיג המישטרה האוסטרית לראש- שירותי-הביטחון של אש"ף (ושל פת"ח), אבו-אייאד (שמו האמיתי: צאלח חלף), לחקור את שני הא- טריים. עוד לפניכן נחקרו, כנראה, בידי הד"ר עיצאם אל-סאדאוי, הד- איש שניצח על יומת-השלום של פת"ח באירופה. כתוצאה מן החקירות ביטל אל-

(טויפ עם אוזניות)

717

"סטודיו"

"נעורים" מתרוממת

"קנגורו"

"סטודיו" מתרוממת

עַמּוּד יֵכָחֵד

A black and white photograph showing a hand holding a small, rectangular electronic device. The device has a dark, textured surface with a small, light-colored rectangular area on the left side, possibly a display or a button. A coiled cable is attached to the top left of the device. The device is held in a way that shows its front and side. The background is dark and indistinct.

ספת "סטודיו" רבי־שימושית.
ספת "סטודיו" פונקציונלית ומשתלבת
להפליא גם בחדר קטן.
מיתררת בשני דגמים:
"סטודיו" — ע"ה סטה קלה של המשענת,
ואפכת ספה "סטודיו" היפה למיטה
כפולה נוחה.
"סטודיו" מהרוממת — ספה יפה ביום,
מיטה כפולה בלילה וארגון מצעים מרווח
לכלי־לילה.

חילג בעלי'נס

החופש הגדול

תצוגה ומכירה: רשת חנויות 'ניב' ● ניר-צבי: טלפון 054-20777. תצוגה ראשית תל-אביב: דיונגוף סנטר, קומה ב', תל-אביב: רח' דיונגוף 203. ירושלים: רח' יפו, מרכז כלל, חנות 226. תצוגה ראשית לצמח: מפרץ חיפה, רח' ההסתדרות, ליד משרד הרישוי. ● חלפה: רח' הרצל 78. ● באר-שבע: רח' הפלמ"ח 71. ● נתניה: רח' הרצל 45. סוכנויות מורשת — ניו ג'רסי: 4601805/6 (201) Tel. Sharut, 310 Paterson Plank Road Carlstadt, N. J. 07072. ● ירושלים: רהיט רויאל, דרך בית לחם 120 ● תל-אביב: רהיט ורד, הרצל 154; רהיט מוניטין, נחלת בנימין 122 ● הרצליה: רהיט נתן, סוקולוב 67 ● ראשון-לציון: רהיט ענף, הרצל 103 ● חולון: דיורוט, אילת 18 ● חדרה: תרבות הדיור, הגיבורים 78 ● נתניה: רהיט עילית, ככר העצמאות 11 ● כפר-סבא: רהיט תלחי, וייצמן 141 ● רמת-גן: רמ"ג, פול-רובין 26 ● אשדוד: אשדוד רהיטים, בית כנרת. ● לנססטר, א. התעשייה, עמל 55 ●

של אש"ף, הנתמכת בידי סעודיה. ההתקפה בוונייה היא ראשיתו של מאמץ מכונן, מתוחכם ושיטתי לשבור את החוליה המהפכית הזאת.

כמו בפעולות הקודמות, שהחלו עם הירצחו של היינץ ניטל, חבר העירייה וראש האגודה לזיכרון אוטו-יהודים, נועדה ההתקפה על בית-הכנסת להשיג את היעדים הבאים:

● לעורר באוכלוסייה היי אסטרית שינאה כללית ל"פלסטינים". האיש הפשוט ברחוב בוונייה אינו מבדיל בין קבוצה פלסטינית אחת לשנייה. המילחמה בין קבוצות פלסטיניות על אדמת אוסטרית, תוך הריגת אוסטריות חפים-מפשע, מעוררת בו תגובה נגד כל הפלסטינים. מצב-רוח זה מופנה, כמובן, נגד מאמציו של הקאנצלר קרייסקי לפעול להתקרת בות פלסטינית-אירופית, פלסטינית-אמריקאית ופלסטינית-ישראלית.

● לעורר התנגדות פניו מית נגד קרייסקי. באוסטרית החל משבר כלכלי. מיפעלים חשיר בים נסגרו, ונוצרה אבטלה. קריי-את-הקרב של האופוזיציה היא: קרייסקי מזניח את ענייני ארצו, כדי לשחק מישחקים חובבניים מר נאיביים. יתכן כי התקפות אלה יכריחו את קרייסקי להקטין את פעילותו בעניינים הפלסטיניים.

● ליצור אקלים כללי ב"אירופה שימנע התקרבות נוספת בין מדינות השוק הי-משותף וכן הנהגת אש"ף. ובכך לחסל, או לפחות לצמצם, את פעילותה העצמאית של הנהגת אש"ף. התוצאה: הגברת האפר טרופסות הסורית והסובייטית על אש"ף, והפרכת האירגון למשרת עיוור של מדיניות דמקט ומוסקות. שרשרת הפרובוקציות משרתת היטב את המגמות האלה. מבצעי הם מדיניות בכל הזדמנות שהם שייכים לאש"ף. השימוש בשם אל-עאסיפה, הורו הצבאית של איר-גון פת"ח, נועד אף הוא למטרה זו. אנשי אברגידאל טוענים שהם אנשי פת"ח האמיתיים, וכי איר-גון הוא אל-עאסיפה האמיתי — מאחר שערפאת ואנשיו בגדו באיר-דיאלים האמיתיים של האירגון: השמדת ישראל.

מטרה נוספת שהושגה השבוע: הסיכסוך הפרמננטי הרדום עם ברונז קרייסקי החלקק מחדש, בצפוי, כאשר קרייסקי מהיר-חיי מה הגיב בחריפות על כמה הערות שמחות לאיר ועיונות שבאו מירושלים. מכיוון שאלה היוו התערבות גלויה וברוטלית במדיניות הפנים האוסטרית, לטובת האופר יוציה הימנית, גרם הדבר להתפתחות מחאות והשמצות.

ניצים

למען ניצים

בזמן תמיר, יש כאן שותפות אינטרסים מוחלטת בין המדיניות הניצית של ממשלת-ישראל ובין מעשיה ודבריה של חזית הסיור הפלסטינית.

אחרי התקרית הווניאית חגגו כדמשק וכירושלים ב"אותה המידה. ואולי גם על גדות המוסקוואה.

לא במיקה — לשתי הבירות יש מטרה משותפת אחת: להפיל את ההנהגה הממונה של אש"ף, להפוך את האירגון לאבר מדולדל וחסר-עצמאות באגף הערבי הקרי-גוני, ולמנוע כל תקומה ליוזמת שלום אשר תביא. במקדם או במאוחר, להקמת מדינה פלסטינית עצמאית לצד ישראל, על בסיס של הכרה הדדית.

לפי כל הסימנים, זוהי רק ההתחלה, וצפויות פעולות יזומות נוספות להשגת יעדים אלה, לשימחתם הי-גלויה או המוסווית של קברניטי ישראל.

הפעם היה הקרב אבוד מראש. שרה-חנינוך, זבולון המר, איים להתפטר רק מתוך הרגל. ראש-הממשלה, מנחם בגין, אף לא היה צריך לפנות, כהרגלו, אל השר השממון והתמימי-למראה ולבקש ממנו לא לעשות צרות. אף לא היה צורך שראש-הממשלה יחוש בליבו, כפי שקרה לא אחת בעת משברים ממשלתיים. די היה במי-חשים קלים בדרך — והמר התי-קפל ללא תנאי.

בו ביום ניתנה עליו מהלומה בחזית שניה, כאשר הרב הראשי, שלמה גרן, איים להוציא נגדו כתב סירוב והחרמה, צעד בעל משמעות חמורה ביותר לאדם דתי. ידידיו אינם יודעים מה קרה לו הפעם. "הוא התנהג כמסומם", אמר אחד מהם. המר ידוע במפד"ל כי טקטיון מעולה שיועד לנתב יפה את מהלכיו בסבך הפוליטי, ושאינו עושה צעדים בלתי-מחשבים. מר ליטקאי ממולח כמוהו לא ציפו שיחשוב שהוא יכול להילחם בו בזמן בשלוש חזיתות שונות — ול-נצח.

זבולון המר מצפה מאבק נוקשה בתוך מיפלגתו. הוא נתון בעימות מסובך מאוד מבחינתו ומבחינת הציבור הדתי בכלל. נגד הרב הראשי, שלמה גרן, אף אין ספק שהיריב הקשה ביותר, שדווקא נגדו ביקש המר להתמודד תחילה, הוא שרה-אוצר יורם ארידור.

שרי הליכוד יודעים יפה שהם חבים חובה על נצחונם בבחירות לשני אנשים: למנחם בגין וליוורם ארידור, כאשר לא ברור כלל למי ולמה היה חלק מכריע יותר בני-צהון: לשעשועים המדיניים והרי-טוריים שסיפק בגין, או ללחם הנדבות הכלכלי שסיפק ארידור. לא ניתן היה להעלות על הדעת ששרי הליכוד יניחו למישו — ויהיה זה גם שותף קואליציוני חשוב — לזכות בקרב נגד שרה-אוצר. למען שלום-בית דובר אמנם על פשרה, אך גם המר ידע יפה שהובס בקרב נגד ארידור.

בית-קברות

מפוקפק

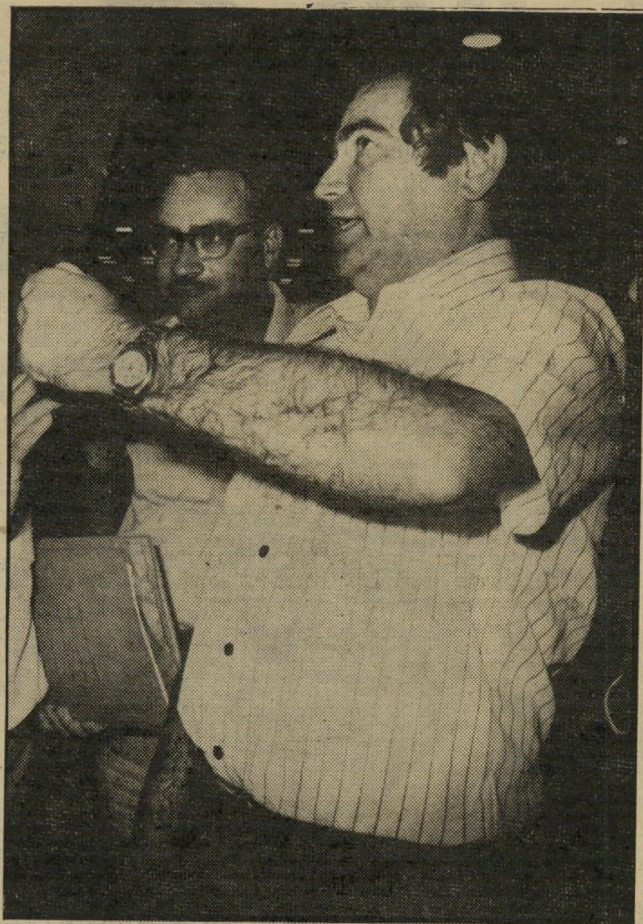
כאורה ניהל זבולון המר את המערכה נגד ארידור, לשם שמייס: למען הקציבה של מערכת-החנינוך הישראלית. ידידיו ב"מפד"ל, וגם כמה מיריביו, טוענים שהם לא מה שהם מכנים גישה מ"לכתית אמיתית. אך מאחרי הגישה המאכלית מסתתרת גם שאירות אישיות עזות מאוד.

רק לפני שנה וחצי דובר בעיר תנונת הישראלית בהרחבה על ה"אפשרות שרה-חנינוך העציר וה"מצליח מטעם המפד"ל יהיה פעם, בעתיד, מועמד לראשות הממשלה, אם יוצר המצב הפוליטי המתאים. באותה הזדמנות דובר גם בה"פיתח המפד"ל למיפלגה כלל-לאר-מית, לא לדתיים בלבד.

מה שהוא נמצא בדרך הנוכחית. בנובמבר 1980 התנגש שרה-חנינוך ב"קרב חזיתי עם שרה-אוצר דאז, ייגאל הורביץ, ויצא מן הקרב כש"ידו על העליונה. שרה-אוצר התי-פטר מהממשלה כאשר לו החלי-טה — לפחות על גבי הנייר — לאמץ את מסקנות דו"ח ועדת עצי-יוני כדרישתו של המר.

שרה-חנינוך היה אז בשיא הפור-פולאריות שלו: איש המפד"ל שמ"נהל קרב עקרוני על ענייני השייך לציבור כולו, ולא-דווקא לציבור הדתי. אין ספק שזיכרון הניצחון ההוא היה לנגד עיניו של המר כאשר התחיל במערכה נגד שרה-אוצר הנוכחי.

איום

בני

שוררים

פק. "מי שמצא מאה דרכים לטהר ממזרים, היה יכול למצוא אלף דרכים כדי לטהר קברים", אומרים במפד"ל. מדוע, אם כן, נאבק גורן בלהיטות כזאת?

המפתח הוא חוק הרבנות הראשי. על-פי החוק הקיים, מסתיימת כהונת הרבנים הראשיים בתום שתי תקופות. יש צורך בהערכת חוק מיוחד בכנסת. אם לא יהיה חוק כזה, יסיים שלמה גורן את תפ-קידו בתוך זמן קצר, והוא אינו רוצה בכך.

אחת הגירסות אומרת שגורן מב-קש להרחיב את בסיס התמיכה בו. בגוף הבחור את הרבנים הראשיים יש ייצוג גדול גם לחוגים קיצוני-ניים יותר מחוגי המפד"ל. וגורן מבקש להשיג את תמיכתם לקראת המערכה על המשך כהונתו כרב

אלא שהנסיבות היו שונות לחלוטין.

הנסיבות השתנו לא רק בתוך הממשלה. המפה כולה השתנתה. אף המר, שמאז התבוסה שנחל במפד"ל בבחירות האחרונות מס-תובב כמי שחרב עליו עולמו, לא היה מסוגל לקרוא את המפה. המהלומה שספג שרה-חנינוך ב"מערכה נגד ארידור, עשויה להיר-אות כלטיפה קלה לעומת החבטות שהוא עלול לספוג משלמה גרן. במפד"ל רווחות כמה הערכות באשר לסיבת העקשנות הפיתאומית של הרב שלמה גורן בענייני החפיר-רות הארכיאולוגיות בעיר-דוד. איש אינו מוכן להתייחס ברצינות לאפשרות שהרב הראשי עושה את מעשיו ללא חשבון של רווח-ההפסד פוליטי, אלא פשוט משום מאמין שאסור לחפור בבית-קברות מפוק-

המורלס נסיר המכד"ל" כקומדיה ישראלית: להתפטר בגלל

לערוך בחירות פנימיות - או לא, לגרום לעריכת בחירות

הראשי לישראל. ומשום כך אימץ ללא ויכוח את פסק ההלכה של הרב עובדיה יוסף, שנבחר בתמיכת רבני אגודת-ישראל שבגוף הבחור.

סוף לחלומות

א לא שגיסה זו אינה מסבירה, עדיין, מה סיבת המילחמה הי-אישית שמנהל גורן נגד המר דווקא. ההסבר שנותנים לכך במפד"ל הוא זה: כאשר הורכבה הממשלה שלחצו שני אנשים למען מינויו של זבולון המר כשר-הדתות, נוסף על תפקידו כשר-החנינוך, היו אלו אה-רון אבר-חצירא, שרה-חנינוך, שרה-אוצר, שביקש למנוע את התיק מיוסף בורג ומסיעת למפנה השנואה עליו. רבים מאנשי עדות-המזרח ש"נותרו במפד"ל ולא הצטרפו אל אבר-חצירא הם תחרי סיעה זאת (הת"כ בנציון רובין, איש תמ"י, היה חבר הסיעה) ואבר-חצירא רצה להבהיר להם כי אם ישארו במפד"ל, ישארו ללא משרות רבות. האיש השני שניהל מערכה למ-ען מינויו של המר כשר-הדתות, היה הרב שלמה גורן. גורן היה מקורב, מאז שיחרורו מצה"ל, לחר-גי הצעירים במפד"ל. הוא ידע ש"אם ימונה המר כשר-הדתות, מובטח לו שיועבר החוק אשר יביטח את המשך כהונתו כרב ראשי, שכן העברת חוק זה היא בתחום סמ-כותו של שרה-חנינוך. אלא שהמר הפקיד אותו לחסדיו של יוסף בורג, איש סיעת למפנה. לסיעה זו יש מחסור במנהיגים פוליטיים שיוכלו לרשת את יוסף בורג כמנהיג המפד"ל, אך אין לה מחסור ברבנים שיוכלו להחליף את שלמה גורן כרב ראשי. על פי גירסה זו, נוקם עתה גורן במר שזיכר אותו במסגרת עיסקת מאה המיליונים, שתוסבר להלן.

זבולון המר היתה ברורה היטב המשמעות של העדפת פסק-הלכה תורני על-פני חוק המדינה: סוף דרכו כשר-החנינוך, קץ התדמית שבנה לעצמו כאיש בעל גישה ממלכתית, ולא דתית-צרה, וכתו-צאה מכך — סוף לחלומותיו לה-פוך מנהיג לאומי. גם יוסף בורג לא התרגש במיוחד, ואף לא הסי-תיר את דעתו שעל-ידי פסק-הלכה זה חיסלו הרבנים הראשיים את סי-כויהם להמשיך בתפקידם.

כאשר נמצא שרה-הפנים יוסף בורג באלכסנדריה, הודלפה לעיתונים ידיעה על כך שבורג הציע לבן-מאיר ללכת אל גורן ולהפחיד או-תו, שאם יתקש בפרשת החפירות לא ייבחר לכהונה נוספת כרב ראשי. מטרת ההדלפה היתה להו-כיח לגורן שיש לו יריבים קשים יותר מהמר, ושנגדם, ולא נגד צע-ירי המפד"ל, צריך גורן לכוון את מילחמתו.

אך כן מאמצי הפירה היו ללא הועיל. גורן החליט להילחם עד הסוף, ואף גייס לעזרתו את החלום שבו הופיע "החזון איש" (ראה ידיעה בתקשיר). גורן סיפר את סיפור החלום בסודי סודות לידיו. הוא ידע היטב שחלום מסוג זה עשוי לעשות עליהם רושם גדול, אך לעורר ליגלוג כללי אם יתפרסם ברבים. ואמנם, גורן גילה שלא רק הוא נלחם עד הסוף, מישו הדליף את הסיפור, שהיה בידי כתב קו-ישראל במשך 36 שעות, וששודר רק לאחר שפורסמה הידיעה על החלום במעבר.

עתה מפעיל שלמה גורן נגד המר את כל-הינהגש החדיש ביותר השמורים באמתחתו — חרמות וגי-דויים דתיים. המר עלול לגלות ש"איבד את מעמדו לא רק כמנהיג לאומי-אלא גם כמנהיג דתי. בכך

מודעה שתישאר, מן הסתם, יחידו במינה בפולקלור הפרלמנטרי וישראלי, ואולי גם העולמי. נאמר בה כי "רות ועקיבא מודיעים באושר על הולדת בן אח לאיילת".

היה זה נוסח מרתק, מכמה בחנות:

● רותי נוף אינה קיימת. עומת זאת קיימת פקידה בשם רותי הולצמן, רווקה בת 32, עובדת במלון דן בתל-אביב, האם.

● עקיבא נוף הוא גבר נשוי אך לא לרותי הולצמן. אשתו הועיתונאית מירה נוף, שנוף מסן

(המשך מעמוד 5)
על פי הגיון זה יכלו הבריתים, בשעתו, לטעון כי "הסוכנות היהודית אחראית למעשה הטרור של כנופיית-שטרן, מפני שדגל-הסוכנות נתפס בחדרם של הטרוריסטים מכנופיית-שטרן" אלא שלא היה קיים דגל של הסוכנות. הדגל הכי חול-לבן היה הדגל הלאומי היהודי.

אלא שכמו תמיד, התעמולה משכנעת את בעליה, המתבסמים בה, אך אינה משכנעת את מי שהיא מכוננת אליו.

אם הדיפלומאטים האמריקאיים לא צחקו, הרי זה ביגלל החשש כי הטיעון — מופרך ככל שיהיה —

שרים המר ובורג
עוד שנה וחצי?

רותי ועקיבא נוף

מודיעים באושר
על הולדת בן
אח לאיילת

נכד

לנחמה ויהושע הולצמן ז"ל
ולחיה ויהושע נפרסטק

תי-חשומר, לי באב תשמ"א, 30.8.81

מודעת-הלידה ב"מעריב"
אח לאיילת —

הווג נוף-הולצמן, ערב הלידה
— הורים מאושרים

לתת לה גט, ושעימה הוא מביסכסוך ממושך, רצוף סקנדל סירוב לשלם מזונות, קובלנות מיטרתה על תקיפה גופנית פקודת-מעצר אחת. סיכסוך זה הוליד כמה הצעות-חוק של הומוק, שנועדו לשפר את מעבליכים המישפטיים התלויים עומדים.

● הבן החדש הוא רק אח ח לאיילת נוף, בת ה-5 וחצי, ב של עקיבא ומירה נוף.

מדוע הודרז נוף לפרסום מו מכוונת זו? יש לכך סיבה בה בניגוד לגברים אחרים, הניעים, בדרך כלל, אירועים מ זה שמחזן לגדר הנישואין, מעו נוף דווקא לפרסם ברבים את יינו — כאשר הם נוגעים לנ

בא לשרת מטרה מסוימת: חי דוש המלחמה מצד ישראל בלבנון.

אישים

שיא החוצפה

מודעה קטנה בצהרון
מוסיפה שיא חדש
לנוף הישראלי

יש הגדרות שונות למושג "שיא החוצפה". הגדרה אפשרית: "עקיבא נוף".

השבוע עבר עקיבא נוף את כל השיאים הקודמים, שצינו את דרכו רבת-השערוריות. בצהרון מעריב התפרסמה, ביום השני, במקום בולט בעמוד שש,

עליה המסתמנת בכוחו של הליכוד בחודשים שקדמו לבחירות, תועיל גם להם, אם ידגישו את שותפותם עימו. הליכוד לא הותקף אפילו פעם אחת על-ידי המפד"ל בתעמולת הבחירות שלה. אריה האן, מזכיר סיעת המפד"ל בכנסת ומראשי הצעירים, קיים מדי יום, בתקופת מערכת הבחירות, ישיבת-יאום עם דובר הליכוד, דויד אדמון. אחד משרי המפד"ל הידוע בחריפות, לשוננו, אמר בעיקבות פגישות אלה על אריה האן: "הוא אינו דובר אמת, הוא דובר הליכוד".

התוצאה היתה גוראה. היום אין עוד ספק לאיש במפד"ל שהליכוד היה גולן הקולות העיקרי של מצביעיה. מניחות תוצאות הבחירות שנערך במפד"ל התברר שתנועת התחיה נטלה מהמפד"ל מנדט אחד או שניים, תמ"י נטלה אף היא מנדט אחד או שניים, ואילו הליכוד גול ממנה שלושה מנדטים.

הודאתו של המר באחריות, היא שגרמה לו להסכים לוותר על תיקי-הדתות, אך לא בחינם. במפד"ל מכנים זאת בשם עסקת המאה מיליון: לרשותו של המר הועמד סכום של מאה מיליוני לירות לצריכים מיפלגתיים פנימיים, שבעזרתם, כך נאמר, הוא ישקם את מיפלגתו.

למתנגדיו של המר, אנשי סיעת למיפנה, ברור שחלק נכבד מסכום זה יופנה לשיקום כוחו של המר עצמו. תוצאות הבחירות לימדו ש"ויתקי המפד"ל, המהווים את בסיס-הכוח העיקרי של סיעת למיפנה, נשארו נאמנים למיפלגה. את המפד"ל נטשו בעיקר הצעירים יותר, בוגרי ישיבות בני-עקיבא, העירוי-ניים והאשכנזים. הם הצביעו לליכוד, גם אנשי גוש-אמונים לא התפתו, והצביעו למען התחיה.

המר מבקש לבנות מחדש את בסיס-הכוח שלו — ולעשות זאת במהירות. במאי 1982 אמורה להיערך ועידת המיפלגה, ולראשונה מזה שנים רבות עלולות להיערך גם בחירות בוועידה זו. המר יודע שאם ייערכו בחירות, לא יהיה די בתמיכת רונני-כוח בתוך קבוצת ההנהגה של המפד"ל. יהיה צורך במצביעים ממש.

וכך, כמו המלט, נסיך דנמרק המעונה והמיוסר במחזהו של שייקספיר, מגלגל המר את עיניו כלפי מעלה, כשכל קיומו הפוליטי מונח בימים אלה על כפות המאזניים.

גם השפיעו תוצאות הבחירות בצורה הקשה ביותר דווקא על זבולון המר ועל צעירי המפד"ל. מייד לאחר הבחירות אף הצהיר המר שאינו רוצה להיות שר, ושהוא רוצה להקדיש את עצמו לשיקום מיפלגתו. הוא הודה, למעשה, כי אתריות לחבוטה, אתריות רבה מזו שר מנהיגים אחרים במפד"ל — של כל אדם אחר במפד"ל.

תחת השפעתו של המר — אימצה המיפלגה את הקו הלאומני, ומיעטה להדגיש את דאגתה לצרכים דתיים. היה זה המר שלחץ בתוקף למניעת פרישתו של הרב חיים דרוקמן מהמפד"ל, ולשילוב אנשי גוש-אמונים ברשימת המיפלגה ל-כנסת. היה זה המר שחזר במרץ אחרי אבר-חצירא אחרי שזוכה — וספג ממנו יריקה פוליטית בפרץ צוף. אך חשוב מכל: היו אלה המר וצעירי המפד"ל שדאגו "ליישר קו" עם הליכוד ערב הבחירות.

צעירי המפד"ל היו סבורים שה-

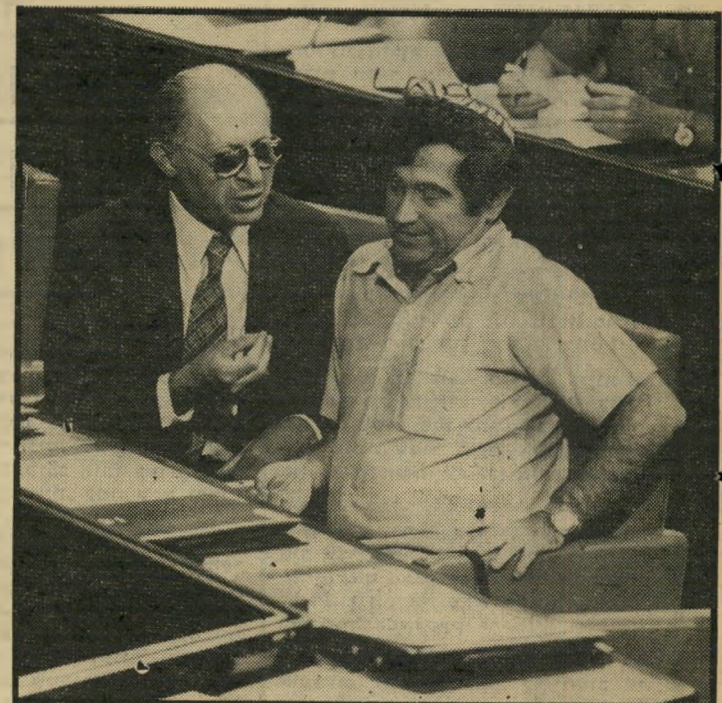
הוא מציב את זבולון המר ואת המפד"ל כולה בפני דילמה קשה ביותר: אם תתעלם מפסקי-ההלכה של הרבנות, תהיה זו פגיעת-מוות במוסד הרבנות הראשית, והודאה בכך שלמעשה מהווה רבנות זאת מעין סניף של המיפלגות הדתיות, כשהיא מקבלת את כל סמכותה מ-המיסד הפוליטי, וכפופה לו. אם תקבל המפד"ל את פסקי-ההלכה, יתכן שיהיה עליה לפרוש מהממ"ש ולהפך את האיוון העדין, ש"היא מקיימת מזה עשרות שנים, בין ציות לצווים הדתיים-תורניים ובין הליכה בתלם ממלכת.

יריקה

פוליטית

המפד"ל עומדת לפני ברירה זו בתקופה שהיא הקשה בתולדותיה. בחירות 1981 היו קרב ווטר-לו של המיפלגה-הדתית-הלאומית, ושל נפוליון-המלטהמר, לא לחי-

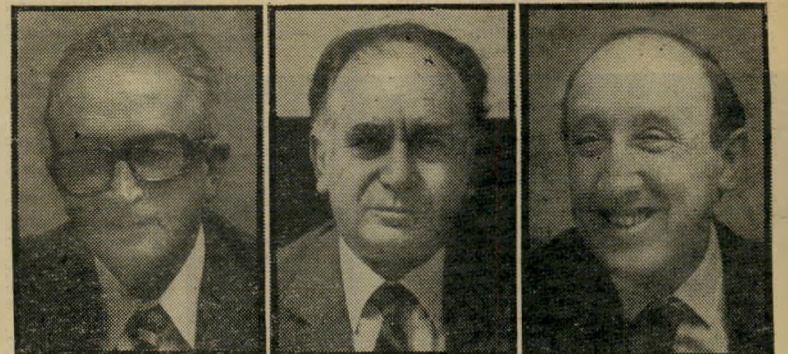
המר עם בנין
אל תעשה לי צרות!

הנבחרים: למה כדאי לעבוד קשה ולהיות מנכ"ל בבל"ל

זה שבנק-לאומי יצא בסוף השבוע שעבר בהנפקה, "הגדולה ביותר בתולדות הבורסה", אנו כבר יודעים. אבל, כדי לצאת בהנפקה צריך להגיש תשקיף. במסמך מסימך זה מביאה החברה לידיעת הציבור את כל הפרטים על מצבה. מירסום התשקיף טעון אישור הרשות לניירות ערך. הפרטים המופיעים בתשקיף חייבים להיות נכונים, והדגש הוא על חייבים. החוק קובע עונשים על מסירת

ארנסט יפת ברוך יקותיאל יוסף ראש

ישראל רוזין מרדכי אינהורן יעקב זאנא

מידע לא נכון, שעלול להטעות את המשקיעים בכוח. מירסום התשקיף הוא רק התחלה של תהליך. אבל אותנו יעניין הפעם פרט מעניין מתוך התשקיף: כמה מרוויחים, או, ליתר דיוק, מהי הכנסתם של מנהלי בל"ל. ב-1980 היא היתה 5.2 מיליון שקל ברוטו, כולל הוצאות נלוות. ב-1979 היה שכרם 1.7 מיליון שקל. הנתונים מתייחסים לשכרם של יו"ר ה-דירקטוריון וחמשת המנכ"לים המשותפים וכן שכר חברי מועצת המנהלים.

מבניית יוקרה "אסטון-מרטינ" למנהלי בנקים: 14 מיליון לירות לפני מס

ביטוח

ביטוח מנהלים: לא כל-כך בטוח

עשרות אלפי המבוטחים בביטוח מנהלים עלולים למצוא עצמם במצב מאוד לא נוח, כאשר יפרשו מעבודתם. למה? בגלל האינפלציה. ההפרש בין מה שהמבוטח אמור היה לקבל בתנאים רגילים, בלי אינפלציה, ובין מה שיקבל למעשה, בתנאים של אינפלציה דוהרת, מסתכם בעשרות אחוזים. כדי להסביר את הדברים, נציג את תוכנית ביטוח-המנהלים של ש.ה. שבי-טח עצמו באחת החברות הגדולות בארץ. תקופת ביטוח-המנהלים (ביטוח-חיים), המשלב חיסכון וביטוח-ריסק) היא בין האחד ביוני 1964 לאחד ביוני 1991. מר ש.ה. משלם את הפרמיה שלו מראש, בכל שנה, כשסכום הביטוח מותאם למדד פעמיים בשנה — באחד בפברואר ובאחד ביולי. כלל זה חל על כל הפוליסות מסוג זה, הקיימות בארץ.

כאשר יפרוש ש.ה. מעבודתו בחודש יוני 1991, יקבל את הסכום המגיע לו, כפי שיוחשב באחד בפברואר באותה שנה, כאשר המדד הידוע באותו תאריך יהיה זה שפורסם ב-15 בינואר, המתייחס לחדש דצמבר של השנה הקודמת. בקיר צור: ש.ה. יפסיד שישה חודשי מדד, שהם האינפלציה שתצטבר מדצמבר 1990 ועד ליוני 1991.

כאשר החל ש.ה. את תוכנית הביטוח שלו, היו שיעורי האינפלציה נמוכים, ואיש לא יכול היה לשער, כי אי-פעם תהיה חשיבות רבה להפרש של שישה חודשים. היום נראה העניין אחרת. אם ש.ה. היה פורש השנה, מה היה קורה? האינפלציה בין דצמבר 1980 ל-יוני 1981 הסתכמה בכ-50%. אם מיורד ענו המבוטח היה מקבל בתחילת יוני סכום של מיליון שקל, על פי תחשיב המבוטח על דצמבר 1980, הרי שהפסיד כ-350 אלף שקל — כשליש מהסכום שהגיע לו. הפרש זה הוא כה משמעותי, שלעיתים הוא יכול להוות את ההבדל בין חיים בכבוד ובין עוני. איש לא יוכל לערוב לנו שהאינפלציה ב-1991 לא תהיה גבוהה יותר ועימה גם הפסדיהם של המבוטחים.

מהו הפיתרון? פשוט מאוד, להתאים את סכום הפוליסה בכל חודש ולא בכל שישה חודשים, ואז יהיה סכום הביטוח מוצמד במלואו למדד האחרון. נראה ש-מטעמי נוחיות אין חברות הביטוח עור שות זאת, המפקח על הביטוח אינו עומד על כך, ורוב המבוטחים כלל אינם יודעים מה מצפה להם.

תערוכות

מה יתר מהר

מאכזב מידון?

אופנוע מירון

הפעם נספר על מה שיקרה, בפעם הראשונה בארץ בסוף החודש. הפעם נוכל לראות מכוניות וגם אופנועים ש-אותם רואים רק בסרטים. אלה שמארגנים את תערוכות המכוניות בתל-אביב עשו חשבון והחליטו — אם מוציאים בארץ על רכב והסובב אותו עשרות מיליארדי שקל (!) בשנה, למה שלא ילקחו קצת מהשמות שעל העוגה? לא חשוב מי מצא את מי, היום ה"ישראלי את המארגן הגרמני, או להיפך — שניהם החליטו להמר על הסקרנות של הישראלים. כדי לספק סקרנות זאת, הם יביאו ארצה 40 כלי-רכב מכל-מיני דגמים, סוגים, צורות ושנות ייצור — החל ממכוניות שמהירותן 300 קילומטר בשעה וגמור באופנועים המגיעים למהירות של 328 קמ"ש. אז מי שמתעניין יכול לקחת סיבוב בתשלום, כמובן.

הבורסה

מי יצטרך לעבוד קשה, כדי שהמאזן יראה יפה

השבוע החולף היה עדיין עצבני. אומנם פחות מהשבוע שלפניו, אבל בכל זאת. חלק מאוירת האידאות יצרו מילחמת ההודעות והידיעות על הפסדי הבנקים המתמחים במתן אשראי ליהלומנים.

ההנחה הרווחת בין ציבור המשקיעים שבנק זה כמו רישיון להדפיס כסף, עדיין לא חלפה. בנק תמיד מרוויח, ובאמת, ב-1980 הרוויחו הבנקים יפה מאוד. גם במחצית הראשונה של שנת 1981 היה הרווח נאה, בעיקר אצל אלה שהסעיף "חובות מסופקים" לא גדל ריאלית. מכל העסק הזה של אשראי מובטח בחלקו, או לא כל כך מובטח, יצא נקי לגמרי בנק הפועלים — זה לא השטח שלו. גם הבנקים שספגו הפסדים יתגברו, אבל פי-יב ודונות יצטרכו לעמול קשה כדי שהמאזן של הבינלאומי יראה יותר יפה. ואולי גם, לחרוג מהמדיניות של אי-תמיכה במניותיהם, כפי שכבר עשו בשבוע האחרון, בלית ברירה. הבה נניח להם להתאושש. אגב, מתי יפורסם ה-מאזן?

מישהו, קרוב לעניינים רמז לי, שבי-בינלאומי" יהיו שינויים פרסונליים, אך דאג לומר שלא כדאי שאפרסם את העניין. שכן, אם אפרסם, ידחה מועד "השינויים" מה דעתכם, על איזה מחנה נמנה הרומה, על אלה ש"ישנו" החוצה או למטה, או על אלה ש"ישנו" למעלה?

צמוד וקצר

נו, מה אתם אומרים על הצמודים? ירדו, מה? בטח שירדו. או הפלא הזה, שמה שירד זה טוב, חל בעיקר על ה-צמודים. למה? מה שירד יותר, יצטרך אחר כך לטפס יותר. ומי שקונה כרטיס בקומת המרתף, נוסע יותר קומות. את ההסבר הארוך הזה עם הדוגמה אפשר לסכם במילה אחת ארוכה: ה-צמודים יהיו יותר אטרקטיביים. בינתיים היו פדיונות גדולים מאוד, כדי שיהיה כסף להשקיע במניות הבנקים. אז מתי באמת יהיה מעניין וכדאי לרכוש צמודים? קודם כל, תנו להנפקות הגדולות להיגמר, ואז למי שיש עוד כסף, ואם הנציג של בנק-ישראל בבורסה יתנהג בהתאם לציפיות, יהיה כדאי לרכוש צמודים. הפעם, העיתוי המדויק, הוא ש- "הפוך עני לעשיר".

מה שחשוב - טוב תמיד

מניות טובות — נכסיות ובריאות — טובות תמיד. אפילו ירדו קצת, ירידה סימן לעליה בעבר, וגם בעתיד. קחו את "פולגת", את "עלית", ואפילו את "דו-בק". באלה כדאי להחזיק. גם "ים ה"מלח", למרות הירידה היא מניה טובה מאוד. סבלנות רבות!

● אלקטרה המשיכה לעלות — אמרתי לכם. תראו איך נראה המאזן.

● בתיבת נח של "אררט 5" התקינו מנוע דיזל חדש תחת משוטם, והיא עלתה יפה מאוד. מר שני, קיבלת סוכנות של מנועי דיזל, מה קרה לנעליים?

● ויש לנו עוד יופי של עליות ב-"דורע" וגם ב"ארלדן". למה? כובע! ולא רק משום שיש להן קשר למקרקעין. אלה מניות לצעוד איתן בזחירות. אני לא טיפוס זהיר. לכן אני לא משקיע בהן.

● מה קרה ל"אפריקה"? עוד שבוע טוב עבר עליה. מי זה דוחף אותה כל הזמן? אם לא קבלו אז אולי ההתנפלות על הקרן החדשה של דיסקונט, "תאנה", המתמחה במקרקעין.

● עכשיו יש לי עצה טובה מאוד: קנו אופציות, לא חשוב מה, לא חשוב מי. זוהי האופנה האחרונה בבורסה של תל-אביב. אפשר גם לקנות חבילה בקרנות המתמחות באופציות. שיעשו הם את ה-עבודה.

אנה נס האנוס?

חפשו אותו בפרי'לי.

פרי'לי מעדן חלב
עם המון תותים, אוכמניות,
אגנס, או משמש. מה יכול
להיות טעים יותר, בריא
יותר.
אפשר לאכול אותו או
לשתות אותו.
להשיג בכל עונות השנה.

תנובה
כל טוב מן הטבע

המון פרי' בפרילי

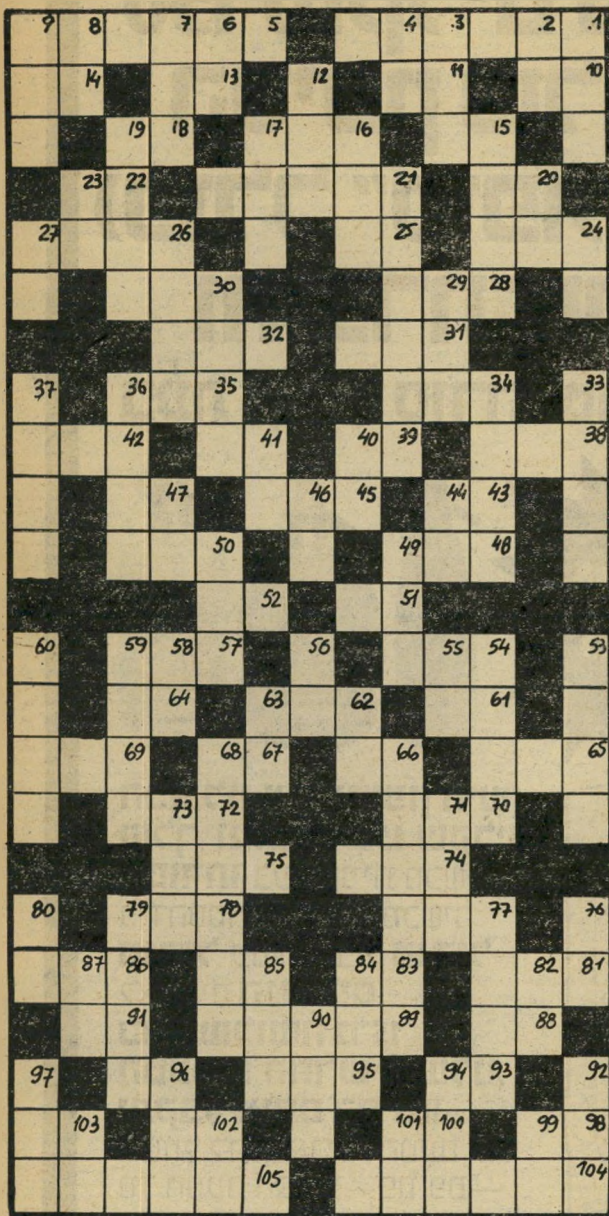
אני צועד לאליפות עם סבריינה!

Handwritten signature

גרבי הספורט של סבריינה.
הרגליים של האלוף.

sabrina
סבריינה ✓ סימן שזה מור

אחדות מן ההגדרות,
הן חלקי פסוקים, פית-
גמים או אימרות.

מאונך:

(1) קריאתו של ארכימדס;
(5) האי שבו נערך הניסוי
האטומי הראשון; (10) נקי מ-
חטא; (11) נקבה בסלע; (13)
„אומץ“ בהשאלה; (14) חומה
נמוכה; (15) בבואה כהה; (16)
רגב; (18) ר"ת שמו של
משורר גדול; (20) עם 20 מאר-
נך — נתן, שבר; (21) מה
שראה הבורא ביום ג' פע-
מיים; (22) אל היערות במי-
תולוגיה; (24) אחת מארצות
אמריקה הדרומית; (25) הבקר
המרביע; (26) ראוי שיצחקו
לו; (28) פיתרון; באור; (30)
דבש נוזל; (31) הדר; (32)
יהודה ושומרון; (34) בעלה ה-
שני של רות המואביה; (35)
גורעץ; (38) התפשטות בכיוון
מסויים; (39) שירה; (41)
„שבשבת כיון ד... דש“; (42)
עדנה; (43) אמרת החתן בחר-
פתו — „הרי...“; (45) „בור“
ששתיים ממנו אל תוורק בו...“;
(47) עלוב, ללא מישענה; (48)
הצלע השלישית במשולש ישר-
זווית; (50) מישקל הסחורה
ללא האריזה; (51) אחד מאש-
פת קופידון; (52) מגן, כוח;
(54) לענה; (57) סיפור אלגורי
קצר; (61) אות המסמלת נצי-
הון; (62) „טובל ו... בידו“;
(64) מועד; (65) ביצה; (67)
מנה; (66) מספיק; (67) בעל-
חיים הנושם בזימים; (69) גיס,
אחי הבעל; (70) בנו של יוסף
המצרי; (72) משמש בבית
המרחץ; (74) עולם; (75) פיזר,
הפיץ; (77) קורמפריד בדק-
דוק העברי; (78) „... חציר,
גבל ציץ“; (81) שמן משובח;
(83) מיכללה אמריקאית; (85)
חילאווייר (ר"ת); (86) „אין
הביישן...“; (88) „אם אין
אני לי מי...“; (89) עיר מור-
סיקת ה„קאנטרי“ בארה"ב;
(91) קידומת לשמות הולנדיים;
(93) חיק; (95) אנרגיה; (96)
הוולד בכבשים; (98) מקום
מידרך היין; (100) התנשאות
טבעית של אדמה; (102) הרבה;
(103) טבעת באף בהמה; (104)
אדיש (2 מילים); (105) מן ה-
ספרים החיצוניים.

מאונך:

(1) „יש אדם קונה עולמו
בשעה...“; (2) גם; (3) הלך
רכיל; (4) משענת; (6) מאברי
הגוף; (7) „אם אין... אין
תורה“; (8) שבת מעמלו; (9)
„מה... יום?“; (12) ה...
המשולש לא במהרה יינתק“;
(15) מוזק, טהור; (16) סלע
עשיר בפחמת סידן; (17) „ידע
.. קונוה וחמור אבוס בעליו“;
(19) „... של נמושות“; (20)

בטמפרטורה נמוכה; (21) ישוב
ליד ת"א, על גבול ביקעת
אונג; (23) אחד השוואים; (24)
שר בממשלה; (26) „שומר פיו
ולשונו שומר מצרות...“; (27)
ניצוץ; (29) כמות רבה; (30)
נטול תיקוה; (33) אר"ם...“;
(34) רמאי; (36) „חנוד לנער
לרפי...“; (37) בכי, אבל;
(40) בבקשה; (41) שופט במיש-
פט; (44) בדרגה אחת פחות;
(46) קול גברים נמוך בזימרה;
(47) מצב במישחק המלכים;
(49) לחש, ההור; (50) תכ-
שיט; (53) „טול... מבין עי-
ניך“; (54) סרט קולנוע על חיי
מתאגרף; (55) אוי; (56) חבל;
(58) ראשיהממלכה בפרס; (59)

כד; (60) שאול; (62) דורון;
(63) כנף; (66) בעל-חיים ממיש-
פחת הלווייתנים; (68) אחד
ממלאכי שמים; (71) רקיע; (73)
חוד; (76) בכורו של נח; (77)
מסית; (79) רגיעה, שאננות;
(80) בת-קול; (82) תנועה קצו-
בה באוויר; (84) מאבני החור-
שן; (85) הבדלה; (87) מזון
משמים; (90) שמה הפרטי של
אשת נשיאנו הראשון; (92)
נודמן עם מישעה; (94) מאצ-
בעות כף הרגל; (96) גם הוא
מאבני החושן; (97) למצוא
מחס בערמת...; (99) סימן
נגינה; (100) מדף; (102) בסר
לם התורים; (103) עוד נשמה
באפו.

אין שם עצם

על מה מבוסס מסק ה-
הלכה האוסר הפירות
ארכיאולוגיות בעיר דוד
בירושלים?

בניה שהרב שלמה גורן הרס, כי
דבריו, שתי חליפות (!) וסימן את
חיוו היקרים (!) ויצא עם שלל רב

— שק מלא עצמות. מנין לו לרב
המכובד שאלו עצמות של יהודים
דווקא?

כידוע, ההבחנה בין יהודים ו-
בין לא-יהודים מבחינה אנטומית
היא אפשרית, אך בניגוד לדיעות
המקובלות, באותו המקום בגוף ש-
בו אפשרית ההבחנה, אין שום
עצם! כלומר, גם אם מצא הרב
המכובד שק מלא עצמות-אדם, ית-
כן מאוד שעצמות גויים הן אלו,
וכידוע, לא מתנגדת הרבנות שלנו
כלל שיחללו בתי קברות של גו-
י"ם!

ורר קר, ירושלים

הלאה הכבייה

השאלות שמעוררת „מיל-
חמת הקברים“ בעיר דוד
בירושלים

תופעת האלימות כפי שבאה
לידי ביטוי בהתפרצות חרדים בי-
שאלת החפירות הארכיאולוגיות
מעוררת שאלות מספר: כלום הדת
תחליף בעתיד את חוקי מדינת ישר-
אל? האם קומץ של דתיים יוכל
לכפות מרותו על ציבור כה רחב
של חילוניים, אשר אינו חפץ ב-
כפייה-דתית? עד מתי נסבול מתור
פעת האלימות הברוטלית?

הריני קורא לכל האנשים שוחרי
החופש, אלה שמאסו בכפייה-הדי-
חית, להרים קול צעקה ולמחות
נמרצות, הציבור החרדי חייב לדי-
עת ולזכור, שבכוח הזרוע לא יוכל
להכתוב להמונים בארץ צורות
חיים.

אין הציבור החילוני חפץ להפי-
רע לשמירת השבת בבני-ברק או
בירושלים, אולם הוא לא יסבול
שיפריעו לו לחיות כרצונו.

יוסף פנחס, רמת-גן

הוא יהיה איש השנה!

קוראים מציעים מועמדים

שנת 1981 עמדה בסימן החרפת
היחסים הבינעדתיים בישראל. מי
שהצית את הניצוץ היה שר-הדתות
לשעבר, אהרון אברוהא, אשר
יצא זכאי, פחות או יותר, במישפטו
הראשון, וכבר הוא עומד למישפט
שני. מי שהביא אותנו למצב שבו
אדם כזה יכול להיות סמל לעדה,
הם האשכנזים. כאשר שופטים אר-

תם אין שום מקום לספקות, ואין
שום מקום לזיכויים. הם אשמים.
אברוהא הוא איש השנה.
גדי רצון, תל-אביב

כל ניתוח אובייקטיבי של השנה
שעברה יצביע על כך שהעובדה
הבולטת ביותר בה היא החרפת
היחסים הבינעדתיים. כמבטאה ה-
בולט של מדיניות זאת הוא הנשיא
הנבחר של ארצות-הברית, רונלד
רגן. הוא צריך להיות איש השנה.
אליהו גלברט, חולון

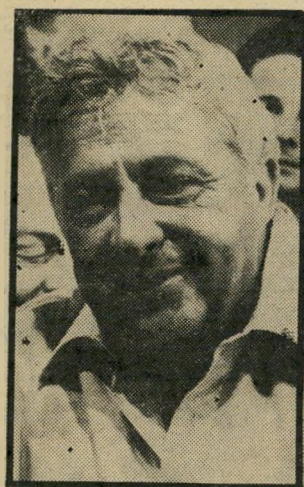
... זהו האיש שהעלה את הר-
ליכוד לשלטון בישראל, כאשר
חילק סוכריות בשפע, סוכריות
גשמיות וסוכריות מילוליות. זה
האיש שסיפק לעם היושב בציון

שר אברהם-חצירא
סמל לעדה

נשיא רגן
החרפה

שר שרון
בתור בדיחה

לחם ושעשועים. זהו בניגוד-הדור,
ושמו מעתה בגידור.

צחי עמית, ירושלים

... איש שנת תשמ"א הוא זה ש-
בתשמ"ד יכניס את ארליך למחנה
ריכוז, ואולי עוד קודם לכן יקיף
בטנקים את מישור ראש-הממשלה.
ולו גם בתור בדיחה — שר-הביט-
חון החדש אריק שרון.

צביה דנציג, תל-אביב

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

קורסים פזרות נשים - קוסמטיקה - פדיקור ופדיקור
הוצאת שער בחשמל (אפיליציה)

* טלון ומכון יפני

תסרוקות, תספורות, החלוקות, סלסול,
צביעה, כסים, טיפול פנים, איפור,
הוצאת שיער בשעווה

* פננת כלות *
מחירים עממיים - שרות מעולה.

תל-אביב יודפת 4 ניד דיוואר 190 226066 229388

דלת-גן הרצל 86 מול בנין אואדים "סלון אזה"

כדאי להזכיר כי לפני כ-45 שנה היה זה אותו חזן עצמו, סוציאליסט ולוחם ללא חת, אשר פירסם ב"דבר דאז, בעצם הימים הנוראים, ארבעה או חמישה מאמרים נגד ה"דת, בהם נתן ביטוי חריף ונוקב לדעותיו החילוניות המשוחררות. והיום? כדברי "שעיהו הנביא: "והיה העקב למישור". יעקב חזן

ביצועיט חיובי

הוא קרא על המושבה האחות כפר-תבור, ומגיב ("העולם הזה" 2292)

כצופה מן הצד המבין משהו ב"שלטון המקומי, הנני מבקש לקבוע, שכפר-תבור כיום הגה הרבה מעל

עורך רוזנבלום אייזיק

לום, עורך ידיעות אחרונות, ב-7 באוגוסט 1981. אביגדור דהן, קרית ביאליק

דברים

נוראים

מי אמר על ראש-הממ"ש של שנתנו את הדברים הנוראים הללו?

...והיפוכו בבגין, שבאצ"ל לא היה בבחינת, איי-איי-איי כלל, כי הקובעים שם היו אחי רים, אלה שתיכננו ואירגנו ועלו על הבריכות, כשהוא — עיקר תפקידו היה לייצג אותו בחוץ...

הכותב: ד"ר הרצל רוזנב

חזר בתשובה ומטורפוז דומה עוברת על מפ"ם כולה, כמדומני. יצחק סובל, תל-אביב

אין קליטה

במושבה וותיקה ראש-פינה לא קולטים את שני דורי הטלוויזיה הישרא-לית

אנו, החתומים מטה, תושבי ראש-פינה, אם המושבות העבריות בגי-לל, חיים מזה חודשים ארוכים בהרגשה הקשה, כי מבחינת הטל-וויזיה הישראלית — אין אנו נח-שבים לאזורי מדינת ישראל.

מזה חודשים ארוכים אין אנו קולטים את שידורי התחנה הישרא-לית כלל — או קולטים אותם (חלק קטן מאיתנו) בצורה גרועה ומשובשת, מן המשרד במנהל.

עשרות פניות של תושבי ראש-פינה, בעל-פה ובכתב, אל המנה-לים הטכניים של רשות השידור, וכן לאנשי משרד התקשורת, נענו שוב ושוב בנוסח: המשרד מקול-קל; יתוקן תוך שבוע, תנסו לקלוט מתחנה אחרת, אין מה לע-שות' — וכיוצא באלה תשובות.

מאידך — מול הרמה הטכנית הי-עלובה של הקליטה הישראלית (אם בכלל) — אנו קולטים מצויין את מיבחר שידוריהם של שכנינו, אנו שואלים אם בזמנים כגון אלה ש-עברו עלינו לא מומן בגליל, לא מגיע לנו לקלוט את שידורי-נו-שלנו — במקום את תעמולת האר-יב על מיגון תחנותיו.

ולסיום עניין עגום זה — הרי קיבלנו בזמן האחרון לתשלום את טופסי האגרה, בהם אנו נדרשים לשלם עבור שידורים שאותם אין אנו קולטים.

תושבי ראש-פינה

אך אחד לא קם

ראשי ההסתדרות הזדע-זעו מהכונה לבטל טיסות "אל-על" בשבת בגלל ה"פגיעה בעובדים, והקורא שואל מדוע אינם מדע-זעים במיקרה שלו

מדוע לא הזדעזעו אחרי שקראו בעיתונים שאני משתכר 107,30 שקלים ביום ברוטו, שהם בערך 2000 שקלים נטו בחודש, אחרי 28 שנות ותק כפועל בבית-החרושת לביסקוויטים פרומין. שכר זה נמוך (המשך בעמוד 16)

הממוצע בכל הנוגע לתשתית, ל-מוסדות ציבור ולאיכות החיים. זאת מושבה דוגמתית בהחלט לאין ו"כיצד צריך לפעול.

מר מיכה גולדמן, ראש מועצת כפר תבור, הוא בצועיט חיובי במלוא מובן המילה. בעטיו גוש-מים תושבי הכפר אוויר פיסגות של כל טוב מוגיציפאלי, הביקור-רת, באם ישנה, אינה יכולה לעמוד בשום יחס לנעשה בשטח.

אין מה לעשות. ל"צערי כי רב", יש גם ראשי מועצות מהמערך ש"הינם מוכשרים למדי...

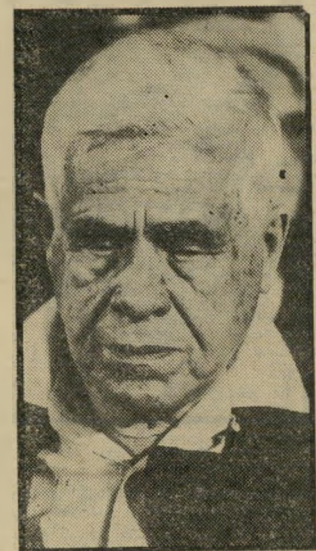
ח"כ בני שדימא,

ראש המועצה המקומית מנחמיה

בעל הים

נס אירע לח"כ הטרי של מפ"ם אליעזר גרנות. דקה אחרי שיצא ממכו-ניתו פגעה קטיושה ברכ-בו וריסקה אותו כליל

ח"כ גרנות פגש ביעקב חזן, מפ"מניק ותיק שבוחתיקים, סיפר לו את סיפורו וזה אמר: אליעזר,

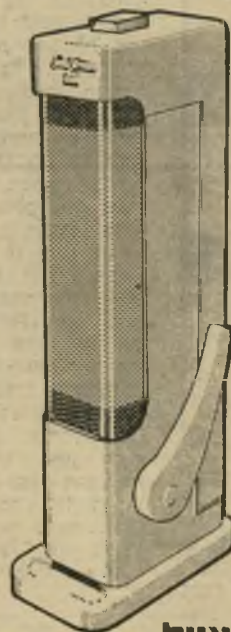

"מוציא דיסט" חזן היה סוציאליסט

לך אמור תפילת-הגומל ליד הכור תל. ה"סוציאליסט" גרנות שמע ב"עצת רבו, הלך והתפלל. מפ"ם כור לה התפללה, בוודאי, יחד עימו ב"רגע הנשגב: כמעט מהפך היסטור-רי!

150 שקלים עבור הסיפון שלך! - (כולל "סיפולוקס" ותוצרת-חוף).

בעת קניית סודהסטרים 201.

הבא לנו את הסיפון הישן שלך. וניתן לך 150 שקלים תמורתו בעת קניית מכשיר סודהסטרים 201 — המכשיר הגדול עם הבקבוק הגדול לצמאים הגדולים.

בחר שלושה מ"5 הטעמים החדשים שלנו, ותקבל אותם בחינם!

השחל לתוך אריזת הטעם את מד הטעם הפלאי — פס-פס — ויהיה לך כמה סודה שתדצה, באיזה טעם שתדצה, באיזה ריכוז שתדצה.

את 150 השקלים ניתן לקבל אצל:

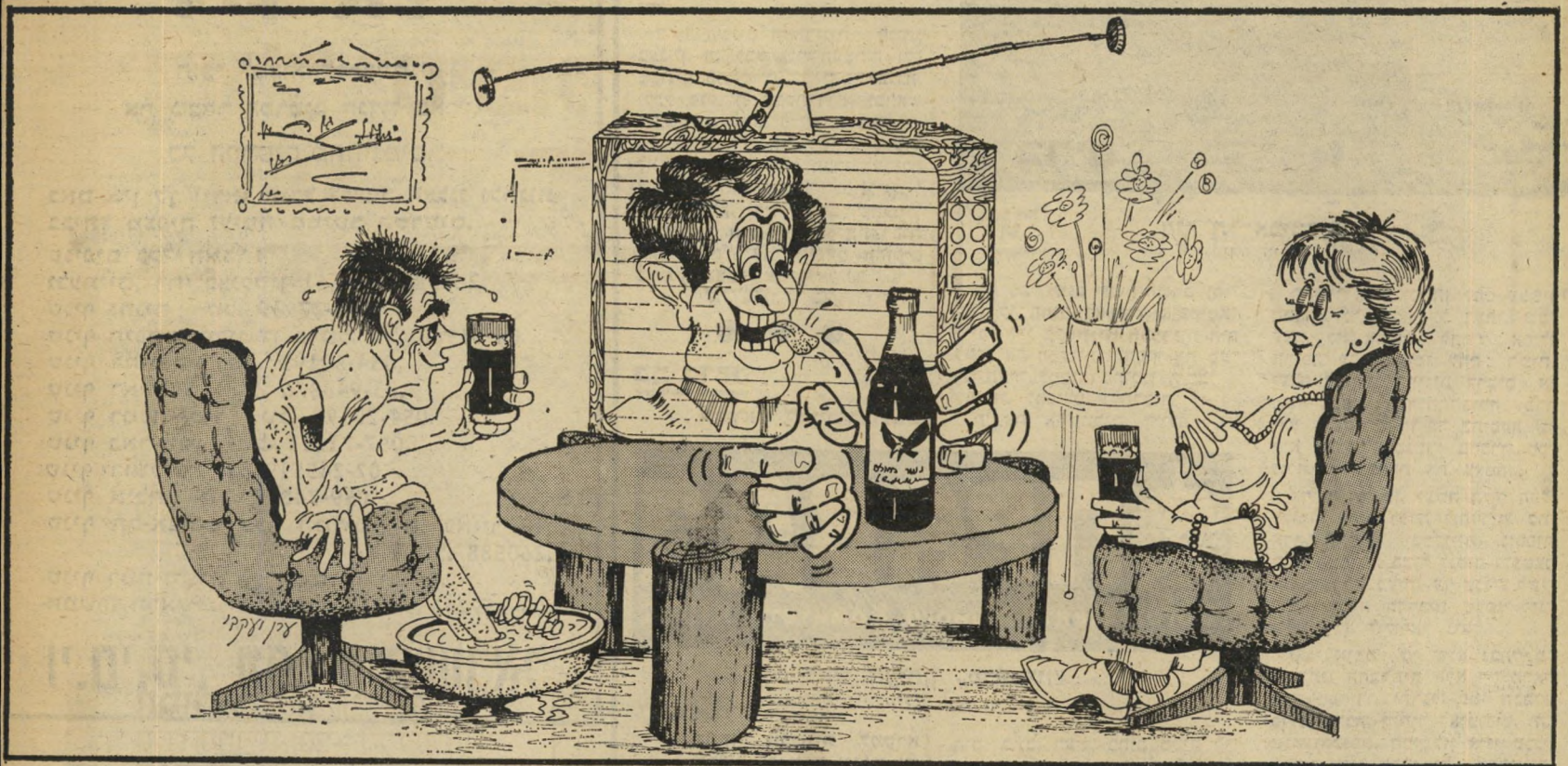
אילת: מעדניה דרומית — האלמונים 405/2. אשדוד: מ.א. — שדות גז בע"מ — הראשונים 111. אשקלון: סלון כהנא — צה"ל 1. באר שבע: אודיל סוכנויות והפצה — הרצל 71. מכולת שרמ — השלום 31. בנימינה: עקיבא מרכוס ושות' — מרכז מסחרי בתי ים: גלובוס — שד' העצמאות 62. כל בו ליפשיץ — בלפור 33; שי אלקטריק — בלפור 87. גבעתיים: סיונית — יצחק 25. הרצליה: כל בו שוחם — סוקולוב 37. חדרה: המאור — הנשיא 36. חולון: אמבי — סוקולוב 44. רדי אביגדור — סוקולוב 120. חיפה: אלזל — הפצה ושוק בע"מ — דרך העצמאות 39; ישיב לצרכן — צ'ק פוסט; סגל ובני — החלוצי 61; פרימר — הנמל 59. מבריה: שווק כנרת — קרית שמואל. יבנה: פיוטי — דרך יבנה 6. יהוד: סופרמרקט בן דוד — סירקין 1. יפו: סלון גירון — יפת 103; צופי קופי — שד' ירושלים 69. ירושלים: סבראי — מרכז כלל, חנות 336; שלמה לוי — השו"ף 3; מחנה יהודה. לוד: שליב — מוצרי חשמל בע"מ — נתב"ג. נצרת: בני איברהים יוסף — 720/24. נתניה: אור לחופת — סמילנסקי 1. פתח תקוה: סלון ברק — חובבי ציון 39; פרידמור — חיים עוזר 1. צפת: שאול גונן — ירושלים 70. קרית אתא: ברק מאיר — הוגו מולר 38; פסמט משה — העצמאות 50. קרית מלאכי: יוסים עובד — מרכז מסחרי. קרית שמונה: כל בו טל — מרכז מסחרי. קריאון: אלקטרו און — מרכז מסחרי. ראשון לציון: יורם כהן — רוטשילד 42; סלון תומר — הרצל 22. רחובות: גית — שרותי גז וקמפינג — בייל 52. רמלה: נברשות המגדל — הרצל 84. רמת גן: דנירס — הרואה 13. רעננה: מרכז מסחרי גולן — אתונה 198. תל אביב: אפי גרע — הכרמל 33; דרייב סטור — דרך חיפה; זקרי יהודה — סלומון 7; כלי בית שיינפלד — מקוה ישראל 2; שהרבני — אצ"ל 14. שכונת התקווה: תל סונד — חקיה — מרכז מסחרי. בכל בו שלום: בכל סינפי השקם: בכל חנויות השופרסל: בכל חנויות הסופרמרקס. סודהסטרים: ד"ר כהן 2. ר"ג: גבעת שאול 24. ירושלים.

או למלפן ל" 537724 (02); 520375 (02); או 721255 (03) ולבקש מאנשי שירות אח"מ שלנו שיבואו לבייתך.

סודהסטרים

סודה סטרים: משקה קל בשלוש לחיצות.

הטעם המדליק

במחיר המצחיק.

2.00 ש'
לבקבוק!

טל-ארנו

השוה בעצמך
(השוואה נכונה ליום 27.7.81)

שם המשקה	מחיר לכוס 200 מ"ל
מאלט	83 אג'
קולה מישפחתי	148 אג'
טמפו מישפחתי	138 אג'
קריסטל	136 אג'
מיץ פז	112 אג'

במשפחה הוחלט:
מאלט

חוף תל-אביב-יפו

עורך לים

תאונות הדרכים הן להם עכשיו הבמה. ומי יעלה על דעתו, שבי-עצם, לא איכפת להם? אפילו תרופה כבר הקימו להם: רשות, ועדה לענייני תאונות דרכים או משהו כזה, ושר-התחבורה כבר ידע להצהיר שמדובר בתופעה ש-היא הכרח אלמנטרי בחברה טכ-נולוגית המכבדת את עצמה...

אף על פי כן, יעשה השר הכל, כלומר, יקים ועדה שתדרוש כוח אדם, תקציב, וסמכויות נוספות לשר הממונה, בכדי לנסות ולצמצם את מימדי ה"בעיה" עד שנגיע לשר-עור תאונות הדרכים שלפני שני-חיים, ובא לישראל גואל.

ואני אומר: מי שלא נבהל מ-הווייתנו החברתית אלא רק מראה-הדם מפחידו, יתרגל. כמו הכביש-כך המדרכה, והתור לאוטובוס, וה-שוק והכנסת, הכישלון אינו טכני. הבעיה אינה הכבישים, המכוניות, הנהגים, הבעיה היא חברתנו, פר-צופנו, יחסנו לזולת ולחוק.

נשף התחפושות

לקראת ראש השנה ראוי לזכור את פורים

ידוע כי לשרי המערך יש חולשה לחליפות לפעמים הם מזדרזים ותופרים להם חליפות לנשף שכלל לא הוזמנו אליה. אבל צריך לציין שכאשר הם לובשים את חליפותיהם, הופעתם מרשימה ומכר-בדה. לעומת זאת, ראינו את שרי הליכוד מתרועעים בחליפות התל-יית עליהם כעל דחלילים.

הוגה, לקראת הקדנציה החדשה של ממשלת הליכוד נמצא פתרון מפתיע — השרים ויתרו על חליפותיהם, כל אחד בחר לו תחפושת מקורית בה יופיע לשיבות-הממשלה אשר תתנהלה כמעין פורים-שפיל.

תארו לעצמכם את שמחה ארליך בשימלת ט"ו בשבט וסלסלת ביכורים על ראשו. יורם ארידור כבר הוכיח את עצמו כקוסם השולף מן הצי-לינדר מה שתבקשו.

הופעה מרשימה תהיה בוודאי לשר מרידור, בלבוש של ימיר-הביניים, ביד אחד אבן החוכמה כיאה לאלכימאי, וביד השנייה שקית פופ-קורן אשר עתידה ליהפך למקור בלתי-נגלה של אנרגיה. ד"ר בורג אמור היה להופיע כאפרסק, אבל לאחר שקיבל גם את תיק-הדתות והוא עלול באחד הימים לשבת מול עצמו בחקירת-שתיוערב, סוכם על דעת המפד"ל שעליו להופיע פעם כד"ר ג'קיל ופעם כמיסטר הייד.

דוד לוי יופיע כ"חנור בתשובה" עם פטור תמידי ממילואים. השר אברהם-צירא יהיה מאוד עסוק בחודשים הקרובים, וספק אם יוכל להתפנות לעסקי בידור. אם כן, הוא יופיע כאסיר תודה. לאחר התלבטויות קשות החליט אריק שרון להתחפש ליונת השלום, אלף, זה הולם את דיבורו המגרגר. בית, זה ודאי ישכנע את הסורים להזין את הטילים.

זבולון המר יבוא בלבוש קטיפה שחור — המלט מושלם. הוא ישא גאום עצוב על מה שקרה למישפחתו המפד"לית ובטנים ההתי-לבטות הנוראה יאמר: To Be Or Not To Be... Minister. מר בגין לא יהיה מחופש אבל הוא יתן את הטון במסיבה. שמיר ובן-מאיר מתחפשים לדון קחוטה וסנצו פנשה. במקום תחנת רוח יופיע ברקע מגדל גפס סעודי.

צבי מרוב, רמת השרון

חת, גורדי שחקים העוצרים את הרוח ומסתירים את הגוף. דן יחב, תל-אביב

המילכוד

בדרך הנכונה

עוד טרם גוועו צליליה האחרונים של המילחמה, והאוויר דחוס שוב במי-לותיהם של אותם שח-קנים עצמם

מכתבים

(המשך ממעוד 14)

משכר המינימום לעובד מתחיל, שהוא 110 שקלים ליום, ופחות מ-קיצבת זיקנה עם תוספת סוציאלית, שהיא כיום 2554 שקלים בחודש, נטו.

ב-19 השנים האחרונות פניתי בעניין זה לכל שריהעבודה ול-ממונים הראשיים על יחסי-עבודה, ולכל מוסדות ההסתדרות, ובראש ובראשונה למזכ"ל ירוחם משל — אך כל פניותי היו לשווא. מזועזע לא פחות הוא, שכל חברי לעבודה שותקים, ואני היחיד שמתלונן. לאור זה, אני חושב שהעניין שלי ראוי הרבה יותר להתערבות ההסתדרות ו-13 הוועדים החוקים במשק, מאשר עניין אל-על.

שמעון שיבק, בני-ברק

כר בדיק

הקורא מברית-המועצות

ראש העיתון "פראבדה" לא צהוב

נתקף זיכרונות למקרא דבריו של אורי אבנרי על "פראבדה" הסובייטי (קור-רא יקר, "העולם הזה" 2294)

כבר חלפו שנים רבות מאז עלי-תי לארץ מברית-המועצות, אך דבר-ריו של ויקטור גרגורייביץ אפאני-סייב, עורך הפראבדה, כפי שהבי-אם עורך השבועון עוררו בי זיכ-רונות רבים. היו שנים ארוכות מאוד שנהגתי לקרוא את הפראבדה מדי יום, לא משום שחשבתי שיש בו אמת רבה, אלא משום שצריך היה שמורה ברוסיה יקרא את העי-תון. הבאתי איתי כמה גיליונות לארץ, ואני שולח לכם אחד. אני מקווה שאינו צהוב מדי, ועדיין אפשר לקרוא.

אהרון קפקו, תל-אביב

שרים ותת-שרים

העיתונות מוסרת: "רכב חדור ונהג צמוד יקבלו כל סגני-השרים"

אם אכן יסתיימו בכך כל דריי-שותיהם של סגני-השרים, דיננו. אבל לי נדמה שהתיאבון עוד גדול והדרישות עוד תידרשנה, ועל כך החמשיר הבא:

כל תת שר וסגנו הצמוד / יקב-לו רכב אולטרא-מדיד / עם וילון ומיזוג / וספה לבתי-זוג / ומסוק עם טייס בשדה-לוד.

אם, תל-אביב

גב אל הים

לפני כמה שבועות כתב אורי אבנרי על יחס-הבלתי-אחד של העיר-תל-אביב אל הים המ-הרע ממערבה (הנדון, "העולם הזה" 2289)

בימים אלו התקיים כנס של יד-יעחק בן-צבי באוניברסיטת תל-אביב, על תל-אביב הקטנה. גם כאן עלה נושא זה, כאשר הגיאוג-ראף שבחבורה, הפרופסור אלישע פורת, טען שהעיר התנכרה לחוף ימה מאז ומעולם. אחרים ניסו להצ-דיק ולהסביר מדוע פנו פרנסי ה-עיר עורף למערב.

קח לך סרט וידאו

תוכל למצוא בספרייתנו

את מבחר הסרטים הגדול בארץ.

כל הסרטים מתורגמים.

באם אין לך וידאו תוכל לשכור אצלנו ולהנות בביתך מצפייה נעימה ממיטב הסרטים.

סניפים בכל הארץ:

גבעתיים, רח' כצנלסון 61, טל. 260588.

סניף נתניה: טל. 053-27939.

סניף חיפה: מלון דן כרמל, טל. 04-81980.

סניף רחובות: טל. 054-59195.

סניף ראש-ל"צ: טל. 03-946876.

סניף רמלה-לוד: טל. 054-20195.

סניף באר-שבע: טל. 057-71111.

סניף ירושלים: טל. 02-245519.

סניף אילת: טל. 059-74852.

סניף תל-אביב: ככר המדינה, ה' באייר 48, טל. 260588.

סניף רמת-השרון: רח' סוקולוב 86.

המשרד הראשי: יצחק שדה 34, טל. 03-339243.

י.ס.י.ס.י. 1 בישראל

Roberto
קולקציה קיץ 81
יצרני יבואני
חולצות לגברים
בסטייל
איטלקי
עשרות דגמים
לבעלי חנויות בלבד
ת"א רח' לוינסקי 24
טל. 8206357

החברה שלך תאמר הערה

את הספר המשגע

מילים זרות

כתובות קיר עסיסיות במהדורה חדשה מורחבת

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הכפצה: א. ערמוני, טל. 03) 292026

אפיכל נותנת לך פרס גדול! 5000 שקל +

וזה עוד לא הכל השתתפי במבצע עוגת הסתיו 1981 של אפיכל. תאריך המבצע: 21.8 - 30.9.

- א. חברי מתכון עוגה מקורי
- ב. על המתכון לכלול לפחות 4 מוצרי אפיכל
- ג. שניים מהם חייבים להיות: מרגרינה אפיכל או מרגרינה מטע וקמה תופח אפיכל.
- ד. שלחי את המתכון בצירוף 4 אריזות ריקות של מוצרי אפיכל לאפיכל ת.ד. 160 חדרה.
- ה. שולחות 20 המתכונים הטובים ביותר תזמנה לתחרות אפיה ובסיומה תוכתר "אשפית עוגת הסתיו 1981" ושתי סגניותיה.

פרס ראשון 5000 שקל. במידה שבמתכון שלך יותר מ-4 מוצרי אפיכל תזכי בתוספת 200 שקל לכל רכיב!
פרס שני 2500 שקל, **פרס שלישי** 1000 שקל ועוד מאה פרסי ניהומים (חבילות שי אפיכל) המתכונים שישלחו יהיו רכוש חברת מטע והיא זכאית לעשות בהם שימוש על פי רצונה.

העוגה שלי? כולה אפיכל!

אפיכל בפי כל

סידרת אפיכל כוללת: קמח רגיל, קמח תופח, קמח תופח עם קקאו מרגרינה לאפיה, מוס, פודינג, ג'לי, בטעמים מגוונים, פלן שוקולד וויגל, סוכר ויגל, אבקת אפיה, אבקת סוכר, ג'לטין, מייפל סירופ שוקולד סירופ קרמל, אינסטנט שוקו, צבעי מאכל ירוק, צהוב, אדום, תמציות אפיה ב-12 טעמים, שמרים יבשים, פתיתי קוקוס מטוגן, קרם לעוגות וקסטה ויגל ושוקולד ועוד.

אתל תגיד

אתני

לא יוכל

2975 שקל בלבד והצבעונית בביתך!

המסלול האישי של סילורה

תוכנית המסלול האישי של סילורה מאפשרת לך לרכוש צבעונית לפי יכולתך ואפשרויותך הכספיות. עכשיו עם סכום נמוך סילורה תכניס צבע לחייך. שתי הצעות שעשויות להתאים לך: שלם 2975 שקלים והטלויזיה בביתך והשאר בתשלומים נוחים. שלם 990 שקלים בלבד למשך 8 חודשים (בתוספת תשלום ראשוני לפי סוג המקלט) והצבעונית של סילורה שלך.

סילורה איכות ללא פשרות
הצבעונית של סילורה מיוצרת בקיבוץ כפר מסריק בטכנולוגיה מתקדמת ובתהליכי בקרת ייצור קפדניים ואמינים. שבע שנים של ייצור מקלטי צבע הקנו לסילורה אמינות שאין לה מתחרים.

סילורה, הכל נראה אחרת
הצבעונית של סילורה זכתה בתערוכות "אדם ומעונו" בפרס ראשון לעיצוב המוצר. בצבעונית של סילורה הכל נראה הרבה יותר טוב.

חסכון צבעוני באנרגיה
לסילורה שלל דגמים בגדלים שונים. לסידרת G שני חידושים בלעדיים: צריכת חשמל של 40 וואט בלבד לעומת מקלטי טלוויזיה אחרים הצורכים בין 140 ל-170 וואט. למקלט זה תוכל להוסיף שלט רחוק בכל עת בלי צורך להביאו למעבדה, יתרון בלעדי של סילורה.

בטוח מקיף ל-5 שנים על חלקים ועבודה
סילורה נותנת לך תמורת 90 דולר תוכנית בטוח שאין לה תקדים. חמש שנים של בטוח הכולל רכיבים, מגורת מסך ועבודה, הרבה מעבר למה שנותנת לך כל חברה אחרת. מלאי החלקים של סילורה מבטיח לך שקט נפשי במידה שתזדקק להחלפת רכיב זה או אחר.

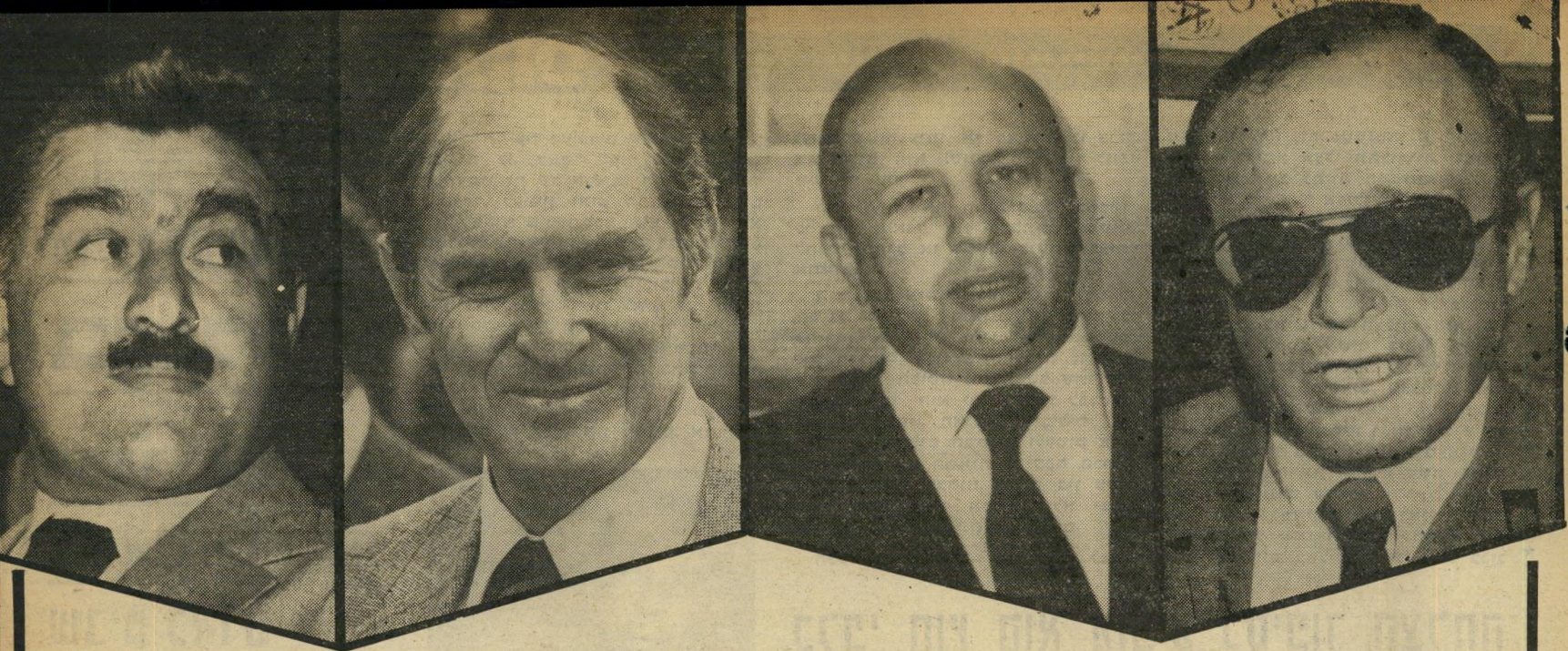
סוג המקלט	מחיר רגיל	מחיר מבצע
20" 1G 5B	12810	12170
22" 1G 3B	14030	13330
20" + שלט 1G 5B	14210	13500
22" + שלט 1G 5B	15430	14660
22" VIP 3	13190	12530
26" VIP 3	14365	13650
22" + שלט VIP 3	15080	14325
26" + שלט VIP 3	16265	15450

המחירים כוללים מע"מ והתשלום במזומן

בא אל סילורה. תופתע עד כמה מותאם המסלול האישי לאפשרויותיך!
סילורה נותנת יותר לוועדי עובדים באמצעות מסלול מיוחד. לחברי קיבוצים, באמצעות ארגוני הקניות הארציים הסדרי תשלום מיוחדים.

סילורה
טלוויזיה ואלקטרוניקה קיבוץ כפר-מסריק

גיתם מערכות תדמית

זמיר וס'ים

לידסקי וגמון

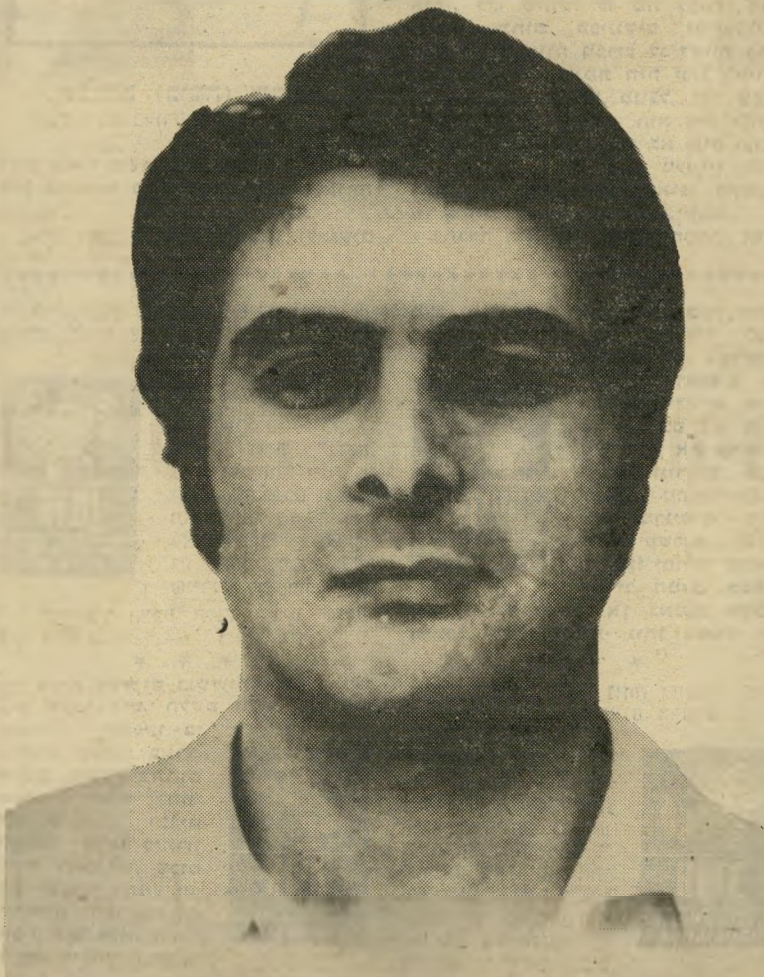
חנינה - מתחת לשטיח

פרטים רבים ומשמעותיים את עדותו הראשונה. הוא טען ששלושת הצרפתים, ביניהם סלומון אבו, עמדו מצידו השני של הכביש, וחצו אותו אחר-כך. עדותו בבית-המשפט תאמה את הגרסה השניה שלו.

אך נראה שהדבר ששיכנע את נשיא בית-המשפט העליון יותר מכל להורות על מישפט חוזר - הוראה נדירה ביותר בתולדות המישפט הישראלי - הוא פרשת האקדח. במישפט טען התובע, אורי וגמן, שהוא היום עורך-דין עצמאי, שהבדיקה הבליסטית הוכיחה שהאקדח, שי הובא עליידי התביעה למישפט, הוא אקדח דח הרצח. וגמן טען זאת על סמך סיכום הבדיקה הבליסטית שערך המומחה הבליסטי של המישטרה, מפקח אהרון ברגמן. בית-המשפט המחוזי, ואחריו בית-המשפט העליון, קיבלו את חוות דעתו של ברגמן. עורכי-דין העוסקים בפלילים יודעים, שלא תמיד קיבל בית-המשפט את חוות דעתו של ברגמן. במישפט אחר, של אבו חילחל, מסר ברגמן עדות של מומחה לבליסטיקה, שופט בית-המשפט העליון, חיים כהן, הגדיר את ברגמן כ"לא מומחה", ובמילים בוטות פסל את עדותו מכל וכל. מישפטו של חילחל היה שנתיים לפני מישפטו של סלומון אבו.

עתה התגלה שברגמן אומנם הגיש מיסמך מיקצועי, שלפיו האקדח הוא אקדח הרצח, אך "שכח" לציין שהאקדח הגיע אליו כשהוא נקי. קנהו של האקדח היה אחרי טיפול וניקוי כשהוא נמצא על-ידי המישטרה במקום שאליו נזרק, כביכול, עליידי הרוצח בעת מנוסתו.

ברגמן רשם השגות אלה בנייר-העבודה שלו. אך בנייר-העבודה לא הגיע לידעת בית-המשפט. התובע וגמן לא ציינו את הממצא הזה בפני השופטים. במכתבו ל-העולם הזה (2294) קבע וגמן שדו"ח זה לא נמסר עליידי המישטרה לפרקליטות.

ב נחמדות מיוחדות של מיקרה זה לא ראיתי מנוס מלהעתיר לבי קשה למען עשיית הצדק. כן ברצוני להעיר כי מובן מאליו שבהחלטתו זו אין מניעה לכך שכבוד נשיא-המדינה יעיין ויחליט בבקשת החנינה שהמבקש הגיש לפניו, ובמקביל לבקשתו זו לערוך מישפט חוזר.

"על יסוד האמור אני מורה, על-פי סעיף 9 (א) (2) של חוק בתי-המשפט תשי"ז, שבית-המשפט המחוזי בתל-אביב יקיים מישפט חוזר בעניין הפלילי שבו פסק".

החלטה זו נחתמה עליידי נשיא בית-המשפט העליון בירושלים, משה גלנדי, כשהתבקש לדון בבקשה נדירה ביותר - להורות על מישפט חוזר לסלומון אבו, מי שהורשע גם בבית-המשפט המחוזי וגם בבית-המשפט העליון ברצח, והמרצה את עונשו בכלא כבר 11 שנים.

סלומון אבו טען מהיום הראשון למעצר, רו שהוא חף מפשע. פעמיים ניסה לברוח, פעם אחת גם הצליח ובכל פעם שנתפס הסביר: "אני חף מפשע, לכן אני לא צריך להיות בכלא".

לפני כשנה וחצי שכרה מישפחתו של אבו את צמד עורכי-הדין הירושלמי, נחמה וזלמן סגל. כשהתחילו עורכי-הדין לנבור בתיקי החקירה והמישפט, הם גילו עובדות תמוהות, ואף מעוררות חשד, לגבי נקינות-הכפיים של חלק מהמעורבים בחקירה. במישפט ובהחלטות השונות.

המומחה הוא

"לא מומחה"

אחת התמיהות נוגעת לעובדה שמי שהסגיר, לאמתו של דבר, את סלומון אבו הוא העבריין ישראל דנון. (העולם הזה 2292). דנון, איש שרירים, שומר דיסקורטקים ופקח בעיריית תל-אביב, המרצה עתה עונש מאסר של שנתיים ביגלל

חודש אחרי שבית-המשפט ציווה על מישפט חוזר, עדיין יושב סלומון אבו בכלא

וכי גם לא היה נהוג למסור לה "דפי עבודה" שלה.

"עורכדין

סביר..."

גם פרקליטו דאן של אבו, צבי לידסקי, קובע שלא ידע כלל על דפי-העבור דה של ברגמן. במכתב ארוך להעולם הזה, אחרי הפאטה הראשונה בסידרה, (המשך בעמוד 46)

פתים המוכרים לו, שאחד מהם היה סלומון אבו, שעמדו ברחוב אלנבי, בצידו המזרחי, "ליד העמודים". עדותו זו של כהן תאמה עדות אחרת שנמסרה במישטרה, של הפרוצה אלס ("ויקי") בוגלו. בוגלו עצמה נעלמה רמישטרה לא הצליחה להביא אותה להעיד בבית-המשפט. עדותו של כהן גם התאימה לממצאי הבדיקה הפאטולוגית של גופתו של שטייטוב מיורח. אולם חור דש אחרי שמסר את העדות, בא כהן למישטרה ומסר עדות נוספת, שסתרה בי

שהסביר: "אילו קראנו לדנון בשם הר הגנה, היה מעיד נגדנו". התמיהה השנייה מתייחסת לעד הרכוזי ביותר במישפט הרצח. יש מישפטנים הטוענים שבעקבות עדותו הורשע סלומון אבו. זהו רחמים ("אבון") כהן, עבריין שישב בזמן הרצח במכוניתו של עבריין מוכר אחר, יוסקאי, שנפטר בינתיים. בעדות הראשונה שלו במישטרה סיפר יוסקאי, שהוא היה בסמוך ל"מקום הרצח, בקרן הרחובות הירקון ואלנבי בי בתל-אביב, וכי הוא ראה שלושה צרי

מעורבותו בפרשת הרצח הכפול, מסר שתי עדויות במישטרה. בשתי העדויות הוא האשים את סלומון אבו ברצח אחד מליווייתני הפשע של תל-אביב באותה עת, עזרא שטייטוב מיורח. אך בין שתי העדויות, שנמסרו בליל הרצח, בהפרש חמש שעות, נתגלו סתירות. התביעה לא הביאה את דנון להעיד במישפט. עורכדינו של סלומון אבו, ער רי-הדין התל-אביבי המפורסם, צבי לידסקי, לא העלה את דנון כעד מטעמו, כדי שיסביר את הסתירות בעדותו. כפי

מרים
בניחין

מזל החודש:

בתולה

אפשר להגדיר

את אברהם (בומה)

שבים כאדם

בעל הרבה

כוונות טובות

„תן וקח“ עם העובדים שלו, או אלו ה-
כפופים לו. כאשר הוא צריך להופיע
לפני סוג זה של אנשים, הוא לא נחמד
במיוחד. לעומת זאת, הוא מלא קסם
וחן כשהוא מופיע לפני אחרים. אז הוא
מתרגש, ומוסיף נופך של רגש לדברים
שהוא אומר, וזהו למעשה סוד הקסם
שלו. הוא בעל יכולת פסיכולוגית טובה,
ויותר מכל הוא מסוגל לאתר את הנקוד-
ה החלשה של השני, ולעבוד עליה.
הוא אוהב בית, ילדים ומשפחה. אל
נשים הוא מתנהג בזריזות. בתת-ההכרה
שלו, נשים הן נושא לכיבוש, כמו כל
דבר אחר בעולם. אך יש לו מעצורים
שגורמים לו לכבד את הנשים. אם הוא

אברהם (בומה) שביט
מערכת ברורה של „תן וקח“

יחזר אחרי אשה יהיה זהיר מאוד,
בעל נימוסים מקסימים, ויאגף אותה
מאחור.
הוא נחן בכומר הקשבה, ולאנשים

נולד בתאריך 14.9.27 — אפשר להג-
דירו כאדם בעל הרבה כוונות טובות,
רצון טוב, מוח יעיל, חריפות שכלית
ותפיסה מהירה. הופעתו החיצונית חשו-
בה לו מאוד — לא רק המראה החי-
צוני, אלא גם כל מה שקשור להתנהגות
וסיגנון-חיים.

הוא אוהב הוד והדר, ולהראות שיש
ביטוי לכסף. הוא יודע היטב כל דבר.
הוא מחושב מאוד, אוהב להופיע, ויודע
בדיוק כל מה שהוא עושה. למעשה,
אפשר לומר שהיה מתאים לו להיות
שחקן או פוליטיקאי. הוא בעל כושר
שיכנוע טוב, והוא עקשן מאוד.
יש לו דרישות גבוהות מהאנשים הסו-
רים. יש לו מערכת ברורה של

התחייבויות בין שותפים כובלות את
צעדיכם עד כדי כך, שאינכם יכולים למלא

את הדרישות הרבות
שעומדות בפניכם בעבר-
דה. בני המישפחה
באים אליכם בתביעות
ודרישות שונות ומש-
נות, וגורמים לכם לר-
גז ולהרגשה של חוסר
אונים. הפורקן יימצא
דווקא בעבודה, גם שם
אל תפניו במאמצים.
מצב הבריאות רגיש

במיוחד בתקופה זו. סיכוי רב מ-
תמן לממש תשוקות הכוונות השבוע.

שוריים נהנים מפירות הצלחתם, אך נאל-
צים לעבוד קשה. לא קל למצוא רגע

פנאי לחיבות השיג-
רתיים, ואתם נאלצים
לארגן מחדש את סדר

ימכם. תוספת עבודה
תורגש רק מבחינת
הזמן שתצטרכו להק-
דיש לה, אך לא מב-
חינת העול. תהיה זו
עבודה נעימה שתעשו
אוהב בהנאה ואהבה.
בילויים הקשורים ב-

מיסעדות ובתי קפה, יניעו לכם את הזמן.
בני מזל שור — אל תבזבזו כסף רב.

מכרים רבים, תחומי התעניינות חדשים,
תחביבים ועוליים מרתקים גרמו לכם

לפזיז ולבילבול. מרוב
עיסוקים תחושו ש-
אתם רוצים לשבת
שוב בבית ולארגן את
החיים מחדש. החופ-
שות הסתיימו, ידידים
שתארחו בביתכם חז-
רו לביתם, ולכם קשה
למצוא את מקומכם.
נצלו את ההפוגה לר-
שותכם, וקראו ספר

טוב, כי בקרוב צפויה תקופת נסיעות
חדשה. הרפתקת אחבים צפויה לכם.

נעים לשוחח עימו, אך כאשר אינו צריך
את האדם, הוא מסוגל מהר מאוד להפ-
נות את הגב.

הוא נראה מאוד חמים ולבבי, כשבת-
כו הוא מאבד את סבלנותו, ומסוגל
להפסיק הכל או לקטוע בגסות ובפני-
אומיות.

הוא בעל אינטליגנציה גבוהה, יש לו
חשיבה ריאלי, הוא רואה דברים ב-
בהירות, אך תמיד יודע לחלק את מ-
לול הדברים לשניים. בחלוקה זו הוא
שוב מחלק חלוקה נוספת של שתי אפ-
שרויות, וכך הוא יכול לרדת לפרטים.
הוא לא מסוגל האנשים שיכולים לש-
קול את הפרטים הקטנים ולעסוק בהם
לפני שראו את הבעיה בהיקפה הכולל.
לכן יש אצלו הבחנה ברורה בין עיקר
ותפל. הוא מאוד תכליתי ולא יבזבז
זמן על דברים שאינם רלוונטיים.

הכסף חשוב לו — הוא יודע לבזבז

גיש מאוד לא נוח כשימשהו אחר נמצא
במרכז. קיימת אצלו תחרותיות סמויה,
לכן הוא חייב להיות המסמר.

עיתוד לא ברור אפילו לו לעצמו. כיוון
שהמישחק הפך לו לטבע שני, לא ברור
לו לאן הוא נסחף. יש לו שאיפות סמו-
יות להגיע לתפקיד ציבורי חשוב בשטח
הפוליטי. אך לא בקלות יצליח להגשים
שאיפות אלה, כיוון שלמרות שכלפי חוץ
הוא מופיע כסיפור של הצלחה, הוא נתון
תמיד במאבקים קשים ביותר כשהוא
מעוניין להגשים שאיפות, שאחרים פחות
מוכרים ופחות מוכשרים, מצליחים להג-
שים בקלות יחסית. הוא צריך לעמוד
קשות ולחוכיות הצלחות רבות לפני שיפול
לידיו התפקיד בו הוא באמת מעוניין.

השנה האחרונה היתה קשה ביותר
עבורו. זה נגרם על-ידי הקרינה הקשה
של כוכב שבתאי, מול אוראנוס ובגלל
המיפגש של מרס ומרקורי. הוא הרגיש
שדברים אינם בשליטתו, וכי הוא כבול

כלפי חוץ הוא מופיע כסיפור הצלחה

נחון תמיד במאבקים קשים

לו שאיפות לתפקיד פוליטי מרכזי

בידי הנסיבות. הוא חש שהסיבה והת-
נאים מתאכזרים אליו ובקושי הצליח
לעמוד בכך.

בחודשים האחרונים חלה הקלה, כ-
שמהלכם של סטורן ויופיטר התיישר.
פברואר היה עבורו חודש קשה מאוד,
הקשים יחזרו שוב בדצמבר. תקופה קשה
זו תסתיים רק בסוף אוקטובר 1982.
הסיבה — כוכב אוראנוס התקרב, כ-
מפת הלידה שלו, בפברואר '81, לכוכב
שבתאי, ובדצמבר '81 הוא חוזר ועולה על
שבתאי, ויטותבב סיבובו כל השנה הבאה.

אותו, אך יודע עוד יותר טוב לאגור
אותו, כדי שיהיה לו מה לבזבז. הוא
יצירתי בתחום הפיננסי והתעשייה,
אבל יצר הראווה מפריע לו להיות פרו-
דוקטיבי, כפי שבאמת היה יכול להיות.
מבחינה זו הוא לא מנוצל, ומי שמפ-
רע לו זה הוא עצמו. הוא טוב לאדם
שהוא חפץ ביקרו, ומאוד לא נעים ועוק-
צני אל מי שהוא אינו מעוניין בטו-
בתו. הוא אימפולסיבי באופן ראשוני,
אך מסוגל לעצור ולרסן את עצמו.
בחברה הוא חייב להיות המרכז, ומר-

קשרים עם אנשים השוהים בחוץ-לארץ
גורמים לשמחות מיקריות ומפתיעות. תקו-

פה שלמעשה נחשבת
קשה, אך מעניין ל-
קוב אחר מה שקורה
באמת. בכל פעם ש-
אתם נקלעים למצב
מדכא וכמעט בלתי-
אפשרי, ההצלה באה
ממקום בלתי-צפוי, ו-
אתם מוצאים את עצ-
מכם שמחים ומאו-
שרים, אך האושר נמי-
שך זמן קצר והדבר חוזר על עצמו. יש
להתאזר בסבלנות, תוך זמן קצר תופתעו.

21 בדצמבר -
19 בינואר

מאבקים סביב עניינים כספיים גורמים
לכם לרוגז רב ואפילו למצב של דאגה.

אך אל תאבדו את ה-
שליטה העצמית. תוך
שבועיים שלושה המצב
יתבהר, ותיווכחו ש-
למעשה אינכם מפס-
דים. ידידים רבים
יבואו לעזרתכם בתקו-
פה הקרובה, ויגישו
עידוד רב, גם רוחני
וגם חומרי. אדם קרוב
השונה בארץ אחרת,

יציע הצעה מהפכנית שתביא עימה שי-
נוי מבורך. בני דלי — עיסקו בספורט.

מריבות וסיכסוכים יהיו לאחרונה גרמו
לכם לאבד את השיפוט ההגיוני, להיסחפות

רחמים עצמיים ורג-
שות. לעיוות המציאות.
בתקופה זו עליכם ל-
התמודד עם המציאות
כפי שהיא. בן הזוג יד-
רוש ויתורים ואתם תי-
מצאו לוותר. עדיף כך
מכיוון שויתורים אלה
יביאו לכם תועלת ב-
עתידי. בענייני כספים
יש להתייעץ עם קרוב
אתם סומכים, מכיוון
שהמצב מאוד עדין ורגיש. היו זהירים.

19 בפברואר -
20 במרץ

מצב מזל, מצד אחד, חשים כעין חוסר
בהירות ועירפול, רצון להתבודד לנוח

ולתרחק ממרכזים
חברתיים רועשים. מ-
צד שני, ידידים שנק-
שרו אליכם לא מזמן
מעסיקים את מחשבו-
תיכם וגורמים לכם
לשנות מתוכניותיכם.
אתם מרגישים צורך
לחדש קשרים, ואלה
שנותקו יחודשו כנראה
בקרוב. המצב הכספי

אינו מעודד ביותר, אך באמצע השבוע
יתכן הקלה זמנית. נוחו בשבוע זה.

לעקרים תקופה לא נוחה במיוחד. מתי-

חות בבית, בני-הזוג אינם מרוצים ובאים
בשענות. אתם נמצאים

בביקורת מתמדת וזו
מכניסה מתח רב לאו-
רה. ידידים שבשעיתות
צרה ציפיתם שיבואו
לעזרתכם, מתחמקים ו-
גורמים לאכזבה. הת-
חייבויות חדשות בשטח
המיקצועי מכבידות
עליכם, אך דווקא ב-
מישור זה צפויה לכם

הצלחה, לכן נסו להתרכז בעבודה.
בני מזל עקרב — צאו קצת להינפוש.

למרות שבעבודה מציעים לכם הצעות
מקדמות ומבטיחות, אתם אינכם מו-

להבים ומעדיפים לנוח
מזהר וזהר. אתם מ-
מצב החדש אליו נק-
לעתם בעל כורחכם.
מתיחות בבית גורמת
לחוסר שקט ודאגות
בארץ לעתיד. מבחינה
כספית המצב אינו
רגוע, גם אם אינכם
רואים במחירות מה
עומד לקרות. תוך זמן

קצר יתברר שהמצב משביע-רצון ולא יח-
סר לכם דבר. צפויות לכם הפתעות.

23 בספטמבר -
22 באוקטובר

אינכם נמצאים עתה בתקופה המאושרת של
החיים, הבית שוקק קרובים ומכרים וסתם

חברים, שכולם באים
אליכם על מנת לת-
נות את צרותיהם. ה-
דבר מכביד עליכם ו-
אתם רוצים לברוח.
נצלו את ההזדמנות ש-
תקרה בדרככם השבוע
וסעו לטיול או לחופשה
קצרה. הדבר יתאפשר
גם תודות לסכום כסף
שייכנס לכיסכם באו-

רח פתאומי. הצבע הלבן ירגיע אתכם.
בני מזל סרטן — צאו לנוח קצת.

בני אריה עוסקים בנסיעות, חלקם נוס-

עים מעבר לים, חלקם ממש על הים,
ואחרים יסתפקו ב-

נסיעות קצרות בארץ.
יוזמה חדשה בתחום
העבודה תביא לתת-
דברים יפה. דברים
שעובכו ימצאו פיתרון
מהיר ופתאומי, כסופ-
כסף שעשוי להגיע יע-
זור לכם לשפר את פני-
הבית שבו אתם מתגו-
רים. מיתב חשבו את ה-

ידיעה בטלפון עתידים לשנות את הת-
קופה. עיסקו בספורט, בלו בחיק הטבע.

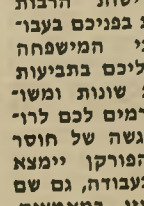
הדאגות שליוו את השבוע החולף חוסרו

מעליכם ברובו, כעת אתם מרגישים הר-
גשה יותר קלה ו-
נעימה. במקום העבודה
סתמתן שינוי רצוי, אך
לא כדאי לפתח תיק-
ווח רבות בקשר אליה,
כיוון שעדיין צפויים
עיסוקים בדרך. מצב
בריאותכם דורשתשך
מת לב מיוחד. דב-
רים שהזדמנות מציינת
כעת, ואי-אפשר להמ-

שיך להתעלם מהם. מבחינה כספית יש
להיזהר במיוחד, בתחילת השבוע יהיה טוב.

21 בינוי -
20 ביולי

21 במרץ -
20 באפריל

21 בינוי -
20 ביולי

בני מזל שור — אל תבזבזו כסף רב.

מכרים רבים, תחומי התעניינות חדשים,
תחביבים ועוליים מרתקים גרמו לכם

לפזיז ולבילבול. מרוב
עיסוקים תחושו ש-
אתם רוצים לשבת
שוב בבית ולארגן את
החיים מחדש. החופ-
שות הסתיימו, ידידים
שתארחו בביתכם חז-
רו לביתם, ולכם קשה
למצוא את מקומכם.
נצלו את ההפוגה לר-
שותכם, וקראו ספר

טוב, כי בקרוב צפויה תקופת נסיעות
חדשה. הרפתקת אחבים צפויה לכם.

מכרים רבים, תחומי התעניינות חדשים,
תחביבים ועוליים מרתקים גרמו לכם

לפזיז ולבילבול. מרוב
עיסוקים תחושו ש-
אתם רוצים לשבת
שוב בבית ולארגן את
החיים מחדש. החופ-
שות הסתיימו, ידידים
שתארחו בביתכם חז-
רו לביתם, ולכם קשה
למצוא את מקומכם.
נצלו את ההפוגה לר-
שותכם, וקראו ספר

טוב, כי בקרוב צפויה תקופת נסיעות
חדשה. הרפתקת אחבים צפויה לכם.

- איך פלא שחוטפים אותו...

אפוסקווי

הרבה יותר ממיץ ממותק!

- * יותר מרוכז - שימו לב לתווית! הסימן 64BX מעיד על רמת הריכוזיות הגבוהה.
- * יותר מיץ טבעי - הנותן לו את הטעם הנפלא.
- * יותר גדול - 750 מ"ל במקום 700 מ"ל בבקבוק אחר.

32 כוסות במקום 25 ובאותו מחיר!

אפוסקווי שותים בצמא.

לקחנו
דובדבנים, שוקולד טהור ותות שדה
עטפנו אותם בגלידה ביתית...

והרי לך טופז

(לבחירתך טופז במבחר טעמים)

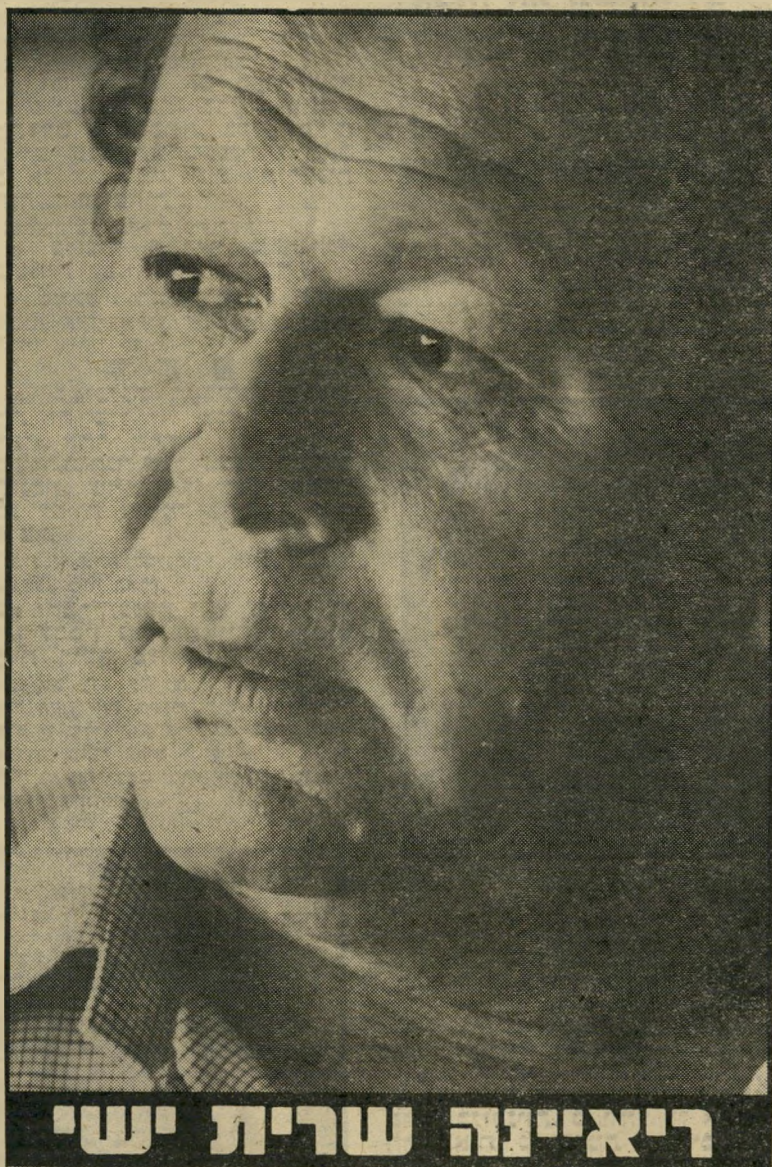
גלידה מן הטבע. **לסראוס**

ח"כ מוטה גור מדבר על המצב במפלגת העבודה, על האפשרות שיתמודד על מקומו של פרס, על התבטאויותיו שפורשו כג'זעניות, על הפגיעה באזרחים בפעולות צה"ל, ועל הנשיא סאדאת

כשנסעתי לבקר את וייצמן אחרי שנפצע בתאונת דרכים, הוא לא אמר לי שנסע לראש-הממשלה לדרוש את כיסורי

אני האמנתי שסאדאת מתכוון לכל מילה. אני לא אמרתי שסאדאת משקר לנו, אלא שאנחנו משקרים לעצמנו

להגיד עלי שאני שונא את עדות-המזרח זו שלילה. נלחמתי עם בני עדות-המזרח ונפצעתי איתם

ריאיינה שרית ישי

כשבגין אומר שפגענו בעבד במסדות אזרחיות, הוא לא מציא המצאות. במלחמת ההתשה עזבו החושבים את בקעת-הירדן

מושגים כמו נאמנות, חברות, הגינות, שקר ואמת הם בעלי משמעות שונה לחלוטין בחיים האזרחיים

הבעייה של הפצצת מיפקדת-אשף בביירות עלתה עשרות פעמים כשהייתי ראש-מכל

"אני מלס" 2

אחד-פרס!"

המדינה מתח ביקורת חריפה על מיקרי הביוה בעת מיבצע ליטאני. ילדים מכי רים את מוטל גור כמחבר הספר "עזית הכלבה הצנחנית". מוטה גור הביע בעבר את רצונו להיות ראש-ממשלה. במפלגת העבודה מספרים, כי הוא אינו מסתיר את רצונו לרשת את מקומו של שימרון פרס. נפגשתי עם מוטה גור במשרדו ש-בבניין "כור". כיאה למפקד בכיר בצבא הוא הקדיש לי שעה אחת בלבד, "על השעון", וענה תשובות ישירות ולעניין, מבלי לנסות ולתחמק. מה קורה במפלגת העבודה?

הבחירות האחרונה. התבטאותו: "אנחנו נדפוק אותכם כמו שדפקנו את הערבים" זכתה להדים רבים ועוררה שערורייה. לא היתה זו הפעם הראשונה שבה עורר רב-אלוף (מיל') מרדכי גור שערורייה. הוא התפרסם עוד קודם לכן, כטען, שאינו מעוניין בחיילים יוצאי עדות-המזרח, שאינם מגיעים לרמה ה-נאותה שצה"ל הציב לעצמו. ערב ביקורו הראשון של הנשיא המצרי אנוור אל-סאדאת בירושלים, ניסה גור לשבש את הביקור וטען שאין להאמין לאורח. ה-ארץ רעשה וכמוה עיתוני העולם. עוד וייצמן, ש-הביטחון דאז, דרש את פי-טוריו. הוא התפרסם גם כאשר מבקר

בחלל התהו-והוהו של מרכז המפלגה ברחוב הירקון נזרקים בזמן האחרון שני שמות — יעקב לווינסון, מי שהיה מנכ"ל "בנק הפועלים" ומשמש כיום מנכ"ל "אמפל" ומחלק את זמנו בין תל-אביב ולוס-אנג'לס, ומוטה גור, מי שהיה ראש-מכל"ל ומשמש כיום גם כחבר-כנסת וגם כמנהל חטיבת המתכת של "כור". לווינסון, שהוצע לו להיות מועמד לתפקיד ש-האוצר מטעם מפלגת העבודה, אך ויתר ברגע האחרון — שוהה כרגע בלוס-אנג'לס. מוטה גור נמצא בי-ארץ, משקיף על העיר תל-אביב ממרומי הקומה ה-14 של בניין "כור". גור היה אחד מגיבוריה של מערכת

ב מפלגת העבודה עוד לא הס-פיקו לקפל את החליפות ולהחזירן לארון, וכבר היא נקרעת מבפנים. הציבור הגדול שנתן אמונו במפלגה, שלה היפנה עורף בבחירות הקודמות ושחיק את כוחה בעשרה מנדטים נוספים בבחירות הנוכחיות, עוד לא הש-לים עם המפלה, אך במפלגת ה-עבודה כבר משחזים ציפורניים ונלח-מים על הירושה. שימרון פרס נלחם ביצחק רבין. אליהו שפינוז נלחם בחיים בר-לב. שושנה ארבל-אלמוזלינו נלחמת ביוסי שריד, ורענן נעים, שהציבור כלל לא הספיק להכיר, כבר מנהל מלחמת-סיסמות של "קוסקוס נגד געפילטע פיש".

(המשך מעמוד 23)

יש משבר במפלגת העבודה והוא גלוי לעין.

מה סיבת המשבר?

המשבר הוא תוצאה של פרדוקס שנק' לענו אליו אחרי הבחירות. מצד אחד, תוצאה בעלת משמעות: 47 מנדטים לעו' מת 32 בבחירות הקודמות; מצד שני, לא אנחנו הרכבנו את הממשלה. לו היינו נכ' שלים ממש, היה במי לחלות את האשמה, לו היינו מנצחים ממש, אולי לא היתה בעיה. אנחנו כלואים בין הישג ובין נסיון

המצע של מפלגת העבודה רחוק מאוד מדיעותיהם של יוסי שריד, זאב שטרנהאל ודן הורביץ. שושנה ארבל-אלמוזלין יכולה להרגיש בנוח

די קשה לעשות את חשבון הנפש האמיתי. זה גורם לתסיסכול מעורב בחוסר ידיעה של מה ניתן לעשות. בעיות שהן ביסודן לא כל כך מהותיות מקבלות פתאום תהודה גדולה. ויש כמה נושאים חשובים שעלו בבחירות ושצריך לתת להם תשובה בעתיד.

למשל? נושאים כמו המצע הרעיוני-כלכלי-חברתי-מדיני.

זה בעצם הכד! נכון, צריך לתת את הדעת מהבחינה האלקטוראלית לשאלה אם הציבור לא

יכול להיות שעם הזמן יתקרו הרוחות, ויכול להיות שהמפלגה תיכנס למילחמה אמיתית. יוצרו גופים שיאגרו כוחות צנ' טריפוגליים, שימשכו החוצה.

השמועות אומרות כי פרס ורבינ גמרו בעצם את עצמם... דעתי שונה. עובדה היא, שהישגו הישג לא קטן בבחירות, ואי אפשר לסעון כלפי ההנהגה, בעיקר כלפי פרס, רבינ וברילב, שהם נחלו כישלון אישי. אי אפשר להת' חלק בניצחונות ולהתנער מהכישלונות. בעוד שנה וחודשיים יהיו בחירות לרשו' יות המקומיות, וצריך לאפשר להנהגה ה' נוכחית להפיק לקחים ולהוכיח שהעלייה בבחירות אינה עניין מיקרי, וכי הם מסוג' לים להציע את המפלגה קדימה.

מה יקרה אם בעוד שנה וחודשיים תתוכנן דעת שתחת' להתקדם ולהתפתח, נקצעתם ל' קשיים ונקרעתם מבפנים? האם גם אז תמשיכו לתת הזדמנות להנהגה הנוכחית?

במיקרה כזה נחליט מה לעשות. כלומר, תבקשו מההנהגה הנוכחית לפנות את מקומה?

עד שנבקש מההנהגה הנוכחית להסיק מסקנות אישיות יש לתת לה אפשרות להציע אותנו קדימה.

במפלגת העבודה נערכים כעת זה מול זה שני מחנות: מחנה אחד הרוצה כך כמנהיג אפשרי ומחנה שני הרוצה ביעקוב לוינסון, שהוצע לו לפני הבח' רות להיות מועמד לתפקיד שר' האוצר.

לוינסון אינה לוינסון? לוינסון בכלל לא נמצא כעת בארץ.

חבריהכנסת יוסי שריד, כך ניתן להבין מהתבטאויותיו האחר' רוצה לוינסון.

אני לא יודע על מה את מדברת. יוסי שריד הפנה את תשומת-ליבי לאותו שר' דורידני שלו. הוא אמר לי שהוא מעלה אפשרות שאני אהיה יורש אפשרי. הוא הזכיר גם את יצחק נבון, ולמעשה השאיר אפשרות פתוחה.

מיפלגה מתפוררת. המפלגה תחליט בעניין שלי. זה לא עניין אישי.

האם אתה מכין דך לזכי במיקרה כזה?

את יודעת מה קרה איתי בבחירות ה'

יוסי שריד אמר לי שהוא מבנה את תשומת-ליבי לאפשרות שיתמוך בי כיו"ר אפשרי

אחרונות? הרחוב, כמו שאת קוראת לו, אמר שהייתי מסי' 2 אחרי פרס. הסתובבתי ימים ולילות בכל הארץ, זה נקרא לזכי? זה נקרא קבוצות כוח? אם כן, אז כן הקמתי לזכי בקרב קהל הבוחרים של המפלגה. אך אם את מתכוונת למשיכת

הצבאי. התבטאות זו עוררה סערה.

גם כרמטכ"ל וגם כמח"ט לא יכולתי לסבול שנכנסים לי לצבא למעלה מ-60% בני עדות המזרח ואילו לתפקידי מפתח מצליחים להגיע רק מעטים מאותם 60%. אמרתי כי חובת המדינה והצבא לתקן זאת. בתקופתי הוחזרו לשירות אלפי חיילים ש- פוטרו קודם משירות צבאי.

אחרי שאמרתי מה שאמרתי, הותקפתי גם עליידי וייצמן וגם עליידי שרון. אני טענתי שהמדינה חייבת לתת הזדמנות שווה לכל החיילים. ואומנם, פתחנו בתי-ספר מיוחדים לחיילים. לשמחתי, ממשיך רסול עם בתי-הספר עד היום.

אם בוונתך היתה טובה, ואם אומנם פתחת בתי-ספר לחיילים נחשלים, מדוע הותקפת?

מכיוון שהענתי לציין עובדה שלא נע' מה לאונו. השתתפתי באופן פעיל בניסוח המצע החברתי של מפלגת העבודה — או אם זה נקרא להיות גועני אני לא יודע מה זה גועני. אני לא כראש הפחד להת' מודד עם עובדות ואני מודה שההתמודדות שלי עם עובדות באה לפעמים טרם זמנה.

בדרך כלל, כאשר איש צבא בכיר פורש מתפקידו ומנסה להת'

רמטכ"ל גור מסביר את מיבצע אנטבה

וייצמן ביקש לקצר את שרותי כרמטכ"ל, אמרתי לו: אני, א. טוראי, ואותי לא מענישים!"

ערות בחיים האזרחיים, הוא נת' קץ בקשיים. האם גם אתה נת' קלת בקשיים?

אני מוכרח לומר, בדיעבד, לא היו לי בכלל בעיות לעבור מחיי-צבא לחיים אזר' חיים.

בכל זאת, מתפקיד שר' רמטכ"ל המעורה היטב בבעיות

חוטם זה לא הדרך שלי. אם יהיה לי כוח — זה יהיה כוח ציבורי אמיתי.

הייתי רוצה, ברשותך, להעביר על התבטאויותיך שהת' פורשו כנועניות. במיוחד על אותה התבטאות מפורסמת בנ'סקאר בירושלים, שם אמרת בערך כך: "אנחנו עוד נדפוק אתכם כמו ש' דפקנו את הערבים".

אם ראית את סידרת הטלוויזיה הנבח' רים, ודאי ראית איך החבר'ה של הליכוד מנסים לנפח התבטאות אחת ויחידה שהיתה לי. ראי, בנ'סקאר היו בסך הכל 15 חבר'ה שהתפרעו. הם עמדו קרוב מאוד לבימה. כשאני עליתי לבימה לדבר הם דווקא לא התפרעו ואני אמרתי בחיוך על השפתיים, כי הם לא הרגינו אותי: יש לנו 15 אורחים מהליכוד. ולמה אני מדי גיש 15? כי היו שם 150 אלף איש. ספרתי אותם אחד לאחד, ואלהם דיברתי, והצי' טוט המדויק הוא: דפקנו את הערבים, נדפוק גם אותכם.

לא היה שם שום עניין עדתי. לא דיברתי על עדות, דיברתי על 15 חבר'ה שהת' פרעו. זו עלילה לעשות מזה עניין עדתי. בסוף הכנס ניגש אלי חייל ששירת איתי בירושלים ואמר לי: מה שאתה עושה זה לא הוגן. למה אתה משווה אותנו לערבים? אמרתי לו, מספיק שאתה נפגעת, ולמחרת התנצחתי בפומבי בכנס בטכניון בחיפה. מאז הופעתי במאות הופעות ודווקא בי' שכונות ובעיירות היתה לי הצלחה. וכש' אמרים עלי שאני שונא עדות המזרח, שהיה ברור שזה קשקוש מקושקש. נל' חמתי איתם, נפצעת איתם. כל הביצה הזו של צ'צ'אחים ועדות מזרח לא מגיעה אלי בכלל.

בראיון עיתונאי אמרת כי אינך מעוניין בחיילים בני עדות המזרח, שמזריקים את רמתו של צה"ל. אמרת גם שאין סיכוי, לדעתך, שבני עדות-המזרח יר' ביקו את הפער במהלך שירותם

אלי-סאדאת מדבר עם גור בנמל-התעופה דור

"חברי-ממשלה אמרו לי: למה אתה לוקח את סאדאת ברצינות?"

האם הקשבת לאותו שידור' רדיו?

לא שמעתי ברדיו, אך אני לא מוציא מכלל אפשרות שמישהו רואה בי מועמד להנהיג את מפלגת העבודה.

בהזדמנות קודמת אמרת שאתה רוצה להיות ראש-ממשלה.

אני אמרתי שאני יכול להיות ראש' ממשלה. ואני עדיין אומר זאת. אך בינתיים לא אצה לי הדרך. למדתי במשך השנים כי יש הנהגה וצריך לאפשר לה למצות את כל האפשרויות.

ברגע לא אצה לך הדרך. מה יקרה בעוד שנה וחודשיים, אחרי שיונתן להנהגה למצות את כל ה' אפשרויות, אם יתברר שהוא נכ' שדה?

בעוד שנה וחודשיים, אם ניווכח כי ה'

רוצה את המצע שהצגנו או שמא לא הצגנו את המצע בצורה נכונה. שאלות חברתיות כמו הפער העדתי, היחסים בין המפלגה והסתדרות, בין ההתיישבות העובדת ל' עיירות הפיתוח, שאלת מקומם של הצע' רים במפלגה, כל אלה הם נושאים שצריך לתת עליהם את הדעת.

האם אתה סבור שכך הבני' יות העצומות שצינית לא היו מת' עוררות אם הייתם זוכים בבח' רות ומרכיבים את הממשלה?

גם אם הן היו מתעוררות, הרי שלא בי צורה שזה קורה עכשיו. אילו היינו מרי' כיבים את הממשלה, שאלת מזכיר-המיפ' לגה היתה פחות דומיננטית, והאווירה היתה יותר נוחה. אך בגלל התוצאה הפר' דוכסלית, הדברים מקבלים חשיבות יתרה.

ביצד, לדעתך, יתפתח המשבר הנוכחי בעתיד הקרוב?

כשאמרתי שאני, כרמטכ"ל, לא יכול לסבול את העובדה שבני עדות-המזרח מהווים 60% מהמתגייסים לצה"ל, ורק מעטים מגיעים לעמדת-מכתח, ציינתי דבר שלא נעם לאוזן

הביטחון של ישראל עברת לתפי' קיר של מנהל חטיבה כ"ב, בור' — הפכת לפקיד במוסד כלכלי.

נכנסתי לעבודה כמנהל חטיבת המתכת בכור על פי בקשתי. ביקשתי במיוחד חטי' בה קטנה. רציתי להיות מחדש מספק גדוד ולהתחיל מלמטה. זה מילא את חיי באופן מלא. עולם המתכת הוא עולם מעניין — (המשך בעמוד 47)

חֹחוּבָה שֶׁל "לֹחַן" מֵה זֶה וְאֵיזוֹ טוֹבָה תַּצְמִיחַ לָךְ מִמֶּנּוּ:

ומרעננת, שומר על לחותו הטבעית של עורך, משפר את גמישותו ופועל למניעת התקרנות והתנוונות. הוא מגן על גופך בפני נזקי רוחות וקרה, קרינת שמש ויובש וגם בפני עור יבש או פגום.

"חֹחוּבָה" -

האוצר הטבעי של "לֹחַן"

מאז ומתמיד ידועה "לֹחַן" כחברה אשר תכשיריה מבוססים על אוצרות טבע, כגון המינרלים של ים המלח. לכן טבעי הדבר כי היא הראשונה להגיש לך את תכשירי "חֹחוּבָה" - סדרת קוסמטיקה ישראלית המיוצאת אף לחו"ל. תכשירי הטיפול של "חֹחוּבָה" כוללים קרם לחות, קרם הזנה, חלב פנים, לחות לגוף, וקרם לשעות היום והלילה. כמו כן שמפו לשיער רגיל, יבש ושמן ובעתיד גם קרם שיוף ושפתון. מליוני נשים וגברים אשר גילו את סוד "חֹחוּבָה", מכנים אותו "כל יכול". כשתגלי אותו גם את, תביני מדוע...

"חֹחוּבָה" - הפלא העתיק של הטבע

"חֹחוּבָה" הוא צמח שמקורו במדבריות מכסיקן, קליפורניה ואריזונה והגדל גם בארץ. הפולים שלו מכילים שמן טבעי וטהור בעל סגולות מרשימות.

כבר לפני 400 שנה עמדו שבטי האינדיאנים באמריקה על תכונותיו המופלאות. הם השתמשו בו לשם ריפוי פגמים בשיער ובקרקפת וכמשחה לטיפול בעור.

"חֹחוּבָה" - המפגש

בין הטבע והמדע

מחקרים מקיפים בשמן "חֹחוּבָה" נערכו ברחבי העולם וגם באוניברסיטת באר-שבע. הם הוכיחו כי שמן "חֹחוּבָה" הינו כה טהור, עד שכמעט ואינו מצריך תהליך זיקוק. אין זה פלא שחברות קוסמטיקה רציניות בארה"ב ייצרו ממנו תכשירי קוסמטיקה מיוחדים במינם.

"חֹחוּבָה" - כוחו המסתורי

של הטבע

שמן "חֹחוּבָה" חודר לעור במהירות ואינו שומני למגע. הוא משרה הרגשה נעימה

לֹחַן

מוצרי "חֹחוּבָה" - בפיתוח חברת "נגב חֹחוּבָה" בשיתוף חברת "דלק"

חֹחוּבָה שֶׁל "לֹחַן" - אחד מפלאי הטבע.

אברהם גינדי

המדד עלה - אברהם גינדי עוצר את עלית המחירים ל-10 דירות בלבד, ומעניק הנחה של

100,000 שקל

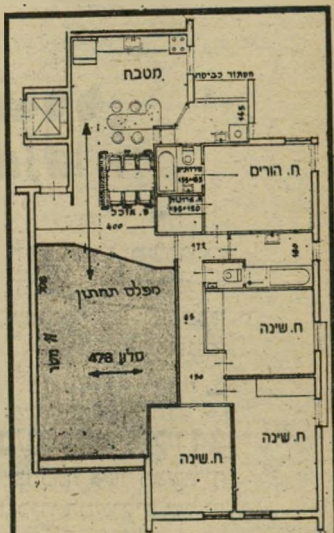
תל-אביב

תכנית ל'

בצפון העיר, ברחוב בורלא, 5 דירות-יוקרה מפוארות ומרווחות במחירי פרסום ובתנאי-רכישה נוחים

שפע של שיכלולים:

- בכל דירה אינטרקום עם טלוויזיה לזיהוי האורחים.
- ריצוף כהה מיוחד בסלון, שטיחים מקיר לקיר בחדרי השינה.
- שני מיפלסים בכל דירה.
- שני חדרי-רחצה בכל דירה.
- קרמיקה בריצפת האמבטיה ובשירותים.
- חרסיה מאויירת וכלים סניטריים.
- חימום ניפרד לכל דירה.
- מיתקני משחקים ותאורה דקורטיבית.
- לובי מפואר בכניסה.

פתח-תקוה

במקומות היפים ביותר בעיר, דירות-יוקרה בנות 4 ו-4½ חדרים, במחירים מיוחדים ובתנאי-תשלום נוחים במיוחד:

4 חדרים:

880,000 שקל במקום 980,000 שקל

4½ חדרים:

960,000 שקל במקום 1,060,000 שקל

בכל הדירות מיפרט טכני משוכלל ושפע של חידושים.

פנטהאוזים

799,000 שקל

תנאי תשלום

10,000 שקל בהרשמה

150,000* שקל עם חתימת החוזה

היתרה במשכנתא ובתשלומים חודשיים עד הכניסה.

*בתל-אביב — 450,000 שקל,
בפתח תקוה — 350,000 שקל.

המחירים אינם כוללים מ.ע.מ.

ראשון-לציון

- דירות-יוקרה במערב העיר, באזור היפה ביותר, בבנין בן 4 קומות, שבו 8 דירות בנות 4 ו-5 חדרים.
- מיבצע מיוחד למכירת 5 דירות בנות 4 חדרים במרכז השקט של ראשון לציון:

610,000 שקל במקום 710,000 שקל

אברהם גינדי

ראשון-לציון
הרצל 62

פתח-תקוה
חיים עוזר 28

תל-אביב
כבר המדינה ה' באייר 10

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים

צ'כוסלובקיה: רוחו של סטאלין

רוב התיקויות ממקדות עתה בסיפור ההצלחה העכשווי של הסוציאליזם האירופי — נשיא צרפת פרנסואה מיטראן. משקיפים צרפתיים סבורים שמיטראן יתערב אישית בפרשה, ואף ידרוש מהמפלגה הקומוניסטית הצרפתית ללחוץ על מוסקבה ופראג, להפסיק מייד את מישפטי הראווה ולשחרר את העצורים.

ניקאראגואה:

גונסטריזם מעצמתי

מבצע הפירסות האווירית של ארצות-הברית ליד חופי לוב התקבל בישראל בהתלהבות רבה. שליט לוב, מועמר קדאפי, אינו השליט הפופולרי ביותר בישראל, ואפילו טובי הפרשנים נסחפו בצהלה הכללית. איש מהם לא טרח להזכיר, שהאמריקאים יצרו תקדים מסוכן ביותר. מה יקרה אם מחר יתקוף חיל-האוויר הסובייטי מטוסים ישראלים? גונסטריזם אלים של מעצמת-על המכוון נגד מדינה קטנה הוא פסול באופן עקרוני, וסופו של הרווח השולי יוצא בהפסד חמור יותר.

„מהפכן אמיתי“. אבל במגואה, בירת ניקאראגואה, ראו בחומרה רבה את התוקפנות האמריקאית. הרומן הקצר בין ושינגטון לסאנדיניסטים נסתיים בשלהי עידן ג'ימי קרטר. הנשיא רונאלד רגן רואה בניקאראגואה קובה נוספת. לכן הטיל על עוזריו להכין תוכנית מפורטת להדיסטיביליזציה של המשטר הסאנדיניסטי. בימים אלה מתאמנת יחידה מובחרת של אנשי העריץ המודח שגרצח, אנסטסיו סומוסה, ליד מיאמי, פלורידה. 5000 חיילים נוספים, נאמני המישטר המושחת שולק במהפכה לפני שנתיים, חונים בהונדוראס השכנה, ומבצעים לעיתים תכופות חדירות אלימות לתוך ניקאראגואה. שתי יחידות צבא אלה ממומנות על-ידי מטה הסי-אי-אי במיאמי.

שר-חוז אלכסנדר היינ

הוֹנְטֶק להונדוראס ואל-סלוואדור

מרכז מסורתי לפעולות-חברתיות אמריקאיות נגד תנועות שיחרור מתקדמות באמריקה הלאטינית. גם צבא הוֹנְטֶק דוראס וצבא אל-סלוואדור — שניהם בפקוד ימני קיצוני — נהנים מהאיבה של רגן כלפי ניקאראגואה. הסיוע הצבאי הזורם לארצות אלה מיועד לשתי מטרות עיקריות: חיסול תנועות האופוזיציה המקומיות והמילי-חמה בסאנדיניסטים.

ממשלת ניקאראגואה אינה חוששת במיוחד מעימות צבאי קונבנציונאלי. 40 אלף החיילים ואנשי המיליציה האזרחית יכולו להדוף, בקלות יחסית, תוקפנות מעבר לגבול. אבל המצור הכלכלי מתחיל לתת את אותותיו. המעמד הבינוני רוטן על המיסים הכבדים, שנועדו לממן את הרפורמות החברתיות. מנהיג האופוזיציה, אלפונסו רובלו, המנהל רמת-חיים גבוהה ביותר אך מגדיר עצמו כ„מהפכן אמיתי“, אמר לעיתונאי האמריקאי, פיטר צ'אפמן, ש„הממשלה סטתה מדרך הפלוראליזם. הכלכלה המעורבת ומדיניות-חוזק ניוטריסטי“. אבל רוב העם בניקאראגואה ממשיך לתמוך בסאנדיניסטים. בעיקר זכתה לאהדה התוכנית לביעור הבערות. מכלל 2.5 מיליון תושבי ניקאראגואה נכללים עתה יותר ממיליון בתוכניות-לימודים מגוונות. רוב המורים הם מתנדבים, ולמעשה נערך גיוס כללי של האינטליגנציה כדי לחסל כליל את האנאלפבתיות בניקאראגואה.

ביותר בגוש המזרחי, ורמת הדיכוי השוררת בה עולה אפילו על זו של רומניה. אינספק שהוסאק זוכה בבירכת הסובייטים, העוקבים בדאגה הולכת וגוברת אחרי „השתר-ללות הדמוקרטיה“ בפולין. בשבוע הבא תתחיל בפראג סידרה חדשה של מישפטי-ראווה. 18 מתנגדי המישטר צפויים לעונש-מאסר ארוך-כיום, בגין אותם סעיפי-אשמה שעליהם נידון באטאק.

הנאשמת העיקרית היא הד"ר אירנה סיקלובה, פסיכר-לוגית וסוציולוגית בת 46, שתמכה בהתלהבות במישטר-החדשני של אלכסנדר דובצ'ק, שמוגר בפלישה הסובייטית ב-1968. אחרי נפילת דובצ'ק איבדה סיקלובה את משרתה באוניברסיטה, והועסקה במשך שנים ארוכות כעוזרת-בית. לפני שנים אחדות זכתה לריהביליטציה חלקית, עבדה בבית-חולים יוקרתי בפראג ואף הגישה תוכנית-ייעוץ בטלוויזיה הממלכתית. עם החמרת הקו של הוסאק והגברת מעורבותה בתנועה לזכויות-האדם, הודחה הד"ר סיקלובה מכל תפקידה. מאז חודש מאי היא עצורה בתנאים קשים, ומשקיפים אירופים צופים שעונשה יהיה חמור במיוחד.

עינויים. חוגים סוציאליסטיים בצרפת, העוקבים בעניין רב אחרי מישפטי-פראג החדשים, מכיעים דאגה רבה בשל הנהגת שיטות עינויים בנוסח שנות ה-50. אחד הנאשמים שיועמד החודש לדין הוא הזמר הפופולרי לארי ולאסטימיל טראסנאק (30). אחרי שלושה ימים של חקירה אינטנסיבית סבל טראסנאק מהתמוטטות עצבים מוחלטת. מעדויות מהימנות ביותר מסתבר ש-החוקרים חרכו את כפות ידיו של הזמר בלפיד בוער. גם חברו למעצר, הכומר הקתולי ואצלאר מאלג, בן-ה-31, הוכה קשות בכלא.

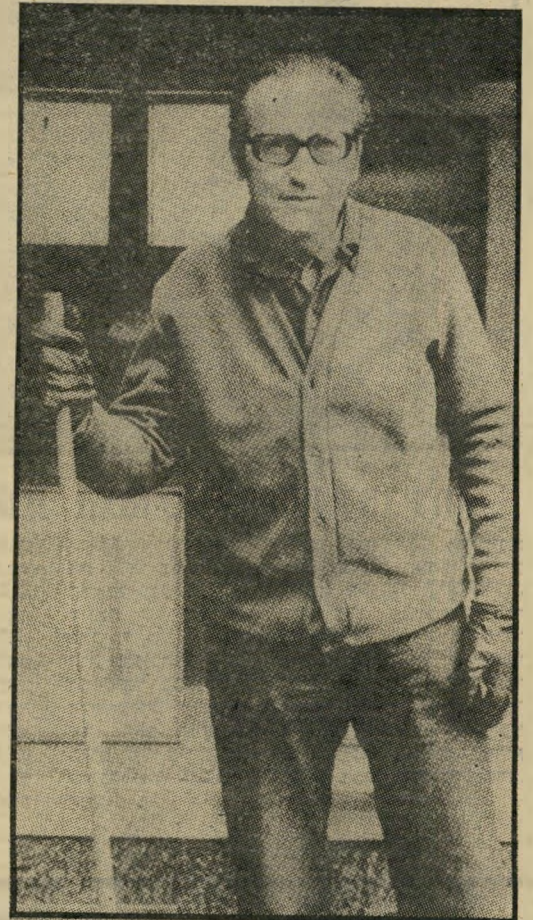
חברי אמנה 77 חוששים מאוד לגורלו של רודולף באטאק, קשריו הענפים עם הפדרציה הבינלאומית לזכויות-האדם, המסונפת לאו"ם, לא יעמדו לו, ככל הנראה. באטאק, הסובל מאסטמה כרונית, עומד להישלח לכלא מירוב הידוע לשימצה, בהודעה מיוחדת שפורסמה בווינה על-ידי המכון האוסטרי ליחסים בינלאומיים. קבעו מתנגדי המישטר שבאטאק לא יוכל להחזיק מעמד בכלא מירוב. שבע שנים וחצי בתנאים כאלה, כמוהם כפסקי-דין מוות.

אכזבה. פרשת פראג עוררה הדים קשים באירופה, בעיקר בצרפת, מערב-גרמניה ואוסטריה. דוברי הקאנצלר האוסטרי, ברנו קרייסקי, כבר הדליפו לכתבים אמריקאים ובריטיים, שביקרו המתוכנן של נשיא צ'כוסלובקיה באוסטריה יבוטל. גם זאת מאוכזבים לחמיה-חירות ה-צ'כים מהתגובה המתונה מדי של האינטרנציונאל הסוצי-יאליסטי.

הוא שלח שני מיכתבים. הראשון נועד לשלושה ה-מנהיגים הסוציאליסטים הבולטים באירופה, ברנו קרייסקי וילי בראנדט ואולף פאלמה. השני שוגר לאינטרנציונאל הסוציאליסטי. תוכנם היה זהה: קריאה לעזרה ולתמיכה, והצהרת מחויבות ל„דמוקרטיה, סוציאליזם, שיוויון, סוללי-דריות בין-לאומית, ניהול-עצמי בכלכלה, והגדרת עצמית לכל העמים“.

המחווה הפשוט הזה הביא אותו לכס המישפט בעוון-חתימה נגד המדינה ושיתוף פעולה עם גורמים זרים. הוא נידון לשבע וחצי שנות מאסר במישטר חמור.

הפעם לא מדובר במנהיג תנועת-שיחרור עממית בארגנטינה, ואפילו לא בלוחם מחתרת באל-סלוואדור. רודולף באטאק (57), דובר תנועת אמנה 77, חי ופועל

יוחסי-חופש רודולף באטאק
עינויים בלפיד בוער

בצ'כוסלובקיה 1981, במישטר הקורא לעצמו „סוציא-ליסטי“.

אין המדובר בתופעה בודדת, חריגה. המישטר הסטא-ליניסטי של גוסטאב הוסאק אחוז חרדה וחלחלה נוכח התפשטות התנועות הדמוקרטיות בפולין, והליברליזציה הפושטת בהונגריה. הוא השליט בארצו טירור המזכיר את שנות החמישים. צ'כוסלובקיה הפכה למדינה הקשוחה

שר-הביטחון אריאל שרון
מי יתן את ההוראה?

פליסטיין:

רשעות וטמטום

עורכי השבועון הפלסטיני בשפה האנגלית „אל-פג'ר“, מתלוננים שהדואר מתנכל למישלוחי-עיתון-יום המגיעים אליהם מחוץ-לארץ. שליחי העיתון בארצות-הברית ובאירופה שולחים להם חבילות עי-תונים פעמיים בשבוע. „אל פג'ר“ לא קיבל מיש-לוהים כאלה מזה חצי שנה.

בעלי העיתון שוקלים פנייה לבית-המישפט. עיי-כוב מישלוחי דואר, המכילים חומר גלוי ולגיטימי, נוגד את המישפט הבינלאומי. כבר עתה ברור שהפרשה עתידה להתפרסם בעיתוני העולם, ולהמיט חרפה נוספת על ישראל.

האם יתן שר-הביטחון החדש, אריאל שרון, הוראה לשים קץ לשערוריה זו?

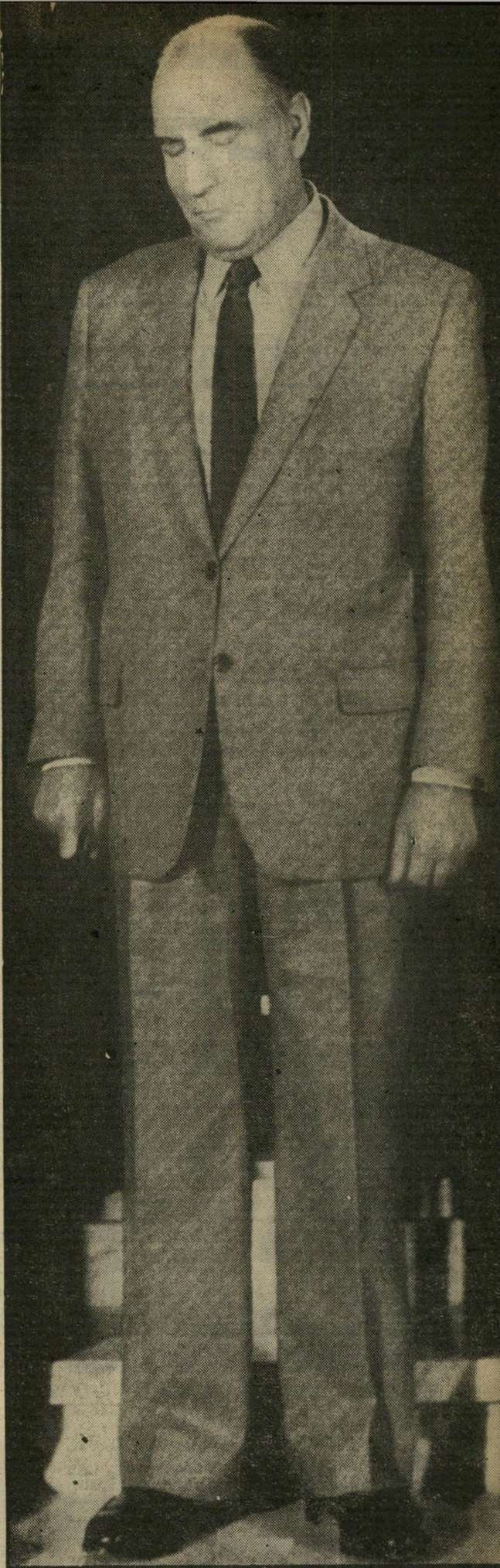
אנשים בעולם

הנסיכה אן: אחי החתחן ובתי הצמרכה להמחין לטבילתה

עכשיו, כשהמונים נרגעו וגזרו מן העיתונים את כל תמונות התחנה, התפנה אפילו הצלם הרשמי של ארמון המלוכה, הלורד ליצ'פילד, דודנה של המלכה. והרי ידוע שבטכס הטבלה מלכותי חשובה נוכחותו של הצלם, חיונית לפי חות כנוכחותו של הכומר. וכך, יומיים אחרי הפסטיבל בכנסיית סנט-פול, נערך פסטיבלון הטי-בלה צנוע, בכנסייה האינטימית של ארמון וינדור. האם המאושרת, בכובע המזכיר את הכור בעים של אימה, התייצבה לצילום הרשמי כשהיא מציגה את פיליפס, הבן, והנסיכה זארה, הבת.

לחנינות שמחזיקה הנסיכה אן בזרועותיה מבט זועם וכעוס. האם משום שהרגישה עצמה מקופחת? התמול מולה של זארה אן אליזבת פיליפס, התינוקת המיוחסת, בתה החדשה של הנסיכה אן, ונכדתה הסריה של המלכה אליזבת השנייה, להיוולד ב-15 במאי האחרון. בימים כתיקונם, היתה לידה מלכותית זו זוכה למיטב הכיסוי העיתונאי, מה עוד שהילדה באה לעולם אחרי דאגה רבה ששררה בחצר באקינגהאם, נוכח שמעות עק-שניות על גירושין אפשריים בין אן ובעלה מארק פיליפס. אבל מי חשב על הריונה של אן או על לידתה של זארה כשכל העיניים היו נשואות לשמלתה של לידי דיאנה?

אדי מ" קירני:

טראגדיה

בשני צבעים

המתבונן בתמונה שמימין עשוי לחשוב שחלה בה תקלה טכנית: לאשה תווי פנים של אשה שחורה לכל דבר, אלא שציבעה לבן. לא, אין זו תקלה וגם לא בדיחה — זאת טראגדיה אנושית. האשה, אדי מ" קירני, נולדה, לפני 41 שנים, שחומת-עור ככל אחיה ואחיותיה. אלא שבעיקבות מחלה קשה שפקדה אותה ב-1959 נטלה בעת אישפור זה תרופות חריפות והפכה לפתע לבנה.

הרופאים איבחנו בה מחלה נדירה הנקראת ויטילגו. הרפוראה המורגנית טרם מצאה את סיבות המחלה המסתורית הזאת. ידוע רק שמחלת הויטילגו מתבטאת באובדן תאי הפיגמנט בעור. אלא שהפגיעה הפיסית החיצונית היתה כאין וכאפס לסיבילה של אדי: בעלה עזב אותה ובני מישפחתה נידו אוי תה מקהילתם. המזור מכל — בימים אלה, לפתע פתאום, היא מתחילה להשחיר בהדרגה.

פרנסואה מיטראן: קל יותר להיבחר

מנהיג הסוציאליסטים והנשיא הצרפתי, פרנסואה מיטראן, מתחיל לגלות בימים אלה, שקל יותר לזכות בבחירות מאשר לשלוט אחרי שזוכים בהן. אומנם, הרוב שהעניקו לו הצרפתים הספיק לו כדי לשלוט ללא שותפים, אבל כפוליטיקאי מפוכח, הוא סבר ששרים קומוניסטים בממשלתו יבטיחו שקט במשק ויעזרו לו להתגבר על בעיות כלכליות סבוכות, שירש מן השילטון הקודם. לא דובים ולא יער. עוד בטרם הספיק להתיישב בנוחיות על הכיסא בארמון האליזה, פרצו כמה שביתות. השביתה המרגיזה ביותר את הצרפתים היוצאים לחופשה היתה שביתת הרכבות. אם לא די בכך, מפרסמים עתה עיתוני צרפת רשימה שלמה של עניינים בהם חלוקים ביניהם מיטראן וג'ורג' מארשה, מנהיג הקומוניסטים. או מה הפלא שהנשיא החדש, חוסף תנומה בכל הזדמנות אפשרית?

בט דייוויס: הסבתא שמחה להוכיח במיצעד הכימונים לטובת נכדיה

השיר היחיד בתקליט שלא כתבה, היא זכתה להצלחה בין-לילה. למרות שקים היא מלחינה ותיקה, כתבו את השיר ג'קי דה-שאנון ודונה וייס.

ואילו דייוויס, שנכדיה נהנים מפירסומה המחודש של סבתא, מתבדחת: "מאחר ומעולם לא הייתי ריפיה הייזרת או ג'יין הארלד, היו העיניים שלי האביזר החשוב ביותר שעמד לרשותי. ב-1930 כשיוניברסל רצתה לבטל את החוזה עימי, נסוגה החברה ברגע האחרון רק בגלל העיניים שלי".

בכוסות שמפניה ובעיניים נוצצות חוגגות, זו מול זו, זמרת צעירה וסבתא ששימשה לה השראה ללהיט המזמר ביותר שנכנס לאחרונה למצעדי הפזמונים בעולם כולו — עיניה של בט דייוויס. את הסבתא בת ה-73 אין צורך להציג, אם כי יתכן מאוד שמעריצי הלהיט צעירים מכדי להכיר אותה ממש. זו בט דייוויס, מי שהיתה במשך שנים רבות הגברת הנוראה של הבד האמריקאי. הזמרת קים קארנס עצמה, גם היא כבר אינה בגיל הטיפש-עשרה. בגיל 34 החי ליטה לכלול שיר זה בתקליט ארוך-נגן בשם זהות מוטעית ונדמה לראות שדווקא בגלל

סילביה קריסמל: אילו התאהבתי בנהג שלי לא הייתי מתביישת בכך!

אני הייתי עשויה להתאהב בנהגי או במוכיר שלי, ולא הייתי מתביישת בכך. לעומת זאת, אני מתביישת ב- עימונאל ולולא בעלי הראשון, הוגו קלאוס, ששיכנע אותי להצטרף אליו באותה תקופה לתאילנד, לא הייתי נוגעת בתפקיד. היום, לאחר שנפרדתי גם מהגבר השני בחיי, נשאיתי עם האדם החשוב לי באמת — בני-ארתור".

גולן. עם זאת, היא ממשיכה להיות גם אם מסורה לבנה, ארתור, ומשתעשעת עימו בעת ההפסקה (בתמונה משמאל). על תפקידה החדש היא אומרת: "סוף כל סוף אני משחקת אשה כלבני, אשה אינטליגנטית וחושנית, ולא כובה ללא נשמה. זאת אשה אריסטוקרטית שהתאהבה בשומר-היערות והתגלתה כאישיות מיוחדת במינה. גם

הגברת ההולנדית הצעירה, ששיגעה עולם ומלואו — פעם, פעמיים ושלוש — בדמות עימונאל, ממשיכה להכות גלים. היא החליפה את התפאורה, ותחת דיפלומט משנות השבעים, היא נשואה עתה, על הבד, לאציל בריטי משנות ה-30, בעיבוד חדש למאהבה של ליידי צ'ארטלי (בתמונה מימין). שהופק עליידי מידענו, מנחם

אנשים בעולם

ג'ון טראוולטה: ברוק שילדס ואני? סמלים מיניים!

של המדונבים הצעירים, שמרכיבים את הקהל הקובע את הכנסות הקופה בארצות-הברית. מסביר זאת טראוולטה עצמו: „גם היא וגם אני מהווים סמלים מיניים.“ הקהל הזה רוצה מאוד לדעת מה קרה שג'ון טראוולטה, שהתעניין תמיד בגשמים מבר גרות ממנו (והיום הוא בן 27, בסך-הכל), מוציא לתרבות רעה קטינה בת 16, שמלווה בכל פגישוֹ תיה האינטימיות באמא שתלטנית?

„טראוולטה החזיר את שילדס הביתה בארבע לפנות בוקר. היכן היתה אמא? רעמו העיתונים. אמא יודעת על הכל.“ התגונן טראוולטה, „לא איכפת לי לשוחח על כל בני המישפחה של שילדס, אבל באשר ליחסיו — מוטב לחכות להודעה הנכונה בזמן הנכון.“

מבט של מבוכה וחיוך עצבני משתקף בעד חלון המכונית המוגף. מאחוריו יושב ג'ון טראוולטה, ולידו, מסתירה את פניה במושב האחורי, צעירה מפורסמת לא פחות: **ברוק שילדס**, הלולטה המתבגרת („תינוקת יפהפיה“) בת ה־16 בסך-הכל. זה הזוג החדש המדיר שינה מעיניהם של צלמי שעות ארוכות ליד בית-המלון יוניטד ניישנס פלאזה, במנהטן, והצליחו לתפוס במצלמתם את טראוולטה ושילדס נמלטים על נפשם במכונית, בדרכם למיס־עדה הידועה אמבסדור גריל.

על מה כל המהומה, ומה מרגש כליכך בזוג כור כבייקולנוע היוצאים לאכול ארוחת ערב? ובכן, אלה אינם סתם כוכביקולנוע, אלה נכסיצאן-הברזל

ג'יי ברנשטיין:

לא צריך להיות יפה

האיש המוזק ועגול הפנים, שג'יי ברנשטיין הוא ג'יי ברנשטיין. אה בתמונה בחברתה של לינדה אבנס, הוא ג'יי ברנשטיין. רבים מכנים אותו האביר לאנסי לוט, וסבורים שהאימפריה שלו דומה לקאמלוט. הוא היום סוכן השחקנים הממולת ביותר בהרליוד.

ברנשטיין שגולד עגלגל, ללא ייחוס ותואר, נועד עלידי מיש־פחתו להיות מאמן כדורגל. בדיוק לפני 20 שנה התחיל לעבוד כפקיד זוטרי בסוכנות ויליאם מוריס, ואחרי שלוש שנים החזיק מכונת־כתיבה אחת על קרש גיהוק, ובתור ארון משמש לו מקרר בלי חש־מל. היום, עם סמלי דינאמיקה, ג'יינר, תים, ג'ינס, פטי רגל, די מייג'ורס ופוזאן סנט ג'יימס הוא אפילו לא צריך להיות יפה.

ג'קי קולינס: אני אוהבת לכתוב

על גברים מפורסמים, עשירים וחזקים!

כשרוצים להעליב אותה אומרים לה שהיא הגרסה האנגלית לז'אקלין סוואן. אומרים שספריה הם בסך-הכל רומנים של זימה. אבל ג'קי קולינס בת ה־38 הספיקה כבר לכתוב כמה רבי-מכר. הראשון שבהם, העולם מלא בגברים נשואים, יצא לאור ב־1969, ואחרי ורמו פר ההרבעה, המכשפה ואוהבים ומהמרים.

את גלגלי היצירה שלה משמנת סכניקה מזוהרת של מין ספי רותי: „אומנם, אני כותבת הרבה על סכס, אבל איני מפרטת כמו רבים אחרים. איני רופאה גניקולוגית — אני סופרת. אינך יכול להכניס שתי דמויות ספרותיות, חסרות פנים ודמות, ישר לתוך קלחת מינית פראית על דף של ספר. אם תרצה לעשות זאת, תוכל להסתפק בשבועון עם תמונות עירום. ספרי מלאים סכס, משום שאני משאירה הרבה לדמיונו של הקורא. וברגע שהדברים מת־רחשים בפנטסיה שלו, החוויה הרבה יותר אירוטית!“

ג'קי קולינס סבורה שגם סיפרה החדש, העומד להופיע בארצות-הברית תחת השם הודמוניות יהיה סיפרה הטוב ביותר: „זהו הספר שתמיד רציתי לכתוב. אני אוהבת לכתוב על גברים מפורסמים, עשירים וחזקים. הנשים אוהבות לקרוא עליהם, למעשה, הנשים נמשכות אל סוג זה של גברים ממזריים. כזה בדיוק הוא ג'ינו סנטאנג'לו, הגיבור שלי. אחד מאותם גברים מקסימים — קצת מולטימיליונר, קצת מדיטיון, קצת מאצ'ו. הבעייה היא שבתו גזורה בדיוק לפי מידותיו. היא קצת גלוריה סטריינג, קצת ג'יי פונדה וקצת גולדי האון.“

האמת היא, שחל עיכוב קל בהופעת הספר, משום שכמה מן הקוראים המיקצועיים של ההוצאה לאור האנגלית הזהירו שבספר ישנם כמה שעורים מיניים מפורטים מדי. אבל כל הבעייה, לדעתה של ג'קי, נעוצה בעובדה שהסופר הוא סופרת. ולא סתם אחת, אלא כזו שנראית טוב מדי (לראיה, התמונה שלמעלה). „קשה לאנשים לעכל הארוורד רוברטס ממין נקבה, מה עוד שהגיבורות שלי קורצו מהחומר שממנו קורצו הגיבורים של רוברטס.“

אם כבר מזכירים שמות, הרי ג'קי קולינס היא אחותה הצעירה של השחקנית ג'ואן קולינס, ואשתו של אוסקר לרמן, בעל דיסקוסק אמריקאי, שראה את תמונתה בירחון וחצה את האוקיאנוס כדי לבקש את ידה.

סקיפאניס

לא הגדולים ביותר- אבל הטובים ביותר

לאיכות יש מחיר לכלי העבודה החשמליים של AEG איכות גבוהה במחיר נמוך יחסית.

כלי עבודה חשמליים טובים אינם יכולים להיות זולים. הסיבה לכך נעוצה באיכות החומרים, במאמץ הטכנולוגי ובבדיקות האיכות שכל כלי טוב צריך לעבור. במפעלי AEG, האיכות ללא פשרות אינה רק אימרה. האיכות פירושה. בחירת חומרים מעולים, טכנולוגיה מתקדמת וכ-200 בדיקות שונות העובר כל כלי וכלי. תהליכי הייצור של AEG נותנים לבסוף בידך, כלי עבודה חשמלי שהינו בין הטובים שניתן להשיג כיום. מכאן תבין כי לאיכות יש אומנם מחיר. אולם כשמדובר בכלי העבודה החשמליים של AEG מחיר האיכות הוא נמוך ובהחלט כדאי לך לשלם עבורו. כי כלי העבודה החשמליים של AEG ישרתו אותך שנים רבות ללא תקלות.

להשיג בחנויות המובחרות לכלי עבודה.

אחוז אלתאניד! **AEG**

תן טרמפ לחייל

סטודיו B

מודיע על הקמת

להקת רקדני ג'אז/סטפס

הדרכה וכוריאוגרפיה ע"י הרקדנית

שרון גולן

מועמדים ומועמדות המעוניינים להתקבל ללהקה יתקשרו לסטודיו B, טלפון 237026, או לשרון גולן, טל. 484928

לשעורי הלהקה יוכלו להצטרף תלמידים ברמת מתקדמים, מורים למחול, או רקדנים מקצועיים

השעורים והחזרות בסטודיו חדש (אכן גכירול 103)

לשחקני במה —

ייערכו שעורים מיוחדים למחול ג'אז/סטפס

סטודיו B, ארלוזורוב 8, ת"א, טל. 237026

אולטרסול של דר' פישר לשיזוף טבעי

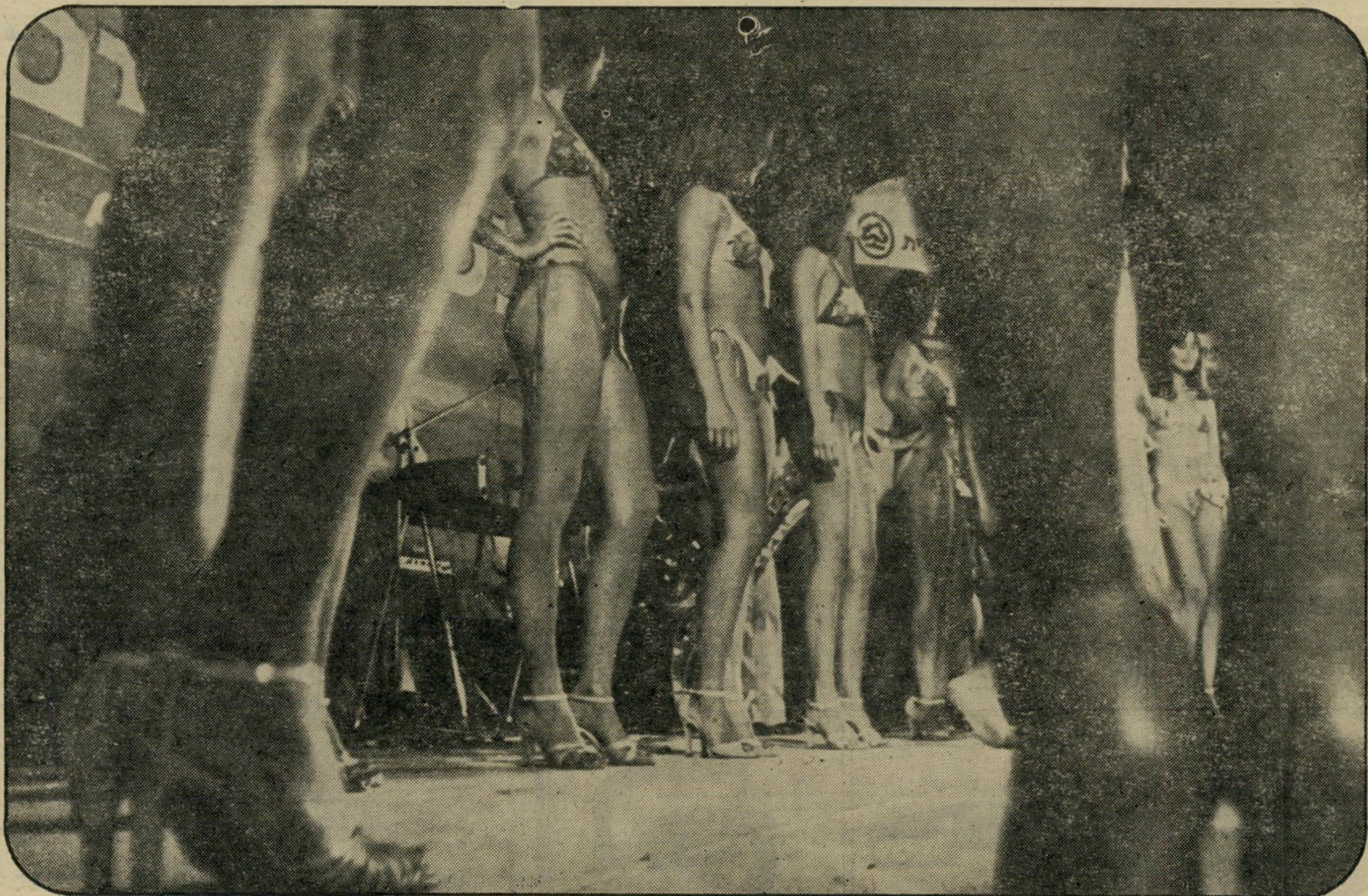
Dr. Fischer

הידע הרפואי הנרחב של פישר מעבדות פרמצבטיות ומחקרים רבים שנעשו בארץ ובחו"ל עזרו בפיתוח התכשיר החדש המקנה לעור שיזוף יפה אך גם בריא. הבסיס התחליבי בתרכובת החדשה מקנה לעור שיזוף בריא תוך סינתזת הקרניים האולטרה סגוליות המזיקות של השמש. ומעניק לעור לחות. תכשירי אולטרסול מופיעים בדרגות 3-15 כהתאם לסוג העור ולזמן השהייה בשמש כאשר 8-15 מיועדים לעור רגיש במיוחד ולתינוקות.

כל מה שאת צריכה מהשמש.
לא יותר.

מלכת המים 1981

מטעם העולם הזה בחסות עץ הזית

בחסות: חברת הנסיעות "דיונהויז" * חברת הבנייה הבונה בראשון-לציון, פתח-קווה, רחובות ותל-אביב
 "אברהם גינדי" * בית האופנה "ניבה" * בגדיים וחוף "גוטקס" * המשקה שכבש את העולם "פינה
 קולדה" * תכשיטי "אנדין" * חברת התחבורה "יוניטד טורס" * חברת הקוסמטיקה "נייטשר בייוטי" *
 תכשירי השיער "לוריאל" * חולצות גברים "הווי 2000" * נעלי "מרנו" * סלון לכלות "אמבר"

הנשף המלכותי לבחירת מלכת המים 1981 "היכל התרבות" תל-אביב 7.9.1981

● מיצעד מועמדות ● ראיונות אישיים ● תצוגות אופנה מפוארות — קייז' 81' של: "ניבה", "גוטקס", "הווי
 2000", "אנדין", "מרנו", "אמבר" ● עיצוב תסרוקות: סלון ג'ימי ומרסל חיפה. הדרכת המועמדות: אולפן לאה
 פלטשר. איפור: "נייטשר בייוטי" NATURE BEAUTY. עיצוב הכתרים: "אנדין". אירגון: מירי זכרוני ורפי זכרוני.

אמנים אורחים:

צביקה פיק - זמר ומלחין השנה * חלב ודבש - זוכי האירוויזיון * נוטי
 גלעדי - הבדרן-חקיין מס' 1 * כוני פאר - שעה טובה * ריקי כנור *
 ג'וקי ארקין ולהקת בנות הג'אז * נושה נוי ולהקת הדולפינים.

כרטיסים: הפצה ראשית, "הדרן", אבן גבירול 90 תל-אביב, טלפון 248787
 ולמוסדות 248844 וביתר המשרדים בעיר. ביפו: גוטמן. רמת-גן: רכניץ.
 בתיים: היוזם. חולון: בידורון וכרטיסטורון. לחיילים בקצין העיר תל-אביב.

ידין: אין עצם במקום שבו אפשר

להבחין בין יהודי ובין לא-יהודי

ספטמבר הקרוב, ובריאוו של בגין תמשיך להיות תקינה. הוא אף יצור קשר אמוציונלי עמוק עם נשיא ארצות-הברית, רי"ן נאלד רגן, כשיבוא לביקור שם.

ליפשיץ גובה עבור הכנת מפה אסטרולוגית לבאים אליו 4000 לירות.

קשיידור מלווים את יושבראש הכנסת מאז היבחרו

בעיקבות הצטרפותו של הח"כ הליברלי לעבודות החפ"י רה בעיר-דוד. הוא קיבל ב- שבוע שעבר מיברק מח"כ אגודת-ישראל, מנחם פרוש, שבו מזהיר אותו פרוש שאם ימשיך לשאת את הדגל ה- אנטי-דתי, הוא ייעלם מהר מאוד מהמפה הפוליטית. פרוש סיים את מיברקו בעצה: "סור מדרכך הרעה, דרור!"

למסיבת בריהמיווה ש-

סיעת-המערך בכנסת, שקדמה לדיון על החפירות בעיר-דוד, התארח גם הפרופסור ייגאל ירון, שסקר את פרשת ה- חפירות במקום. בין היתר אמר ירון: "אני קובע בוודאות כי אין בעיר-דוד שום קברים." אחרי אתגרתא קלה הוסיף: "למרות שאני יודע את מי צריך לקבור שם!"

כשנשאל ידין על-ידי שימעיין פרם אם אפשר ל-

קבלת הציון, יהיו מאוד ארוכים עבורי.

כשנשאל הרב הראשי האשכנזי שלמה גורן, מדוע הקצין את עמדותיו בשאלת החפירות בירושלים, סיפר ש- החזון-איש, מנהיג דתי מלפני דור, הופיע בחלומו ואמר לו שעליו לעמוד בתוקף על דיעו- תיו. גורן גילה זאת בתחנתו בתו של מזכיר-המפד"ל, רבי זורמס. הבאים לחתונת שרה

רעיית הנשיא, אופירה נבון, לא שבעה נחת מהחופשה התל-אביבית שהיא גופשת עם בעלה, יצחק במלון הייאט. לפני חודש, כששהו שם בניי הזוג, הם שוכנו בסוויטה הר- מלכותית של המלון, וזכו ביחס מיוחד. עתה, כששבו למלון, התברר להם לתדהמתם שה- סוויטה הזמנה על-ידי המיל- יונר הצרפתי ז'אן אייב מאסטיי, ששילם מראש 3000 דולר עבור הסוויטה. בנייהוז

מאחור. הוא הצביע על שרון ואמר שהגיע הזמן ששרון ילמד ערבית, משום שבתפקידו החדש, כשר-הביטחון הישראלי, עליו לבוא במגע עם הרבה דוברי-ערבית. הגנרל על- התפקע מצחוק לשמע ההערה, והנשיא אליסאדאט פרץ אף הוא בצחוק רועם, שסחף את שרון ואת שאר הנוכחים. רק לאחר מכן חזר אליסאדאט והמשיך בלחיצת-הידיים לשרון, שהופסקה על-ידי האינטרמצו. את התמונות צילם הצלם הירושלמי חנניה חרמון

לחץ את ידו של נשיא מצריים, אנוור אל-סאדאט, בעת קבלת- הפנים שערך הנשיא המצרי למישלחת הישראלית בשבוע שעבר בארמון סאפה באלכסנדריה. מאחוריהם עמדו שרי-החץ המצרי, כמאל חסן עלי, ושרי-ישראל במצריים, משה ששון. לפתע העיר מישהו את תשומת-ליבו של הנשיא המצרי והוא פנה בהבעה רצינית לעבר הדובר. היה זה סגן-הנשיא חוסני מובארק, שעמד

לתפקידו. למנחם סבידור הוצעה דירתו של שרי-הבריאות לשעבר, ישראל ברזילי ה- מנות, ברחוב הרמב"ן 10, ב- שכונת רחביה בירושלים. אך ההצעה ירדה מן הפרק, משום שאדירה שוכנת בקומת-הקרקע של הבניין, ופונה לכיוון הר- רחוב. לדעת גורמי-ביטחון היה בדירה זו משום סיכון ביטחוני ליו"ר החדש. מילבד זאת, ה- שיפוצים שנדרשו בדירה היו מגיעים ל-10 מיליון לירות.

בינתיים מבלה סבידור בבתי-מלון ירושלמיים. למורת- רוחה של אשתו, רעייה גור מים מישפחתיים הביעו או- ביטחונם שפרשת הדירה תבוא על פיתרונה בהקדם. מאחור ובירושלים יש כיום דירות שרד פנויות רבות.

ערך שימעיין ("כוש") ריימון לבנו במושב בית-הלוי, בא חברו מילדות, אהוד רייין מנהלל. אהוד, בנו של ח"כ משה רייין, הביא כמתנת-בר- מיצווה את סיפרו של אביו לחיות עם התנ"ך. במסיבה השתתפו קרובים מעטים של כושי, הממשיך עדיין להסתתר אישם בארץ.

האסטרולוג הרצל ליפשיץ טוען שבחודש אוק- טובר תפרוץ מלחמה במרחב. ישראל תהיה מעורבת בה. בעיקר בגבולה הצפוני. נשיא סוריה הנוכחי, האפס' אל- אסד, ייעלם בעיקבות המיל- חמה מהמפה הפוליטית. ובי- ישראל תוקם ממשלת ליכוד- לאומי. משה דיין יפרוש מ- חיים פוליטיים כבר בחודש

הבדיל בין עצמות יהודי ולא- יהודי, ענה ידין: "הדבר שעל פיו ניתן להבחין בין יהודי ללא-יהודי אין בו עצם."

"אני מתחייב שלא להצ- ביע בעד שינוי החוק מיהור- יהודי, גם אם הממשלה תיפול." קבע ח"כ דרור זייגרמן בראיון עם יעקוב אגמון. להפתעתו קיבל בשבוע שעבר הח"כ פתק משר-התקלאות ו- סגן-ראש-הממשלה, שימחה ארליך, שבו הודה לו השר על עמדותיו וציין שהאזין ב- ספוק רב לדבריו.

זיגרמן אמר בראיון שהוא מתנגד בתוקף לליכוד הליכוד, ושהוא תומך בויתור- רים מרחיק-לכת לפלסטינים בגדה המערבית.

מיהרו לפרש את החלום. אחד ציין שמזלו של גורן הוא שיש לו קשר עם הרב הראשי הספ- רדי, עובדיה יוסף, שיוכל לפתור לו את חלומותיו. אחר טען, לעומת זאת, שהחלום פור- גע בשיויון הזכויות לעדות- המזרח. "למה זה בא דווקא לגורן, ולא ליוסף?" שאל.

ח"כ-שינוי מרדכי וירשובסקי, העיר, בעיקבות חלומו של גורן, שכאשר ל- מנהיג הדתי האמריקאי מר- טין לותר קינג, היה חלום, היה זה תזון של שיויון חבר- רתי, ושאיפה לביטול הפערים בחברה, בעוד שכאשר הרב גורן חולם, מה שמתגלה לו בחלומו אלה עצמות ומתים.

בישיבה האחרונה של

נבון שוכנו בחדר מפואר אחר במלון, הנופל מהסוויטה.

שמועות שהילכו במיס- דרונות הכנסת טענו שהיושבי- ראש החדש של ועדת-החוקה של הכנסת, אלי קולאס, אינו עורר-דין, והשנה גם לא יוכל להיות כזה, משום שתנאי הר- אוניברסיטה אינם מאפשרים לו לגשת במועד מיוחד נוסף ל- בחינה בדיני-עונשין. אך קו- לאס עצמו טוען שהוא אכן מתמחה, אך יסיים את התמ- חותו בנובמבר הקרוב. לדבריו הוא מתכוון לגשת לבחינות לקבלת רישיון לעריכת-דין כבר באוקטובר, ואם יעבור את הבחינה בהצלחה יקבל את הרישיון בפברואר '81. "אני מאוד מקווה שלא אכשל" אמר קולאס, "חודשי ההמתנה, עד

מי שחוק על בימות ברודוויי הוא חלומי הנכסף של כל שח"ן — אולם רק חלומם של מעטים אכן מתגשם. המאושר שזכה השבוע לממש חלום זה הוא השחקן-זמר **מייק בורשטיין**, שקיבל תפקיד ראשי בהצגת בארנום, המועלית בברודוויי. הישג כזה מצדיק בהחלט לערוך מסיבה, ואכן כמה שעות אחרי שקיבל את ההודעה הטלפנית מאמרגנו בארצות-הברית, אסף את כל ידידיו, שבירכו אותו על הצלחתו ●●● המחזה בארנום

נקרא על שמו של גדול הקיירקסנים בעולם, שמו של **פיניאס טייקור בארנום** הפך בזמנו אגדה בקרב אוהבי הקירקסים. התפיסה קיד הראשי בהצגה, שאותו קיבל בורשטיין, הוא של בארנום עצמו, וכדי להצליח בכך נסע מייק אחרי המסיבה לשבועיים של אימונים מפרכים בקירקס אמיתי, שבו ילמד להלך על חבל ולבצע להטוטי קירקס ●●● מייק הפך דמות ידועה באירופה תודות לתוכנית הטלוויזיה ההולנדית שבה הוא מככב. לאחת מהופעותיו באה ה"רקדנית המפורסמת צ'יטה ריב"

רצח בעיניים ישראל גוטסינר, החצי הראשון של "צמד רעים", נהנה מאוד מכל המאכלים ש"הוגשו בחגיגת ב"המיצווה לפסטיבל ועמד כל הערב קרוב למיזנון.

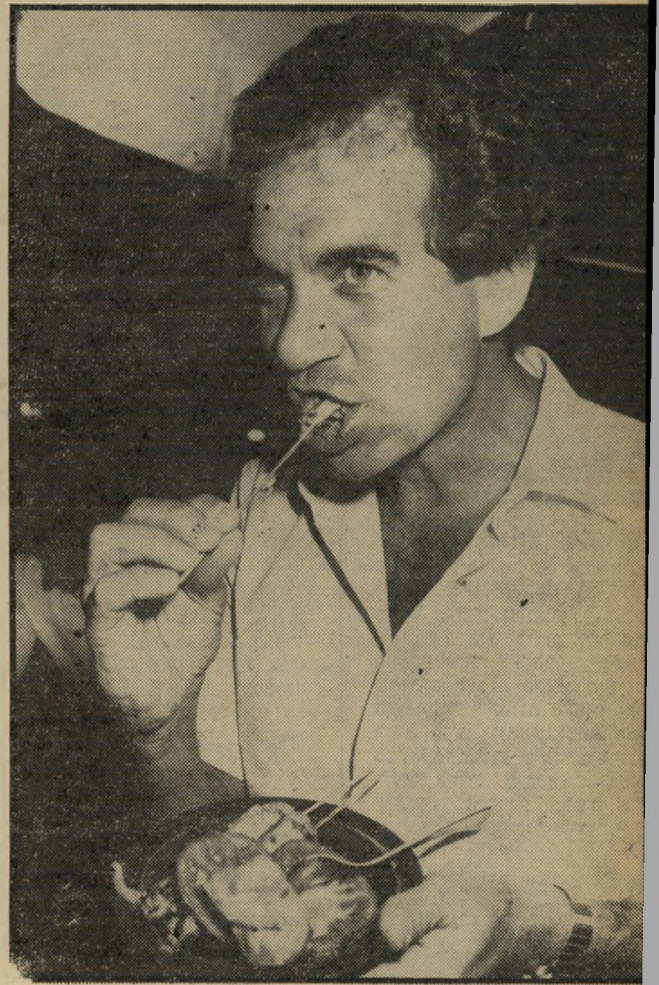
שיחת טלפון לשחקן שאין לו טלפון

מקום עדין היד המצוירת על חולצתה של הזמרת ירדנה ארזי היא ידו של במאי המחזה, צדי צרפתי. גב חולצתה של ירדנה מלא בחתימות שאר משתתפי ההצגה.

מניו-יורק, ניצל את שירותיו של שכנו כדי לנהל שיחה טראנס-אטלנטית. להפתעתו הודיע לו אמר-סיקאי קובי אושרת, הוריו של מייק, תשחקנים הוותיקים **ליזיאן לוקס ומכס בור**

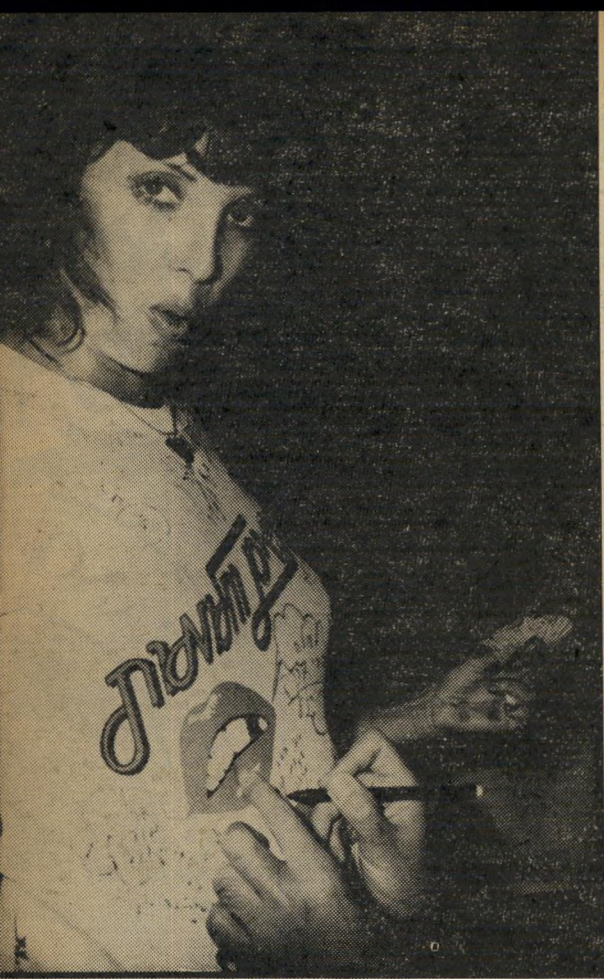
זוג שכזה הם הזמר יזהר כהן וחברתו דבורה ביקון, שומרת ב"מועדוני-לילה. השניים היו צמודים האחד לשני במשך כל הערב. הם תפסו שולחן צדדי שממנו השקיפו על האורחים. יזהר שלבש מכנסיים אדומים, חולצה לבנה ועניבה אדומה, נראה מאוד אלגנטי.

גנו כי מפיקי ההצגה החליטו בכל זאת לקבלו, ושעליו להגיע לברודוויי תוך ימים ספורים ●●● אורח-הכבוד במסיבה היה שגריר ארצות-הברית, **סם לואיס**, ולכן התנהלו השיחות בשפה האנגלית. כשנכנס לואיס הכריז מישור: "הנה בא מיסטר-גריין-קארד", ולור-אייס הבטיח לכל הנוכחים שלא תהיה שום בעייה בקבלת אשרת-כניסה לאמריקה לכל מי שירצה לראות את מייק בברודוויי ●●● בין המבוכים היו הזמרת **איל-לית**, שבאה יחד עם **אלישבע אישרת**, אשר-בנפרד של המור

יירה, והציעה לו לבוא לבקרה באמריקה. שם תציג אותו לפני מפיקי ההצגה. אחרי כמה שבועות הגיע בורשטיין לביקור בארצות-הברית, וכשנדע לו שמחפשים שח"ן להצגה, ניגש למיבחי-בימה ●●● אחרי מיבחי-הבימה קיבל תשובה שלילית. שבועיים מאוחר יותר נקרא שוב לאמריקה, כדי לערוך מיבחי-גדולים יותר, ושוב קיבל תשובה שלילית. מייק המ' אוכזב חזר לארץ ●●● למישרת בורשטיין אין טלפון בביתה, וכשתקבלה הודעה במכשיר-הקשר של מייק שמחפשים אותו

הזלילה הגדולה החצי השני של "צמד רעים", בני רוזנבאום, בא גם הוא לחגיגה כמו שותפו גנס בהתלהבות רבה בשיפודים ודאג למלא צלחתו מדי פעם.

חתימה תחתונה

חולצתה של הזמרת שולה חן מ- אה כימעט לגמרי בחתימות. שולחן שעליה נכתבו מחמאות רבות

עונדת על צווארה הזמרת חנה אהרונ, היושבת בקבע בארצות-הברית ושהגיעה לביקור לדת. בעלה, חיים טישמן, הוא בין השאר אמרגנה של להקת "קיי

חולצות שלהם נשארו מיותמות. אביב גלעדי (מימין) שהוא המפיק בפועל של ההצגה וידידה של חנה לסלאו, משוחח עם אלדד שרים, המנהל המוסיקלי

הגברים שבהצגה אולם ה- לבשו, אומנם, את החולצות האחידות

ברנשים וחתיכות

נשואה היום לפסל מתניה אבי רמסון על גג מיסעדה תל-אביבית נחגגה חגיגת ברה-מיצוח של הפסטיבל החסידי. כל מי שהשתתף אי פעם בפסטיבל הוזמן לחגיגה תמי פלד, אשתו של מפיק הפסטיבל החסידי, מיקי פלד, קיבלה את פני האורחים וחילקה לגברים כר פות. כשהגיש כפה לבדרן מני פאר, סירב זה לקבלה וטען: "קודם כל אני רוצה לחפור היטב בתוך המוח היהודי שלי, ולבדוק איזה גנים הורישו לי אבותינו" הוזמרת נירה רבינוביץ, שבה לחגיגה, הזכירה לכל מי ששכח כי בפסטיבל החסידי הראשון שון היא זכתה במקום הראשון, כששרה "צמאה נפשי". את השיר

חתמו אחד לשני על החולצה שולה חן נשבעה שתתלה את החולצה בחדר-השינה שלה למזכרת-נצח. על גב חולצתה של ירדנה ארזי חתמו כל השחקנים, אבל על החזה היא הירשתה לחתום רק לצרי צרפתי, במאי ההצגה עירית ענבי, הזכיר רה מפסטיבל שירי-הילדים כילדה הקטנה ששרה עם הזמר אבי טור לדנו את השיר "למה ככה?" גדלה מאז מאוד, וכיום, כשהיא כבר נשואה, היא רוקדת ומזמרת בהצגה צדי צרפתי העלה חוויות מתחילת דרכו בעולם התיאטרון, כששיחק בתיאטרון קאמרי לצידם של שחקנים מפורסמים כמו חנה מרון, רחל מרקוס וזיווית אברמסון, ה-

נפגשו במסיבה שערך מייק בורשטיין ונהנו מתחברתה של השנה. הן לא היו מן הילניות שבמסיבה אלא ישבו ושוחחו.

לאן דויד

עונדת על צווארה הזמרת חנה אהרונ, היושבת בקבע בארצות-הברית ושהגיעה לביקור לדת. בעלה, חיים טישמן, הוא בין השאר אמרגנה של להקת "קיי

אהרון פאפו מוכן להתראיין רק על ידי מי שיש לו תעודת עיתונאי, תעודת זהות ופינקס-מילואים

מחקר קצרה על אישים ביש-ראל. בהיותה בניירורק פנו אליה שתי בנות, ושאלו אותה לפרטים מסוימים בביוגרפיה שלה. אחרי-כך התברר לה שהן רצו לאמת את העובדה שהיא אכן נשואה לאותו גבר שהוא אבי שלושת בניה. לשתי ה-נערות זה נראה מוזר ביותר.

בן-ארי, המנהל כיום חברה לאנרגיות ולטכנולוגיות עתידיות, כותב רומן שיעסוק ב-תקופה שבין מלחמת ששת-הימים וטילחסת יוס-הכיפורים. הספר נכתב באנגלית, ובניגוד לספרים אחרים על נושא זה אינו רומן אוטוביוגרפי. לדברי בן-ארי יהיה קשה מאוד לזהות

של אדס בן-כלב, שכתם יורם קלילוק, עמדה לרדת מן הבמה למרות שהוצגה לפני קהל רב. ההצגה, המועלית בבית-התיאטרון של גוהר-צדק, היא הצגה רבת-מישתתפים. 20 שחקנים, ביניהם עודד קוטלר וגיליה אלמגור, חברו לקואופרטיב המציג בפני קהל של פחות

שלושת ילדיו הקטנים של רומן - פנחס ו-גדליה ו-גדליה על-ידי אמם לארץ, לקראת תחילת שנת הלימודים. השלד שה-גדליה יוריה ו-גדליה נמ-צאים אצל קרובי-משפחה, ו-אילו אמם, גוהר-צדק, ממתינה באיטליה להתקטה עד ה-גרת אהרונס לארץ.

בערב-ראיונות נשאל שר-התחבורה ותיים קורנר על-ידי המראיין איתן דבציה מי המועמד שלו לרשת את מנחם בגין, כשנה יעזוב את תפקידו. קורנר טען שכל הנמצאים בכנסת הם מועמדים. היקשה דבציה: "גם אתה?" ענה השר: "א... ברבות ה-ימים!"

השר החדש, שהוא עורך-דין במיקצועו, סיפר שעם מינויו העביר לשותפו במשרד את התיקים שבהם טיפל. הם היו חמישה בלבד. שר-התיירות החדש, אברהם שריר, שאף הוא עורך-דין, הוריש לשותפו במשרד, לדברי קור-פז, פחות מארבעה תיקים.

כתב ג'ורג'ט פוטס כי או"ם, לראון הדר, שעשה ב-ביקור-מולדת, ביקש להיפגש, לצורך מחקר מדעי שהוא עושה באוניברסיטת קולומביה בניו-יורק, עם חבר הוועדה-מנהל של רשות-השידור, אהרון פאפו. פאפו הסכים, אך היתנה את הפגישה בכך שהדר יביא איתו תעודת-עיתונאי, תעודת זהות, מיכתב מהאוניברסיטה על המחקר ופינקס-מילואים. כש-שאל הדר מדוע עליו להביא פינקס-מילואים, נענה שפאפו

מנהל לישיבתו של ראש-הממשלה ישב לצידו של יועץ ראש-הממשלה לענייני תיקשורת, העיתונאי אורי פורת, ועיין בגליון של העיתון המצרי, "אל-אח'באר" שבו דווח על ביקור המישלחת הישראלית במצרים. קדישאי רצה להוכיח לפורת על פי התמונות, שהסיקור הוא נרחב. מכיוון שאינו קורא ערבית, לא יכול היה לבחון את הדיווח הכתוב.

שפוליטיקאית נשואה כל-כך הרבה זמן לאותו הגבר.

דוקטור יהודה פרח, ח"כ-הליכוד החדש, מביא עימו לכנסת רעיון מהפכני ללימוד קורא וכתוב לילדי בית-הספר היסודי. פרח, שהיה מפקח במשרד-החינוך-והתרבות ואף שימש כמורה, טוען שטעות היא ללמד ילדים לכתוב, ב-דפוס או בכתב, על פי השיטה הנהוגה היום. "ועד שהוא גר-מר לכתוב שמש, היא שוקעת." על פי שיטתו יקבל כל ילד קופסה עם כל האותיות ה-עיבריות. באותה קופסה יהיה לוח מגנטי, שעליו ירכיבו ה-ילדים מלים כאוות גפם. ו-ינסו לראות אם יש להן מש-מעות.

פרח הוא בעל דיעות חריגות גם בתחום מדיניות-הרווחה. אף שהוא עצמו נמנה עם עדות-המיוזרה, הוא טוען שיש למנוע את מתן הכסף, לכל הפרזיטים שמתדפקים על דל-תות לשכונת-הסעד, ואת הכסף שייחסך יש להעביר לפנימיות לילדים-עמיתים בעייתיים.

לורמילה, אשתו של הח"כ הירושלמי החדש דן תליבון, צפרה בשבוע שעבר בצופר מכוניתה באחד הרחובות בירושלים. עובר-אורח העיר

צלם סוכנות-הידועות אייפי, שנלווה לביקור המישלחת הישראלית באלכסנדריה, הצטרף אל ראש-הממשלה מנחם בגין, ואל שר-הפנים יוסף בורג בביקור בבית-הכנסת היהודי בעיר (מימין). מאחר ולא היתה לו כיתה, השתמש בחולצתו ככיסוי-ראש.

את גיבורי הספר. הפרופסור דויד לוי-כאי נשאל בערב-ראיונות אם בעיקבות פירסום הדו"ח על ה-מצב השורר בבת-יהכלא ישתנה משהו. ליבאי שהיה חבר ב-ועדה השיב: "אתם שואני תמים?"

ח"כ שולמית סיפרה, שכ-רונה ב-בתופס-יה

מ-400 צופים. ביגלל אופי ה-מקום שקעה הקבוצה בהפסדים גדולים, ופנייה ליו"ר המועצה לתרבות ולאמנות, אברהם שריר, לא הניבה את הפירות המקוויים. הבנק שעזר בשיפוץ המיכונה לא התחייב לעזור לשחקנים, והיו שחשבו שה-הצגה תרד תוך ימים אחדים. בשבוע שעבר הגיעה הקבוצה להסדר עם מיפעל גדול, שתת-עשרות אלפי שקלים לקבוצה, ושאיפשר את המשך ההצגות בנווה-צדק.

תא"ל (מיל.) אורי

אינו מוכן להתראיין על-ידי יורד.

מרזו ודובר סיעת המערך בכנסת, ישראל פלג, יצא השבוע לאוסטריה, כאורח מיפלגת-העבודה שם. לחבריו במפלגה, שתמחו מדוע הוא נוסע דווקא לווינה, ענה ש-לאחר הדיון הסוער בסיעתו, בעניין הגעפילטע-פיש, החליט לוותר על מאכלי-הדגים והוסיף: "השניצל הווינאי הוא פשרה המקובלת על כל חלקי הסיעה."

ההצגה מסיבת-פורים

בקבוק מלא רעיונות...

אמריקנו
אמרטו
רום
וודקה לימון
הרביעיה
החדשה
של "כרמל"
משקה ראשון-אצלכם בבאר

מזרחי

מיקבי ראשון לציון וזכרון יעקב

אתה אמרת עלי
שאני חכם
ואינטליגנטי?

מאחורי גבו קוראים לו, "נציג תמ"י בקסטל".

הנסיגות לשלום-בית בין סיעות הצעירים ולמיפנה במפד"ל נקלעו למבוי סתום, בעיקבות דרישות שהעלו הצעירים לצורך לסייעתם חברים שאינם שייכים לה. ח"כ אברהם חם מלמד, מראשי למיפנה, פנה בשבוע שעבר לסגן-שר החוץ, יהודה בן מאיר, מראשי הצעירים, ואמר לו: "אני מוכן להיכנס איתך ברית-נישואין, אך כשהולכים להתחתן, החתן לא מביא עימו פילגשים".

הדוגמנית חלי גולדנברג, שכיכבה בכמה סרטים בארץ, עומדת לחזור לניו-יורק לשנה שנייה של לימודים בחוג לקולנוע באחת האוניברסיטות בעיר. חלי שהגיעה ל-

פרטי של הפרופסור עזרה זוהר מסתיים באות ה' (ולא בא', כמקובל), מפני שהוא רופא, העוזר לחולים. זוהר הפריך טענה זו וגילה ששינה את שמו הפרטי, מאחר ולא רצה להיקרא על שם עזרא הסופר התנ"כי, שהיה, לדעת הפרופסור, גזען. עזרא דרש מהחורים מגלות-בבל, לגרש את נשותיהם הנוכריות.

זוהר, יושב-ראש התנועה הפוליטית הימנית, "עצמאות", החליט להמשיך לעסוק בפוליטיקה. לדעתו, העובדה שכ-5000 בוחרים הצביעו עבורו, היא סימן לכך שדיעותיו נקלטות בציבור, למרות שאמרו עליהן שהם שמרניות, ימניות ולא-אקטואליות.

האם נוהג ראש-הממשלה ככל האדם? שאל יצחק

לא אתה?

זיואל מל עובדת לישכת-העיתונות הממשלתית, נסעה למצריים עם מישלחת ראש-הממשלה במיטת גרת עבודתה. נלווה אליה בעלה, שמואל, שהוא הכתב הצבאי של "קול-ישראל", שנסע אף הוא כדי לסקר את הביקור.

ארץ לביקור של שבועיים. נשי ארה חודשיים וחצי מכיון ש- לדבריה היא חשה בבדידות נוראה בארצות-הברית. לדעתה ניו-יורק היא המקום הגרוע ביותר בעולם.

הזמרת-שחקנית אבי כהן, פז, חציו של הצמד שוקי ואביבה, המופיעה בימים אלה בהצגה לילות דק מורן, קיבלה הצעה מפתה מצרפת. המפיק זמר אנרי בראטור בא לארץ והציע ל-אביבה להופיע עימן באולמות פיה בפריס. אביבה, שלהיטה אהוב אותי יותר היה רבי-מכר בצרפת, שיכנעה את האורח הצרפתי, שהוא יהודי, להי-שאר בארץ, ובימים הקרובים הם ייצאו בתוכנית חדשה.

ליבני את אנשי חירות, מר-רכי ציפורי ואליהו בן-אלישר, בשיחה חברית. הי-שניים טענו שבניגוד לדיעה הרווחת בציבור נוהג מנחם בגין להתייעץ עם עוזריו, לספר בדיחות ואף לשוחח על ענייני רכילות. ליבני הנדהם, ביקש לשמוע דוגמות לרכילות שמספר ראש-הממשלה, אך נענה בשלילה.

מוכר ולא חביב, כך מכנים במיסדרונות בית-המפד"ל בתל-אביב את אשר לזימין, שהיה המועמד מס' 14 ברשימת המפלגה לכנסת. לזימי תבע לעצמו את תיק הדתות, וגם כיום, אחרי הקמת הממשלה החדשה, הוא בטוח שיוכל להצטרף לממשלה כשר.

אז מי זה יכול
להיות?

ג'וֹק בְּדֶרֶךְ לִדְמִישׁ

או להכחיש אם אכן מצוייה בה רוח היודעת לפתוח דלתות נעולות.

איש דגול מרבבה

איאפשר שלא לאהוב את לובה אליאב, ואיאפשר שלא להסכים עימו. האיש הוא נביא בדורו, מבניאיי התנ"ך בימי קדם — מתריע, מזהיר, דורש ומקיים בגופו. כשדובר השבוע במסגרת הסידרה המצויינת של חיים יבין, הנבחרים, אמר דברים נכונים מאוד-מאוד: שאין עתיד למפלגת-העבודה אם לא תשתנה, שעל מנהיגי מפלגה זו, "לשחק במיגרש" של אורי-עקיבא, תחת לשחק במיגרש-הגולף הסמוך. וכן הלאה.

הסכמתי עם כל מילה, ובכל זאת, כשהירחתי בדברים כלילה, עלו בי כמה ספקות.

מדבריו של לובה אליאב עולה תמונה נוסטלגית של מפלגת-העבודה, שהיתה בסדר בעבר, ושהשילטון השחית אותה בשנים האחרונות. לפני שקרה אסון זה, לפני שהמנהיגים עלו לדירות-הפנטהאוז בווהיאביבים והסתערו על מיגרשי הגולף והטניס, היתה זאת מפלגה חלוצית, שמנהיגיה הצניעו-לכת והסתפקו במועט. תנועה אידי-אליסטית וסוציאליסטית. מתי זה היה?

אכן, לובה אליאב היה כזה, ונשאר כזה. אך האם המפלגה היתה כזאת אי פעם?

אולי בשנות ה-20, אולי, אך כשעמדתי על דעתי כנער, בשנות ה-30 המאוחרות, ראיתי את מפא"י כמפלגה שתלטנית, מושחתת למדי, שמנהיגיה חיו בהחלט מעל לרמה הממוצעת (הנמוכה, אומנם) של הציבור בארץ. עם קום המדינה פרצה השחיתות את כל הסכרים. עוד במהלך מלחמת-העצמאות הסתערו מנהיגי מפא"י על עולם של מותרות, שמעטים העזו לחלום עליו לפני כן. עידן מכונות-השרד, מסעדות-הפאר, הטיולים בעולם, הנהגים הצמודים, המכוניות, מלונות-הפאר בארץ וברחבי תבל — כל זה התחיל מייד, בראשית המדינה. מסך עבה של צביעות והתחשדות לא יכול היה להסתיר את השחיתות הגוברת, שהתחילה עם שוד הרכוש הנטוש, בשווי של מיליארדי לירות דאז, שחלק די ניכר ממנו מצא את דרכו אל כיסים פרטיים של אנשי-שלומנו.

אל יחשוב מישהו כי השחיתות התחילה בארץ עם הכיבוש של 1967, וכי חלוקת-השלל היא המצאה חדשה. כל זה היה כבר קיים אז, גם כאשר בן-גוריון, שרת וספיר חיו בדירות צנועות.

נכון שמפלגה זו עמדה בראש השילטון שהביא את המוני העולים מארצות-ערב. אך משהובאו אלה ארצה, נזרקו לתוך גטאות רחוקים, מעברות ועיירות, "פיתוח", באיטליה של "פיזור האוכלוסייה". היישוב הוותיק, בהנהגת מפא"י, שהיה אחוז באותם הימים בבולמוס של חיי מותרות חדשים, תוך צייר רת מעמד חדש של מיליונרים מאנשי-שלומנו, לא חלם להדק את החגורה, ולוא אף בחור קטן אחד, כדי להקל על גורלם של העולים החדשים.

אין לי שום נוסטלגיה לתקופה הזאת. הסיפור על מפא"י ההיסטורית, היפה הנקיה, אינו אלא אנדה. גם אז היה לובה אליאב חריג, צדיק בסדר, אחד האידאליסטים אשר סיפקו — בעל-כורחם — אליבי למעמד שלטן חדש, רודף-בצע ותאב-שילטון.

לובה הלילה עלה בי פיקפוק נוסף. לובה נותן דוגמה אישית נהדרת. הוא מבלה את זמנו בעיירות של "ישראל שניה", למד את המבוגרים שפה ודעת, ומקדיש את כל חייו למעשים טובים. זה יפה. זה נהדר. אך האם זוהי התשובה לבעיה? גם אם יתווספו אל לובה האחד מאה לובאים? לובה מזכיר לי במיקצת את "האצילים המתחרטים" בהיסטוריה הרוסית, אותם בני המעמד העליון שמאסו בשחיתות של הוריהם ואחיהם, ושיבקשו לכפר עליה במעשים הטובים, איני סבור כי הצמיחים המרודים של רוסיה דאז העריכו את מעשיהם.

בחור צעיר באורי-עקיבא, שלמד לשונא את המיסד הלבן, האשכנזי, עלול להגיד לעצמו: בהתחלה באו קציני המימסטר האשכנזי והמורה האשכנזי וגובה-המיסים צידו אשכנזי והשופט האשכנזי. אז יש גם אשכנזי טוב שמצי-טער. אבל אני לא רוצה שיעשו לי טובות, גם כשהכוונות הן הטובות בעולם. אני רוצה להשיג מה שמגיע לי! השחירים שהתעוררו באמריקה היפנו את זעמם קודם כל כלפי הליברלים הלבנים (היהודיים ברובם), שנדמהו למראה כפיות-הטובה, העמים הקולוניאליים המתעוררים פנו לא רק נגד השליטים והחייילים הזרים, אלא גם נגד המיסיונרים, שכל פעלם היה אך טוב ויפה. אולם הם סימלו את הפטרונים הזרים לא פחות ממשל-המחוזות. אשכנזים וספרדים צריכים למצוא דרך לפעולה משותפת למען הקמת ישראל אחת. לובה הוא איש דגול מרבבה — אך איני בטוח כי דרכו מובילה למטרה זו.

שמה הדבר יבין את המחבר, או יטריד אותו. אולי יש לי עכבות אחרות. איני יודע.

אולם סיפרו של ראנסימן על הצלבנים עשה עלי בשעתו רושם כה עז, עד כי לא יכולתי להתאפק וכתבתי לו מיכתב, הבעתי בו כמה מן המחשבות שהסעירו אותי בשעת הקריאה, ושאלתי אותו אם אי פעם עלה בדעתו שיש דמיון בין המדינה הצלבנית והמדינה הציונית. כעבור כמה ימים הופתעתי על-ידי תשובה אישית מפורטת. בסיגנון הבריטי האופייני, הרציני-המתל, השיב שלא זו בלבד שהשוואה זו אכן עלתה על דעתו, אלא שכימעט התפתה לתת לסיפור כותרת-מישנה: "שיעור מעשי לציונים איך לא לעשות זאת". אולם, הוסיף, "ידידי היהודיים יעצו לי לוותר על רעיון זה." בתום המכתב האדיב הזמין אותי לבקר בכל עת שאבוא לבריטניה.

כעבור כמה חודשים הודמתי לממלכת-האיים. מתוך חשש-מה צילצולי אליו, אמרתי את שמי והוספתי, בנימה של התנצלות, "אדוני בוודאי אינו זוכר את שמי, אבל..."

ראנסימן הפסיק אותי: "בוודאי אני זוכר את שמך. אנא, בוא לבקר אותי!"

ביום בריטי גשום, קריר וערפילי (זה היה לפני שהבריטים החליטו, למרבה הצער, להילחם בויהם-האזורי וחיסלו את הערפל הלונדוני המייחד), נסעתי אל ביתו בבורש-סייטג'ון בלונדון, המשרתים היו בחופש, והאיש פתח לי את הדלת בעצמו.

בנימוסים הנהדרים, האופייניים לאצולה הבריטית, יצר תוך כמה דקות אווירה נינוחה. לגמתי מכוס של שרי, שקענו בכורסות, והתחלנו לשוחח.

שוחחנו במשך שעות. איני יודע כמה — שעתים? שלוש? ארבע? אני רק זוכר שהחושך ירד, ובלהט הוויכוח השתרר חושך בחדר, לפני שהמארח שם לב לכך והדליק את האור.

דיברנו על הכל, על העובדה שהמדינה הציונית, השוכנת בארץ פלשת, קרויה דווקא "ישראל", בעוד שהישות הפלסטינית ("הפלשתינית"), שהיתה אז בידי ירדן, שוכנת באזור שהיהוה פעם את ממלכת ישראל. על ספרדים ואשכנזים, על המאבק בין העולים החדשים (הצלבניים), שונאי הערבים, ובין הצברים, בני הדור הרביעי והשמיני, שהיו מוכנים להסתדר עם הערבים, ועוד ועוד ועוד.

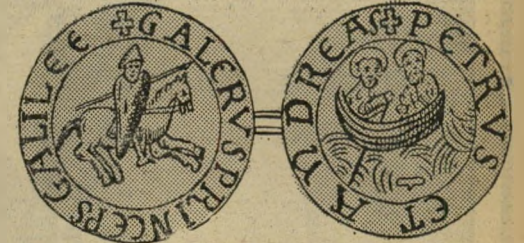
כעבור שנים הודמתי לאנגליה עם אשתי, רחל, שהיא אנגלופילית משוגעת כמוני, ואף יותר. עלה על דעתי להציג לפניו אריסטוקראט בריטי אמיתי, שנלקח כאילו מתוך ספר או סרט. שאלתי היכן נמצא ראנסימן והסתבר שעבר לסקוטלנד. צילצלתי, והוא הואיל להזמיןני שוב. טסנו לאדינבורו, שכרנו מכונית ונסענו דרומה. ישנו בטייה משגעת שפכה בית-מלון (בסיגנון הקרוי "סקוטיש" בארונאלי", הנראה כאילו צויר בידי ילד שהתבקש לבנות דמיונו טירה שבאדנה, בעלת צריחים וחומות). למחרת בבוקר הגענו אל ביתו של המלומד. היה זה מיגדל-שמימי, שנבנה לפני כמה מאות שנים על-ידי הסקוטים כדי להגן ארצם מפני פולשים.

ראנסימן ערך לנו סיור מודרך במיבנה העתיק, על מדגותיו הנסחרות וחדריה-הנשים שלו, ואחר-כך ישבנו וסעדנו. השיחה התגלגלה, כמובן, לסיפורים על רוחות ושדים בסבירות עתיקות, והאציל המלומד שיעשע אותנו בסיפורים על הרגחות המסתובבות בלילות בטייה זו. פעם, כך סיפר, הלך לישון, אחרי שנעל היטב את דלת חדרו. באמצע הלילה התעורר מרעש מזור. הדלת היתה פתוחה והסתובבה על צירה. הוא הרגיש שאינו לבד...

חייכנו משועשעים, כשלפתע שמנו לב שהאיש אינו מתבדר. הוא סיפר את הדברים בציניות גמורה. מחקנו את החיוכים מפרצופינו בחיפזון. ואל כן איני יכול לאשר לא נשארונו בטירה כלילה, ועל כן איני יכול לאשר

הג'וק הצלבני בא לי באחד הימים. קראתי את סיפרו הנהדר של סטיון ראנסימן על תולדות הצלבנים. באחד הפרקים עמד על הבעיות הביטחוניות של הצלבנים, אחרי שכבשו לראשונה את ירושלים. מרבית הארץ היתה בידיהם (יחד עם חלקים מסוריה, לבנון ותורכיה של היום), אך הצבא המצרי החזיק מעמד באשקלון. ראנסימן תיאר את המערך הצבאי המצרי באשקלון ואת המערך שהקימו הצלבנים מולו.

לפתע ביצבצה במחשבה מחשמת: הרי המערך המצרי דאז דומה להפליא למערך שלהם כעת (זה היה בשנות ה-50). כשם שיש היום "רצועת עזה", היתה אז "רצועת אשקלון". ומעניין עוד יותר: המערך הצלבני מול רצועת-אשקלון דמה להפליא למערך של חטיבת

סמל נסיך הגדלי הצלבני

גיבעתי במלחמת-העצמאות שלנו. בג'יפ של שועלי שיחשון הגעתי בדיוק לאותם המקומות שבהם עמדו אז ביצורי הצלבנים!

מאז אני הוגה, מדי פעם, בבעיות הצלבנים. הג'וק הזה, כשהוא בא, אינו מרפה ממך. שוב ושוב עתה משווה: מי אצלנו דומה למלך באלדווין הראשון? מי הוא משה דיין הצלבני? אם יקום צלאח-אל-דין חדש, מניין יבוא? האם דומים האשכנזים והספרדים של היום לפרנקים ולי-פולנים של אז? (הפרנקים של אז היו דווקא עולי-אירופה, ואילו הפולנים היו בני-עדות-המזרח) ועוד.

השובע שלה לי הפרופסור יהושע פראוור מאמר על הדוקטרינה הביטחונית של הצלבנים. פראוור, מומחה גדול לענייני הצלבנים, יודע על התעניינותי, כחובב, בפרק היסטורי זה.

בעוד שאני מוכן להכיר בדמיון הרב בין הצלבנים והציונים, וסבור שיש להודות בכך ולהסיק לקחים, נמנה פראוור עם אותם המתנגדים עקרונית להשוואה זו. אך כאשר הוא כותב, מתגנבת ההשוואה, כימעט בעל-כורח, אל תוך כל שורה.

כך כתב פראוור במאמר זה על שאיתם של הצלבנים להגיע אל גבול-המידבר בעבר-הירדן, ולהחזיק במידבר סיני. הם גם פלשו לסעודיה. קשה להאמין שהוא אינו מודע לחשיבות האקטואלית של הדברים — או שאינו מודע לכך שכל קורא של יגיע להשוואה זו.

אפשר להסיק, כמובן, לקחים שונים ואף סותרים. למשל: האם לא חטאו הצלבנים בכך שניסו להחזיק בשטחים נרחבים מדי, שלא התאימו לכוחותיהם (בבחינת תפסת מרובה לא תפסת)? האם לא התעקשו לחפש פיתרונות צבאיים לבעיות שלא היה להן פיתרון צבאי, תחת לחפש בעוד מועד את הפיתרון המדיני? אך בעיקר הביא אותי מאמרו זה של פראוור להסקת לקח אחר.

הדיעה המקובלת היא שהצלבנים — שהחזיקו בארץ, כולה או חלקה, במשך 200 שנה — היו נתונים במשך כל הזמן במלחמה טוטאלית בעולם המוסלמי. ולא היא. לפחות עם מדינה ערבית אחת הצליחו הצלבנים לזכות מעין שלום. ודווקא עם האויב המסוכן ביותר: דמשק. מכיוון שהצלבנים לא יכלו לכבוש את דמשק, ושלטי דמשק לא יכלו לזרוק את הצלבנים לים, יצרו ביניהם מצב של שביתת-נשק, שהיה למעשה בבחינת שלום נפרד. בשנת 1108, תשע שנים אחרי נפילת ירושלים בידי הצלבנים, הושג הסכם. כל השטח שבין החרמון והירמוך — רמת-הגולן של היום — הפך איזור מפורז. אף אחד מן הצדדים לא הקים בו ביצורים. השילטון היה משותף, וההכנסות חולקו שווה בשווה בין האמיר של דמשק, הנסיך (הצלבני) של טבריה ונציגי התושבים המקומיים (מעין אוטונומיה).

מדי פעם הפרו קבוצות של אבירים מצד זה או אחר את השלום. אך ההסכם החזיק מעמד במשך 80 שנים(!) עד לקרב של קרניחטיק, שבו התמוטטה ממלכת-הצלבנים הראשונה. בתקופה זו היתה קיימת מעין נורמליזציה, היו יחסי-מיסחר וגם קשרים אחרים.

לחק? אם תרצו: שלום נפרד עם "הגדולה והחזקה במדינות-ערב" אינו מבטיח לאור-ימים את הביטחון והקיום, אם אינו מוביל לשלום כולל עם העולם הערבי והמוסלמי כולו. אחרת לא יהיה אלא אפיזודה מעניינת, שפרופסור מלומד יכתוב עליה דברים בעוד 900 שנים.

שדים ורוחות

כבר סיפרתי פעם בקיצור איך הכרתי את סטיון ראנסימן. הנה הסיפור במלואו: לעולם-לעולם איני כותב מיכתבים למחבריהם של ספרים, גם כשהם מוצאים חן בעיני מאוד. אולי אני חושש

הרואה את הנולד

עתיד מזהיר כמדינה השייכת למרחב. ממשיך ישראל מתעקשת שלא להעניק לפלסטינים אף את "האוטונומיה המלאה", שהובטחה. מעשים כמו ההפצצות ליד בג' דאד ובבירות מקשים על נשיא מצריים עוד יותר. אולם בסבלנות עילאית מחזיק המנהיג המצרי מעמד. בחיובים חורק-שיניים הוא שומר על הידידות. עיניו נעוצות בתאריך היסטורי: 1982, החזרת שארית סיני.

■ ■ ■

מה יקרה אז?
אפשר לחשב זאת מראש. ברנע שתיסוג ישראל מן השטח האחרון של אדמת מצריים, יפסי תיים פרק.

באותו רגע עצמו ימות יעד אחד של המדיניות המצרית. יבוא במקומו יעד חדש: לחזור במהירות האפשרית אל הי עולם הערבי, לשקם את הגשרים שנהרסו. לגרום לגורמליזציה (במלוא מובנה הי אמיתי של המילה) של יחסי מצריים-ערב. אם לא תשכיר ישראל עד אז לעזות על דרך-המקד של פיתרון הבטיחה הפוסט-מינית, היא תהפוך מיטרת מכיך בדרבה של מצריים. המדיניות המצרית תתנהג בהתאם לכך. מה פירוש הדבר? האם יתמוטט אז השלום הישראלי-מצרי כלא-היה?

לשלום הזה יש שורשים עמוקים. העם המצרי אינו רוצה במלחמה, והוא קיבל את השלום בשימחה. היחסים החדשים עם ארצות-הברית יחייבו את המשך השלום. וגם הצרכים של מצריים, הנמצאת עדיין בשלב מוקדם של שיקומה הפנימי.

אבל יש הרבה צורות של שלום. שלום ארצות-הברית-קנדה, למשל, ושלום הודו-פאקיסטן, והשלום בין שתי הגרמניות. השלום הישראלי-מצרי יחזיק מעמד. אך הגורמליזציה תתרוקן מתוכן. היחסים יתקררו. תהיינה הצהרות עוינות, מעשים מדיניים מתואמים עם ארצות-ערב האח-רות, ועמידה על זכות הפלסטינים למדינה משלהם לצד ישראל.

אחרי שהוחמק השווא, הוא יחמיק.

■ ■ ■

איש לא יצדק אם יאשים בכך. בבוא היום, את אנואר אל-סאדאת. החל מנאומי הראשון בכנסת וכלה בדבריו האחרונים באלכסנדריה, הוא הזהיר מראש שכך יקרה, בלשון מנומסת, ידידותית, מאופקת — אך ברורה.

אבל המוני ישראל יתייחסו ל-דברים, כמובן, אחרת. וכך יש סכנה גדולה. הישראלי יגיד: הוא רימה אותנו. הוא המתין עד שנחזיר לו את כל סיני. וברגע שקיבל את הכל, הוציא לנו לשון. יגידו: איימנו לסמוך על ערבים, ו-אסור להאמין להם. עיניים הרואות. יגידו: עכשיו הוכח סופית כי כל מי שדוגל בשווא עם הערבים הוא נאיב.

האמת תהיה, כמובן, הפוכה. אנחנו לא היינו נאיבים אף לא לרגע. ידענו שזה יקרה. כתבנו על כך בלי הרף. וגם מאמרי זה יישמש, בבוא העת, כעדות. **אתם נאיבים. כלפי מצריים, כפי שהייתם כלפי צרפת.**

סברתם שתוכלו להתעלם מדבריו הי גלויים והכנים של אל-סאדאת. סברתם שתוכלו לרמות את כל העולם. שתוכלו להשיג שלום נפרד, שיאפשר לכם לצפצף על כל העולם הערבי.

זהו אשליה. האמת היא שאם לא יקרו דבי רים חדשים ומכריעים בין היום וזכו אפריל 1982, יגבר השווא את השינאה בין ישראל והעולם הערבי יותר מכל המידחות.

לא לישראל). יחסי ישראל-צרפת התקררו במהירות רבה. שארל דה-גול גילה כי היהודים הם מיעוט "שתלני". במלחמת ששת-הימים פנה באופן מוחלט עורף לישראל, ומישי לוחי הנשק הצרפתי אליה הופסקו כליל. הקאריירה של שימרון פרס נמ-שכת, עד עצם היום הזה.

האם הייתי נביא? בוודאי שלא. לא היה כל צורך ברוח-הנבואה. כדי לדעת מה עומד להתרחש, היה די בעיון בסיפרי ההיסטוריה. המדינות מתנהגות על פי אינטרסים, והמדינה הצרפתית אולי יותר מכולן. במאבק בין אינטרס וסנטימנט, הי אינטרס מנצח תמיד.

דה-גול לא רימה איש. פרס ו-שות' רק רימו את עצמם.

■ ■ ■

מה כל זה נוגע לחיובי של אנואר אל-סאדאת?
יש כאן לקח.

בגין מנשק לג'יהאן, אל-סאדאת בצד: לא לאשה ערבית

אל-סאדאת עשה ב-1977 מעשה היסטורי. העולה אף על מעשיו הנועזים ביותר של שארל דה-גול. הוא פתח לפני ישראל את האוטונומיה המלאה. המלא. הכולל. בעמדו לפנינו בכנסת גם הסביר לנו, בשקט ובהגיון, מהו מחיר שלום זה. היו בבשרה זו הרבה אידיאלים והרבה סנטימנטים. אך קודם כל היתה בה הערכה מפוכחת של האינטרס המצרי. מצריים רצתה לקבל בחזרה את חצי-האי סיני, אם אפשר בלי מלחמה. היא גם רצתה בכריתת ברית חדשה עם ארצות-הברית, כדי לקבל ממנה סעד וסיוע. והיא היתה מעוניינת בשלום, אשר יאפשר לה שיקום. מטרת אלה הושגו במלואן. אך מצריים שיקמה עיבורן מחיר כבד מנשוא — לא מעט ביגוד אי-נכונותה של ישראל לפתור את הבטיחה הפוסט-מינית.

מצריים הוקעה כבוגדת וגורשה מן הי עולם הערבי. אם היתה, עד אז, מנהיגת העולם הערבי, הפכה עתה המצורעת של העולם הערבי. הסיוע המאסיווי של סעודיה למצריים הופסק, והדבר קוּוּ במידה רבה עם הסיוע האמריקאי. מיליוני מצרים ב-נכר הופקרו לחסדי ממשלות עוינות. יח-סיה ההיסטוריים של מצריים עם המרחב הגאוגרפי-הטבעי שלה — יחסים כלי-כליים, צבאיים, מדיניים ותרבותיים — נותקו או שובשו.

לשווא מזהיר אנואר אל-סאדאת את ידיי דיו הישראליים שאם לא יפתרו את הבטיחה הפוסט-מינית הם לא יזכו בשלום של ממש. לשווא הוא מנסה להקל עליהם לבלוע את הגלולה המרה. לשווא הוא מתאר לפנייהם

מים הרבה, שזוהי ראייה נאיבית, הגובלת באיוולת.

צרפת נתונה במלחמה בלוחמיה-השיחורור האלג'יריים. זוהי מלחמה אכזרית וגוראה מאין כמוה, שבה התייצבו יהודי אלג'יריה לצד המדכא הצרפתי. גם תודות לאותו חוק של כרמיה, אשר העניק להם אזרחות צרפתית שלושה דורות לפני כן.

הצרפתים מתנאים ב-הגיון הי גאלי" שלהם. ההגיון הזה אומר: בעיתות מידחמה, האויב של אויבי הוא ידידי.

לוחמיה-השיחורור האלג'יריים הם חביבי העולם הערבי, והם מקבלים סעד ועידוד מדי גמאל עבד-אל-נאצר, נשיא מצריים. האויב של הערבים ביכלל ושל עבד-אל-נאצר בפרט הוא דויד בן-גוריון. לכן כדאי לצרפת לספק לישראל כל כמות של נשק ולהעניק לה כל סיוע מדיני. כי הלחץ הישראלי על מצריים מקטין את הלחץ האלג'ירי על צרפת.

אנואר אל-סאדאת היה מקסים, כי רגיל. הוא שפע חמימות ואופטימיות.

כרגיל. הוא דיבר בגילוי-לב, כרגיל. הוא הבטיח שהשלום הישראלי-מצרי יימשך גם אחרי הפינוי של שארית סיני. הוא נתן הוראות לקדם את הגורמליזציה. **הוא גם אמר שצריכים לפתור את הבטיחה הפוסט-מינית. ולא לחץ.**

מנחם בגין היה מאושר. אריק שרון היה מאושר. והשמש של אלכסנדריה, שראתה כובשים כה רבים בבואם ובהולכם, חיכה. המיפגש ה-11 של בן הלבנר מברסט-ליטובסק ובן-הפקיד ממיט-אבראלי-כוס הסתיים בכי-טוב. הוא התנהל באווירה טובה ולבבית. הוא היה "פורח" ו"ידידותי" ו"טוב מאוד". השניים התחבקו (אם כי פחות) ומנחם בגין הדביק נשיקה ללחיה של ג'יהאן אל-סאדאת. (מתי ילמד שאין עושים זאת לאשה ערבית?). השיחות על האוטונומיה תיפתחה מחדש. ההכנות לפינוי תימשכנה. הגורמליזציה תתקדם. יופי.

■ ■ ■

מראה החיובים והחיובקים נדדה מחשבתו אחרת. אל סוף שנות ה-50. אז היו הרבה חיובים ביחסים ביחסים שבין ישראל וצרפת.

אמנם, דויד בן-גוריון לא חיבק את שארל דה-גול. איך אפשר היה לחבק את הגנרל הצונן? בן-גוריון הגיע לו בקושי עד החזה. והצרפתי היה מתעלף מרוב תדהמה אילו ניסה זאת אורחו. פולה בן-גוריון גם לא היתה מרשה לבעלה להדביק נשיקה ללחיה של הגנרלית.

אבל היתה חמימות. והיתה לבביות. צרפת לחמה באלג'יריה, והצרפתים שנואו את הערבים בלב ובנפש. ישראל היתה בעלת-הברית הקטנה והנאמנה במיוחד-התכון, שניצחה זה עתה את המצרים. "Vive La France" קראו הישראליים והרימו כוסות מיץ. "תחי ישראל!" אמר השגריר הצרפתי בישראל, שלמד עברית על בורייה, ושתה שמפניה.

■ ■ ■

במים החם היה לי ויכוח פומבי, ממושך וחרף עם שימרון פרס. מי שהיה סגן-שר במשרד-הביטחון.

פרס ראה את עצמו, בצדקמה, כאדריכל הברית הישראלי-צרפתית. הוא האמין בזה, כפי שהרבי מגור מאמין באלוקים ובקופת-המדינה.

באחד הימים אמר: הברית בינינו ובין צרפת אינה מבוססת רק על שותפות של אינטרסים. היא גובעת משותפות עמוקה של אידיאלים.

אמר והאמין. האם אמיל זולא הצרפתי לא לחם למען היהודי אלפרד דרייפוס? האם היהודים לא הריעו לכבוד המהפכה הצרפתית, שי הביאה להם חרות, שוויון ואחווה? האם לא היה נפוליאון הגדול ראשון הציונים, ואף הציני היהודים להקים את מדינתם בארץ-הקודש? האם לא העניק שר-המיני-פטים הצרפתי-היהודי איזאק מאיזי אדולף כרמיה את האזרחות הצרפתית ליהודי אל-ג'יריה? האם לא היה היהודי ליאון בלום ראש ממשלת-צרפת, שלא לדבר על פייר מנדס-פראנס?

שותפות היסטורית עמוקה שכזאת אינה זקוקה לשותפות של אינטרסים. כדי להוות בסיס לברית איתנה וניצחית, אך יש גם שותפות מוצקה של אינטרסים. צרפת לא תוותר לעולם על אלג'יריה. שהיא חלק בלתי-נפרד של המולדת הצרפתית, מחזו ממחוזותיה. מה גם שלא סיים ביכלל, ומעולם לא היה קיים עם אלג'ירי, והאירגון הקרוי אף-אלאן אינו אלא אירגון טרורי-סטי פושע. המנהיג במאהיר.

כך נראו הדברים לשימרון פרס, המדריך-שעבר של הנוער מכין שמן. אמרתי וכתבתי אז באותו ויכוח, פע-

לא היה זה ויכוח אקדמי. נבעו ממנו מסקנות מרחיקות-לכת. אילו התקבלה דעתי, היתה ממשלת ישראל יכולה לקבל גם את הצעותי: לבנות בשקט גשרים אל המנהיגות האלג'ירית הלוחמת, להגיע עימה עוד במהלך המלחמה ליחסים של ידידות וכבוד הדדי, כדי שאלג'יריה המשוחררת תהפוך, בבוא היום, גשר בין ישראל ומצ-ריים. ואל העולם הערבי כולו.

ההמשך ידוע. דעתי של שימרון פרס ניצחה, כמובן. כל קברניטי ישראל היו שותפים לה.

צרפת נכנעה ב-1962 והעניקה לאלג'יריה עצמאות מלאה. המתנחלים הצרפתים סול-קו משם, והיהודים הלכו עימם (לצרפת,

צוות הווי

דוגמניות

לא מלכת האמבטיה
למרות מקומה כאן, (למטה משמאל), זוהר חולין מאחר ולא היה חולין במיוחד בינו: קצק

ואילנה בן-שושן. בדממת השיממון נשמעים רח הגיסות מתיקרות המעדנים המתוקים והמשמימי — מי לא ירא? תמי התמירה שבה לכור מחצבתה ישראל גוטקס, לאחר חופשה בת חודשיים באמריקה הגדולה והמבטיחה. שם, חוץ משנחה מתצוגות אופנה, טי וגם למדה לשחות, בקורס קבוצתי שקיימה עיר לוס אנג'לס. היא אומנם לא סיימה את הקורס, אך היא נ מצליחה לחצות את הברכה עם קרש שבא לעורר הישג לא רע למי שהייתה לפני מיספר שנים מל המים, ומאז היא מלכת אופנת בגדיהם. והעיס

כ ודן היו שם, לא נפקד מקומה של אף אחת בגלריית הדוגמניות במלון הניאט. מיהודית ארדיטי עד ליהודית נגר, משרית עד שנית, התאספו להן הנאות, יריבות ואהבות וסבבו במסדרונות לרוב. שוחחו על דא ועל הא כי כך יאה לשבוע האופנה. במרומי הקומה השמונה עשרה, בירכתי במה דמוית סיפון של יאכטה ובחדרים המעוצבים בסיגנון מלחים נמצאת הגברת גוטליב. לצידה שרועות דוגמניותיה היפות תמי בן-עמי, פינצי מור, שרונה מארש

ביקור אצל קונה
עורכות הדוגמניות פינצי מור (מימין) ושרונה מארש, שירדו ממרומי הקומה ה-18 במלון. בינתיים — עוסקות (משמאל למעלה) הדוגמניות אורנה שחר (מימין), ענת זמיר ונינט אסור בשיחה.

מתתנים ללקוחות
והם אינם באים השנה בהמוניהם, גם כאשר אחת המעצבות היא ג'ני בלוזר מלונסט ה' עיניים, העובדת למען ניבה. מאחוריה הקולקציה של סיקסטין פלוס שהיוותה חידוש.

חדר ביאנטה

כך עוצב אולם התצוגה של חברת גוטקס. החלל הימי בא להדגיש את אחד המוטיבים של הקולקציה — ביגדי חוף בסינגון מלחים. על הספות הרכות, המרופדות בבד פרוטה בפסים כחול-לבן

תופסות שלושה הדוגמניות תמי בן-עמי (מימין), פינצי מור ושרונה מארש. הן צולמו במצלמתו של טוון נקסטונד, שצילם גם את התמונות האחרות בעמודים אלה. תמי חזרה לאחר חופשה של חודשיים שבה לא השתתפה באף תצוגת אופנה אחת.

שבועי-המיני של האופנה הפך לפגישה

חברתית של הדוגמניות - באין עסקים

האופנה לבית ניבה מזה מספר שנים, אשר טרחה ועמלה להסביר ולהראות, וגם למי דוד, את החידוש העיקרי בשבוע האופנה: טיקסטין פלוס (+16) — חברה המופיעה כסניף של ניבה, שנוסדה על ידי אחד מבעליה, ישראל ברוך והמעצב הבילעדי שלה הוא גידעון אוברזון. חברותיה של ג'ני, האחיות חן, ש- נראות כתאומות זהות עבדו בפרך, התלבשו והתפשטו במרץ רב. נראה היה כי הקניינים הגרמניים התקבצו בתדרי התצוגה של ניבה גם כדי להשביע את (המשך בעמוד 44)

יפה כפיר היפה, בפרט אם הקניין הוא הולנדי חביב, ששיערו מתבדר ברוחות המזגן ועיניו יוקדות למראה קולקציית העור היפה, אבל הוא רוצה הנחה, כי הרי הכל כל כך יקר, מתלוננים כולם. דוגמניות אינן חסרות: יש דוגמנית מ' שיכון פועלים העונה לשם נלי רמתי, גרושה + 2, המחפשת כסף לעריכת ברי- המיצויה של בנה הבכור. נלי קוראים גם נלוצ'קה, והיא ילידת רוסיה, מורה לחינוך גופני לשעבר, גבוהה-קומה ואדמונית. אפשר היה להבחין בפניה היפות ועיניה המלוכסנות קמעה של ג'ני בלוזר, מעצבת

ות ורעננות, מנהלות בינתיים הדוגמניות שיחת- יו להן תעסוקה רבה. שבוע האופנה הפעם היה למשמעם וללא קניינים גדולים מחוץ-לארץ.

האקזוטית הזו הייתה שם הכי צעירה והכי יפה, וההסבר פשוט: הגיל הממוצע בקורס היה 65. האם אין זו סיבה מספקת לקפוץ ללוס-אנג'לס במקום להרשם לקורס ש- עורכת עיריית רמת-גן בכריכת גלי-גיל ? ובחדרי חדרים מוצאים את בעלת חברת ג'ינג'ט, מינה, שהיא לצורך העניין אלוה, ולצידה אדם, בעל חברת אדס-אנד-איי, משוחתחים על התפוח שנפל רחוק, ועל הקניינים שהרחיקו לכת לחו"ל ולא שבו. אבל להיות על המפה צריך ! יחסי ציבור צריך ! ומי תעשה זאת טוב יותר אם לא

קניין!

מחזה נדיר למדי בשבוע האופנה הפעם — קניין הו' לנדי צעיר ונאה מחבק אחת מהדוגמניות.

רפי נלסון:

**„עכשיו אני חברה
בערבון מוגבל!“**

לא יכולתי להאמין למראה עיני: על הקבלה, שקיבלתי מחיה'לה העומדת מאחורי הבאר בכפר של רפי נלסון, היה כתוב „כפר נלסון בע"מ“. החלטתי לברר אצל בעל הדבר עצמו, איך ייתכן שהאיש הפחות ממוסד בארץ הפך פיתאום לחברה בע"מ.

● **רפי, איך הפכת ל„רפי נלסון בע"מ“?**

באו אלי ממסי'ההכנסה. התלבשו עלי וזהו. כעת אני חברה בערבון-מוגבל. כל בוקר אני יושב מול הראי ומנהל עם עצמי ישיבת מועצת-מנהלים. אני מתווכח ומחליט החלטות — הכל בהתייעצות עם השותף שלי. שנמצא בראי. כל בוקר אני מאחר לכפר בגלל הוויכוחים שיש לי עם השותף שלי. מה אגיד לך? הרסו לי את החיים.

● **מה יהיה גורל הכפר אחרי שיחזירו את השטחים למצרים?**

הכפר יהיה נקודת הגבול ממש. הגבול יעבור מאה מטרים ממני, ליד השקמה. את רואה את הדקלים האלה? זהו רק שלב ראשון בהתפתחות הכפר. בקרוב אני עומד לבנות כאן בית-ספר לצלילה ופאר, ממש על המים.

● **והמלון הבטון המיפלצתי שבונים לידך לא מפריע לך?**

המלון נמצא בתחת שלי. ממש מאחורי הגב. אני לא רואה אותו ביכלל. חוץ מזה, הוא נבנה על ידי פאפו. מה, אני יכול לריב עם חברים שלי?

● **אחרי שייפתח הפאר, האם תפעיל את הכפר גם בלילה?**

השתגעתי? אנחנו סוגרים כאן עם רדת החמה. ביכלל, כשאני רואה פה יותר ממאה איש אני משתגע.

נילי ירון:

**„להיות בייבי-סיטר
תחת להיות מורה!“**

שנת הלימודים מתחילה ויש לי, כמו להרבה אמהות אחרות, שאלות רבות למורות שבידיהן אנו מפקידות את הילדים שלנו. פניתי אל נילי ירון, מורה בעלת 14 שנות ותק בבית-ספר עממי ברמת-אביב ורעייתו של מבקר התיאטרון, אליקים ירון. שאלתי אותה:

● **האם דעתך אפשר ללמוד בכיתה ש"דחוסים בה 40 תלמידים?**

מורה המלמדת 40 ילד בכיתה יכולה לשמש במקרה הטוב כבייביסיטר. לדעתי זה אסון — למורות ולתלמידידים.

המורים שמלמדים בבית-ספר תיכון הם בעלי עמדה גבוהה יותר ומשכורת גבוהה יותר. צריך להפוך את הדבר ולשים את הדגש על הגיל הרך. כיתות א', ב' ו'ג' הן הכיתות הקובעות בעיצוב אישיותו של הילד. בכיתות אלה יותר מ-20 ילד זה לא בא בחשבון בשום פנים ואופן. לדעתי, מורה צריכה לפחות עוזרת אחת או שתיים: במקום סמנטיסטיית תשבנה בסמינרים, שתשבנה בכליות. אין כאן בעיה של תקציב — זה צריך להיות צמיגטרת של עבודה מעשית ואו התלמידים ייצאו נשכ"רים. המורה תצא נשכרת והמורים לעתיד ייצאו נשכרים. כשיש לך 40 תלמידים הילד הולך לאיבוד המורה לא רואה אותו. היא לא יודעת עליו דבר.

● **מה דעתך על שיטת שיעורי-הכית הנחוגה בארץ?**

אסור לנו להרוס את הילדות ולהתקיף את הילדים בשיעורי-בית — הם חסרי ערך חינוכי או לימודי. זה כל-כך מאוס על הילדים שהם באים הביתה, וזרקים את הילקוט ומיד יושבים להכין שיעורים — העיקר להיפטר. הצרה היא שההורים מעריכים מורים שנותנים הרבה שיעורי-בית. האמהות רוצות לישון בצהריים והן מעדיפות שהילדים יהיו עסוקים.

אם לא היו שיעורי-בית היתה נפתרת בעיית הילקוטים הכבדים. אני לא אומרת שהילד צריך לבוא הביתה ולשכוח את בית-הספר — האלטרנטיבה, לדעתי, צריכה להיות ביקור בספרייה, גזירת קטעי-עיתונות והדבקתם, ציור, הקשבה למוסיקה והליכה לתיאטרון — הכל תחת עינו הפקוחה של המורה.

● **מה דעתך על תנאי הלימוד בבתי-הספר?**

אומר לך בקיצור: בחורף אנחנו הולכות להתחמם בהפסקות אצל המוכיחה. המורים והתלמידים יושבים בכיתה עם מעילים. איך ילד יכול להתרכז כשהוא כותב בכפפות או כשהוא לובש חמישה סוודרים?

צבי רימון:

**„יועץ לשר זה
לא נשואין קתוליים!“**

העיתונאי צבי רימון, איש „הטלפון האדום“ של גלי צה"ל, מונה כיועצו של שר-התיירות, אברהם שריר. העיתונאי הוותיק, שעסק במיסגרת עבודתו העיתונאית גם בסיקור תעופה ותיירות, לא זוהה עד עתה עם כל גוף פוליטי. שאלתי אותו:

● **האם אתה איש הליכוד?**

לא. אני לא איש הליכוד. אך דיעותי אינן רחוקות מהדעות שהליכוד מייצג. אבל אני מוכרח להגיד לך. שהיום, יומיים לפני שאני מתחיל בעבודתי כיועצו של השר שריר, הוא עדיין לא שאל אותי לדיעותי הפוליטי-יות.

● **מדוע מינה השר דווקא אותך כיועצו?**

אנחנו מכרים טובים כבר כמה שנים. אם יכולה להיות כימיה בין פוליטיקאי לעיתונאי — זה מה שקרה בינינו.

● **האם בדאי לך דווקא על היוקרה שיש „הטלפון האדום“ עבור תפקיד כפוי-טובה כ"יועץ שר?"**

היה לי די קשה להחליט. כל מה שאומר על הרגשתי כלפי הטלפון-האדום תחשב כהירות. את הטלפון-האדום אני יילדתי. עברתי איתו את כל חבלי-הינקות והיום, כשהוא בן ארבע, אני נותן אותו למישהו אחר. זה קשה. אני מודה. אתה מקבל משהו, אתה מתרגל אליו ומתאהב בו. וזהו הדבר המסוכן ביותר — זהו הרגע לקום ולעבור לג'וב אחר.

● **ומה יקרה אם לא תאהב את עבודתך כיועץ לשר?**

יועץ לשר זה לא נישואין קתוליים, וגם מנישואין קתוליים. כפי שאת יודעת, אפשר היום להשתחרר.

דבורה נמיר:

„אני מאלאה את חובתי העיתונאית!“

בראיון שערכתי בשבוע שעבר אמר לי, בין השאר, הפרופסור דויד שר, מנהל בית-הילדות במרכז הרפואי על-שם שיבא בתל השומר שכתבת, „ידיעות-אחרונות“, דבורה נמיר, גרמה לפאניקה בציבור כאשר פירסמה ידיעה על מות יולדת בת-השומר. גברת נמיר ביקשה להגיב על דבריו של הפרופסור שר ואמרה לי:

אני חושבת שדבריו של הפרופסור הם בגדר שערור ריית. זוהי הפעם הראשונה שפרופסור שר, שהוא מנהל בית-ילדות וגם יושב-ראש האגודה הישראלית לגניקולוגיה, יוצא בהתקפה על העיתונות. הוא לא עשה כך כאשר פורסמו לפחות שש ידיעות על מות יולדת בבתי-ילדות אחרים. למה מצא לנחוץ להגיב רק כאשר מדובר במוסד שאותו הוא מנהל? זה פשוט לא הוגן.

אם ידיעה על מות יולדת מעוררת פאניקה בציבור, מדוע הוא לא הגיב בכל הפעמים האחרות שבהן פירסמתי ידיעות כאלה? האם יצא בהתקפה נגדי רק משום שהפרתי את קשר השתיקה על תל-השומר?

השנה נודע על שישה מיקרי מוות בזמן לידה. אם אכן, מות יולדת מתרחש אחת ל-10 אלפים לידות, כדברי הפרופסור שר, הרי שהשנה, מתוך 91 אלף הלידות שהיו בארץ, היו תשיעה או עשרה מיקרי מוות — אם עקב קרע ברחם או ביגלל דימום שעירויים לא עזרו. היתה מיקרה של אוויר בריאות ומיקרה של יולדת שלא התעוררה מהרדמה אחרי ניתוח-קיטרי. בכל המיקרים מונחה לפי החוק, ועדת-חקירה, וזה לא נעים. על חלק מהמיקרים נודע לי וחלק לא פורסם בכלי-התקשורת.

את עיתונאית המקורבת לעולם הרפואי והמעוררת היטב במתרחש בבתי-חולים. לעיתך יש מקום דאגה?

יש דאגה טיבעית. תקלה יכולה לקרות לכל אשה ולא דווקא בלידה הראשונה. לכן מוטל על טיפוח-החלב לעקוב אחר נשים הרות, במיוחד אחר נשים הסובלות מתוספות והופכות את ההריון לרבי-סיכון.

אסור לעשות הכללה שזה בכלל לא מסוכן. בכל כנס גינקולוגי מדווחים פרופסור שר וחבריו על סיכונים אפשריים בהריון ובלידה, מפרטים את ההתפתחות הטכנולוגית בשטח המיילדות המודרנית ומבקשים עיתונאים, במיוחד אותי, להביא אותם לידיעת הנשים. או כשאני מפרסמת חומר כזה, זה לא מפחיד? זה לא גורם פאניקה? אני חושבת שתפקידי, כתבת רפואית, לדווח לציבור על המתרחש ברפואה. כמוכן שיש ידיעות מדאגות ויש ידיעות משמחות. לא אני יוצרת את הידיעות, אני רק מדווחת עליהן, ואני עושה זאת כבר 20 שנה.

ברוך אלה:

„האחים אמרו לי לא להשקיע בסרטים!“

ברוך אלה הוא איש עסקים רציני, בן למימשפת האחים אלה עתירת-הנכסים. לברוך יש ג'וק בראש, ג'וק שעלה לו עד עכשיו בכמה מיליונים טובים: הוא משוגע לקולנוע והוא משקיע ללא הרף בסרטים ישראלים. הקולנוע הוא הצעצוע שלו — צעצוע יקר לכל הידיעות. לאחרונה השקיע אלה כסף בסרטו של פרוספר פרייאנסה „האיש שבא לקחת“.

צילומי הסרט הופסקו באמצע, ואלה, כך סופר לי הפסיד בפעם המי יודע כמה את כספו. טוב, בכך לא היה כל חדש. אלא שהפעם, כך סופר לי, החליטה המימשפת להטיל וטו על השיגעון של ברוך. האחים אלה אמרו לו: זהו, עד כאן, יותר אתה לא עושה סרטים. מכיוון שמדובר באדם בוגר, באמצע שנות החמישים שלו, ולא באישה ילד בן 17, החלטתי לברר אצלו את העניין.

האם נכון שהאחים אלה אסרו עיך להשקיע כספים בסרטים?

נכון מאוד. נמאס להם שאני עושה כל הזמן צחוק מעצמי ומפסיד מיליונים.

למה אתה עושה מעצמך צחוק?

מה את הולכת לכתוב על כך בעיתון? בשביל מה, בשביל שייראו איך איש-עסקים רציני כמוני משתטה כמו ילד? מה לעשות. אני משוגע על קולנוע ואני רוצה לעזור לקולנוע הישראלי. בכל פעם אני אומר לעצמי שאולי הפעם זה ילך, ובכל פעם אני אוכל אותה מחדש.

כמה כסף הפסדת בסרט של פרוספר פרייאנסה?

ארבעה מיליון לירות. ושלא תחשבי, הפעם החלטתי לשריין את עצמי. סיכמתי עם המפיק אמציה חיוני שאני אשלם רק עבור המעבדות. כלומר, אחרי שהסרט יהיה מוכן ויקחו אותו למעבדה אני אשקיע את הכסף.

הסרט לא מוכן, צילומיו הופסקו. איך, אם כן, הפסדת את הכסף?

איך? אני אגיד לך איך: במקום לגמור את הסרט ולקחת אותו אחר כך למעבדות, הם לקחו את הפילם אחרי כל יום צילום. כך שעד עכשיו אני חייב למעבדה ארבעה מיליון לירות. כשאין בכלל סרט, ומי יודע אם אייפסע יהיה סרט.

למה שלא תשקיע סכום נוסף ותאפשר לפרוספר לגמור את הסרט?

הרי אמרת בעצמך שאת יודעת שהמימשפת אמרה: זהו עד כאן מספיק ודי.

גי פולופ:

„להפסיק להיות תורכיה סוג ג'!“

אני זוכרת ימים כששבוע-האופנה היה האירוע הזוהר ביותר בארץ. אני זוכרת- שמידסוונות מלור-הפאר, שבו התקיים השבוע היו מלאים בקניינים חוצ' לארציים, שייצגו רשתות-מכירה חשובות. אני זוכרת עיתונאית-אופנה ואווירה זוהרת ועיסוקית. השנה היה שבוע-האופנה שונה. תחת הדוחק במיט-דרונות, ראיתי דוגמניות משועממות, חסרות עיסוק. שבוע-האופנה „לא היה מה שהיה פעם“, עד כדי כך שהוחלט לקצרו ביום אחד (ראה עמודים 40-41). החלטתי לפנות אל אחד היצרנים ולשאול לדעתם. בחרתי בגי פולופ הצעיר, בנו של מי שהיה מנכ"ל „בנדיקור“, לסלי פולופ. גי, שהקים מיפעל חדש, מקווה להמשיך את מה שאביו נאלץ להפסיק. המיפעל הקטן שלו שוכן בחדרה, וממוקם בבניין בית-קולנוע ישן, שהוצאו ממנו הכסאות. יד ימינו של גי במיפעל היא ארוסתו הדוגמנית חווה לוי.

גי, מה אירע, לדעתך, כשבוע-האופנה? מדוע לא הגיעו קניינים?

לפי דעתי אין ליצרנים הישראליים מה להציע היום לשוק העולמי. ביגלל המחירים הגבוהים. ישראל הרגילה את הקניינים הבינלאומיים להתייחס אליה כמו שמתחשבים להונג-קונג, לטייוואן, לתורכיה ולקוריאה. כלומר, כמו אל ארץ המייצרת סחורה זולה. מה קרה? המטבע האירופי ירד, ואם יצרן ישראלי לקח בשנה שעברה 50 מארק והרוויח עליהם חמישה מארק, השנה לא רק שאינו מרוויח את חמשת המארקים, אלא מפסיד אותם. לכן הוא נאלץ לייקר את המחירים ב-20%, והקניינים אינם רוצים לקנות במחירים כ-20% גבוהים. אם כך, האם לא כדאי לכבד את שבוע-האופנה?

מדוע לבטל? היו זמנים כששבוע-האופנה הביא מוניטין טין עצום לישראל. אבא שלי היה מביא בעצמו לשבוע-האופנה 30 קניינים. צריך שהיצרנים יפסיקו לייצר סחורה זולה. כדי שהקניינים יפסיקו לראות בישראל קוריאה ב' או תורכיה ג'. לי יש מיפעל קטן ובו 17 פועלים. אני מנסה לייצר בגדים יפים יותר, אופנה יותר מיוחדת. האם אתה ממשיך בדרךנו של אביך?

האם אתה רוצה שהמיפעל שלך יגדל לממדים שר „בנדיקור“ בזמנו?

אני ממשיך ברוח שבה הקים אבי את המיפעל, אך מכיוון שהמיפעל שלי קטן יותר, אני מייצר ברמה יותר גבוהה. האווירה במיפעל היא מימשפתית. את יודעת שעובדים אצלי היום שמונה פועלים שהיו הטובים ביותר והנאמנים ביותר במיפעל של אבא שלי? הם החליטו לנטוש מקום-עבודה בטוח של חברה עשירה, ובאו אלי לעזור לי לנסות ולחקים מיפעל קטן. זו הרוח שבה אבא אני את המיפעל שלי.

(המשך ממעמד 41)

עניינם בוג הקליאופטורות השונות, וגם כדי לחוות בקולקציית הקיץ החדשה ש עוצבה מבר קליל ולעיתים שקוף. ואם מדובר בכימט תאומות, הרי גם תאומה אמיתית היתה שם — החצי הר ראשון של האחיות געמי ושולי רוננברג. געמי עבדה בחברת טרה וגם מצאה זמן רב למנוחה. "זה גורא כייף", אמרה, "ושונה מתצוגות רגילות. פוגשים אנשים מארצות שונות ובכלל... אמנם, אין זה מקום ליצירת קשרים מיוחדים ורציניים, אבל נחמד".

ומה באמת יכול להיות כליך גרוע לגבי מי שהשתחררה לפני ארבעה חודשים מכבלי הצבא (לחצה צבאית), לומדת מוסיקה ומתכוננת להקליט כמה שירים בסגנון הרוק האהוב עליה? מה גם שמנהלה האישי הוא בעלה של ציפי שביט.

פירחי שטיינמץ הסכימה לגלות שהיא בת 25 שנים, שהתחילה את דרכה בחברת גיליו כמנהלת מכירות, גילתה כעבור שני תיים כישרונות סמויים שהיו טמונים בה, והמשיכה בהצלחה רבה את דרכה כמעצבת אופנה. מי שלא ראה את הקולקציה ש הכינה, לא ראה קולקציה יפה מימיו: קלילה, לבנה ורומנטית כענייה החולמנית.

כן, כולן יפות שבה לבכות, היתה שם, למשל גירה פורד, שהיתה נסיכת היופי מטעם שבועון לאשה, ונבחרה בי תחרות מיס-אסיה לסגנית רביעית. גם היום, בשיערה הקצרצר ועיני התחולל ה

דוגמנית פורד
כימט מיטעולם

ירוקות, היא יפה אמיתית. כי רק ליפה אמיתית יש האומץ לקצץ את מחלפות ראשה ולגלות את האמת במערומיה. והי מערומים כאן משובבים ומסובבים את הראש לכל רואיהם, גם כשהם מכוסים בחולצת-חזיה וחצאית קלוש מתנפנפת המגלה רגלים ארוכות-ארוכות וחטובות חטובות. וגירה בת ה-22, המשתתפת בפעם הראשונה בשבוע-האופנה, אינה רק דוגמנית. היא גם סטודנטית שסיימה כבר מכינה קדם-משפטית, ובשנה הבאה תהיה סטודנטית מן המניין. ולמי שיש לו תוכנית, ראוי להזהיר: גירה היא בחורה צנועה ונעימת הליכות, הגרה עם ההורים ברמת-גן, ונוסעת בעוד שבועיים עם החבר שלה, סטודנט למימנטיס ודייל לעת מצוא, לאיטליה.

ומי שעולה ממעמקי הכיור אינה מלכת האמבטיה אלא הדוגמנית ציפי בינג, שהחליטה להיות מקורית ותפסה שלושה במאוזן בחדר-האמבטיה.

אך הפתעות אין. למרות מזג-האוויר הישראלי הטוב, ולמרות הקיץ שטוף ה שמש והחול והזפת שעל שפת הים, גם הם לא עמדו למדינה. השיממון והשעמום שלטו בכיפה.

כך הסתיים שבוע האופנה המקוצר — שבוע המיני שהפך לפגישה חברתית של הדוגמניות. מה שקרא בלשון צבאית "צוות הוואי דוגמניות". אורנה גלון

יעקב שרת / איש מאדים געפילטע פיש

יש עתיד למדינת ישראל הרי זה לא ביצירת שיווי משקל אווילי בין שתי תרבותיות שוות, כביכול, מפני שאין שתי תרבותיות שוות. יש תרבות גבוהה ויש תרבות נמוכה, יש תרבות עשירה ויש תרבות דלה. שיהיה לכולם האומץ להודות בכך, לנציגי הקוסקוס אומץ להכיר, כי הם שואפים להגיע לא לנקודת הממוצעת אלא למדרגה הגבוהה ביותר שיכולה להעניק תרבות הערכים המערביים. זאת צריכה להיות המטרה של כולנו, ויותר מ-20% של נישואי תערובת יעשו למען המטרה הזאת יותר מכל דיבורים. בשתי נכדותי האשכנזיות נשבעתי!

אבל מה? לקפוץ בבת אחת מתרבות אחת לאחרת, ומה גם כשהדבר כרוך בטיפוס לא קל למעלה — אי-אפשר, ולעיתים זה עניין של יותר מדור אחד. אז מי שרוצה יכול להגיב על אי-אונים זה בזעם נוסח, "אני יהודי ישראלי שחור וגאה" של שלמה צדוק מעמישב, ששפך את מררתו לפני אלי תבור ב"ידיעות אחרונות" (21.8.81) בוודיו היסטורי. אבל הזעם הזה יעזור? אם הוא יקיא עלי (דרך אגב, אני לא משוגע על געפילטע פיש אם כי חותנתי עושה זאת לא רע לגמרי), או אם הוא יתקע בי כדור — זה יעזור? אם הוא יחפש מומים ואשמים בפער החברתי — זה יעזור?

אחרי שהקאנו והוקל לנו, נדבר על געפילטע פיש

וקוסקוס - לא מגובה המעיים אלא מהראש

על געפילטע פיש ועל קוסקוס בלי מורא ובלי משוא פנים, כמו שנאמר שם. ואם זה לא ימצא חן בעיניכם, תוכלו להקיא. לא איכפת לי. כספן מארח התנסיתי בתופעה זאת לא אחת.

אני לא מחפש פה את האשמים. זה בכלל לא חשוב. אני רוצה להביא מה קרה. מה המצב. והמצב הוא שהיהודים האשכנזים, חוץ מגעפילטע פיש, פיתחו תרבות מושגית ענפה, רחבת וכוללנית, מסורתית, סיפורית, הגותית, לאומית, ואילו עדות המזרח לא. ולא יעזור שום דבר. זו האמת.

שאלו מומחים ויגידו לכם: עיקרה של היצירה הדתית של עדות המזרח אינה חדשנית, אינה מעמיקה. כוחה בשינון, בבקיאיות. לא יותר מזה. אם היו לעדות המזרח תקפות של שגשוג רוחני (כבתקופת ספרד הרחוקה) — הן נקטו ולא היה להן שום המשך ראוי לשמו.

האם זה בגלל התרבות המוסלמית שאליה נקלעו, שבתוכה הם חיו ופעלו, שממנה הם הושפעו? אולי. אבל מה זה חשוב? אנחנו לא מחפשים פה אשמים. אנחנו מבקשים לדעת מהו המצב לאשורו.

טלו, למשל, את החסידות. זוהי יצירה אשכנזית מיוחדת במינה. היש לה מקבילה אצל עדות המזרח? התשובה שלילית. אמת, החסידות עצמה, בראשיתה, היתה פרי השפעה "גויית", ועל כן נרדפה בחמת-זעם על-ידי יהודים מסוג נטורי-קרתא של הימים ההם, אבל בשלב מוקדם למדי חלה תמורה, והחסידות נעשתה גורם יהודי ראשוני, יצירתי, שהוסיף נופך מיוחד לחיים היהודיים בגולה האשכנזית (ולמים אף התגלגל בצורות שונות ומשונות לתוך התנועה החלוצית).

שלא לדבר על כך, שהיהדות האשכנזית הופרתה בקביעות על-ידי סביבה שרמתה התרבותית היתה לא אחת גבוהה יותר, וינקה את מיטב הערכים של התרבות האירורית.

ומה אצל עדות המזרח? שום כלום. ממי הן יכלו לשאוב השראה — מהאיראנים? מהעיראקים והסורים? מההינדים והמרוקנים?

אז איך אפשר בכלל לדבר פה על שוויון התחלתי? ואיך אפשר לדבר על שוויון עתידי במשמע של שוויון יכולת-תרומה לחייו עם אחד?

עובדה, לאשכנזים אין שום צורך בהתרפקות על חיי העיירה, על תרבות העיירה, על "פולקלור" שכל כולו חיקוי הסביבה. אין להם מיני "מימונה" ו"סהרנה". געפילטע פיש? עניין גדול! על זה הם מתרפקים? בזה הם מתגאים? כשיש להם מנדלי ושלום עליכם וביאליק וטשרניחובסקי וכו' וכו' — ואל תשכחו את המיטען האירופי הכללי — הגעפילטע פיש והטשולנט נדחקים לקרן זוית.

תחת זאת, כאשר מדובר בתרבות עדות המזרח — על מה מדברים? במה מתגאים? במה מתברכים? בריקודי בטן (ערביים), בקוסקוס (ערבי) ובשאר תבשילים (ערביים). או קיי. זה טעים מאוד. אבל מה עוד? וחוף מזה, איפה התרבות המערבית?

או שמא התרבות הזאת לא נחוצה בכלל לא חיונית — כפי שמרמז לנו הקיא של ח"כ ("עבודה") רענן נעים? אז אני אומר, שאם התרבות האשכנזית-מערבית הזאת והערכים האלה שאיכותה על קצה המזלג אינם נחוצים — מוטב כבר שהנסת שלנו תהיה כולה כנסת של חסידי קוסקוס, ונדע היכן אנו עומדים ולאן פנינו.

אני לא אשם, שאני אשכנזי. אני לא אשם, ששפגתי מילדותי אורח חיים ודרכי חשיבה מערביים. אני לא אשם, שמבחינה זאת אני משוחרר מתסביכי נחיתות. נכון, אני לא משוחרר מתסביכים אחרים, וביניהם תסביכי אשמה על שלא עשיתי דיי — כשיכולתי — להשראת תרבות מערבית על סביבתי הלא-מערבית. אבל אני משוכנע, שאם

יעזור — אם עוד יש משהו שעשוי לעזור — אם אנשים כמו רענן נעים ושלמה צדוק יפסיקו להקיא על מה שמייצג הגעפילטע פיש (לא על הגעפילטע פיש עצמו) ודווקא ישאפו אליו (אני בטוח שבסתר-לבים הם כבר שואפים לכך, אחרת לא היו חשים אי-אונים מתסכל ומחולל זעם). אם הדבר נבצר מכוחם — יהיה רע מאוד, כי קיא יהיה, הרבה קיא ורק קיא, ואז גם לקוסקוס לא יהיה טעם.

קטע מעלון "שלוותה"

המחלת הארכיאולוגית של חרבות הראשית, שחשתל-טה זה מכבר על הקיר התומך את מערב הר הבית ("הכותל המערבי"), וחותרת זה שנים מתחתיו בחשאי, הגיעה באה-רונה בחשאי לאולם המזבח של בית-המקדש ומצאה אותו שלם. ליד המזבח נמצאו עצמות תרנגולות לכפרות, עגלה ערופה, שעיר לעזאזל וגולגולת צפה על המים, והרב הראשי מיהר לקברם בטקס ממלכתי חשאי לקול תרועות בקרן איל-העקדה. לפי חלום-חזון שחלם בחשאי והדליף בסוד לכתב "אום אני חומה", אוריה זוהרי. חתן התנ"ך הראשון כבר הוכרז בחשאי לכהן גדול והתחיל להקריב שם יונים ניציות. לפי תגובותיו של בעלי-הבית אחר הפסקת הצום הממושך, יוחלט בחשאי מתי אפשר להתחיל להקריב בהמה דקה ואחר-כך בהמה גסה, ולפי שנמסר בחשאי אין מחסור ביחוד במין האחרון. עוד נודע בחשאי, כי חוגים דתיים חוששים מאוד פן חידוש עבודת הקורבנות בחשאי ישפיע על קבוצות אוכלוסיות מסוימות לחדש את פולחני ההקדבה לבעל ולמולך. בעניין זה כבר התקשרו הגורמים הנ"ל בחשאי עם הגורמים המוסמכים בחשאי, הרב אריאל שרון שליט"א ואלוף (מיל') אהרון אביר-חצירא. בחוגים מסויימים ממתניים בגלוי לחלום הבא.

מיבזקים

× נכון הרושם שלי, שבאחרונה הפרסומת המסחרית המממנת את גלי"ב וגל"ג של שידורי ישראל מורכבת ב-99% בקירוב מאמרי-שפר בזכות מיני מנועלות ומתווכמים ודלותות מבוצרות, אין מנוס ממסקנה של-הפעם המאורגן נוסח ישראל מחזיק את, "קול ישראל". × הצלומי הלוויין הסוציולוגי שהגיעו באיחור ארצה, מלמדים על מיתאם מדהים בין אזורי ההצבעה בעד, "המערך" ומיקומם של מכלי, "האגודה למען החייל" לאיסוף פסולת עתונים. × ועידת הפיסגה באלכסנדריה הביכה משום-מה בהצלחתה המרעישת את כל חווי השחרות שניבאו את כשלונה, ולפרשנים יש הזדמנות נאה לתקף את האכזבה לטובה. פרשנותי שלי: סאדאט סומך על רגן שיכופף בקרוב את זרועו הנטויה של בגין בתנאי מיזוג אוויר בוויינגטון, ולמה לו להזיע לשם כך בחום הלוהט של אלכסנדריה? × עם חידושן, בקרוב, של שיחות האוטונומיה כפי שהושכס במיפגש בגין-סאדאט, יתכן, שמי שלא הבין עד כה למה בדיוק הכוונה באותה אוטונומיה, יגלה שזה לא היה בגלל טיפשות. × קחו אליהו שפייר, ערבבו במאשה לובלסקי ותבלו ברענן נעים, ולא תצטרכו געפילטע-פיש בשביל לעשות את זה.

שלושה זוגות מהשניים

מפא"ניק כדאיניק

או שונא יותר אשכנזים, או שונא יותר את עצמו — ביגלל שאינו יודע להחליט.

יש גם אנשים שאינם עבדים נרצעים וגם למלך אינם רוצים, אבל הם אינם תוצר של המפא"ניק-כדאיניק, אלא אותם שהצליחו לחמוק דרך המסגרת שלו. הם יודעים שהם עבדים, אך רוצים להשתחרר ולא למלוך, ומבינים כאחד האדם ששינאת-ערבים אינה יכולה להיות תחליף לתת-חינוך. רק כשיהיו מספיק מאלה יתחילו המפא"ניק-כדאיניק והל"כ-כדאיניק לפחד. בינתיים, כל עוד העבד הנרצע והעבד-כיימלוק מקוים זה את זה, הכלב-סידר-גמור.

סופר-חצר וסופר סתם

סופר-חצר וסופר-סתם הם תת-ענף של מפא"ניק-כדאיניק. ליכודניק-כדאיניק עדיין לא הפסיק ליצור סופר-חצר וסופר-סתם, אבל עדיין יש תיקוה. וחוף מזה, הוא אוהב את סופר-מפא"ניק, מה רע בהם, בעצם?

סופר-חצר חושב שמחשבותיו הם עניינו הפרטי בהחלט. כשהוא כותב, טובת העם עומדת לנגד עיניו, ולעוזאזל המחשבות הפרטיות. על מה תהליך כזה ענינו הנדחמות, וסופר-לדבר. לסופר-חצר לא איכפת מי בשלטון, שהרי טובת העם עומדת מעל לשלטון, וטובת העם דורשת לאהוב את גוש-אמונים גם כשיש מחשבות פרטיות אחרות, ולשנא את שונאי-עצמם, גם כשאין מחשבות פרטיות אחרות. סופר-חצר תמיד יגן את השלטון, וכמו שנאמר, הוא אוהב את המלכה ואוהב את השררה.

לסופר סתם יש בזמן האחרון בעיה. הדמויות שתיאר סופר-סתם בספריו כאילו היו קריקטורות עם פולקלור וסלנג התחילו פיתאום להיות לנגד עיניו הנדחמות, וסופר-סתם קורא לחן "תת-תרבות" ו"שוק-הכרמל". לעומת זאת, הדמויות שתיאר סופר-סתם בספריו כאילו היו חיות — המנהיגים היפים, החיילים היפים והישראלים היפים ביכלל — הפכו פתאום לנגד עיניו הנדחמות לקריקטורות נלעגות, וסופר-סתם מנסה לאסוף את הקריקטורות למילחמת-מגן אחרונה על בריקדות מנייר.

בינתיים שמח סופר-חצר ללעוג למצבו העגום של סופר-סתם ולשים לקלס את מילחמתו האבודה. מצבו של סופר-חצר מעולם לא היה עגום, אף פעם אינו עגום, ולעולם לא היה. המילחמות היחידות שחכר, הן המילחמות נגד מחשבותיו הפרטיות, שתמיד נגמרו בניצחון טובת העם.

מפא"ניק ומפא"ניק-כדאיניק

מפא"ניק ומפא"ניק-כדאיניק הם שני דברים שונים לגמרי, למרות הדימיון בשמות. את מפא"ניק-כדאיניק לא עשו באצבע, ואילו מפא"ניק ירד מהירח. מפא"ניק-כדאיניק ידע תמיד על איזה צד של הלחם מרוחה החמאה — וכשאינו חמאה — המרגרינה. מפא"ניק, לעומת זאת, מורח את לחמו במרגרינה גם כשיש חמאה.

ממשלות עולות וממשלות יורדות, ולמפא"ניק-כדאיניק תמיד טוב וגם נעים. כשהוא סופר הוא בשליחות בלונדון, כשהוא פקיד הוא בשליחות בבואנוס-אייירס וכשהוא כלכלן הוא נספח בלוס-אנג'לס. כשהוא ח"כ הוא מבקר את חבריו השליחים. מפא"ניק, לעומת זאת, הוא בשליחות מטעם עצמו, בדרך-כלל במקומות הכי דפוקים — שחלק מהם נמצא אפילו בתחומי מדינת ישראל.

מכיוון שבכל היקום נשאר רק מפא"ניק אחד, כדאי למפא"ניק-כדאיניק היתה פעם דירה בשיכון-ותיקים. אחר-כך היתה לו דירה ברחביה, ועכשיו יש לו וילה בסביון, וכשהוא בארץ הוא גם גר בה. צאצאיו של מפא"ניק-כדאיניק הם אחד כלכלן, אחד קולנוען ואחת יועצת.

מפא"ניק-כדאיניק ידע תמיד מה שכדאי לדעת, ואמר תמיד מה שכדאי לומר. ביטויים אופייניים של מפא"ניק-כדאיניק הם: "ההסתדרות צריכה לגלות אחריות לאומית ולא להסתפק בתפקיד של איגוד-מקצועי", "ישראל צריכה לשמור על גבולות-הביטחון הטיבעיים שלה", "לא חיוני להקים התנחלויות בלב אוכלוסיה ערבית צפופה", "ההתיישבות היא פאר היצירה הציונית" וגם "אי-אפשר לסגור בדור אחד פער של מאות ואלפי שנים".

לפני חמש שנים קרה למפא"ניק-כדאיניק דבר איום ונורא, מי פילל ומי מילל. הלך לו השליטון. מפא"ניק-כדאיניק אומנם חשב שנצח-ישראל-לא-יישקר ורק תאונה קטנה קרתה, אבל הנצח שיקר, ומפא"ניק-כדאיניק היה צריך להחליט אם הוא יותר מפא"ניק, או אם הוא יותר כדאיניק.

מפא"ניק-כדאיניק החליט כמובן שלא להחליט, וכך קרה שמפא"ניק-כדאיניק היה לפעמים קצת פחות מפא"ניק ולפ-עמים קצת פחות כדאיניק, אבל תמיד — מפא"ניק-כדאיניק.

וכך קרה שכאשר הה מפא"ניק-כדאיניק שלח, הוא המשיך להשתלח, כאשר היה נגיד, הוא המשיך לנגד וכשהיה נספח, המשיך לנספח. כל זה, זאת אומרת, כל זמן שנתנו לו.

כשהתחילו לא לתת, התחיל מפא"ניק-כדאיניק להשתולל, וזה בדיוק מה שקורה היום במפא"ניק-כדאיניק שיש לה שם זמני: מיפלגת-העבודה. המון מנכ"לים בפוטנציה, ושרים בפוטנציה, וסגני-שרים בפוטנציה, ושגרירים בפוטנציה, ובו-ררים בפוטנציה נשארו רק עם הפוטנציה — ועליה הם רבים.

אילו היה מפא"ניק-כדאיניק מסוגל לקצת מחשבה פילר-סופית, במצבו הנוכחי העגום היה יכול להתנחם במחשבה שגם לליכודניק-כדאיניק יקרה פעם מה שקרה לו עכשיו, כי "לא לעולם חוסן", כמו שאומר המפא"ניק-כדאיניק.

עבד נרצע ועבד כי ימלך

מפא"ניק-כדאיניק יצר פה בארץ שני סוגי עבדים — אחד בתור מוצר עיקרי ואחד בתור מוצר-לוואי. אחד הדברים המצחיקים שאומר עכשיו מפא"ניק-כדאיניק, הינו שהוא לא עשה להם את זה בכוונה.

הכימאי הראשון שעירבב CH ו- O_2 לא יצר בכוונה ריח של ביצים סרוחות, אלא שמפא"ניק-כדאיניק לא היה במצבו של הכימאי הראשון. הוא היה צריך לדעת שכאשר לוקחים אנשים ושמים אותם במעבדות ובעיירות, "מיתוח", ואומרים להם להתרבות במהירות ונותנים להם עבודה שחורה ותת-חינוך, אז מה שיוצא זה עבד נרצע ועבד-כיימלוק. לכן, כאשר מפא"ניק-כדאיניק טוען שבלי כוונה עשה מה שעשה, הוא שקרן פשוט.

המוצר העיקרי של מפא"ניק-כדאיניק הוא עבד נרצע. עבד נרצע אומר שהכל יהיה בסדר, שזה רק עניין של זמן, שהפער יצטמצם בהדרגה, שכולנו עם אחד, שהנשיא הוא משלנו, ותסתכלו על שלמה אליהו והקבלנים גיטי וגינדי. עבד נרצע הוא עבד שאוהב את אדוניו האשכנזים יותר ממה שהוא אוהב את עצמו, ושונא ערבים יותר ממה שהוא שונא את עצמו, וכך הוא חי באיוון עדין של אהבה-שינאה.

התוצר השני של מפא"ניק-כדאיניק הוא עבד-כיימלוק. בעיני עבד-כיימלוק הכל מוצא-חן, חוץ מדבר קטן אחד, שהוא בעצמו העבד והאשכנזי הוא המלך. העבד רוצה להיות מלך, ולתפוז את המלך לעבד. ההבדל בין עבד נרצע ועבד-כיימלוק הוא זה: עבד נרצע רוצה להיות מיליונר כמו שלמה אליהו, ואילו עבד-כיימלוק רוצה להיות איש-עסקים כמו יעקב מירדור. מה שמשותף בין עבד נרצע ובין עבד-כיימלוק הוא, ששניהם מצביעים ביד מי שבמבטיהם להם שינאת-ערבים חינוך-אי-כסף. בינתיים, עד שימלך, יש לעבד-כיימלוק בעיה: לא ברור לו אם הוא שונא יותר ערבים,

ויכוח פוליטי

חשוב

רענן נעים: אני מקיא מגעילטער-פיש! אני אוהב קוסקוס!
יוסי שריד: אני אוהב גם קוס-קוס וגם געפילטע-פיש! לא אתן שיקאו על געפילטע-פיש!
רענן נעים: לא אמרתי שאני מקיא על געפילטע-פיש! אמרתי שאני מקיא מגעפילטע-פיש!
אבא אבן: אני מתעב הן קוסקוס והן געפילטע-פיש! אני אוהב סטייק טרטר!
מיכה חריש: אני מקיא מסטייק

טרטר! איך אפשר לאכול דבר כזה?
אני אוהב פודינג!
עלי אמרתי: אני אוהב מרק עוף!
משה שחר: אני לא מבין מה קורה לנו, חברים! כולנו ירדנו מה-פסים! על מה הולכיכם פה? מה קורה פה? לא איזה מאכלים אתם מדברים? האם לא ברור שהכי טוב זה בורקאס? שמעון פרס: תלוי בטיב המילוי. גבינה — הולך. תרד — ככה-ככה. יצחק רבין: בורקאס! זה גועל נפש! אני מקיא מבורקאס! אני אוהב בורשט!
ישראל קיסר: מלאוואח! רק ג'חנון!
ירוחם משל: מלאוואח זה טוב! מג'חנון אני מקיא! סלט ירקות תאכלו, חברים, רק סלט ירקות!
אברהם כץ-עוז: מספיק עם ההצ-גות, חברים! הגיע הזמן לומר את האמת! אני מת על סטייק לבן!
הרב מנחם הכהן: אני מקיא מסטייק לבן!
אברהם כץ-עוז: הרבה פעמים כבר הקאת?

פרקטיים סג

אין בריה אלא לאמץ את האפשרות הפוסרת את אבו..."

ממנה משום שניהלו את ההגנה ברשלנות או משום טעם אחר, לא יהיה זה נכון לאמור כי אותה ראייה לא יכולה היתה להיות ידועה להם.

מבחינה זו צריך לחול גם על החומר שבתיקי המישטרה. יתכן שבתיקי החקירה של המישטרה ייצא חומר שהנידון או באיכוהו לא יכלו באופן סביר לדעת או לשער כי הוא מצוי בתיקים אלה. אך לעומת זאת, אפשר שבתיקי המישטרה ייצא חומר שאדם סביר, או לפחות עו"ד צריך עורכי-הדין של הנאשם להניח, כי חומר זה נמצא במסגרת חוות הדעת של המישטרה. יתכן שבתיקי החקירה של המישטרה ייצא חומר שהנידון או באיכוהו לא יכלו באופן סביר לדעת או לשער כי הוא מצוי בתיקים אלה. אך לעומת זאת, אפשר שבתיקי המישטרה ייצא חומר שאדם סביר, או לפחות עו"ד צריך עורכי-הדין של הנאשם להניח, כי חומר זה נמצא במסגרת חוות הדעת של המישטרה. יתכן שבתיקי החקירה של המישטרה ייצא חומר שהנידון או באיכוהו לא יכלו באופן סביר לדעת או לשער כי הוא מצוי בתיקים אלה. אך לעומת זאת, אפשר שבתיקי המישטרה ייצא חומר שאדם סביר, או לפחות עו"ד צריך עורכי-הדין של הנאשם להניח, כי חומר זה נמצא במסגרת חוות הדעת של המישטרה.

עוד לפני שהגיש סלומון אבו את בקשתו למישטרה חוזר, הוא הגיש בבקשה לנשיא המדינה לחון אותו. הבקשה הוגשה לפני כשנה, אך עד היום היא מתעכבת במשרדו של שר-המישטרה, שר עליו להמליץ לפני הנשיא אם לקבל או לדחות בקשתו לחנינה.

האפשרות

השנייה

כ אשר עמד סלומון אבו להגיש את בקשתו למישטרה חוזר, והדבר נודע לשר ניסים, הוא הועיק אליו למישכן הכנסת את נחמה וולמן סגל. ניסים טען באוזן ניהם שהוא מוכן להמליץ לפני הנשיא על המתקת עונשו של אבו. עורכי-הדין, שידעו שאבו אינו מבקש נקמה, ואפילו אינו מעוניין לגלות את הרוצח האמיתי, ושכל רצונו הוא להשתחרר מהכלא, שמר חו. אך ניסים סירב לנקוב בתאריך שבו ישתחרר סלומון אבו מהכלא והפרקליט טים, יחד עם אבו, החליטו להגיש את הבקשה למישטרה חוזר לנשיא בית-המשפט המחוזי.

על פי החוק צריך היועץ-המישטרי לממשלה להגיש תוך 90 יום מיסמך מגיב על בקשה כזו לנשיא בית-המשפט העליון. זמיר פנה בבקשה מיוחדת לנשיא בית-המשפט ובקש אורכה. כשזו לא הספיקה לו, ולא היה לו נעים לבקש אורכה נוספת, הוא ביקש מפרקליטיו של אבו לבקש גם הם אורכה, והם הסכימו. זמיר ביקש מהמישטרה להכין לו חוות-דעת על הפרשה כולה. התפקיד הוטל על רב-פקד אברהם שאלתיאל, ראש מדור ההנחייה במטה הארצי, הידוע כאחד הקצינים המוכשרים במישטרה. אחרי שחקר עדים, עיין בכל חומר החקירה והמישטרה העלה שאלתיאל ב-26 בפברואר 1981 שלוש אפשרויות:

(1) אבו אומנם ביצע את הרצח והשיג את האקדה תוך כדי מגוונותו, משהו יתכן שאישי-מישטרה, ניקה את

אם הנידון או באיכוהו יכלו לדעת על קיום ראייה מסוימת, אך בחרו להתעלם ממנה משום שלא נראתה להם חשובה או מועילה, או משום שלא תאמה את קו ההגנה שבחרו, או אם בפועל התעלמו

התביעה טענה, כי האקדה נמצא בר"ח הירקון פינת נס"ציונה, וכי הנאשם רץ ברחוב נס"ציונה, ולא ברחוב הירדן. גירסת התביעה לגבי מקום מציאת האקדה היתה מלאת סתירות ובלבולים. השוטר ביטראן סיפר בעדותו כי האקדה נמצא סמוך לבית מס' 61. בבדיקות שערכתו במקום, הסתבר כי הבית מס' 61 אינו בפינת נס"ציונה — הירקון ונקודה זו הועלתה בבית-המשפט.

כן טענה ההגנה שדווקא ביטראן מצא את האקדה, למחרת האירוע, אחרי שחוליה רצינית של קצינים וסמלים לא מצאה אותו קודם. המסקנה היתה שאין לסמוך על עדותו. טענה אחרת שהועלתה על-ידי ההגנה היתה העדר טביעת-אצבעות על האקדה. החדר טביעת-אצבעות של הנאשם על האקדה הובילה למסקנה אחת ויחידה: כי הוא לא אחז באקדה. טענו גם שלפי ראיות התביעה עצמה, לא היתה לנאשם, בזמן המירדף, אפשרות לנגב את טביעות-האצבעות. וכן כי לא הוכח שהיו לו כפפות. מסקנת ההגנה היתה כי האקדה הושלת אחרי הרצח על-ידי מאן-דהוא, כנראה הרוצח עצמו.

נשיא בית-המשפט העליון, השופט לנדוי, ציין בהחלטתו לקיום מישפט חוזר לאבו: "בבית-המשפט המחוזי והעליון, לא חלקה ההגנה על כך שהאקדה, אשר נמצא למחרת היום, היה הכלי שממנו נורו היריות הקטלניות. אולם נטען בשמו של אבו כי המקום שבו נמצא האקדה לא היה המסלול שבו הלך עד שהחל המירדף אחריו, ועל כן לא הוא אשר השליך את האקדה לאותו מקום. אלא משהו אחר, ואולי היה זה הירוק האמיתי או משהו בשליחותו אשר, שחל' את האקדה באותו מקום בזמן כלשהו בין שעת המירדף לבין שעת מציאתו של האקדה".

הראייה החדשה, שבה כתב המומחה אהרון ברגמן, על דף מיומן, את המילים: "הכלי מגורו על גריו יבש, הצינה זוה בקושי הקנה נראה נקי", לא היתה בתיק הפרקליטות, ולא צורפה לחוות-הדעת המומחה. לכן, ולפי חוות-הדעת ת/4 של המומחה, לא חלקנו על העובדה שהאקדה הנדון ירה את הקליעים 75, 80, 100 (שהוצאו מגופות הקורבנות), כפי שציין המומחה. חוות-הדעת של המומחה הוגשה לפי פקודת-הראיות, ויש לה תוקף של עדות בשבועה.

אני מניח שההגנה תמשיך לטעון את הטענות העיקריות הקודמות: (א) כי-האקדה נמצא למחרת, ולא במסלול שבו עבר הנאשם. (ב) כי הוא הושלת על-ידי מאן-דהוא. כנראה הרוצח עצמו. (ג) כי אפילו לפי גירסת התביעה על מקום הימצאו, הוא נמצא במקום אחר (צפונה יותר) מר'ח' נס"ציונה פינת הירקון. (ד) כי לא היו עליו טביעות-אצבעות, ולכן מסתבר כי מאן-דהוא שחל אותו. אולם הראייה החדשה עשויה לקעקע את קביעת המומחה שהאקדה הנדון ירה את היריות. ההגנה לא יכלה לדעת, או לנחש, שיש דף מיומן שאינו נמצא בחומר החקירה בפרקליטות. אני משוכנע שאבו הוא חף-משפט, ומאשר שיש החלטה לקיים מישפט חוזר. אני בטוח שחפות-מפשע תוכח בבית-המישפט.

חומר החקירות, לרבות בדפי העבודה של אנשי מ"פ."

בהמשך כותב גל, כמסקנה: "דיבריהם של עורכי-הדין וגמן ושל המפקח ברגמן מבהירים באופן חד-משמעי, כי דפי-העבודה של מומחה מ"פ בתיק זה היו פתוחים לעיונו של הסניגור אילו רצה בכך, אלא שזה לא ביקש לעיין בהם. גם היועץ-המישטרי לממשלה, למרות שהתנגד לעריכת מישפט חוזר לסלומון אבו, העיר הערות מעוררות תמיהה על מהלך המישפט של סלומון אבו, לפני 11 שנה.

במיסמך שהגיש לנשיא בית-המישפט העליון כותב זמיר:

אומנם יתכן, כי באיכוה המבקש * לא ידע ידיעה פוויטבית על קיומם של דפי-העבודה של המומחה הבליסטי, ובוודאי יש להניח שלא ידע על תוכנם. עם זאת, עורכי-דין סביר צריך להניח, כי חוות-דעת של מומחה בליסטי, המוגשת לבית-המישפט, מתבססת על בדיקות שתוצאתן תיהן הועלו על הכתב, וסביר להניח, ש"אילו פנה באיכוה המבקש ושאל על דפי-העבודה של המומחה הבליסטי, היה שר מע על קיומם, ואילו ביקש זאת, היה מקבלם לעיונו.

יש לשאול אם הראיות החדשות יכלו להיות בידי הנידון או באיכוהו, או יכלו להיות ידועות לאחד מהם באופן סביר. כלומר, אם הנידון או באיכוהו נהגו קודם המישפט ובמהלך המישפט בחריצות ראויה או בתשומת-לב סבירה, כפי שניתן היה לצפות באותן נסיבות, הוזה אומר,

* המבקש הוא סלומון אבו ובאיכוהו, שאליו מתייחס זמיר, הוא עורכי-הדין צבי לידסקי.

החושפת את כל המחדלים שנעשו ב-פרשת סלומון אבו, כתב לידסקי: "הראייה החדשה, בה כתב המומחה אהרון ברגמן, על דף יומן, את המילים: 'הכלי מגורו על גריו יבש', הצינה זוה בקושי, הקנה נראה נקי' לא היתה בתיק הפרקליטות ולא צורפה לחוות-הדעת המומחה. ההגנה לא יכלה לדעת או לנחש שיש דף מיומן שאינו נמצא בחומר החקירה בפרקליטות."

גם התובע דאז, אורי וגמן, כתב במכתב ארוך להגותם הזה (הגותם הזה 2294), שלא ידע על קיומם של דפי-העבודה של ברגמן, אלא רק על חוות-הדעת שלו.

כשהתעוררה הפרשה מחדש, התבקשו כמה קציני מישטרה לעמוד בראש צוותי החקירה בפרשה. אחד מהם הוא ניצב-מישנה שלמה גל, ראש מחלקת החקירות והתביעות במטה-הארצי, שהגיש ליועץ-המישטרי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, חוות-הדעת ארוכה ומנומקת, המשתרעת על 12 עמודים.

בחוות-הדעת זו, מצטט גל את העדות שמסר לו ברגמן: "דפי-העבודה היו פתוחים לעיונם של בית-המישפט והסניגורים, שיכלו לשאול עליהם כאוות נפשם ולבידוק אותם כמו ידיהם. זכור לי, שהיו עורכי-דין שביקשו לראות את דפי-העבודה וקיבלו אותם ממני, אחרי אישורם של ראש מ"פ ושל בית-המישפט."

גל מציין במיסמך שלו: "גירסה זו נתמכת בהמשך מאמירתו של עורכי-הדין אורי וגמן, התובע במישפט אבו, שתאר לפניו ולפני רחל סוכר ויהודית קרפ (עובי דות משרד-המישטרה) את העובדה, ש-הוא נהג לאפשר לעורכי-הדין לעיין בכל

האם ירה האקדה?

בקשר עם פרשת האקדה במישפט סלומון אבו, שיגר עורכי-הדין צבי לידסקי את המכתב הבא למערכת "העולם הזה":

לבית-המישפט המחוזי הוגשה חוות-הדעת של מומחה (אהרון הנרי ברגמן), שרומנה ת/4.

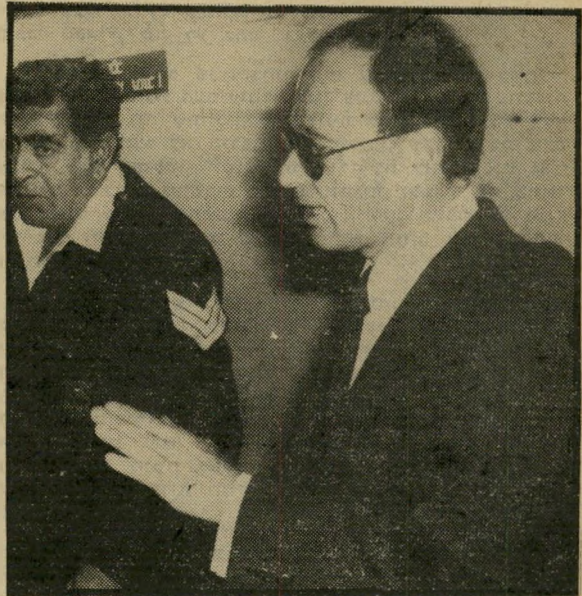
המומחה רשום כעד מס' 31 ברשימת עדי-התביעה. חוות-הדעת היא מפורטת, והמומחה קובע בשבועה, בסעיף ו' לחוות-הדעת, כי ערך ניסוי באקדה הנדון ב-10 כדורים מקליבר 7.65 (סומנו נ/ו — 10/1) מתחמושת המעבדה.

בסעיף 1 קבע המומחה: "אקדה ברטה, מיספר 58944 קליבר 7.65, ניתן להפעלה ולירי ובכוחו להמית אדם."

בסעיף 3 קבע המומחה: "הקליעים 75 — 80, 100, נורו מהקנה שהיה מורכב באקדה ברטה הנ"ל, בעת קבלתו לבדיקה". לפי חוות-הדעת המומחה הקליעים 75 ו-80 הוצאו במכון הפתולוגי מראשו של המנוח, עזרא שמיטוב. הקליע 100, הוצא מגופת המנוח אהרון מליח.

ההגנה במישפט טענה טענה גורפת ומרחיקת-לכת, והיא, כי לנאשם סלומון אבו לא היה כל קשר לאקדה, כי לא החזיק בו וכי האקדה לא נתגלה במסלול של אבו.

בפתח המישפט אמר אבו עצמו לשופטים (ע' 1. לפרטיכל הישיבה מיום 16.7.70): "באשר לעובדה א' 1 אומר הנאשם: איני מכיר את שמיטוב, באשר לא' 2 אומר הנאשם: איני מכיר את אהרון מליח... לא היה לי אקדה."

פרקטיים לידסקי

"הראייה החדשה עשויה לקעקע..."

(המשך עמוד 24)

הרגשתי שאני שותף לנסיגות, שאני תורם משהו לתעשייה הישראלית.

וכיצד השפיע עליך המעבר לחינוכי?

נכנסתי ללישכת המפלגה, הופעתי לפי חות שלוש פעמים בשבוע, בערבים נתתי כשש או תשע הרצאות בשבוע — בסמינר רים ובבית ספר במפלגה. הטילו עלי להיות נשיא אגודת ידידי אוניברסיטת באר שבע — זאת אוניברסיטה המספחת את יחסי החברה. אחוז התלמידים יוצאי עדות המזרח היה גבוה, והכספים שאנו מגייסים מיועדים בעיקר לפעולות חינוך, כגון: סיוע סטודנטים לילדים ולמשפחות נזקקות. כך שהייתי פעיל באופן מלא ולא היתה לי כל בעיה.

אני לא מאלה האוהבים להישפך על נוסטאלגיה. כל דבר בזמני, הנה, למשל, עור הציע לי לחתום על שנת למשל, חמישית כרמטכ"ל, וכמו שהוא אמר, להביא ביד אחת את השלום. אמרתי לו: תודה רבה. כל הצבא ברוטציה — גם ה"הרס"ל יהיה ברוטציה.

לעומת זאת בשנה האחרונה בכנסת באו לידי ביטוי הצטברויות של דברים. **למה אתה מתכוון?**

בצבא יש מערכת ערכים והתנהגות ש-גם לחלוטין מזו שבחיים האזרחיים. מושגים כמו: לויאליות, חברות, הגיונות, שקר ואמת הם בעלי משמעות שונה לחלוטין, ולזה קשה לי להתרגל.

שירתי בצבא 30 שנה בדיוק ואני מודה שעד היום קשה לי להסתגל להרגלים מס-חריים ופוליטיים מסוימים. אני לא בטוח שאי פעם אסתגל — ובכך הקושי האמיתי במעבר מחיי הצבא לחיים האזרחיים.

לפני מסע סאדאת לירושלים ניסית לחבר בביקור. טענת אז שסאדאת מתכנן אונאה אסי-טרטית ושהוא לא יעמוד בהם?

כמיה, היום, ארבע שנים אחרי ביקורו, שגשג שנים אחרי הסכמי קמפ דייוויד, האם עדיין אינך נותן בו אמון?

זהו עור אחד מהציטוטים הלא נכונים. לא זה מה שאמרתי ולא מזה אני פחדתי. הבעיה שלי לא היתה עם סאדאת. לא היה ברור שיש פער עצום בין כוונות סאדאת לבין מה שממשלות ישראל, או היום, מר-כנות לתת. חשבתי או שממשלת ישראל לא היתה מודעת לפער. כמה ממנהיגי ה-ממשלה אמרו לי, מה אתה לוקח את סאדאת בריצות? וייצמן עצמו אמר לי: מה, אתה חושב, שהענייה הפלסטינית מעניינת את סאדאת? אלה הם רק דברי פתיחה.

ואילו אני האמנתי שסאדאת מתכוון לכל מילה שהוא אמר ואומר שהוא יבצע כל הכרזה שלו. לא אמרתי שסאדאת משקר לנו, אלא שאנחנו משקרים לעצמנו.

ראינו ביום הכיפורים כיצד המצרים מת-כוננים למלחמה. ראינו אותם מקימים את הגשרים, מבצרים את המעלות ואמרו: לעצמנו! לא יכול להיות! סאדאת לא יפתח במלחמה!

סאדאת דיבר במפורש על גבולות '67 ועל מדינה פלסטינית, והוא מאמין בזה. מבחינת הסובייקטיביות הוא צודק — ועל כך התרעתי. לצערי הרב, עובדה שהשיחות על האוטונומיה נעצרו והנורמליזציה לא טיח, אני הייתי רוצה לקוות שטעיתי בהע-רכת.

דפרשת הראיון ערב ביקור סאדאת נתדו גם קוריוזים. עזר וייצמן טוען בספרו שתאונת הדרך, כים, שבה שבר את רגלו, אירעה בזמן שמיחר לביתו של ראשיהמדינה שלה כדי לדרוש את התפטרותו.

יש שתי גרסאות לספור זה. הגרסה של בגין והייתה של וייצמן. קודם כל אני אספר לך את הגרסה שלי: חזרתי מחו"ל על פי קריאתו של עזר, נכנסתי למשרדו והוא אמר לי: תקצר את שירותך ותעזוב בינואר. אמרתי לו: עזר, אני לא סמל ואותי לא מענישים. אם אתה רוצה, אני מוכן להתפטר מיד. ואני מצידע להתלחש. סיכמנו בו במקום שנוציא הודעה לרדיו על התפטרותי, ואני אפילו ניסחתי אותה. הוא נסע לירושלים ונפצע בתאונת דרכים. כש-ביקרת אותו בבית החולים הוא לא סיפר לי כי נסע לבית ראשיהממשלה כדי לבקש את פיטוריו.

לפני שלושה חודשים בגין עצמו סיפר לי כי וייצמן דרש את פיטוריו עוד בעת שהותו בחו"ל. הוא אפילו לא חיכה עד שאשוב ארצה. מהי האמת — גרסתו של בגין או גרסתו של וייצמן? אני יודע.

האם אתה סבור שרמטכ"ל רשאי להתערב בתחלטות המדי-ניות של הממשלה?

בכל המדינות — במיוחד בישראל, שבה החלטות מדיניות וביטחוניות קשורות זו בזו — מוצא עצמו הרמטכ"ל מעורב, בדי-רדכלל, בהחלטות ברמה הממשלתית.

האם הוא רשאי, לדעתך, לנסות לטרפד החלטות ממשל-תיות?

במיקרה זה, של ביקור הנשיא סאדאת, לא יכולתי לשכנע את הממשלה ואת שר-הביטחון לדון בבעיה לפני הביקור, והחי-לטי שחובתי להביע את דעתי.

האם היום אתה מצטער על כך?

אני מצטער שלא הצלחתי לגרום לרדיון, לגופו של מעשה, אם הייתי עומד בפני אותו מצב היום הייתי מחליט שוב אותה החלטה. זה לא היה ספונטני, זה לא בא לי ברגע.

האם התייעצת לפני שהחי-לטת לנקוט בצעד זה קיצוני?

לא. לא התייעצתי. לאחר מעשה שאל אותי עזר מדוע לא סיפרתי לו לפני ש-פניתי לעתונות. אמרתי לו: כדאי שאתה

מראיון גור

מהי האמת? גרסת בגין או וייצמן?

תהיה נקי אם תרצה לנקוט באמצעים ג-די. איש בלשכה לא ידע עליך ואני הפכתי האחראי היחידי והבלעדי למעשה. ברמה כזו חלק גדול מההחלטות הן אי-שיות בלעדיות.

ברשותך נעבור לעניין טוהרי הנשק. האם לדעתך היה הכרח בי-הפצצת מפקדות אש"ף באיוור מגורים בכירות?

בעית המפקדות של אש"ף הנמצאות ב-בתי מגורים עלתה עשרות פעמים כאשר שימשתי רמטכ"ל. קיים פה אבסורד, ש-ראש הממשלה היטיב לבטא אותו: הם מנצלים את האוכלוסיה החפה מפשע, פוג-עים באזרחים שלנו ומתיישבים בבתי-מגורים — זה שם עלינו איומים.

כאשר שקלנו עניינים מה חשוב יותר, אף פעם לא החלטנו לפגוע. כדי להחריף את הפרובלמטיקה שאלתי את חברי ועדתי החוץ-הביטחון: אם אנחנו רוצים להפי-צין מפקדות למה שלא נעשה זאת ב-דמשק? האם רק בגלל הסורים יותר חזקים? למה דווקא בבירות — האם מכיוון שלבגין חלשה ופחות מסוכן לתקוף את בבירות? גם עושים אבחנה כזו אז מותר לעשות גם אבחנה מדינית.

האם כתקופת כהונתך כי-רמטכ"ל פגע צה"ל במפקדות ש-נמצאו בשטח אזרחי?

היו הרבה מפקדות שדה שפגענו בהן, והיו גם נפגעים אזרחיים משום שהם מבי-אים למפקדות את משפחותיהם. כשבגין אמר שהיו דברים מעולם הוא לא המציא המצאות — יש דברים שמהם אי אפשר להתעלם.

תוך כדי מלחמת התשה עזבו את ביק-עת הירדן רוב החושבים. עד עשנו זאת מחוסר אידיאולוגיה כי אם מחוסר ברידה. במלחמה קורים מצבים לא סימפטיים. עדיף להימנע מלמלחמה, אבל אם היא מתרחשת, יש לפעמים ניגוד בין הכוח המבצעי לבין השיקולים הפוליטיים.

אינך היה הרבר בירך, האם

האקדה בין הזמן שבו ירו ממנו ובין הגעתו למעבדת הנושק.

(2) אבו לא ביצע את הרצח אלא מי-שהו אחר, שניקה את האקדה והשליך אותו במקום שבו נמצא למחרת היום, אם באופן מיקרי או במתכוון. כדי להפחיל את אבו, כשהרצח ידע כי אבו נעצר על-ידי המיטרה לאחר שברח לאורך רחוב הירקון.

(3) אפשרות דחוקה נוספת היא, כי המומחה, בכתבו, הקנה נראה נקי, לא הבחין בסימנירי, למרות שהאקדה לא נוקה.

מסקנותיו של שאלתיאל: "נראה לי, כי באין שום ראיות לאפשרות הראשונה, ואפילו נכונה היא, לא נוכל היום, לאחר 11 שנה, להוכיח ולמצוא את מנהק ה-אקדה. אין ברירה אלא לאמץ את האפ-ירות השניה, הפוטרת את אבו מאשמה ישירה לרצח. האפשרות השלישית נסת-רת על-ידי הודעת המומחה. נראה לכן כי מתעורר ספק באשמתו של אבו על פי הממצאים החדשים שנמצאו".

חות'דעת מקצועית זו הועברה לומיר אך לא מצאה חן בעיניו. עוד קודם לכן הצהיר זמיר שהוא מתנגד בכל תוקף לעריכת מישפט חוזר לסלומון אבו. זמיר הטיל שוב על המיטרה לחקור ולכתוב לו חוות'דעת נוספת.

חות'דעת השניה נכתבה כבר על-ידי מפקדו של שאלתיאל, שלמה גל. על-פי נוסחה נראה שהיא נכתבה כתשובה ל-טענות שטענו היועץ-המישפטי או באי-כוחו נגד חוות'דעת הראשונה. שלמה גל אמנם כותב שאפשר היה להימנע מביטויים קטגוריים כגון "אין ברירה אלא לאמץ את האפשרות השניה הפוטרת את אבו מאשמה ישירה לרצח". כפי שהופיעו בחוות הדעת של שאלתיאל, אך מציין: "אני חייב להדגיש שהדו"ח סוגנו באופן עקרוני על דעתי".

הנשיא יעין

ויחליט

ה חוות דעת שניה זו לא מצאה חן בעיני היועץ-המישפטי, והוא דרש חוות'דעת שלישית. שלמה גל כתב חוות דעת ארוכה, ובה מישפטים מעורפלים, ללא כל המלצות או מסקנות. הדבר איפשר ליועץ המישפטי לבסס את התנגדותו לעריכת מישפט חוזר, למרות שקודם לכן סמך גל את ידיו על המסקנה מסלומון אבו הוא חף מגשל. גם לאבו לא יכלו להיות טענות לגל. כאלה חוות'דעת שלישית יכול יכול היה כל אחד מהצדדים למצוא את אשר חיפש.

ב-27 ביולי 1981, לפני כשישה שבו-עות, הוציא נשיא ביתהמשפט העליון צו המורה לערוך מישפט חוזר לאבו. השופט לנדוי, היועד שטחנות הצדק ביש-ראל טוחנות לאט, חשש שמא המישפט החוזר, היכול להימשך שנתים, יעמוד כמיכשול בדרך של אבו לצאת לחופשי קודם לכן. מבלי שהתבקש, ציין לנדוי בפסק'דינו: "מובן מאליו שבהחלטתי זו אין מניעה לכן שכבוד נשיא'המדינה יעין ויחליט בבקשת החנינה שהגיש לפי-ניו (סלומון אבו)".

עורכי הדין סגל, שידעו שבקשת ה-חנינה הראשונה שלהם מונתה אצל שר-המישפטים משה נסים זה שנה, מבלי שהועברה כלל לנשיא'המדינה, מיהרו לה-גיש בקשה נוספת לחנינה. המסתמכת בין היתר על פסק'הדין של לנדוי. אולם שר-המישפטים, אולי בלחצו של היועץ המיש-פטי לממשלה, אינו ממחר להעביר את הבקשה לנשיא.

נשיא'המדינה יכול להעניק שני סוגי חנינה. חנינה מלאה, המוחקת את האש-מה ואת ההרשעה, והמתקת דין, המוחלת לאסיר חלק מתקופת מאסרו. אם יגיע החומר לידי נשיא'המדינה והוא יתן חנינה מלאה, אי אפשר יהיה לערוך מיש-פט חוזר לסלומון אבו. אם הוא רק ימ-חק את דסנו, כדי שאפשר יהיה לשח-ררו מהכלא מיד, אפשר יהיה לערוך מישפט חוזר.

התרחשות של מישפטים מפסק'דין של נשיא ביתהמשפט העליון, והעובדה שרוב העדים במישפט הרצח לא יבואו להעיד, נותנת סיכוי רב לזיכויו של אבו במישפט החוזר. במיקרה כזה, אין ספק שאבו יגיש סידרה של מישפטים פיצויים נגד המעורבים בפרשה, ואולי גם נגד ה-מדינה, עבור ישיבה של 11 שנים בכלא. שבועות ארוכים אחרי שהוחלט שיש לערוך מישפט חוזר, יושב עדיין סלומון אבו מאחרי סורג ובריה. יוסי ינאי

היית מצפיץ את המיפקדה בכיי-רות?

לא הייתי מצפיץ. כמובן שהיו מצבים בהם הפצצנו מפקד דות, ואם בימקרה עברו בסביבה אזרחים והיו נפגעים, זה היה רע מאוד, לא זו הי-תה הכוונה. הבעיה הראשונה בה נתקלתי במלחמת'השתחרור היתה לשמור על ה-שכונות הערביות של חיפה בפני ביזה. זה היה לא סימפטי.

מזכר, הסיפורים על טוהרי הנשק של חיילי'הישראל בכל המו-ידי חמות לא היו אלא אנדה?

אם מישוה אמר שהיה טוהרינשק הוא סיפר אגדה. אם כי, בעניין ביזה והתעללות עמד צה"ל בעשר דרגות גבוה יותר מעל לכל צבא אחר בעולם.

לא אשכח שאחרי מלחמת ששת-הימים נסעתי לארצות-הברית וסיפרתי כיצד הת-ייחסו אל השבויים הפצועים עד משימה אמר לי, מוט, תפסיק לספר סיפורים, עוד יחשבו שאתה סאקר.

כשהייתי חייל במלחמת'השתחרור או מפקד'גדוד במלחמת קדש והייתי צריך לאסוף שלל, עמדתי בפני בעיית ההתלב-טות של האנשים מול הפיתוי ומול הלח-צים. אני לא אומר שאין יוצאים מהכלל, אך בחינוך נכון כל חייל מרגיש שזה לא בסדר והרוב נוהגים בהתאם.

מדוע התפוצצה פרשת הכיי-זה דווקא במיבצע'יטאני?

משום שבמיבצע'יטאני ידעתי שאנחנו פועלים בתוך אוכלוסיה אזרחית וציוויתי להפעיל את המיטרה-הצבאית ולהקפיד על-יך במיוחד. אם את לא מוצאת את עסקות בשלל אחרי מלחמות אחרות זה רק מפני שבליטאני נתתי הוראה לספל בעניין ביד די נמרצת.

במלחמות אחרות מיקרי שלל וביזה פשוט לא הוזכרו במיטמים כתובים. במיבצע'יטאני, שאחרינו נערכו מישפטים, יכול היה מבקר'המדינה לבקר את הצבא, התופעות של ביזה, שלל, פגיעה באזר-חים ובשבויים חוזר, בכל המלחמות — תמיד יש יחידות מנותקות, וכמעט תמיד קורה שאנשים חורגים מהנורמות.

האם הפשע של סגן פינטו היה מיקרה יוצא דופן או לא?

המיקרה של פינטו לא היה בזמני ולכן אני לא בקיא בפרטים. אבל אם מה שפור-סם הוא נכון, אז אני לא זוכר מיקרה כזה — ואני זוכר הרבה מאוד מיקרים.

אני עצמי העדתי לדין קצין מצטיין על-סמך תלונה של סמל. הסמל טען ש-הקצין הרג פצוע והקצין הכחיש. העמדתו אותו למישפט והוא זוכה. אמרתי לו ש-הוא קצין מעולה, בעל עתיד צבא וכו'אי שידע כבר עכשיו שיש דברים שעושים ויש דברים שלא עושים.

זה לא היה הוגן להגיד שכולם היו צדי-קים טהורים. עובדה שבמיבצע'יטאני נתתי הוראות חמורות, אך אף פעם לא נעלם מעיני שרמתי המוסרית של צה"ל גבוהה הרבה יותר משל צבאות אחרים.

מתי הפכת לנץ?

אספר לך סיפור: אשתי ריטה רחוקה מאוד מנושאי מלחמה ושימוש בכוח. כש-התחתנו היו בינינו ויכוחים — היא לא הבינה מה הסיבה, בעצם, לסכן חיים או לפגוע בחיים אחרים. יום אחד ראינו סרט על ההתנגדות הצרפתית במלחמה — קצין גרמני יגש אל עם שני ילדים וציווה עליה להחליט איזה משני הילדים להרוג ואיזה להשאיר בחיים. כשיצאנו מהסרט אמרה לי ריטה: כעת אני מחליטה להבין שיש מטרות עליהן יש טעם להילחם.

לעצם העניין, אף פעם לא קיבלתי את החלוקה ליונים ולנצים, ואני גם לא מקבל אותו עכשיו. עד ביקור סאדאת כשהגיע סאדאת והציבור היה מוכן לו-תר עד שטחים מותרת שלום. נץ מקצועי כמו וייצמן הפך ליונה. זה חסר עומק ואני מציע לחברי ולכולנו לא להיתפס למאב-קים שאין בהם עומק.

נחזור אז מיפגנת העבודה.

לדעתי, ציבור הבוחרים שזכם מבוזבז — מצד אחד יוסי שריד וואם שטרנהאל ומצד שני אתה ושושנה ארבייאל-מוזיני. מי הי-דובר המופשך שדך מיפגנתך?

המצע שלנו רחוק מאוד מהדעות של יוסי שריד, של זאב שטרנהאל ואפילו של דן הורוביץ. הם נמצאים במעוט. אלמוחלינו יכולה להרגיש נוח — היא מבטאת דיעות שקרובות הרבה יותר למצע המפלגה.

בהמשך לשיבת-תאום שנערכה בין ישראל ארקין, הממונה על תקציב המדינה, איתן רה, החשב הכללי של משרד-האוצר ושלמה עבאדי, סגן-לרשות-השידור (העולם הזה 2295), שבמהלכה הוכרז לנציג רשות-השידור ש-נא סר עליו לערוך התקשרויות כלשהן עם ספקים, תסריטאים, חברות-הפקה, אולפנים ותחנת-קרינה... הוציא משרד-האוצר בראשית השבוע שער מכירת למכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, ובו תביעה חוזרת על-ידי שכל הפקה חדשה של הרשות תהיה כפופה לאישור בכתב של משרד-האוצר.

המיתקפה של משרד-האוצר על הנהלת רשות-השידור, והנסיון לאכוף על הרשות השגחה כלכלית צמודה כאמצעי-לחץ, התייחסו עם הצעתו של הממונה-על-הכנסות המדינה, אוריאל לין (הכפוף לשר-האוצר צר יורם ארידור) לבטל את אגרת הטלוויזיה והרדיו, לתביעתו של לין כוונה כפולה: ראשית, זמן-השידור, המוקדש כיום לפירסום "תשדירי אגרה" על המסך הקטן, יועבר לידי משרד-האוצר ומינהל-הכנסות-המדינה, ויאפשר, אם יהיה צורך, להביא תשדירים של שר-האוצר לאומה. שנית, חיסול עצמאותה הכלכלית (מבחינה חלקית) של רשות-השידור.

כבר בחודשים האחרונים נקפדה במידה רבה עצמאותה של רשות-השידור, שתקציבה צומצם, ולא אושר עלי-ידי משרד-האוצר כתקציב שנתי. מדי חודשים היה

יועץ-תיקשורת פורת והבוס שיניים תותבות

מיזמוזים על הגשר

ב-31 ביולי, במסגרת שידורי בית-השידור הישראלי, במהלך תוכנית העוסקת בשאלות ותשובות, עיוותה הקריינית מרילין בול את קולה, באמצעות פעולות קול, והציגה עצמה כתושבת השטחים הכבושים. במהלך דבריה, טענה בול כי כאשר עברה את הגשר, בדרכה מירון, מוזמנה במהלך בדיקתה בידי כוחות הביטחון.

בתובה שאלת העולם הזה הבהירה דוברת רשות-השידור: "מדובר בתוכנית סטודיו מס' 1, שבה מנסים לענות על שאלות המצייקות לערבים משראלי ומחששנים הכבושים. לצורך התוכנית יוצרים דמות פיקטיבית, ומנסים להעלות את השאלה על הפרק. הנושא שעלה בתוכנית היה מדוע מחרימים קופסאות-בשר, בשמים ותלפיות. התוכנית ניסתה להבהיר, כי תלפיות אינן מוכנסות ארצה בגלל אי-אישור משרד-הבריאות, מוזן בגלל מגפת החולירע, ובשמים מאחר והם בבקבוק מפוקק..."

על נציגיה של הנהלת רשות-השידור להתייצב לפני ועדת-הכספים של הכנסת, ולבקש את הכספים המובטחים לה. ועדת הכספים של הכנסת, בהשראת משרד-האוצר, מחזיקה את הרגל על צינור החמצן הכלכלי של רשות-השידור, ומשחררת תקציבים רק כאשר הרשות מניחה את דעתה של הוועדה.

שיטת-לחץ זו על רשות-השידור אינה המצאה בלעדית של הממשלה הנוכחית. ב-1975, כאשר יו"ר ועדת הכספים דא, ישראל קרגמן, לא היה מרוצה מההחלטה של רשות-השידור לשדר בין השאר 11 בלילה ועד לחצות (סיבתו היתה שהפועלים יראו טלוויזיה, ולא יקומו בזמן לעבודה), הוא הפעיל מכשב דומה של לחצים על תקציב רשות-השידור. אלא שכעבור כמה חודשים נטש קרגמן את שיטתו, ורשות-השידור שבה והיתה עצמאית מלחצים כלכליים.

המגמה של אנשי משרד-האוצר, בהשראת ארידור, היא עיקבית יותר, ואין

סממנה, אדיקטור יערי, מיכאל קריין, שני החוזרים מארצות-הברית ון שילון ורון בן-ישי, וגם מנהלה הנרי כחי של החטיבה, טוביה סער, וקודמו של לימור, יעקב אחימאיר.

כאשר נשאל לימור לפרש אותה "הרי מת כוסית", שדומה לה לא נעשתה לי "כוסית" אחרים (ורבים) אשר מונו החודש לתפקיד סגן-שר, אמר: "משה קצב הוא ידיד ותיק שלי עוד מ-1970, כאשר חשפתי ת, בעזרתו, שערוריית-בחירות בעירו, קריית-מלאכי, שנעשתה על-ידי אנשי מפא"י. מאז אנחנו מקיימים יחסים הדדיים קים למדי בינינו, ועד היום לא התאפשר לי לערוך לו מסיבה..."

כאשר נשאל סער לעמדתו בעניין "הרי מת הכוסית", השיב: "אדם יכול לבחור את חבריו מכל חוג שהוא רוצה... תגובתו של יוסף לפיד היתה דומה, אם כי איזכרה מיקרה קודם שהתרחש בחטיבת-החדשות: "מה שאדם עושה בי ביתו — אין לאף אדם זכות להתערב."

הלובי של לימור

עם פרישתו של יעקב אחימאיר מתפקיד עורך מבט ומינויו (במכתב) של הכתבה-הפרלמנטרית-לשעבר מיכאל לימור כמחליפו, השתנתה כליל האווירה במערכת מבט. את מקומו של חילוקי-הדעות שבין אחימאיר ומנהל-החטיבה מרילין בול, סער תפס סגנון חדש של מאבקי-כוח עקשני בין סער ולימור. כמה שינויים במערכת, בהשראת לימור (ביניהם ניסיון שנכשל, להעביר את רפיק חלבי מתפקידו ככתב לסיקור הנעשה בשטחים הכבושים), נעשו בניגוד לרצונו של סער.

בראשית השבוע שעבר ערך לימור בדירתו מסיבה של "הרמת כוסית" לכבוד ח"כ משה קצב, לרגל התמנותו כסגן שר-השיכון-והבנייה וכאחראי לפרויקט שיקום השכונות. למסיבה זו הוזמנו עוד כמה חברי-כנסת, רובם בני עדות-המזרח. רח. הבולטים שביניהם: ח"כ מאיר שיטריט (שהוא, בנוסף על תפקידו כח"כ, גם חבר מליאת-רשות-השידור); ח"כ צרל ביטון; ח"כ ז'אק אמיר; וח"כ מיכאל חריש. את העדה השנייה ייצגו ח"כ יוסי שריר וח"כ רוני מיר. למסיבה הוזמנו כמה מאנשי מח' לכתבה-חדשות, ביניהם יאיר שטרן, ון

רכושי-הציבור שהופקד בידם כאילו היה רכושם הפרטי..."

● "לבריטניה בת 60 מיליון התושבים יש מליאת רשות-השידור בת שמונה אנשים בלבד — כולם אנשי-מיקצוע, המיומנים על-ידי שר-התיקשורת. אבל יש ראל, בת שלושה מיליון התושבים, זקן קה, משום-מה, למליאה בת 31 חברים, המתמנים לכהונתם על-ידי הממשלה כו"ל (1)..."

● "בעוד המליאה הישראלית אינה אלא גוף אנמי לגמרי, אשר אינו יותר מאשר מועדון לכיבודים ולברבורים, ללא כל סמכויות מעשיות — הנה המליאה הבריטית מורכבת, כאמור, משמונה מיקצוענים, בפוליטיסי-ג'וב, אשר לידם פועלות ועדות-ייעוץ בכל תחומי עיסוקיה של הטלוויזיה..."

● "לאנגלים, שהתמחו בסתימת-פיות,

נציב עליון לשידור?

יש עוד אדם נורא אחד במשרה מלאה, הנושא את התואר, המפקח על תוכניות הטלוויזיה... אבל בישראל לא יכול להיות מפקח כזה, משום שאין חוק כזה. גם אם היה מתמנה, לא היה לו על מה לפקח..."

● "נוסף על המליאה, יש לנו גם ועד-מנהל, מנכ"ל ומנהל — אך כל אלה, מסתבר, במידה ויש להם בכלל, שיניים, הרי הן כולן תותבות..."

● "מה שדרוש — ובהקדם — הוא תיקון החוק". עכשיו, כאשר פורת נמצא במישרה הבכירה של היועץ לענייני תיקשורת של ראש-הממשלה, ומשמש גם כחבר במליאת רשות-השידור — הוא המניע את השינויים העתידיים להתבצע בעתיד הקרוב בחוק רשות-השידור, שיביאו לידי הכחדת עצמאותה של רשות ממלכתית זו.

לפיד, ושאר נציגי הליכוד במליאת רשות-השידור ובוועד-המנהל שלה, סיבה נוספת: אייכות הממשלה לרסן את עצמאותה הדיווחית של מחלקת-החדשות בטלוויזיה, ולעיתים גם ברדיו.

השמועות טוענות כי האדם שמאחורי הצעה זו הוא היועץ לענייני-תיקשורת של ראש-הממשלה, אורי פורת, כתב ידיעות אחרונות לשעבר, פורת, המשמש, נוסף על תפקידו כיועץ-לענייני-תיקשורת גם כחבר במליאת רשות-השידור, הוא איש הימין הקיצוני. עוד לפני עלות הליכוד פירסם בידעות אחרונות (23.7.1976) רשימה תחת הכותרת "חוק רשות-השידור בבריטניה ואצלנו", שבו טען, בין השאר:

● "...החוק הקיים — חוק רדוד, סתמי וכימעט חסר-תוכן — מאפשר לאחדים מעובדי הטלוויזיה (הרדיו) לעשות ב-

במישרד ראש-הממשלה מטפחים רעיון מדהים, שמטרתו היא לבלום את עצמי אותה של רשות-השידור ולהכפיף את עובדי הרשות, ובעיקר את עובדי חטיבת-החדשות, לממשלה.

כוונת מיישרד ראש-הממשלה היא להביא תיקון לחוק רשות-השידור, שיסמך את הממשלה למנות, נציב על תוכניות הטלוויזיה והרדיו, שיהיה מעין עורך ראשי, בעל זכויות על העריכה ועל הטיול פול העדין בנושאים השנויים במחלוקת ציבורית. "נציב רשות-השידור" יקפיד על ביצוע קפדני של מדיניות הממשלה וסיקורה. במסגרת דיווחי כלי-התיקשורת הממלכתיים.

הסיבות לכונה זו הנרקמת במישרד ראש-הממשלה, נובעות מכישלון הליכוד בבחירת אנשי ברשות-השידור — היו"ר פרופ' ראובן ירון, המנכ"ל יוסף

עוזר "מבט" לימור חשיפת שערוריית-בחירות

כמו שדחינו את הסענות נגד אלימלך רב, שאירח בביתו את ח"כ שיומרון פרס לארוחת-צהריים, כן אנו דוחים טענה זו. כל עוד הדבר אינו פוגע במהלך התקין של העבודה, אין פגם במעשה שכזה."

השאלה: מה יקרה אם תיאלץ מחר מערכת מבט לסקר עוד "שערוריית בחי" רות" בקריית-מלאכי?

פסקול

הפרוטקטון של המר

הערכות טכניות בבניין הטלוויזיה אומרו כי שידורי מהדורות מבט בצבע יתיחילו בסוף ינואר 1982, או בראשית חודש פברואר. ● בפגישת שערך מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, עם שר החינוך, זבולון המור, שבמהלכה דיווח המנכ"ל לשר הממונה על רשות-השידור על אופי ההסכמה שהושגה בין שר-האוצר יורם ארידור ובין ראש השולחן הכל-כלי, אלישע שפיגלמן, הבהיר שר החינוך: "אם ארידור ימשיך במדיניותו גם אחרי המוצא שאושר לו — אני אתייצב כולי מאחרי רשות-השידור". ● ידיעה שפורסמה במדור זה בשבוע שעבר, על פגישתם עם השרים המר וארידור, לשם מציאת פיתרון לפרשה, אינה נכונה. ועדת-העורכים ואיגוד-עיתונאי-ישראל נקטו עמדה עקרונית שלא צידדה בפשרה מעין זו. לנגד עיניהם עמד החרם, ששר-האוצר מקיים על הכתבה-הכלכלית של ידיעות אחרונות, גרעון עשתי. את העניינות מלווה החשש שמא פרשות חסי גלמן ועשת מהוות איתות לגבי מדיניותה של הממשלה כלפי חופש-העיתונות.

Printil

חדש!

פרינטיל — דיאודורנט ומי בושם
בבקבוק אחד!

- ★ 100% חומר פעיל בבקבוק הזלפה — ללא גאזי!
- ★ מבושם במתינות ומשתלב יפה עם שאר תכשירי הטיפוח שלך.

”רצינו לא צלח את
החסימה התצורות.
התאוס פיצ-כיונה קולדה
תצורו ההיותה
לפנות הוקר...”

לפינה קולדה אמיתית
לא צריך להוסיף כלום...
רק למזוג ולשתות.

פינה קולדה

המשקה שעושה חיים מעניינים...

יבואנים ומפיצים בלעדיים בישראל: י.ר. עסקים בע"מ, ת"א טל. 832236

הנאה
ובידור
לכל המשפחה

מבצע מיוחד: 5 ימים פנסיון מלא
מלון המלך שאול
אשקלון חיפה שמשון
טעם טוב

1792 שקל כולל מ.ע.מ.
(לאדם בחדר זוגי,
פנסיון מלא)

הנחה לילדים בחדר ההורים: 50% עד גיל 6, 30% עד גיל 12.

במלון "המלך שאול" הנאתכם מן הנופש מלאה כי המלון דואג גם לילדיכם: גננת צמודה לחצי יום לילדים עד גיל 6 ומדריך למשחקי חברה לילדים עד גיל 12. לרשותכם בריכה אולימפית, מדשאות, מרפסת שיוף, סאונה, הדר התעמלות, בר ומועדון לילה, סרטים ועוד: הדריס נעימים. מיוזג אויר בכל חדר, רדיו וטלפון. מטבח מעולה וכשר.

לועדי עובדים וקבוצות — הנחה

לצד האירוח הרגיל, פועלת מחלקה מיוחדת להרזיה וצמחונות בהשגחת דיאטטיקנית מוסמכת
הזמנות במלון: טל. 051-34124-5-6-7-8-9

ובסניפי הזמנות ללא תשלום נוסף בסניפי "קל" — שירותי נופש

- ת"א (פתוח רצוף 09.00—19.00) • רמת-גן: הרואה 15' טל. 731773
- גורדון 28 טל. 222042 • ראש-יצ: רוטשילד 37 טל. 997965
- בלילה: מזכירה אלקטרונית. • נתניה: ככר העצמאות 10, טל. 053-38757
- אבן גבירול 140 טל. 450359 • כרמיאל: מרכז מסחרי טל. 04-987390
- חולון: סוקולוב 86 טל. 892305 • באר-שבע: הרצל 90, טל. 057-78108
- ירושלים: רח' פינס 5 (ע"י מלון המרכז) טל. 02-227943

וב"כוכב 2" אלובי 113 ת"א טל. 623925 615897

חנייה נלנית של עוזפי יצוא!

חולצות גברים בדגמים מרהיבים
מבצע מוגבל עד גמר המלאי!! כל הקודם זוכה!!

קנחה
ע"כ
1/2
האחר!

המכירה תתקיים במפעלנו החדש - אור יהודה
הני מיסטר <D> MISTER
אור יהודה, אזור התעשייה החדש, רח' העמל 6 (ליר כיח"ר אמקא)

החחסן ליגור החובב

כ-60% חסכון

המקום היחיד בארץ
המשלב תכנון אישי
לפי מידות הלקוח
עם הרכבה עצמית
באיכות וגימור מעולים

ת"א, רח' הפטיש 4 (מינת הרצל 125) טל. 821795
פתוח: 9.30 — 18.00; יום ו' 8.00 — 13.00
פרוספקט ישלח לכל דורש

הזמנה

תן טרמפ לחייך

מלכת האיים

מזמינה את המועמדות הסופיות בתחרות

מלכת המים 81

להגיגה של נופש
באי האושר

כרתים

מציעה לכם את כל תענוגות יוון באי אחד!
בחסות

דיזנהויז

נסיעות ותיירות

ימים משגעים ולילות לוהטים בשבוע של נופש וכף בכרתים
הגדול היפה המעניין והמגוון – שבכל איי הנופש של יוון!

כל הטיסות עד סוף אוגוסט מלאות!
אל תחמיץ את להיט השנה בעונה הכי יפה !!

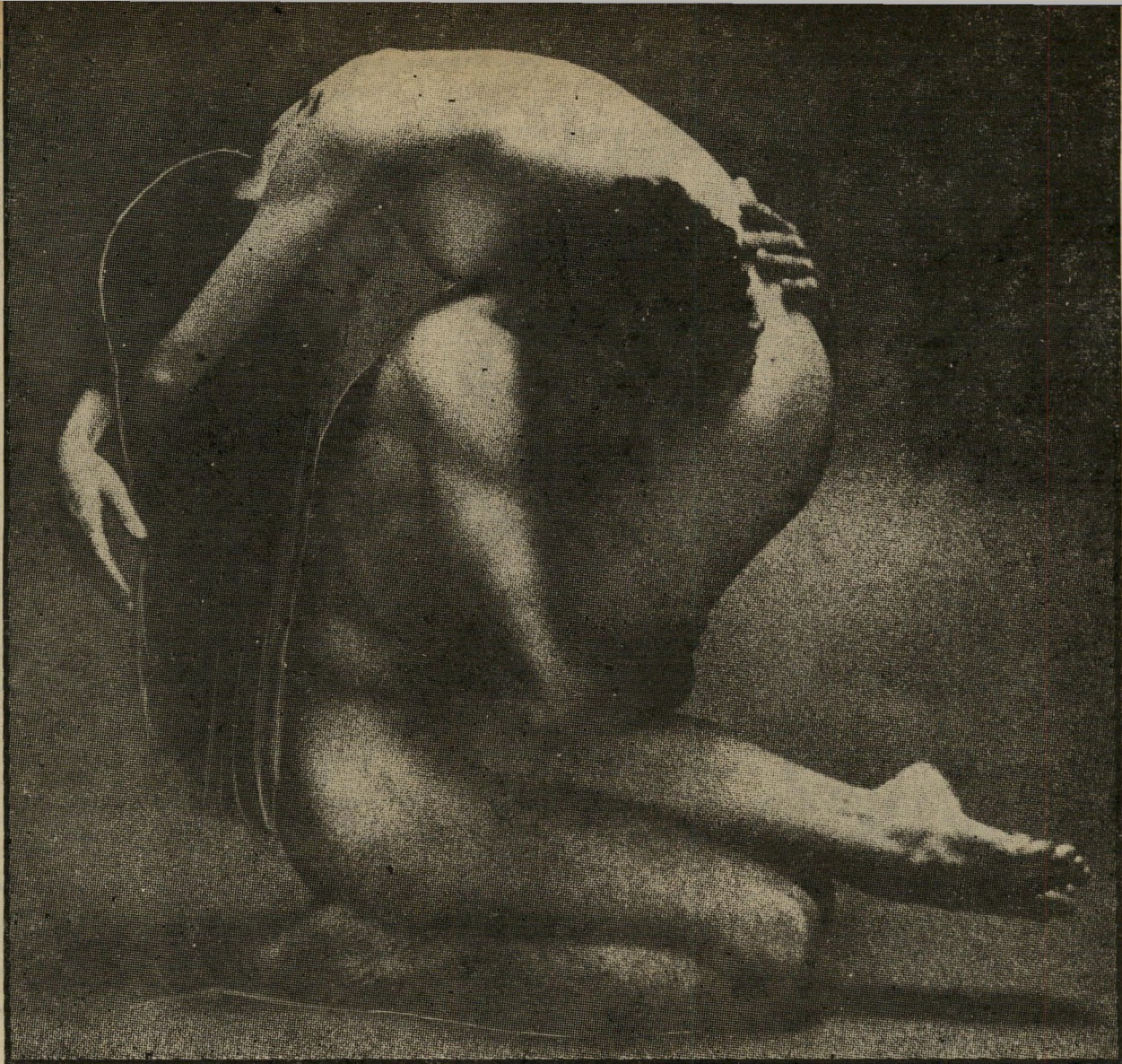
בספטמבר ועד 16 באוקטובר
בכל יום שישי טסים ל: כרתים

מספר המקומות מוגבל וכל הקודם זוכה!

8 ימים 7 לילות
כולל טיסה ואירוח

החל מ- \$ 333

51

גברים ונשים מגיבים על מאמרה הפרובוקטיבי של האשה האוסטרלית, הטוענת כי רק גירוי הדגדגן מביא אשה לידי אורגזמה

לי ברור, שבת הזוג שלי צריכה לה-
עריך ולהיות מהאורגזמה שלי. שהשגת
האורגזמה צריכה להיות המטרה שלה
בדיוק כמו שהיא שלי, וששנינו צרי-
כים לרצות להגיע לסיפוק מיחסי המין
שהתפתחו בינינו. לא זכורה לי אשה
שוויתרה על האורגזמה שלה. אני חושב
שהגבר הוא שדואג ושואחראי לאורגזמה
של השניים. אני מתגרה בקלות. לי לא
קשה להשיג את הפורקן שלי. בשביל
האשה זה מאמץ. עליה להתגרות במשך
זמן ממושך יותר. האורגזמה שלי תגיע
בכל מיקרה, ועל כן עלי לשלוט בעצמי
כדי להאריך במישחק האהבה. אני לא
סובל מהעובדה שעלי לעצור את עצמי.
חשוב לי לגרום הנאה לבת-זוגי.

מנסיוני למדתי שלנשים יש קושי גדול
יותר משל הגבר להגיע לאורגזמה. אני
מתכוון לומר שעל האשה לא מוטלת
מחויבות לדאוג להנאת הגבר, אולם זהו
דבר קל.

אני חושב שהגבר מגיע לפורקן בצור-
רה קלה יותר, הוא מרשה לעצמו להת-
גרות בקלות. נקודת המוצא — התשר-
קה — שווה אצל הגבר והאשה. גם ה-
התרגשות המינית זהה. קיים יותר דימי-
יון משוני, וזה מקסים אותי, ובכל זאת,
תחום הגירויים המיניים המשפיעים על
הגבר הוא רחב יותר. אני מרשה לעצמי
להתגרות ממראה גופה של אשה, מסרי-
טים, מתמונות. כל אלה נוצרו עליידי
גברים ולמען גברים. אשה, לעומת זאת,
הוסמת עצמה בפני גירויים מיניים כי-
אלה. זה אינו מצב טבעי, אלא תופעה
נרכשת. האשה חונכה להגביל את הגיר-
וי המיני שלה. אני יודע אם זוהי
הסיבה לכך שהגבר מגיע בקלות לפורקן
והאשה ביתר קושי, אך יתכן שגם זהו
חלק מההסבר.

קראתי שהוכח שגירוי מיני זהו מביא
גבר מתר יותר לזיקפה מאשר אשה
לרטיבות. יתכן שגם תופעה זו הינה תור-
צו של חינוך, אשר בו התגובה לגירוי

אפשר להעזר בפורנוגרפיה! מיסתורי האורגזמה הנשית

המאמר שפורסם בגיליון "העולם הזה" (2288) לפני תישעה שבועות, תחת הכותרת "מיסתורי האורגזמה הנשית", עורר, כמצופה, תגובות חריפות ביותר של הזדהות ותדהמה. לא רק לגבי נשים רבות היווה המאמר גירוי ששינה את תפיסתן לגבי מקומן ביחסיהן, אלא גם בעיני גברים רבים, בני כל הגילים, היו במאמר גירויים מדהימים. גילה רזין, כתבת "העולם הזה" לענייני רפואה, שגבתה בחודשים האחרונים עדויות ותגובות של נשים וגברים על אותו מאמר, ממשיכה בכך בעמודים אלה.

יצר. איני רואה בכך כל בעייה. לצד הכרויות חולפות קיימות גם התקשרויות ממושכות. כל קשר אמיתי הנוצר בין שני אנשים כרוך בדאגה ובחביבה. זהו הדבר שמפגיש ביניהם שוב.

מקנה יותר חופש. וכמובן, אסור לש-
כוח את הגלולה. נשים מדגישות את עצמאותן וחוסר התלות שלהן בגבר. ולמרות זאת, במערכת היחסים בין גבר לאישה, הרגש חשוב לא פחות מה-

ל ארי גרין (39). בעל תואר אקדמי במינהל-עסקים. הגיע לארץ מוויר-
גיניה שבארצות-הברית. הוא מתגורר
ועובד בארץ כבר שנה. אולם לא יכול
להיקרא "עולה חדש" מכיוון שאינו יהודי
די. לפני שבועיים נשא לאשה בחורה
ישראלית — בנישואין אזרחיים בקפרי-
סין. שפתו שונה, אולם הוא לא נראה
זר. לאשתו הוא קורא "הני" והיא לו
"דרלינג"... לא בכל בית ישראלי מוצי-
אים זוג שכזה. גם לא בירח-דבש.

דארי גרין מספר:

רוב האמריקאים יודעים שהישראלים הם גברים שוביניסטים. הם אינם חוש-
בים על האשה ולא רואים לה באקט המיני. אנחנו, הגברים האמריקאים, נו-
הגים אחרת. חשוב לנו שהאשה תיהנה לא פחות מאיתנו, הגברים. מאהב טוב הוא זה שנותן דעתו על הנאת בתי-
הזוג, ולא רק על הפורקן שלו עצמו. אני חי בישראל כבר שנה, אולם לא מכיר גברים ישראלים. לא שוחחתי מעור-
לם עם ישראלי על התנהגותו המינית, כך שאיני יודע אם הישראלי הוא אכן שוביניסט גברי. זו רק ההשערה שלי וזו הדעה המקובלת עלי.

פה בארץ שמעתי אומרים, שבאמריקה נשים וגברים שכחו מהי אורגזמה: ש-
אין אורגזמה ביחסי-מין. זה אינו נכון. ההיפך הוא הנכון. נשים אמריקאיות ערות מאוד להשגת הסיפוק ביחסי-מין. אני משוכנע שנשים אלה התנסו בהר-
גשה של אורגזמה.

מובן שיחסי מין ודאגה להנאה של בתי-הזוג אינם מחייבים מערכת של נר-
שואים. יש בהחלט נטייה להתרחק מ-
מיסגרת של פרטנר אחד ויחיד לכל החיים. היום האנשים נעים ממקום למקום, נוצרו הזדמנויות להכרויות חדשות וחולפות. הערכים הדתיים והשמרניים איבדו מחשיבותם. האדם עסוק ברדיפה אחרי כסף, כי כסף נתפס כאמצעי הי-

רית קיימת רק מילה אחת. גם לאקט החדרי רה יש כינויים שונים בעוד שהשפה העברית דלה במילים. אלה המוכרות לנו הן גסות וחסרות חושניות. שפה עשירה מבחינה ליותר פתיחות. היא מסייעת ליצירת קומניקציה תוך כדי האקט המיני. הישראלים מבצעים את האקט המיני בשתיקה. כמו בולי עץ. אף אחד לא יודע

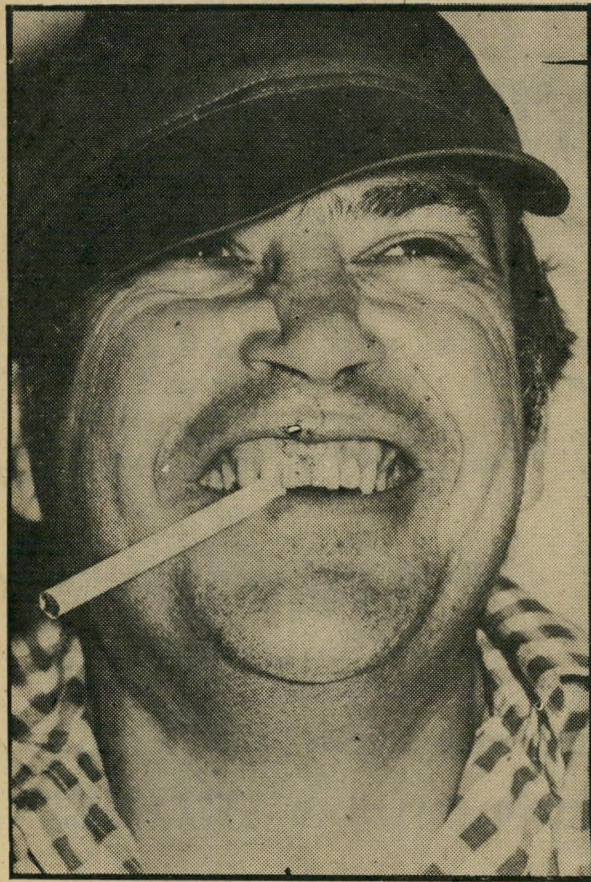
הגבר צריך להיות רגיש ובטוח בעצמו כדי לקבל עובדות חדשות. אותם גברים שמתקשים לסעון שהם תמיד הביאו את בנות זוגם לאורגזמה, "אמיתית", מגינים בחירוף נפש על עליונותם. "איבר-המין שלי הוא הקובע, ולא הדגדגן שלך" הם טוענים. האמת היא שההנאה שלי מאיבר מין גברי היא אך ורק חזותית. גבר לא יוכל

סכס בשבילי היה אז פעולת פורקן פיזי ויולוגית בלבד. קשה לי לומר בדיוק מתי השתנו הערכים שלי, אבל אין לי ספק שקריאת ספרים והצצה בחומר פורנוגרפי, יחד עם התנסות ממשית במין תרמו לי רבות. בארצות-הברית, החומר הכתוב והמצויר לם הוא נפוץ וקל להשגה. אני חושב

המיני מושפעת ממצב פסיכולוגי. אשה מגיעה לאורגזמה בתהליך המכונה על-ידי כמצב של מתח והרפייה. מתח נוצר כתוצאה מתשוקה מינית, והרפייה סיפוק בעקבות המתח מביא אורגזמה לפרוק. שהתוצאה שלו היא הנאה פיזית. באקט מיני אנחנו יוצרים מתח עד לנקודה שבה הגוף לא מסוגל עוד לעמוד בו, והראש נותן פקודה לשיחרור השרירים וההרפייה.

מקריאה בספרים ומנסיוני למדתי שיש לגשים אין תחושה כנרתית. אני יודע שהדגדגן הוא האיבר הרגיש הגורם לגירוי מיני חזק לאשה. אני מניח שאם הנרתית היה רגיש, נשים לא היו מבזבזות ילדים לעולם! (מעניין שכשלארי אמר זאת, התרוממה אשתו מהכיסא, כשי היא אחוזת הפתחה) נשים מגיעות לאורגזמה בעזרת גירוי הדגדגן. הדגדגן הכרחי ליצירת האורגזמה. ברור לי, שיש נשים יכולות להגיע לאורגזמה ללא חדירה. מהחינה נפשית מעגנת יותר הדירה. הנאה המינית המושגת עם חדירה, בי עוד שמבחינה גופנית בלבד, יכולה הדירה להגיע לסיפוק ללא חדירה. זהו ההבדל בין אוננות לבד ובין יחסי מין עם בן-זוג. באוננות עובדת היד מהנה אבל לא כרוכה בה הנאה נפשית. פעם אחת היתה לי חוויה עם אשה שלא רצתה שאחדור לתוכה. אני זוכר בדיוק את הסיבה, אני חושב שהיא אמרה שהיא הפסיקה לקחת גלולות או שהיו אלה ימים לא בטוחים והיא חששה מהריון. לא רציתי להבין זאת. זה לא מצא חן בעיני, ולא פגשתי אותה יותר. היום אני פחות סכס-מאניאק. לא בכל געגעי מיני אני חייב להגיע לפורקן. לעיתים יותר קרובות מספק אותי החיכוך, הנשיקה ומגע הגוף כשאני עם אשה. חומר פורנוגרפי, אביזרי עזר במין ומועדונים לגירוי מיני אכן נפוצים בארצות-הברית. הם הגיעו לשם מהארצות הסקנדינביות ומאירופה. אני לא רואה בכך תופעה שלילית. מה רע בכך שתתגלה מה? אני אוהב סכס, ורואה עצמי כאדם מיני. ההנאה מכל אמצעי הגירוי המלאכותיים נתפסת בעיני בצורה חיובית. לדעתי זה אפילו יכול לתייחס רום ליחסי מין.

כשחזרתי מווייטנאם, היו לי בעיות הסתגלות בכל תחומי החיים. המין היה רק חלק מהן. שלא הייתי חברותי וברחלתי לא פרטנר טוב. הייתי סגור ומרוכז בעצמי. רציתי רק לקבל מכל אחד ולא לתת מעצמי. באותה תקופה לא ייחסתי חשיבות להנאה של בן-זוגי, כי העסיקו אותי רק הצרכים של עצמי.

מנהל-עסקים דארי גרין
"באמריקה יש אורגזמה!"

פסיכולוגית אורנה יוגב
"באמריקה לומדים מין ברמה אוניברסיטאית!"

מה עובר על בן הזוג. אם היו להם די מילים אז הם לא היו שותקים. צריך ללמוד לעשות אהבה. באמריקה האינפורמציה נרכשת בשיעורים. לא די בהתנסות. יש צורך ללמוד. בארץ זכורים לי שיעורים בחינוך מיני, בהם כל הכיתה היתה מגחכת, בעוד בארצות-הברית לומדים את הנושא ברמה אוניברסיטאית.

להבין זאת. החדירה לנרתיק יוצרת גירוי פנימי נעים. בלעדית אני חשה בחסרון, אבל לא החיכוך הוא שמביא לאורגזמה. מישוק מיני בדרך אל השיא הוא חלק חשוב. גם הקשר המילולי חשוב ומגרה. השפה האנגלית עשירה יותר, למשל איבר-המין הגברי נקרא פניס, דוק (כמו שמר-ליק), קוק (תרנגול), קריק (קוף), ובעבר

שישנו חבורות מין ששימשו ממש כמדריכי מין ולאזו דווקא בחומר לגירוי. הפלייבוי הוא עיתון שגם היום אני קורא ונהנה מאיכותו. לא יזיק שגם בישראל יופץ חומר טוב כזה בין האנשים.

ההנאה מאבר-מין גברי - חזותית בלבד!

לא אפגין שליטה. שאטפל בו בכפפות של משי, כי הוא רגיש. פגיע, ואינו יכול לתפקד בביטחון.

בארצות-הברית המצב שונה לחלוטין. שם גבר יעריך אותך יותר אם תהיי אקטית בית ויוזמת. גבר מצפה ממך שתהיי שותפה איתו בכל מערכת היחסים. הוא נהנה להיות מחוור.

מרגע יצירת הקשר ועד ליחסי מין לא חייב לעבור פרק זמן משמעותי. הקשר יורביל לעשיית אהבה אם הגבר ימצא חן בעיניו והאווירה תהיה חושנית ותקרין חום וחיבה. חשוב לי להרגיש שנבונה בינינו משהו ואז להגיע לאקט מיני.

לא הצורך להגיע לאורגזמה מוביל אותי למיטה, גם לא יופיו או מעמדו של הגבר, אלא העובדה שהקשר מבוסס על חיבה הדדית. זהו הדבר החשוב ביותר, שיגרם לי לרצות להעניק מעצמי ולקבל ממנו. להשגת האורגזמה אני מייחסת חשיבות אבל לא תמיד ניתן להשיג אותה. מצב רוח, אווירה, פרטנר, הם גורמים שמפיעים על היכולת להגיע לשיא. מצבו של הגבר עוד יותר רגיש אבל הוא עסוק יותר מדי בצורך להגן על האגו שלו. זה לא תמיד מוצא חן בעיני. אני רוצה שהגבר יהיה אמיתי. גבר שלא חושב ש'עלי להוכיח לי משהו'.

גילוי הדגדגן לא מצא חן בעיני גברים שכל חייהם ידעו שהם הקובעים איך האשה צריכה. "לגמור". הם לא רוצים ללמוד.

אורנה יוגב (26) היא יפהפיה מהממת גבוהה, חטובה. מקרינה סכס וחיוניות. הבחורה בעלת המראה ההוליוודי בילתה את ארבע השנים האחרונות בין כותלי האוניברסיטה בניו-יורק. היום, עם תואר ראשון בפסיכולוגיה, היא מתלבטת האם לחזור לניו-יורק או להשלים את לימודי התואר השני בארץ. בינתיים היא מבילה בצעירים בחוף הים, ובערב, עד השעות הקטנות, ממסיבה למיסעדה. היא בולטת לעין, ומהווה מוקד לתשומת-לב. לבושה אופנתית, שיערה ה'בלונדי פרוע, שואה הלבנות נחשפות בחיור.

אורנה יוגב אומרת:

כל פעם שאני מגיעה חזרה לארץ, יש לי בעיה עם הגבר הישראלי. הישראלי שוביניסט. פה מקובל, למשל, שרק הגבר הוא המחזר. גבר מחזר נרתע מיד. אשה המעזה לחזר אחרי גבר, נמצאת במצב לא נעים. לגברים וגשים ברור שהמתכונת הנכונה היא גבר מחזר — אשה מחוזרת, ואסור לסטות ממנה. השבוע אמר לי בחור משכיל: "את מרישה לעצמך להתנהג בחופשיות אבל דעי לך שהביטחון העצמי שלך מפריע לגבר הישראלי". וגבר אחר אמר לי: "אני לא מתנגד שתהגיי לפי הרגשותיך, אבל הבנתי את המסר". הוא היה כל כך מבוהל ממני! הגבר הישראלי רוצה שאנהג כפי ש'מקובל'. של אפר את הכללים. שחש וחליי

הושיעו! איפה הדגדגן?

שואלת נערה בת 15

פשוט לא נדע אם "זה" קרה לנו או לא.

בכלל, פיתאום, כשאתה בן 15, אתה מתחבט בשאלות שכבר מוזמן אינך, "מאיפה באים ילדים לעולם". פתאום השאלות הרבה יותר קונקרטיות — וזה מגלה לך עד כמה אתה בעצם לא מבין. אני לא רוצה להתקל בהמון אכזבות עד ש...

אולי צריך לשנות משהו בצורת הקניית הידע לילדים קטנים כמוני? אולי, בעצם, רבות הנערות שגיששו וחיפשו בעצמן — ולשווא.

אז לעזאזל, איפה הוא?

עד כאן מיכתבה של הנערה.

אמרה לי אשה בת 30: "חברה שלי חושבת שהדגדגן שלה מצוי במקום אחר".

כדאי להבהיר שמיקומו של הדגדגן הוא אצל כל הנשים באותו המקום, אך גדולו שונה מאשה לאשה.

הדגדגן מצוי בחלק הקידמי של הפות (הפות הוא כל האיזור המוקף בשפתיים הגדולות והקטנות). השפתיים הקטנות הן הפנימיות, בעוד שהשפתיים הגדולות הן המגבילות את חצר הפות. במישוש ה'קידמו בין שתי השפתיים הקטנות מצוי הדגדגן. הוא מקביל לפין של הגבר, אלא

בין המיכתבים הרבים שהגיעו לי-עורכת סידרה זו מאז תחילת פירסומה, היה מיכתב נוגע-ללב של נערה שזיהתה את עצמה כתלמידה בת 15 מהרצליה ב'.

כותבת הן רון:

הותרתם אותי מלאת חרדות לגבי עתיד חיי המין שלי בעקבות סידרת הכתבות על מיסתורי האורגזמה הנשית. אני חושבת שבעייתית היא כתיבתן של נערות רבות בגילי, אבל בראש ובראשונה היא שלי.

לאורך כל הכתבות היללתם ושיבחתם את הוד הנסיון של הדגדגן החבוני לו אי-שם, אני קראת ושמעתי על ה"נל עוד הרבה קודם, אבל רק עכשיו שמתי לב לעובדה שפשוט אינני יודעת היכן הוא נמצא.

זה נשמע מצחיק ומלא בורות אבל... חוסר הנסיון שלי מותיר אותי עם המון שאלות שאין להן תשובה. אני לא רוצה, לא רוצה להחנק מחוסר ידע עד גיל מאוחר!

הבנתי כבר מוזמן מהי אורגזמה — תיאורטית. פיסית. עד כמה שאני יודעת — לא. חברה שלי בטוחה שכולנו נפסע בשבילי העולם פריג'ידיות, ואולי

ליהנות, כך מנציחות התיאוריות
אלה את חוסר ההנאה, את המע-
צורים ואת נחיתות האשה. תיאור
ריות אלה נוצרו על-ידי גברים
בתרבות גברית. והן נקלטות על-
ידי גברים וממונות את שינוי המ-
צב. והמצב כפי שהוא, אינו יכול
להיות משתדנפן של נשים. אר-
ץ הוא משרת דווקא את הגברים:
עושה לגרום להם לחשש שמא
הידיעה ששים נהנות בדוגנן
הם מיותרים. זו אולי הסיבה שתי-
אוליות אלה מדגישות כל-כך את
החשובות והגורמיות של האורגנ-
מה הווגינאלית. כי אז הגבר חיר-
דן קרא את דבריו הנרגשים של
גבר רודי על השיתוף והפחדים
של הגברים.

אשר לפחדים של הגבונים. אלה
והיא אינם מטופחים עלידי הנר-
שים ה"מסתירות" את הסוד הגי-
שול (ממסיוני, אין הרבה קונים
לסוד). שליטים תמיד פוחדים מ-
אובדן כלי שליטתם.

וכפי שהיסקת, ביטול העליונות
הגברית, הקשורה בנורמות האור-
גומה הווגינאלית תשחרר את ה-
גברים מן הפחד בעניין גודל הפני-
ומשך זיקפתו.

נראה עם זאת, שבשלב זה של
ההתפתחות האנושית הביטחון
חשוב יותר מן החופש: כמ-
שבטים בהם כורתיים לאשה את
ההדגן, כך החברה המודרנית, על
תפיסותיה הפסיכולוגיות, גם כן
כורתה את ההדגן, אך בדרכים
יותר מתוחכמים באמצעות נור-
מות רגשי אשם.

ת גובה אחרת באה במיכתב
של גיורא אשכול, שזיהה את
עצמו כצייר בן 30, רווק.
כתב אשכול:

אחרי מחשבה, ומניסיוני בנור
שא זה, אני מבדיל בין שני מו-
שגים: מין וסכס.

מִיֵּן הִיא פְּעוּלַת־בִּיָּאָה טִיבֵּעִית,
שֶׁאִין צוֹרֵךְ לִלְמֹד אוֹתָהּ. הִיא
אִינְסְטִינְקט חֵייתִי, שִׁרְשֵׁנוּ מֵאֲבוֹ־
תֵּינוּ.

סכס הוא מושג חדש, מודרני,
המנצל את המדיום המיני לצורכי
הנאה.

הפוטנציאל הביצועי טמון בעיקר
בכושר האינטלקטואלי. אהבה, ב'
הקשר זה, היא גורם היכול ללכד
גורמים אלה להרמוניה משתנה.

לכן ברור שהדיעות תהיינה חלוא
קות, ובצדק. מפני שיש הבדלים
אינסופיים ביחסי־הגומלין שבין
שני המושגים, מין וסכס.

האורגזמה היא מושג ישראלי, יחסימין, והוא מתאים בעיקר ל-
צורכי הגבר, ביגלל מגבלות תר-
בותיות. הדבר משנה ככל שה-
אדם מפתח את תרבותו. בימים
מודרניים אלה יש קונפליקט עצום,
מפני שהאדם המודרני רותם את
מדיים המין, שאורגזמה כלולה
בו, למימוש ההנאה הפיסית-פסי-
כולוגית. ושיים זאת בעזרת מדיים
הכסס, שהוא ביצוע אינטלקטואלי
למכסי מכסימלי של מדיים זה.

הקונפליקט בא בעיקרו מפני ש האורגומה היא הפייאנד של יחסי המין. וסכס הוא מצב של הנאה מתמשכת, ולא תמיד עם גבולות מוגדרים של זמן.

יש האוהבים אורגזמה, ויש סכס,
ויש הרמוניה.

אנשים מזויפים במערכת המבר-
ססת על אינטליגנציה (דימיון ו-
רגישות). יש המנסים לחקות מודל
שהוא בעל יכולת גבוהה של הצ-
לחה. טיבעי שיהיו מי שנשארים
מאחור, וזה גם טיבעי לא להר-
דות שאני פחות.

(המשך מעמוד 53)

שהוא בעל מידות קטנות. הדגדגן, כמו הפין, מתקשה עלידי גירוי מיני. גם הוא בנוי מכלידים רבים, הוא עשיר בעצבים, שחודרים לו עומק, ורגיש לגירוי מיני.

אצל הגבר עוברים השתן ונוזלי-
הזרע בתוך צינור השופכה לאורך
הפין בעוד שאצל האשה יש הפי-
דה בין הדגדגן, צינור-השתן
המנתיק. בנתיק ישנן בלוטות
המפרישות ריר בתגובה לגירוי
מיני.

אשה המזהה את עצמה כדינה
בלכמן מיפו, פנתה במכתב אל
הפרופסור יהודה לוייתן (העולם
הזה 2292).

כותבת האשה :

פרופסור יקר,

אם ייצא אחד מאלף שיסיק
מסקנות כמוך, יהיה זה צעד ענק
בהתפתחות. אבל למי יש אומץ
ותבונה לשינוי כה גדול ?

כל התשובות לשאלותיך, הרי
הן במאמרו של ד"ר דוד רודי,
באופן ישיר או עקיף. מדבריו
עולה שלא חשוב באיזה איבר
נהנים, כל זמן שלא נהנים באמי-
נות. הדגדגן אלא באמצעות חדי-
נה.

שלא חשוב להגיע לאורגזמה,
אבל אם אינך מגיעה, את בעלך
מעצורים, ואם את מגיעה באמ-
צעות הדגדגן את אגוזנטרית.

שחשובים השיתוף, הריכוז, וגיי
שה לא מגמתית למין, אבל אלה
הם מירשמיסרק לאשה. כי כך
משיגים את הוויתור המבורך
(שהוא מעין התמסרות „לסוג אחר
של סיפוק“).

כך יוצרים מצב שבו האשה נחותה במין ובו היא „לא בסדר“ בכל מיקרה. נראה שבגרות נפֿ- שית ותענוג (של האשה) אינם יכולים ללכת ביחד. נראה ששיי תוף יכול להיווצר רק כאשר הדגֿ דגן אינו משתתף. מה שחשוב הוא לא העובדה ששליידי הדגֿגן קל להגיע לפורקן לבד, אלא שעל־ ידי הדגֿגן קל להגיע לפורקן (גם יחד). וזה לא טוב.

גם עלידי גירוי הפין קל לה-
גיע לבד לפורקן. האם על-כן ייעץ
ד"ר דויד רוזי לגברים להימנע
מגירוי הפין כשהם ביחד עם
אשה?

שים נא לב, שהוויכוח אינו
על איך ליהנות. אלא על הזכות
ליהנות, שאם לא כן, הרי לא
היה ויכוח. כי על מה יש להת-
ווכח, כאשר אני רוצה דבר מה,
ואתה מוכן לתתו לי ?

הכרתי גברים שיא תענוגם
 היה גירוי מבפנים, עליי אצבע
 הפי הטבעת. אילו סירבתי –
 בתי מקיים ויכוח. אילו גם הצ-
 מדתי לכך תיאוריה שזה לא בסי-
 דר, הייתי שמה אותם בעמדת
 נחיתות, כי רק בעמדת עליונות
 אפשר לומר לשני מה טוב מה-
 רילו. על-כן אין תיאוריה על כ-
 נכון לגברים; יש תיאוריה האר-
 מית מה נכון לנשים, ומדוע עלי-
 הן להימנע ממה שמהנה אותן
 ביותר.

אילו מטרת הוויכוח לא היתה מניעת הנאה מנשים, היו הגברים אומרים לעצמם (ולנו): "זה מה שטוב לך? אוֹיִקִי, בואי וניהי נה! ולעזאזל התיאוריות."

התיאוריות הפסיכולוגיות מתיימרות לעזור לנו להשתחרר ממעצורים ולהיות מסוגלים ליהנות. אבל כאשר אנחנו נהנות, ובדרכינו אנו, הן דורשות שנעשה זאת בדרך, שבה רובנו לא מסוגלים

מציעה

טיולים נהדרים

* לאירופה.

* ארה"ב, קנדה ומכסיקו.

* המזרח הרחוק.

* דרום אמריקה.

המסלולים - מקיפים ומושלמים.

המזריכים - מעולים ומנוסים.

בתי מלון - טובים, רובם מדרגה א'.

דרוש מסוכן הנסיעות שלך
את חוברת טיולינו!

השילוח
השילוח

50 שנות נסיון
לשרותך!

קול המדקם

"כי הערר הוא רוק
 עם אחותי.
 אלהי הסוף הביע לי -
 פני קדושה.
 איך יבנה
 יעזר/סע'יו?

פינה קולדה

המשקה שעושה חיים מענינים...

שולה אוחנינה,

שנבחרה כמלכת

היופי העולמית של

החרשים-אילמים

היהודיים,

מספרת בשכחה

כיצד זכתה

בחואר הנכסף

מלכה חרשת אילמת

אומרת שולה: "לפעמים אני חושבת שאני יפה — בעיקר כשאני מתלבשת יפה. ולפעמים רק חמור דה". שולה, נערה עדינה ורגישה, הדואגת לחזותה החיצונית, התחיי לה לעצב את לבושה והופעתה באופן אישי, ולכן אך טבעי היה שעם סיום לימודיה העליסודיים, בבואה לבחור מיקצוע להתמחות בו, פנתה לתחום המעניין אותה במיוחד — עיצוב אופנה. "האמת היא שאני אוהבת להתלבש כמו דוגמנית, אבל אני לא יכולה להיות דוגמנית מפני שהגובה שלי לא מתאים, הייתי רוצה להיות דוגמנית צילום ופירסומת, אבל אני

העולם השומע. מיגבלה זו לא מנעה משולה את הרצון ללמוד ולהתפתח ככל האדם.

אהבה

ראשונה

שולה וזה מסוגלת לבטא את עצמה בדיבור מהומהם, בי הברות שאדם רגיל אינו יכול להבינן. השיחה עימה נערכת בי אמצעות ידידים, המסוגלים לתרגם את דבריה. שולה עצמה יכולה להבין את השאלות כאשר היא מתבוננת בתנועת השפתיים.

פגישה עם שולה אוחנינה הינה חוויה. עוצמת הדברים הנאמרים עליי הנערה החרשת-אילמת גדולה מעוצמת קולם של אנשים בעלי כושר דיבור ושמיעה נורמליים.

הנערה, שמלאו לה לא מזמן עשרים ואחת שנים, זכתה לפני כחודש בתואר מלכת היופי בתחרות שנערכה במיסגרת קונגרס החרשים-אילמים היהודיים העולמי, שהתקיים בבנייני האומה בירושלים. שולה, בת להורים יוצאי מרוקו, ירשה בצאתה לאוויר העולם את ליקוי-השמיעה של אימה. מאז היה עליה להתמודד עם חוויות

יופי דומם

שולה וחברה אמנון דמתי, בביתה שברעננה, כשעדיין היו זוג אוהבים. אמנון, בקדן חרט, רוקד בלהקת קול ודממה, אשר חבריה הם בעיקר חרשים-אילמים.

לתחיבה הוא קריאת ספרים — בעיקר סיפורי פסיכולוגיה. שולה אוהבת לרקום ומרבה לצייר בעי קר ציור אופנה. למרות שהיא מודעת למיגבלותיה, אין היא חשה כל רגשי נחיתות כלפי העולם השומע והמדבר: "אני מרגישה בסדר, למרות שאני לא כמו כולם, תמיד כולם חיבבו אותי." אולם כאשר עליה לבחור בין מסיבת ריקודים הנערכת אצל חברים בתל-אביב ובין מסיבת ריקודים הנערכת אצל חרשים, היא תמיד בוחרת במסיבת החרשים. "מכיוון שבמסיבות של שומעים אני משתעממת, יש לי בחור שהוא רציני ורוצה אותי, אבל הוא בחור שומע ואני לא רוצה עם בחור שומע, כי אין לי ביטחון. יש לי חששות שאולי לא תהיה לו סבלנות אלי, או שבטח יהיו לו חברים שומעים והם ידברו (המשך בעמוד 66)

לא יודעת איפה למצוא צלם." לתחרות היופי של החרשים הגיר עז כמעט במיקרה. חברים סיפרו לה על התחרות ולחצו עליה להשתתף. מיספרה בתחרות היה 13, אך למרות כל האמונות הקשורות במיספר זה זכתה היא בחואר. לפני כשלוש שנים החלה לרקוד כחובבת בסטודיו של להקת החרשים קול ודממה, אולם נחתה תחביב זה משום ש"הלימודים יותר חשובים לי, להיות מעצבת אופנה או מורה למגמת אופנה." בסטודיו הכירה שולה את מי שעתיד להיות אהבתה הראשונה, אשר התמסכה לאורכך של שלוש שנים, הרקדן אמנון דמתי, מדריי כה לריקודים. מספרת שולה: "אני אוהבת את אמנון עד היום, אולם עכשיו אנחנו רק ידידים טובים ועדיין מתראים." זמנה הפנוי של שולה מנוצל לצורך טיפוח והתמחות במיקצועה.

במיסגרת הקונגרס העולמי של חרשים-אילמים יהודיים, שמתקיים פעם בארבע שנים. החרשים-אילמים שבאו מכל רחבי העולם, בחרו בשולה פה אחד.

שבו נבחרה שולה כמלכת-היופי, נערך בי בנייני האומה בירושלים לפני חודש. האירוע התקיים

זה היה צפוי — האיש שמסוגל לכופף מילים, מוכרח היה לנסות את האוצר המילולי במדיום המודרני ביותר שקיים בעולמנו — הקולנוע. לכן, כשכתב שיר בשם שדר מן העתיד כבר ראה המשורר דויד אבידן בעיני רוחו את השורות נעות על הצלולואיד. זה היה טבעי יותר עבורו מחלום שחלם על סרט ראווה עם מרכבות למאות וסוסים לאלפים על התחלת המאה (לחץ שלא נולד מעולם).

בשעה טובה, אחרי קצת יותר משנה — בעזרת המפיק יעקב קוצקי והמפיק אלכס מסיס (חברת ישראל) — עומד הסרט לפני הצגות בכורה אכסקלוסיביות בסימנטקים של תל-אביב, ירושלים וחיפה.

„סרט שפוי“. למה הצגות אכסלור סיביות דווקא? כי הסרט דובר אנגלית. אומר הבמאי-המשורר: „זה לא הגיוני שאדם יבוא משנת 3005 אל שנת 1985 וידבר דווקא עברית. חוץ מזה השפה האנגלית היא השפה הבינלאומית התיקנית. ולדעתי, רק ראש בינלאומי יכול להגיע לקהל בינלאומי“. לכן את אבידן לא מעניין כלל לפנות אל הקהל הישראלי, ובוודאי לא אל הקהל הרחב, שאינו חושב כמותו. נשמע מטורף? לדעתו של אבידן

קירה ניוינסקי ב-1956

קירה ניוינסקי ב-1981

„אבא לא היה מטורף — הברוטאליות שברה אותו“

בבימויו של מאקס ריינהארט בוניה ובברלין. לאחר שרקדה בעולם כולו, מי שוודיה ועד בודאפשט, דרך בלגיה ו- מאדריד, גראה היה כי תעדיף להשתקע בשמש האיטלקית. נישואיה לבן-טיפוחיו של דיאגילב, המנצח איגור מארקוביץ', החזיקו מעמד שנים ספורות בלבד, אך הקאריירה שלה ככוריאוגרפית היתה יציבה יותר. היא עשתה לה שם בינלאומי וב- 1956 נטשה את פירנצה ונדדה לסן-פרנסיסו. ב-1960 החליטה לפרוש וחיפשה

את העולם שניו-ינסקי לא היה מטורף. אך קירה טרקה את הטלפון בפניו. הוא לא ידע בדיוק מה יעשה בה אם תסכים להתראיין מול המצלמה, אך קסם מיסטורי משך אותו אליה. הוא ערך סרט תיעודי על חייה, שהיו מרתקים בפני עצמם.

קירה נולדה בוניה. אביה ואסלאב ניוינסקי ואמה, רומולה, לא הטילו שום ספק ביחס לעתידה. בגיל 17 זכתה ל- ביקורות נלהבות כשהופיעה כהלנה היפה

מורה למחול וכוריאוגרפית ניוינסקי עם תלמידותיה בפעולה מרוסיה לסן-פרנסיסקו

רקדן רודולף נורייב. מי שערך בשעתו למערב ונחשב על-ידי רבים כיורשו הרחני, או אולי אף כגילגולו החוזר, של ניוינסקי האגדי לא האמין למראה עיניו: בתום ההופעה, נכנסה לחדר ההלבשה שלו אשה גוצה וכבדת-גוף, במעיל כבד ותיק ענקי בידה. „איש צעיר“, פנתה אליו, „אני אלמד אותך כיצד לרקוד“. והקשישה העגלגלה כפירושקי והלבושה כבאבושקה, החלה לרקוד כאחוזת טירוף. נורייב התבונן בה כמהופנט. הוא ראה לפניו את ניוינסקי האחד והיחיד וידע, שהיחידה שמסוגלת להעביר את המסר הרוחני ואת התאוה הבלתי נדלית להתנועע ולדבר בגופה כאביה, בשעתה, היא בתו הנשכחת, העקשנית והכימעט מטורפת, קירה.

שאלות פתומות. במאי צעיר, שי עבר בטלוויזיה האוסטרית, בשם רוברט דורנהלם, רצה להעזר בה בעשיית סרט על ניוינסקי. המיתוס של ניוינסקי ביקש לו ביטוי הולם. שמעולם לא ניתן לו על הבד או על הבמה (הסרט בהשתתפותו של אלן בייטס נחל כישלון אמנותי וקופתי כאחד). אך קירה סירבה. הוא הציף אותה בפרחים ובישחות טלפון יום-יומיות, אך לשווא. הוא ניסה להשפיע עליה בכל דרך אפשרית. טען שרק בפיה תשובות על שאלות סתומות ביחס לאביה, הפציר בה לגלות את הידוע לה על הסכיזופרניה שלו וניסה לשכנע אותה לעזור לו לשכנע

זה נשמע שפוי לגמרי. גם מחיר הפקתו של הסרט הוא, לדבריה, „שפוי“. „זהו סרט משוגע בתקציב שפוי, תחת סרט שפוי בתקציב משוגע.“ כשי מבקשים ממנו הסבר פשוט יותר הוא עונה: מה זה היום תקציב? אותו סכום באמריקה נחשב כעלוב, באירופה כבינוני ובישראל כענק.

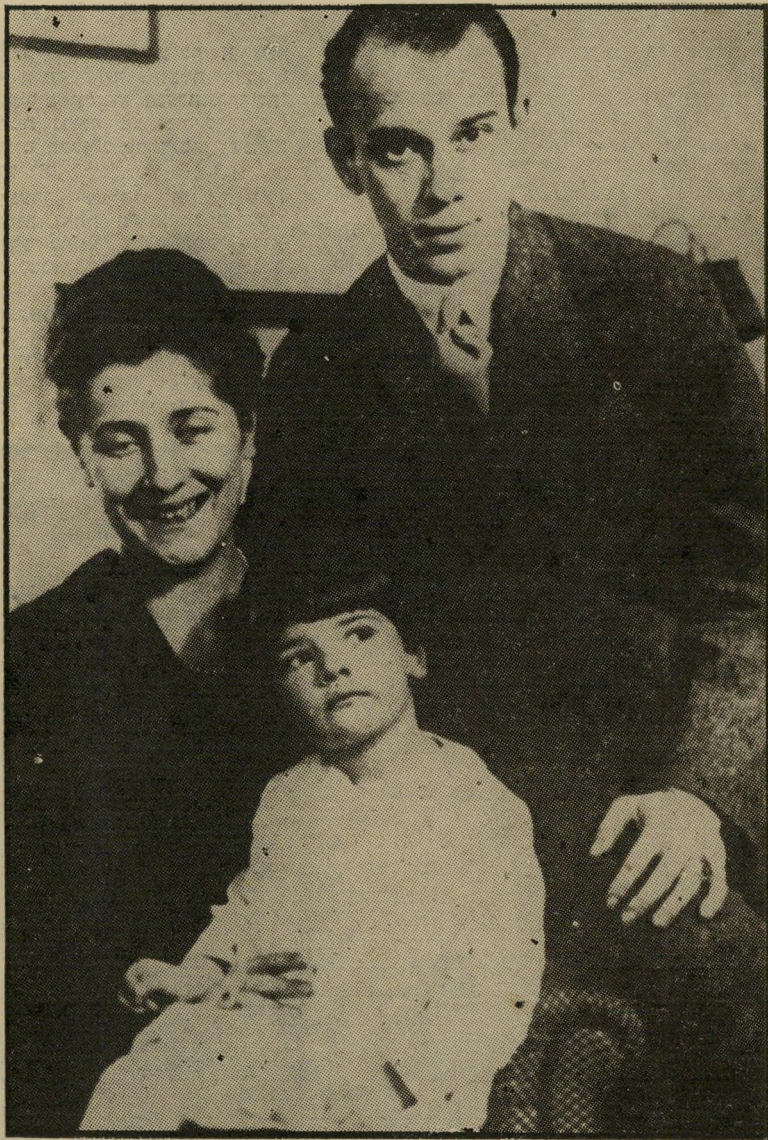
השדוט ביקום. גם על השאלות האחרות קשה לקבל מדויק אבידן תשובות סטאנדרטיות, וכל שנותר לנו הוא ללקט את אימרי השפר שפיו נובע, כמו: „הסרט שלי הוא סרט מקומי במושגים של כדור-הארץ... הסרט שלי אינו סרט של מדע בדיוני. הוא מייצג את הפילוסופיה העתי-דנית שלי... אני רואה בסרט שלי סרט רטורי. בעוד שבעבר הבימה היתה אולמי-הרצאות וקתדרות היום זה הפילם... המסר שלי אינו מכוון לעולם העתידי. המסר שלי העיקרי הוא שאנחנו יותר עתידנים ממה שאנחנו יודעים.“

ולסיים שורת הציטוטים עוד אחד. הי אהוב על אבידן במיוחד: „חמש אצבעות לנהל גאלאקסיה — עשר אצבעות לשלוט ביקום.“

סרטים

היא רוקדת לבד

לפני קצת יותר משלוש שנים הופיע בסן-פרנציסקו, בהופעת-אורח מיוחדת, הי

ואסלב רומובה וקירה (בת הי) ניוינסקי גילגול חוזר

מאריט הארטלי: לאבא היו עבירות תנועה

הסרט הופשט כל עניין המחשב עד כדי גיחוך, ושיאו בסצנה האחרונה, שבה מתמלאת ככר ניו יורקית בכרטיסיות ניקוב ובדפי מחשב. אלן ארקין, קורבן המכוונות המתקומם, התנסה כבר לא פעם בתפקידים דומים, והוא מסוגל לגלם דמות כזאת בעיניים עצומות. יש לו ההומור והזעם הדרושים לכך, והוא משתמש בהם היטב. מופיעות לצידו מאריט הארטלי, כרעייתו, ומוניקה פארקר, כעובדת הסוציאלית המבלבלת את כל היוצרות.

המחשב פושט את הרגל

המחשב שידע יותר מדי (סטודיו, תל-אביב, ארצות הברית-קנדה) — הסכנה שב הפיכת הפרט לקוד קבוע וחשוף לחלוטין במחשבי המימסד אינה נושא חדש. הבמאי אריק טיל (שעשה בישראל לפני שנה, את „מרי וג'וזף — סיפור אהבה“), עסק לפני כמה שנים בתעלולי מחשבים, בסרט שבו השחקן פיטר יוסטינוב הצליח להערים על המכוונות ועל המפעילים אותן, ולסחוט מהן הרבה מאוד מיליוני דולרים, מבלי שאיש יוכל לעשות לו דבר.

עכשיו משתלבים שני נושאים אלה בסרט המספר מה קורה לאב שבתו נפגעה בעצירת-פיתאום של מכונית. עובדת סוציאלית חרוצה חושדת שהאב היכה את הילדה, הולכת לחבר שמפעיל את מחשב הביטוח הלאומי, וזה מוצא שהאב עבר פעם עבירות פליליות (אחר כך מסתבר שמדובר בחלצת בית-ספר ובדו"ח תנועה). היא „מצילה“ את הזאטוטה מידי של האב המיפלצתי, כביכול, ומרוצה מאוד מעצמה. אבל לא כך ההורים והילדה. הם יוצאים כולם למלחמה, כל אחד בדרכו. האב, שהוא ארכיטקט במיקצועו, ממיר את מומחיותו ליום אחד, ומצליח להטיל תוהו ובוהו בכל סירי בראשית, עד כדי כך שהוא אפילו מעניק לעצמו בן נוסף.

זו אמורה להיות קומדיה, והסרט אכן מתייחס לדברים בהומור. יש כאן גם מעשה בנישואין שעלו על שרטון, ויש כאן קאריקטורה אכזרית למדי של עובדים סוציאליים, שהם במיקרה הטוב כסילים בעלי כוונות טובות, אבל ברוב המקרים, הם כסילים בעלי כוונות ניבזיות. לצורך

שלוה בחיק הדת. היא היתה משוכנעת שאביה לא היה חולה בנפשו כי אם נשבר מהתקפנות של סביבתו. ילדה זקנה. סירטו התייעודי של דורגהלם שבר את התנגדותה. האשה הי אכסצנטרית היתה כמו הר געש שחיכה לרגע המתאים כדי להתפרץ, ומשבא האיש המתאים, יצאה הלה בצורה של סרט לא על ניוינסקי כי אם על קירה. מי שראה את הסרט בפסטיבל הסרטים בקאן, במסגרת שבוע-הביקורת, הבין מייד שאין זה סרט ביוגרפי רגיל. לבד מן הסיפור על קירה ועל ניוינסקי יש בו אלף ואחד רבדים מרתקים לא פחות: זהו סרט על אשה שכמעט אונסת במאי לעשות כרצונה, רק משום שאין גבולות ללשונה ולרעיונותיה. זהו סרט על מישק

קירה וידה בתימונה האושר והסבל

ועל טירוף, על אמונת ועל שיגעון ועל ההבדל הדק שביניהם, על ביקורת עצמית ועל התבטאות חסרת-מעצורים, על רומני טיקה ועל סבל.

זוהי, אולי, הפעם הראשונה שבמאי צעיר מצליח לבטא באמצעות ילדה זקנה את אחד התהליכים המרתקים והקשים ביותר לביטוי בקולנוע — תהליך היצירה. הוא לומד בלי סוף מנסיונה העשיר, ועם זאת הולך שבי אחרי תמימותה. אין זה חשוב יותר אם ניוינסקי היה מטורף או שפוי, גם אין זה חשוב אם קירה משכה את הבמאי באף או אם היה זה הוא שדיכא אותה. שיתוף הפעולה בין השניים הוליד את אחת החוויות המרתקות שידע הקולנוע בשנים האחרונות.

תדריך

חובה לראות:

תל-אביב: הכפיל, אנגי ורה, אג' שים פשוטים, הסייח השחור, ברווזים.

חיפה: הכפיל, התוודעות.

תל-אביב

*** הכפיל (סינמה 2, ארצות הברית, מוצג גם בארמון חולון ובאורה חיפה): סירטו של ריצ'ארד ראש עם פיטר אוטול בתפקיד של במאי טיראן הי מוכן לעשות הכל כדי להעמיד פרודוקציה כרצונה. לתוך העלילה משתרבב כפיל שהיה עד לרצח על אתר הצילומים. סרט דרן באמנות במישורים שונים ומגוונים, באמת ובאחיות עיניים.

*** אנגי ורה (גרדון, הונג גריה): כיצד הופכת נערה לישרה לנאמנת המיפלגה. הטיעון שמדובר בסטנאלים

ובתקופתו העביר את הסרט מגבולות הונג גריה לעולם החופשי.

*** הסייח השחור (דרייב אין, ארצות-הברית): סירטו של הבמאי רא' קול באלארד מופק על-ידי פרנסיס פורד קופולה על יחסים בין ילד לסייח שחור ויפהפה. מוסיקה מקסימה של כארמין קור פולה, צילומים מעוררי התפעלות והתו' צאה מדברת אל לב הורים כילדים.

*** אנשים פשוטים (גת, אר' צות-הברית): רוברט דפורד כבמאי עור' שה נפלאות בסיפור פשוט על ילד לא מאוזן בבית לא מאוזן. מישק מרשים של דונאלד סאתרלנד, מרי טיילורמור ו' טים קארי.

*** ברווזים (מוסיאון, ארצות-הברית): מבחיקן לא שיגרתי מתבסס על מישקי מילים וכישרון בלתי אמצעי של מייקל אמיל (אחיו של הנרי יאגלום הבמאי) וזאק נורמן ושחקנית חדשה ש' כדאי לעקוב אחריה, פטריס טאונסנד. *** הדורר מצלצ' פעמיים (פאר,

במאי אבידן ב„שדר“ לשלוט בייקום

עיקבות בקבוק קוקה-קולה, שזורק ממסוק. סרט משעשע עם הרבה מראות טבע מרת' קים.

*** פרויבדנס (סינמטק, ארצות-הברית): סירטו של אלן רנה על סופר גוסס העושה לעצמו ולבני משפחתו חש' בון נפש ומסחבר כי השקפת החיים הי סובייקטיבית אינה קודדת כל כך כמו המציאות. מישק נפלא של ג'ון גילגוד, אלן ברסטין ודירק בוגארד.

חיפה

*** התוודעות (שבית, הונ' גריה): הבמאי איסטבן סאבו מדגים יחסים בין גבר ואשה שאינם נשואים זו לזה הנאלצים לרדת למחתרת בימי מלחמת העולם-השנייה ולפתח ביניהם יחסים של אמן ללא סייג. עבודה יפה מצד כל המעורבים.

אירית מאירי במעברה פארמנטית לבדיקת בדיקות אורגזמותיות ב„שדר מן העתיד“ אנחנו יותר עתידינים ממה שנדמה לנו

רחל מרחלת על כל העולם

דודיק הנאמן והטוב

הוא אחד השחקנים הוותיקים ביותר בישראל. הוא גם אחד הטובים שבהם. הוא גבר גבוה מאד ומשופם. לכן אין פלא שתמיד הוא מוקף גשים יפות ומושכות. זהו **דודיק סמדר**, שהיה בעל השחקנית **נירה עדי**, ויש להם בן משותף מנישואין אלה שהוא בן 17 וחצי עם אמו. למרות שדודיק זה מוקף תמיד הרבה בחורות יפות, הוא תפוס חזק מאד רק על אחת. במשך שנתיים הוא נאמן רק לשחקנית **נירה עדי**, מולי סיפון נמוכת הקומה. גם כשמלי נסעה לה ללונדון, ללימוד מישחק, הוא חיכה לה, בסבלנות ובנאמנות. ועתה, כשהיא שוב בארץ, הם שוב נראים יחד, תמיד מחובקים ומאושרים ומתחלקים אפילו בדירת-מגורים משותפת.

מיכאל והקצינה

סוף-סוף זה קרה. האמרגן-מרבבמאי **מיכאל שושן**, שותפו של **מיקי גולדנברג**, אחיו של **דודו טופר**, מתחתן. למה סוף-סוף? כי מיכאל לא היה ידוע כרוץ נשים דווקא, ולא נראה בחברתן של רבות מבנות המין הזה. לכן כל כך שמחתו, כאשר קיבלתי הזמנה לחתונתו. מיכאל השתחרר והצנוע מתחתן עם **רזל פינג** קרישטיין, קצינה בצבא הקבע, בדרגת סרן. אני יכולה עוד להוסיף בעניין זה, שהרומן שהתנהל בין רחל ומיכאל היה קצר. השניים התאהבו ממבט ראשון, ולכן היתה החלטתם כה מהירה.

מועדון-לילה במיקצועו. אבל, כידוע, גם רומנים ארוכים נגמרים, וכך קרה לרומן ספירית-אבי. אבל בחורות יפות ומצליחות כמו ספי לא מסתובבות זמן רב חופשיות בשטח. לא חלף הרבה זמן מאז שנגמר הרומן הארוך — וכבר התחיל רומן קצר. גם הרומן הקצר, מסתבר, נגמר.

נגמר בחתונה. בעוד שבועיים ימים תינשא ספי ל-**דודי**, טייס-נווט במיקצועו, ותירדה את הדבש ביחד המיועד לכן.

רינה מור
יש מכונת

יש מלכה,

אין

מלך!

מלכות יש הרבה בעולם, כל אחת והארץ הקטנה שלה. אצל לנו בארץ אמנם אין מלך, אבל מלכה אחת יש ויש. ולא סתם מלכה, אלא מיס'תבל לשעבר, והיא **רינה מור**. רינה היא אשת יחסי-ציבור של המיליארדר **אייזנברג**, שאצלו הכל, כידוע, קינג'סייז. והנה הגיעה אלי שמועה, שלרינה יש רומן עם **גידעון גידרון**, שהוא בעצמו אחד מיועציו של **אייזנברג** דגן. מגיעה שמועה כזאת, אז לא נותנים לה להתר גלגל סתם ככה על הריצפה. מרימים אותה, ואחר-כך מרימים טלפון ושואלים.

אז ככה, מתברר שרינה לא מכחישה שהיה לה רומן עם איש-העסקים **יעקב ברזל**. ועוד מתברר שגם עם **אמנון מוזס**, הידוע כנוגה, בנו של **נח מוזס** מבעלי היוםמון ידיעות אחרונות, גם איתו היה לה רומן ארוך שנגמר לא מזמן. ואילו הסיפור על גידעון גידרון, טוענת רינה, אינו נכון! ואלה בדיוק גמרץ המילים שיצאו מפי המלכה: „אנשים שרוצים להרגיז המציאו את הסיפור הזה. אין לו כל שחר. אני לא מבינה למה עושים לי את זה. אין לי שום רומן כרגע, אבל כשהיה, אספר. לעומת זאת אני קונה מכונת...” כך אמרה לי המלכה.

ספירית בדבש

היא יפה — מה זה יפה? היא דוגמנית מצליחה — מה זה מצליחה! שמה **ספירית רות רבני**, וכל ידידיה מכנים אותה ספי.

עד לאחרונה היה לה, לספירית שלנו, רומן ארוך-ארוך עם **אבי אלון**, בעל

נחבא אל הכלים

בית-המישפט זה לא מקום לגמרי יבש, בניגוד למה שחושבים כשרואים את כל הפרקליטים בגלימותיהם ואת כל המזכירי

סמדר קיצינצ'נסקי
מבט עורר

רות בחולצות מעומלנות. כשעובר במיס' דרונות המישפטן הצעיר **ציון אמיר**, למשל, צריך ממש לנגב את הריצפה. כל כך רטובים ועורגים המבטים שנועצות בו השופטות, הפרקליטות והמזכירות — ש" לא לדבר על הנאשמות והמאשימות. ציון זה, כך מספרים לי, הוא דווקא בחור נחבא-אל-הכלים, למרות שהוא עובד אצל **צבי לייבסקי** הידוע. מה זאת אומ' רת נחבא-אל-הכלים? זאת אומרת שקשה לתפוס אותו פעמיים עם אותה בחורה. והנה, לשימחתי, דווקא הצלחתי לתפוס אותו עם בחורה, ולא סתם בחורה, אלא **סמדר קיצינצ'נסקי** היפה, בתו של ה" מפגי-הצייר **אנדריי קיצינצ'נסקי**. סמדר דגן היתה עם ציון במסיבה, ותלתה בו מבטים אוהבים, כאילו שהוא חבל כביסה. חוץ מנשים — ואת הסוד הזה נא לא לספר לאיש — אוהב ציון גם להצטלם בעירום. לאלבום התמונות הפרטי שלו.

כרמית בהריון

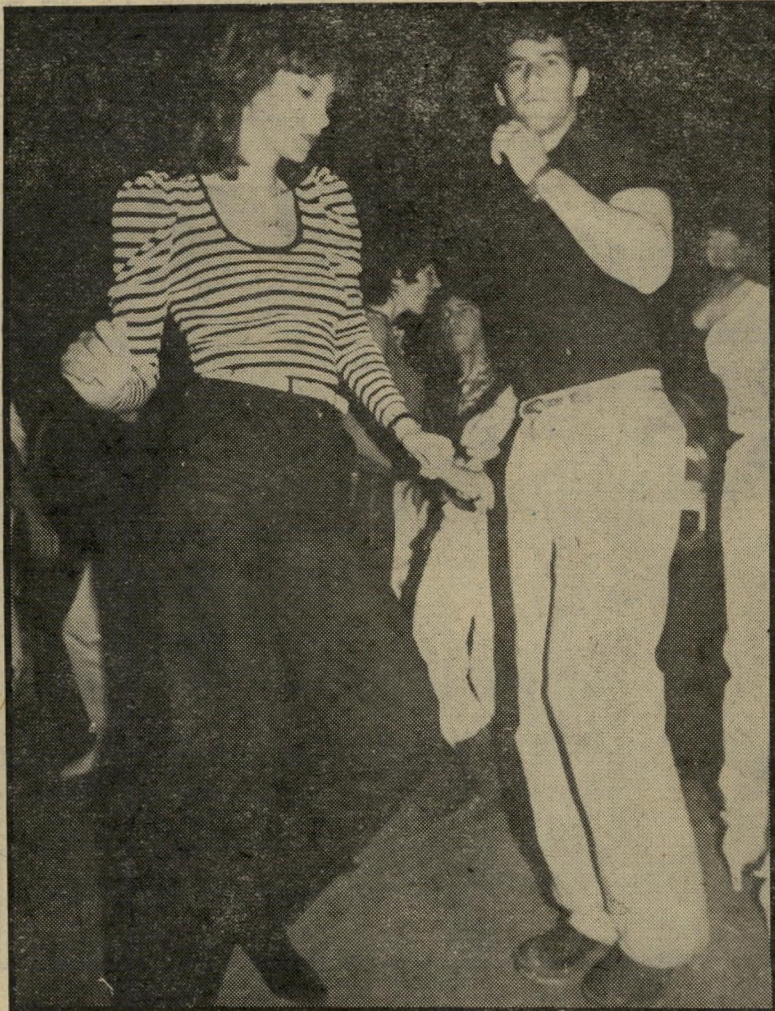
היה לו רומן אדיר עם **רינה כהנוביץ**, שהיא מפיקת תוכניות בטלוויזיה. כולם כבר דיברו על חתונה הממשמשת ובאה. כולם, מלבד **דינה עצמה**, שדווקא בשיא פריחתו של הרומן יצאה לה לחופשה ב" חוץ-לארץ.

ואז הוא הכיר את חברתה הטובה, הקרייית **גית חזרוקה** של הטלוויזיה, **כרמית גיא**, והרומן שהיה לו עם **דינה** היה סתם רומן-צ'יק לעומת מה שהתפתח בינו ובין **כרמית**. אני מתכוונת **לאלי שאדתיאל**, ההיס'טוריון והמבקר הספרותי, שהיה אלמן ואב לבן. אלי וכרמית היו כל כך מאושרים יחד, עד שהחליטו להינשא. כעת החליטו להפגין את אושרם, והם שבים למדור שלי

כרמית גיא ואלי שאדתיאל
בהסתנה

מכיוון שכרמית בהריון. היא כבר סוחבת את כרסה מזה חודשים ומצפה בקוצר רוח לביקור החסידה.

דודי וספי
רומן קצר

מתאים לי... BROADWAY 80

תמיד חשבתי
שיש רק
סיגריה אחת -
עד שגיליתי
את
BROADWAY 80

80 מ"מ,
תערובת אמריקאית,
המחיר 5 ש"ח.

לא רק לאמבטיה!

אלו 3 גלימות רחצה מהקולקציה לקיץ סתיו 81,
אשר נמכרות בחייל וזוכות להצלחה עצומה.

הן יפות ונעימות
פשוט לא תרצי להוריד אותן.

אז כדאי שתדעי כי מלבד האמבטיה זה מאוד באופנה להסתובב איתן
בבריכה, על שפת הים או סתם בין חדרי הבית, גם כשבאים אורחים.

אוקינוס - המגע המלטף של האופנה

100% כותנה

נאשם יהודה מוריה ו"רחל"
מבטה כשל אשה מוקטמת ואוהבת...

המאהב היה

בן 23, רונל

בשוק.

המאהבת

היתה כבת 40,

גרופה,

בת-קיבוץ שנולדה

ברוסיה.

השכנה היתה

צעירה זוהרת.

זו היתה אהבה שנודעה מראש לי כישלון. הכל היה נגדה. המאהב, יהודה מוריה, היה רק בן 23, רונל בשוק, צעיר נמוך-קומה, שממנו ומקריה, ור-חל * היתה גרופה כבת 40. יהודה הוא בן למישפחה מעוטת אמצעים יליד שכר-נתינוני. אחיו הבכור היה מסובך בעניינים פוליטיים והוא צמח בסביבה אלימה ונואשת. רחל היתה בת קיבוץ, ילידת רוסיה, שגדלה בחממה מישפחתית אוהבת ומבינה, וקיבלה חינוך אקדמי. בעלה לשעבר של רחל, אלוף-מישונה בצה"ל, היה מפקדו הישיר של אחיו הבכור של יהודה. המפקד הקדיש תשומת לב מרובה לפקודו, ועזר לו להיכלל ביחידה ולצאת מסבך העניינים הפוליטיים של העבר.

בסוף 1976 היתה רחל גרופה טריה ויום אחד טיפן אליה יהודה, שחיפש

אהבה מזודה

נכון שלא תעזוב אותי?" המאהב הבטיח להישאר לצידה לנצח. כאשר חזרה רחל לביתה, אחרי החלי-מתה, חל שינוי ביחסים בין השניים. ל-דברי רחל היא הבינה אז כי כל העניין היה טעות, וכי יש לחסלו בעוד מועד. יהודה טוען שהיא נכנעה שוב ללחצים שהפעיל עליה בעלה-לשעבר, וליחסים הקשים שהיו בינו ובין הילדים. יום אחד אמרה רחל ליהודה שעליהם להיפרד וביקשה שיעזוב את ביתה. הוא חשב כי מדובר שוב בפרידה למראית-עין, כדי להשביע את רצון בעלה. אך היא הלכה לתחנת-המישטרה והתלוננה כי יהודה סטר על פניה ואיים עליה שיפגע בה אם תצא עם גברים אחרים. "בתחילת שנה זו נשבר בי משהו ביחד עם רחל. החלטתי לנסות את מזלי באנגליה, כשאנו מציינים את פרידתנו בארוחת-ערב במיסעדה מפוארת והולכים לטרט", כתב ביומנו. בגן-ציבורי קטן, שאליו הלכו כדי לשוחח, אך מכיוון שהאווירה היתה מאוד רומנטית, קיימו שם יחסי-מין. למחרת טס יהודה לחו"ל.

במשך החודש שבו שהה באנגליה קיבל מרחל שני מיכתבי-אהבה לוהטים: "ליהודה שלום, ...היתה בינינו המון

דה היה בטוח כי כל זה הוא תרגיל כדי להשקיע את בעלה, והם אמנם המשיכו להיפגש כבעבר. ההבדל היחידי היה ש-יהודה לא התגורר עוד בביתה של רחל. רחל היא שהפכה בת-בית במישפחתו של מאהבה. היא הכירה את אמו, דודו-תיו וקרוביו האחרים. ונהגה לנסוע איתם לטיולים ולשמחות מישפחתיות. כולם התייחסו אליה כאל חברתו של יהודה, ולא דיברו על הבדלי הגיל שביניהם.

.. "יתכן שכל חיי אהיה משותקת, נכון שלא תעזוב אותי?" שאלה רחל את יהודה לפני שגירשה אותו

שוב שוחחו בני-הזוג על האפשרות שישובו להתגורר יחדיו, ויהודה הציע ל-רחל נישואין, אך היא משום-מה סירבה. "אם יש יחסים יפים בין בני-הזוג, לשם מה להתחתן? הרי זה סתם גייר!" ב-1978 חלתה רחל וסבלה משיתוק זמני. היא אושפזה בבית-חולים, ויהודה טיפל בה במסירות. הוא היה מבקרה יום-יום, וגם אמו הצטרפה אליו.

באחד הימים הקשים, כששכבה בבית-החולים, אמרה רחל ליהודה, כשדמעות בעיניה: "יתכן שכל חיי אשאר משותקת,

הביטו בהשתוממות בשכנתם. הם הכירוה כאשה שקטה, גרופה המגדלת את שני ילדיה והעוסקת בעבודתה המכובדת. ור-פיתאום גילו כי האשה הבלונדית, הי-דהויה במקצת, פורחת בחברתו של המ-אהב, הצעיר ממנה ב-15 שנה. כאשר היה אבי ילדיה מבקר את ילדיו ועולה לדירה, היתה רחל מסתגרת עם מאהבה במיטבת. באותה תקופה החלה הבת המתבגרת להראות סימני עצבנות, וסיפרה לאמה כי

אביה אמר לה שאם יהודה יגור בביתה, יהודה יאנוס אותה. המתה בבית הפך בלתי-נסבל. בכל פעם שהיו הילדים חוזרים מפגישה עם אביהם הם היו מתוחים יותר, ומפגישים את שינאתם ליהודה ור-סלידתם ממנו. לבסוף פנה האב ואיים שאם המאהב לא יעזוב את הבית, ידרוש שהילדים יעברו להתגורר איתו. כדי למנוע את הפרדתה מילדיה, הסכימה רחל ללכת יחד עם אבי ילדיה למישטרה ולבקש שיתוירו את יהודה לבל יסריד אותה ולבל יבוא עוד לביתה. יהודה

את בעלה. הוא רצה להעזר בו בעניין פרטי כלשהו. רחל סיפרה כי הם גרו-שנים, ובין השניים התפתחה שיחה. "אם רחל הכרתי ב-25.11.76, ביום הי-ראשון להיכרותנו ישבנו בבית-קפה. ור-שם, לאחר שיחה, הרגשתי שהיא מחזיקה בידי ומבטת כשל אשה מוקטמת ואר-הבת", כתב יהודה ביומנו. "שאלתי אם תאות להצטרף אלי לדירה של חבר, שהי-מפתח היה אצלי, והיא הסכימה. שם קיימנו לראשונה יחסים מיניים. ונוכחתי לדעת כי היא אשה בעלת מוג מיני חם". קשיים התעוררו כאשר רצה יהודה לבוא לבקר בביתה של אהובתו. אך שם התגוררו איתה שני ילדיה, נערה שהיתה אז כבת 15 ונער כבן 12. בפעם הראשונה בא המאהב בערב ל-ביתה של רחל לחנות בטלויזיה, ומכיוון שבחוק החל גשם סוחף, אמרה רחל כי זוהי הודמנות שהוא יישאר ללון בביתה. בהתחלה ישנתי על הספה. באמצע הל-לה היא העירה אותי לעבור למיטתה כדי לעשות אהבה. במשך הזמן יחסינו התי-הדקו, ואז אמרה שהיא אוהבת אותי, והיתה רוצה שאעבור לגור איתה כבעל ואישה לכל דבר. השכנים בבית המשותף בעיר הדרומית

עדינול חדש ומחודש

מוצר חדש בשוק — עדינול תחליב לתינוק — תחליב לטיפול בתינוק שפותח במעבדות איקאפוס (כפר-סבא), ומיועד לניקוי וטיפול עור התינוק (והאם). תחליב עדינול נמכר במיכל צהוב עם פיית „פליפ-טופ“ המסייעת לשימוש חסכוני בתחליב.

משחת עדינול לתינוק עליה „גדלו“ רבות מאיתנו עברה גם היא ריענון: הרכב המשחה שופר והיא נמכרת בשפר פרת פלסטית צהובה נוחה לשימוש.

מוצרי עדינול נמכרים בבתי-המרקחת.

(המשך ממעמד 61)

אהבה והמון הבנה, ובין כל זה גם המון אהבה וחוסר-סליחה על דברים שנעשו. יכול להיות שהנסיבות האובייקטיביות שלי לא איפשרו לי להתנהג בחופש רגשות, בלי להתחשב בסביבה... כרגע אני מרידה מאוד על הצורה הניבזית שבה נגמרו יחסי-האהבה, הידידות — או איך שתקרא לזה... אני מודה שהיו תקופות יפהפיות, ואי תן ודאי לא אשכח. הצרה היא שבין התקופות האלה היו דברים ניבזיים, והם מאפילים עליהן. ובמיכתב השני:

„איך היית אומרת, רחל'ה, אני מתגעגעת אליך!“ — אתה רחוק או

„רחל“
„אני מרידה מאוד...“

קרוב, בעצם לא משנה, בכל זאת אני מתגעגעת. מסתבר ששלוש שנות היכרות לא הולכות ונעלמות פתאום. חוץ מזה היית תמיד אור מר, לעולם לא תמצאי אחד כמוך, נאמן, ישר כלפיך וכמובן אור הב' ומכיוון שאני טיפוס רגשני, זוכרת ונוכרת בדברים שבאמת היו יפים בינינו... אתה יודע, יהודה, כנראה אהבתי אותך מאוד בתוך תוכי... אינני יכולה לצאת עם אדם אחר, איני מסוגלת לחיות עם אדם אחר מכיוון שקשה לי להסביר את ההרגשה (ואני מפחדת ממנה) שאדם אחר יגע בי. איך אומרים בסלנג? „אני בתולה בשבילך“, בינתיים אומר שלום, וכתוב לי לפחות, שלא אתגעגע אליך כל-כך, רחל.“

האשה

האחרת

בתקופה עצמה, שבה כתבה רחל את מכתב-האהבה הנ"ר, גשים הללו, היא פנתה למישרה והתלוננה כי מכיתה גנבה טבעת יקרה, והיא האשימה בגניבה את יהודה.

כאשר חזר המאהב ארצה, אחרי חודש ימים בלבד, מיהר להתקשר אליה, ושוב נפגשו כזוג אור הבית. רחל הביעה לפניו את צער רה על התלונה במישרה, והזימינה אותו לחזור לגור בביתה. יהודה, שהתחיל לעבוד כרוכל ב-שוק-הכרמל, חזר וגר בדירתה של רחל האקדמאית והם חיו, כבעל ואשה לכל דבר עד אוקטובר '80. הם ניהלו חיי יום-יום שיגרי תיים. כאשר כיבסה רחל את ויי לונות הסלון ולא הצליחה לתלוותם, עשה זאת יהודה עבורה. הם יצאו יחדיו לקנות בגדים ומתנות לילדים, וביקרו ידידים ומכרים כמו כל זוג נשוי.

כתב-האישום שהוגש לבסוף נגד יהודה לא התייחס רק להטרדתה של רחל, ולאוימים עליה. יהודה

נאשם באותו כתב-אישום, שהוגש עליידי התובעת הלנה ביילין, כי הטריד גם אשה אחרת, צעירה יפהפיה המתגוררת בדירה סמוכה לדירתה של רחל. בבית-המשפט הסתבר כי בכל אותה התקופה שבה היו יחסיו עם רחל בשפל, הציץ יהודה לבית השכן וראה שם את השכנה הדלונדית, גם היא גרושה, אך צעירה וזוהרת, ובעלת-מרץ ויוזמה. הוא נהג להשקיף לעבר דירתה בכל שעה משעות היום והלילה, והיה מטלפן ומבקש להיפגש איתה. בתחילה היו השיחות האנרנימיות אדיבות, אך כאשר סירבה היפהפיה להיפגש איתו, החל מניבל את פיו ומציע לה הצעות מגונות בטלפון.

השיחות נמשכו מאמצע 1979 ועד סוף נובמבר 1980. יהודה היה מטלפן ללא הרף, ודרש מלאה * להיפגש איתו. הוא הסביר לה כי היא מושכת אותו מבחינה מינית והציע לה במילים מגונות וניבזיות פה הצעות מיניות שונות ומשונות. מדי פעם היה מודיע לה מה צבע התחתונים התלויים על חבלי הכביסה בדירתה, ועל מצב מכור ניתה. פעמיים הודיע לה כי למכור נית תקר בגלגל, ואכן, כאשר ירדה לאה לרחוב, גילתה כי כך היה. היא חשדה כי הוא הגורם לתק-

יהודה ו"רחל" בטיול

... על הצורה הניבזית שבה נגמרו יחסי-האהבה...

הטרדות טלפוניות בלתי-פוסקות. רק יוזמתה ואומץ-ליבה הם שגרמו לתפיסתו של הנאשם. הסניגורית חנוך הדגישה את מערכת-היחסים המסובכת בין יהודה ורחל, האהבה האמיתית והדחייה שהביעה לו רחל בעת וב-עונה אחת. גרמו לו לביילבול מוחלט, עד שלא הבין אם היא רוצה בו או סולדת ממנו. היא הדגישה את מיכתב-האהבה, את הנסיעות המשותפות ל-טיולים בחברת בני-ימישפחת, וביקשה מבית-המשפט להקל בי-עונשו.

„אינני סובר כי אביא תועלת למישהו מהמעורבים בתיק זה אם בגור-הדין אקבע את הערכתי לגבי השתלשלות האירועים שהביאו לאשמת האשם באישום הראשון (לגבי רחל). המתלוננת והאשם היו בקשרים רומנטיים, ויחסיהם חרגו לעיתים מתחום הרומנטיקה“, קבע השופט.

השופט סבר כי די להטיל על הנאשם מאסר-על-תנאי וקנס כסי פל, כדי להרתיעו ממעשים כאלה בעתיד. „באישום השני (לגבי לאה) עבר הנאשם כל גבול מותר, אפילו נתייחס למותר בסלחנות“, קבע השופט. והעניש את יהודה ב-4 חודשי מאסר-על-תנאי. שתי הנשים יצאו מבית-המשפט כידירות. המאהב יצא בעונש מאסר-על-תנאי של שיבעה חודשי שם בסך-הכל, וקנס של 3000 שקל. אילנה אלון

מלכודת

ברחוב

אחרי התייעצות עם ידיד, קצין-מישרה, החליטה לבי סוף להטמין מלכודת למטריד ה-טלפוני. היא נענתה יום אחד לבי קשותיו והסכימה להיפגש איתו ברחוב. בבוקר, כאשר יצאה לעיבודתה, זיהתה את יהודה, שעמד במקום שקבעו, ועשה בידו תנועות חיוג בטלפון. הוא הציג את עצמו כמטלפן המצריק.

כאשר נפגשו, הסביר שהשם שבו הציג עצמו בטלפון אינו שמו האמיתי, וכי שמו יהודה. לאה ביקשה את מיספר-הטלפון שלו, והם קבעו פגישה לשעת-ערב ב-ביתה של לאה. מייד אחרי שהזיידה את יהודה ממכוניתה, מיי-רה לאה לתחנת-המישרה, סיפ-רה כי בערב יגיע המטריד לבי-תה, וביקשה שיהיה שם שוטר. כאשר נתגלה לה שמו המלא של המטריד, שוחחה עם חברה שהכירה גם את רחל, ושידעה על צרו-*

שם בדוי.

בעיות

ולבטים

בחיי המין

מאת

ד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים

קבלת מודעות
לכל העיתונאים
במחירי המערכת

פרסום אידיאל

אכן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 772118, 227117

הזמן כבר עכשיו

מקום למודעות בגליון

ראש השנה

של

השולם הזה

שיופיע במוצ"ש

ה'81. 9. 26

תן טרמפ לחייל

גליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, היה גליון ראש־השנה תשי"ז, שעל גבי שערו הופיעה תמונת אישה־שנה, נשיא מצריים נמאל עבד אל־נאצר. סקירת שנת תשי"ז, שבה הופיעה ב"קרן המגן", ובציד הפיראון ובשוכו של מורדכי אורן לרשאל ממעצרו בצ'כוסלובקיה. אנשי־השנה בשטחים הערבים היו לפי סדר: ח' עולם — ניקיטה כרושצ'וב; צעיר — יוכבד צור (צנחנית שהשתתפה באליוות־העולם בצניחה, שנערכה במוסקבה); מדיניות — משה שרת; כנסת — ח'ל מייכאל חוני; מדע — פרופסור מרכס ריינר (אביו של מנכ"ל בנק־העוֹלָם כיום, אפרים ריינר); אומנות — דני קוי; מישפט — עוזר מייכאל כספי; ספורט — שוער נבחרת ישראל בכדורגל, יעקב חודורוב; אשה —

אופירה ארז (כיום רעיית הנשיא יצחק נבון, שנבחרה באותה שנה כצברית 1956) — ספרות — חיים חפר ודן כדאמץ (על סיפורם, "ילקוט הכוזבים"); תיאטרון — זלמן לבירוש ובתיה לנצט. ב"העולם הזה" השבוע לפני 25 שנה ראה אור סיפורו של דוד סבר מעין־השופט, ומדורה הפאטורי של לילי גלילי "העולם הבא". בשער הגליון: אישה־השנה תשי"ז, נשיא מצריים נמאל עבד אל־נאצר.

תל־אביב החדשה * נודים 1956 * בצצות הורגות

קפיטליסטים בדיוק כמו שהן הורגות סוציאליסטים

העם

יום הכלב הלבן

פרעוני מצריים העתיקה חשבו במותם על ראש־השנה הבאה. בין המצרים שנקברו בפירמידות היו בקבוקים כחלי־חלים, שהיו כנראה מלאי בושם, ושנשי או כתובות על השנה החדשה, וגם אבני השחם, שנשא בכתבי־חרטומים את ה־כתובות או אב נאב ("למזל טוב") — כנראה כמתנה לראש־השנה.

מאז ממשכים בני־אנוש, איש איש כדרכו, לקדם את פני ראש־השנה. בלב כל אחד מהם כירסמה ההרגשה כי כל אשר קורה ביום הראשון של השנה החדשה עלול להטביע את חותמו על השנה כולה.

כך נוהגים הטאמילים והסינחאלזים ב־הודו להפסיק כל עבודה בראש־השנה שלהם (באמצע אפריל), עד בואה של "שעת המזל". כאשר נקבע מתי חלה שעה זו, מתחילה עבודת־האדמה במדן כפול והסל הראשון של זבל נקבע באופן חגיגי בקרקע.

קנה לגירוש הירחות. בעולם הערבי חל ראש אל־שנה (מבוסס: ראס אסי סנה) ביום השנה לבדיחת הנביא מוחמד ממכה. מאחר שהלוח המוסלמי אינו צמוד לתנועת־השמש, יכול חג זה לחול בכל עונה שהיא של השנה. הוא מוקדש, מאז ראשית המאה השישית, להערצת הנביא מוחמד ולמילחמתו ברע. כל ערבי חייב לפתוח את ביתו לכל עובר ושב, לחלק נדבות לנצרכים ולספר על הברית.

הקוריאנים קוראים לראש־השנה בשם "יום־הזוהרות", כי כל הקורה ביום זה חשוב לגבי השנה הבאה. על המישפחה להישאר ערה בליל החג, להביא בחצות זבח לאבותיה.

בני וייטנאם מביאים בראש־השנה קורי בן לפני בית מקדשם, טובלים במים כדי לטהר את עצמם. בני טוניקנג מצבים עני פי קנבוס גמישים על גנותיהם. כדי לגרש את הרוחות הרעות.

ענבים ונשיקות. האירופים חוגגים את ראש־שנתם לפי הלוח הגריגוריאני, שנקבע על־ידי האפיפיור גריגוריוס ה־שמיני בשנת 1582, כדי לתקן את שגיאות הלוח של יוליוס קיסר משנת 45 לפני־הספירה. ההפרש הצטבר ל־11 יום. בזו אחר זו קיבלו כל הארצות באירופה את הלוח החדש.

בבריטניה בוצע השינוי לפני מאתיים שנה, למורת רוח ההמונים שהפגינו ב־רחוב, וקראו: "החזירו לנו את 11 הימים!" רוסיה קיבלה את הלוח הגריגוריאני רק אחרי המהפכה הרוסית. השוודים מאמינים כי האדם הראשון העובר על מפתח הבית בשנה החדשה, צריך להיות גבר. אם עוברת אשה ראשו־נה, יביא הדבר מזל־רע. בסקוטלנד זוכה המבקר הראשון בבית לנשיקה, מפי האדם הפותח לו את הדלת.

בעוד שהדנים מקיימים המולה אדירה בחצות ויורים זיקוקי־דינור כדי לגרש רוחות רעות, וההולנדים מפעילים את צור פרי אוניותיהם כדי להקביל את פני ה־שנה החדשה, הרי שבספרד חייב כל אדם לאכול שנים־עשר ענבים עם הישמע ה־יצלול הראשון של השעה 12. אם יש ברכונו לזכות בשנה טובה, עליו לגמור

ומשום כך חוגגים את יום השנה של מהפכת אוקטובר בשיבוע בנובמבר.

קבעה את הגישה לשנה החדשה. נוספה עליה ההרגשה המוזדקת, שעל אף כל הוויכוחים, השינויות והניגודים, עם ישראל הוא בפרוס שנת תשי"ז מאוחד יותר מכל עם אחר בעולם.

את האכילה לפני גמר הצילצול ה־12. האינדיאנים, אשר לכל שבת מהם היה ראש־שנה נפרד משלו, היו מכבים את המדורות עם כניסת ראש־השנה ומפזרים את העפר. אש חדשה הודלקה על־ידי שומרי־האמונה, שתנקו כלב לבן ותלוהו. ביום החמישי של השנה התוודו כל בני השבט בפומבי על חטאיהם. אז הובא הכלב הלבן למזבח ונשרף.

האופטימיות הטיבעית. בישראל יהיו סכסי ראש־השנה השבוע מגוונים: החל מן הטכס האדוק בבית־הכנסת של מאה־שערים, עבור בטכסי העדות השונות והחסידים וכלה בטכסים השונים לחלרי טין במשקי השומר הצעיר. מאז אלפי אורחים יחוגו את החג כדרכם: במסיבות־לילה על שפת הים, באולם הריקודים של בית־המלון, או במיטה.

מעט מאוד אנשים קיוו כי השנה הבאה תהיה טובה יותר מן הקודמת, מעט מאוד חששו שתהיה בהרבה יותר רעה. הקהל השלים עם העובדה כי גם בשנה הבאה יפלו חיילים צעירים על הגבול. הודעת קול קהיר על הריגת 13 חיילים מצרים בשבוע האחרון של השנה החולפת — היתה רמז לבאות.

הנבואות השתורות על שואה פוליטית או כלכלית שאיראו אותו אדש. האופטימיות הטיבעית של עם, שראה בודורו הרבה סכנות והתרגל לניסים פוליטיים,

נכסים

הקרו עדיין קיימת

יהודי גרמניה עשו מה שעשו יהודים רבים בגולה. לפני 15—20 שנה, הם קנו אדמות בארץ מבלי שיהיה להם מושג היכן נמצאות אדמות אלה. בין השאר, קנו מיגרשים שסומנו על המפה בשם ה־מצלצל "תל־אביב החדשה".

לבדרי החלקלקות של סרסורי הקרקעות, נמצאת תל־אביב החדשה פחות ממאה קילומטר מתל־אביב עצמה, מרחק לא גדול ביחס למקובל בארצות גדולות. לקונים ניתן להבין כי תל־אביב החדשה אינה אלא פרבר־גנים של העיר העברית הראשונה.

רק לאחר שעלו ארצה, הבינו הקונים את טעותם. "תל־אביב החדשה" נמצאת קרוב לבאר־שבע, מקום שם לא נמצא אף בית יהודי אחד.

אשת־השנה: אופירה ארז (נבון)

אותה הגדיה רה מערכת העולם הזה, כאחת מני רבות, שנבחרה כחטמלת את היופי החיצוני ואת היופי הפנימי של הנערה הצברית. אופירה ארז נשלחה במחצית שנת תשס"ז, למיפגש בנות העמים בצרפת. בחן טבעי ניהלה תעמולה שקטה ורבת־השפעה לאחוזת־עמים מרחבית. "...

"העולם הזה" 1956 תאריך: 5.9.1956

השבוע, כעבור שתי מילחמות וחצי דור, התנחמו סוף־סוף קוני האדמות. חבי רת השיכון ההסתדרותית פתחה במשא ומתן לרכישת קרקעות. "תל־אביב החדשה" שנשארה אומנם, רחוקה עדיין מתל־אביב הישנה, אך הפכה ללב איזורי הפיתוח של באר־שבע החדשה.

נוער

העירומים והמתים

השיעור הראשון והיחיד בנודיום המוגי ניתן לתושבי נהריה בקיץ 1948. פלוגה שהשתתפה בקרבות הגליל הגיעה למושבת הנופש הצפונית, הקימה את מאהלה על שפת הים, אולם כאשר ביקשו החיילים לבלות בעיר, נתקלו בקיר של אדישות. למחרת בבוקר עסקו החיילים בניקוי נישקם, שעה שמאות נופשים אורחיים ירדו לחוף, ואז החליט מפקד־הפלוגה להתייחס נקם בתושבים על קרייתם, ופקד על חייליו: "חבר'ה, לים!".

תוך שניות היו עשרות החיילים עירומים כביום היוולדם. הם רצו בקריאות גיל בין הנופשים, כיסו את השטח בער־וותם. האורחים נסו בתדהמה, בהשארים את שדה הקרב לכובשי הגליל. החיילים התחצצו והשתזפו כנודיסטים מבטן ומלידה. רק לאחר שהופיע המפקד מרדכי מקלף, ניהאוו להתלבש מחדש. "מה שהיה, היה" הסיף המפקד, "אל תשכחו את עצמכם, והתנהגו כראוי ל־חייל צה"ל".

ארבעה זוגות צעירים, שמונה שנים לאחר מכן ו־60 קילומטרים דרומה, החל ליק סנדר ירקק במורד המוביל לחוף דורה הנתניית. ליד ההגה ונערה חריגנית, ערמונית־שער, ישב צעיר שחרחר, רחב כתפיים. היה זה דוד, אחיו של אחד מחיילי הפלוגה שהתפשטה בנהריה. במשך השנים, שמע לא פעם את סיפור המעשה מאחיו הבכור.

יחד איתו במכונית היו עוד שישה נוסעים — שלוש בחורות ושלושה בחורים. ארבעת הזוגות התפשטו, פתחו בריצה לעבר הגלים המקציפים שלרגלי הגיבעה. דויד טייל בשמש, בחופשיות, לבוש שעוֹר־יד, "מגוחך להסתיר את מה שהעניק לנו הטבע". הסביר למבקר פתאומי ובל־תירצו, שגילה את החבורה בבילייה. חברתו רינה, נערה תמירה וחטובת־גו הסכימה לדעתו. "אני אוהבת אמבטיית שמש", הוסיפה, "ואינני רואה כל הבדל בין גוף בביקיני לבין גוף בלי ביקיני".

חברה סגורה בחולפת. היתה זו רחצתם המשותפת חסרת־הכיסוי השלישית של החבורה, המורכבת מחמישה חיילים ושלושה תלמידים, השמונה, תושבי נתניה, הזדמנו למטרה זאת מדי שבת בבוקר. כאשר נשאלו אם מוכנים הם לצרף גורדיסטים נוספים לחוגם, הצהירו: "אן אנו נודיסטים אידיאליסטים — אנו נודיסטים מתוך ספורט ומפני שזה בריא. (ב) אנו חבורה מגובשת וסגורה, נוה לנו כפי שאנו ואין אנו מתכוונים להרחיבה."

פסוקי השנה

● ח"כ המצוינים־הכלליים (כיום הי מפלגה הליברלית) במחתו ביקורת על משתמטי קרו המגן: "פצצות הורגות קפיטליסטים בדיוק כשם שהן הורגות סוציאליסטים."

רומן מילחמה גדול מהמלחמה העולמית * מיכתבי

א"י של מייסד שושלת סוחרי תה * כתם לידה ואות קין *

קיוון חשבונות ספרותי בעניין מנחם בן

תרגום

ג'ונס

אחד משלושת הרומנים החשובים ביותר, שנכתבו על מלחמת העולם השנייה, הוא סיפורו של ג'יימס ג'ונס מעתה ועד עולם, שמהדורה חדשה שלו בעברית ראתה אור בימים אלה * (שני הרומנים האחרים הם הערומים והמתים של נורמן מילר, ומיכוד 22 של ג'וזף הלר).

מעתה ועד עולם הוא רומן כמעט אפי, המצליח, בעזרת גלדיה של דמויות קשוחות, להציג תמונת מצב היסטורית של ארצות הברית בסוף שנות השלושים ובראשית שנות הארבעים (טרם כניסתה למלחמה העולמית).

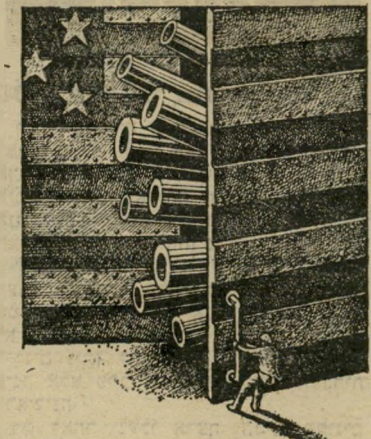
הנפשה הפועלת המרכזית של מעשה ועד עולם היא דמותו של סמל לשעבר, ר"ר בריט פראויר, המכונה פרו, יליד הרי קנטאקי. "על ערש-מוותה אמו סחפה ממנו הכתחה אחת..." והיא: "שלוש לא תפגע במישהו, רק כשזה הכרחי לגמרי, רק כשאתה מוכרח לגמרי לעשות את זה..." פרו התגייס לצבא, ובמצודת מאייר (ב-1936) למד להתאגרף. כמצטיין באיגרוף רץ וזה בדרכו טוראיראשון בשנת שרותו הראשונה, במקביל לאיגרוף, "במצודת מאייר אחו כהניצורה הראשונה בחייו, החצוצרה חוללה בו תמורה מידית והוא פרש מנבחרת האיגרוף ונעשה חניך ביוחית המחצוצרים... מקץ שנה וחצי קיבל דירוג א' והיה מחצצר טוב - טוב עד כדי כך, שתקע את האשכבה ביום שבי תתהנשק בכיתת העליון הצבאי הלאומי בארלינגטון - גולת הכותרת ותקוותם של כל המחצוצרים בצבא, אכן, הוא מצא את יעדו..."

בתקופת שהותו בווינגטון, כמחצצר, ניהל פרשיית אהבים עם בתי-טובים, הם כילו בנעימים שישה חודשים, עד שהרביקה אותו בזונה... כאשר שוחרר מי כיתת-החולמים הצבאי, איבד את תפקידו ואת דירוגו. בזמנו לא היתה לצבא האמריקאי אבטת פולפא... כאשר ביקש לשוב ליחידת המחצוצרים, הוא גילה ש"מקומו נתפס". דוא החליט להתרחק מ"ווינגטון, ובחר להיות בבסיס-הצבא ה"אמריקאי בהוואי, למרות ש, כהניצור אל מחנה פקופיל, עדיין היה מר מאוד בנין החצוצרה. משוכנע חזר אל האיגרוף..." באחת מתחרויות האיגרוף הצבאיות, הנוחת פרו מהלומה על דיקסי וולס, שנפל על פניו, "שבע ימים היה דיקסי נמלל-הכרה. לבסוף חזרה אליו הכרתו, אבל מאוחר-עניו אבד לו..." פרו החליט לפרוש מהאיגרוף. אך איש לא האמין שהמהלומה בדיקסי והשובעה לאמו גר-מו לכך.

פרו מועבר ליחידה, שמפקדה הוא, "פרו, דינאמיט" הולמס, הכיכב של שוחררי הספרים בא"י הוואי... הוא אומר לפרו: "פקודתו מטכיל אינו מאלצות אדם להיות מתאגרף, אם אינו רוצה בכך. אתה תראה, שלא נפיל עליך לחץ, להבדיל מגורד 27. אני לא מאמין בלחצים. אם אתה לא רוצה להתאגרף, אנחנו לא רוצים אותך בנבחרתנו..."

* ג'יימס ג'ונס - מעתה ועד עולם; נוסח עברי: אריה חשביה; הוצאת זמורה, ביתן, מודן; 2 כרכים, 790 עמודים (כריכה רכה).
** בנוסח העברי הראשון של מעתה ועד עולם שראה אור בשנות החמישים, כונתה מחלת הזיבה בשם "חבילה"!

אלא שבניגוד לדבריו של הולמס, סיי פור מעתה ועד עולם הוא סיפור המאבק לשבור את רוחו של פרו, ולהחזיר אותו לזירת-האיגרוף. האדם המופקד על מלאכה זו הוא הסמל הוותיק וורדן, שדעתו על הקצינים היא: "קצרי נה תהפוך אפילו מלאך לבן-זונה. הם מחזיקים אותך בכיצים..." בהגיעו אל מאהל הפלוגה, פוגש פרו בטוראי נוסף, אנג'לו מאג'יו. גורלם של

חוגר מוז צבא ארה"ב

שירים של הגברים שאין להם מקום

פרו ומאג'יו נקשר לחיים ולמוות, מראשית הספר ועד לסופו הטראגי. מישור-עלילה נוסף בספר, הוא סיי פורה של קארן הולמס, רעייתו של מפקד-הפלוגה, המגדירה את מצבה כ"אשת-קצין במילים: "עורתי לך כ"קאריירה שלך כל כמה שיכולתי. אתה יודע את זה. הלכתי למסיבות ששגאתי מילאית את התפקיד שלי - תפקיד האשה האוהבת. אבל דבר אחד לא אעשה למענך: לא אשכב עם קולונל דלברס..." קארן הולמס מעבירה במשך הסיפור את התעניינותה המינית אל הסמל הפלוגה של בלה, סמל וורדן.

הצלע הרומנטית של פרו היא ויולט אולדריד, בת-תערובות הוואית. בפרקים הראשונים של מעתה ועד עולם, מובאים פרקטיקלי של חיל-המצב האמריקאי בימי שלום. אווירת החוגרים והמש"קים ושחיתותם של הקצינים, כאשר במרכז נמצאים הסמלים המקצועיים. בין הקטעים הצבאיים משלב ג'ונס תיאורי הימור, זונות, אלימות ואטימות צבאית. כל אלה מתוארים בצורה ריאליסטית ביותר בלשון צבאית אותנטית.

באחד הלילות מחליף פרו את המחצצר הקבוע של היחידה, וכשהוא חוקע את תרועת-האשכבה הוא מבטא את הרגשותו במילים: "זהו שיר אמת, שיר השיגרה, לא שירם של גיבורי-המלחמה. שירם של אסירים בכלא, המתגוררים, המצחינים, המוויזקים מתחת למעטה אבק סלעים אפור. שירם של תורני-המטבח הממונפים, של גברים בלי נשים שבאים לנבור במתודות-הקצינים אחרי שמפתיי מות הנשפיות שם. זה שירה של חלאת המין האנושי... זה שירם של הגברים שאין להם מקום, המושך עלידי גבר שלא היה לו מקום מעודו, ולפיכך הוא יכול להשמיע..."

ברבע השני של הספר מתחיל סיפור מאבקו הקשות של פרו, כאשר סמל-הספורט, צ'יף צ'ימ, שהוא ממוצא אינדיאני, מבהיר לו את הפילוסופיה שלו, ואומר: "בצבא המצב תמיד של מיל-

המה..." צ'יף צ'ימ מתרכז בטיטוריו אישי של פרו, המכונה כפי המש"קים בולשביק. באחד מרגעי-העומת מתערב בתמונה מפקד-הפלוגה, הולמס, ותורם את חלקו במאמץ-השכירה: "קח את החייל הזה למעלה ותן לו הנור מלא, וזו נעליים נוסף, קסדה נוספת וכל השאר, וקח אפניים והוצא אותו למסע רגלי מוזר! רז אל מעבר קוליקולי ובחזרה. ודאג לכך שירוצן ריצה קלה לכל אורך הדרך. כשיחזור, הבא אותי אלי..." פרו מסיים את המסע, מסרב להתנצל בפני מפקד-הפלוגה, וזה מגיב: "קח אותו בחזרה לשם, פאלוס. הוא עוד לא קיבל מס-פיק..."

תברו של פרו, הטוראי אנג'לו מאג'יו, שנשבר מלחציהם של המש"קים בפלוגה, הגיע בשעת שיכרות לכדי התכחשות עם שוטרים-צבאיים: "סמל-ראשון מילטון וורדן הכין את כתב-האישום נגד אנג'לו מאג'יו. כתב-האישום כלל את כל הסעיפים האפשריים. מפקדת המיטטרה ה"צבאית היא שתבעה אותו למישפט. הוא הואשם בשיכרות, התנהגות פרועה, התי נגדות למעצר, הפרת פקודה, הכאת מש"ק בשעת ביצוע תפקידו, ובהתנהגות שאי-בשורה ארש-בא..." מאג'יו נדון ל-שישה חודשי מאסר, ונשלח לעבוד במחנה צבא אכן במרומי מעבר קוליקולי.

פרק נוסף מעולות-הגבורה של הצבא האמריקאי הוא פרק הרדיפות בפונדקי הוואי אחר הומוסקסואלים שקיימו מגע עם חיילים, שבמרכזו עומד אנג'לו מאג'יו, שנשבר בכלא, ומלשין על כולם.

באחד מעימותיו על הגנת זכותו שלא להתאגרף, מגיע פרו למאבק עם בלום, השניים משלחים את אגרופיהם איש ב"רעו, ובשית המאבק, כאשר מסביב מש"תוללים חיילים מרעים, "הצוואר היה חשוף לאגרוף הימני על פיקת הגרונרת, ופרו עשה זאת. מהלומה זו הסבה לפרו כאב עז, אך היתה כדאית. בלום נהג ולפת את צווארו בשתי ידיו וקרם תחי תחי..." בהמשכו של הערב מעורב פרו בהתכתשות נוספת, והפעם עם אחד ה"סמלים" הוא נעצר ומואשם בשיכרות, בהתנהגות פרועה, ובהכאת מש"ק. בבית-הכלא שבמחצבה, פוגש פרו באנג'לו, שמשמש, "כרית אמונים" לרב-סמל ג'ורדן.

סוף המכונה בתרגום זה, "השמן" (וחבל שהמתרגם לא השתמש בכינוי האמריקאי פאטסון, כפי שהוא מופיע במקור). לא נפקד מקומה של הבעיה היהודית, והמייצג אותה הוא אייזיק נתן בלום, יהודי מיוסר: "הם ירחמו על היהודים כשכבר מאוחר. אז לא יגידו שהיה פחד או הומוסקסואל. תהיה מילחמה. היא כבר באידידת קרבות ומוות ודם ושינאה. תי נוקט יינקו את זה עם חבל שלמה, חשב בלום במראיות. קראו לזה נצרות ויהדות. נוצרים חונכו לשנוא יהודים. יהודים למדו לשנוא נוצרים. ובכל ההצגה הגדולה הזאת, בשום חלק ממנה, היתה בלום באקטמאז של עצב - לא היתה אף לא נפש אחת שחיככה את אייזיק נתן בלום בזכות עצמו, כגול אישיות, אופיו... אתה הומו, חשב בלום במרירות. מפלצת. אתה צריך להכיר את ה"עובדות" עשית את זה, וזה מצא חן בעיניך. זאת אומרת שאתה, מתרומם, וכולם יודעים שאתה, מתרומם! לא מגיע לך לחיות. ידו שיתררה את הניצרה. החזיר את הלוע לפיו והכנס את אגודל רגלו לשמורת החרק. הגיש את האגודל אל החרק. רגלו היחפה של גבר היא דבר מוכער, רוחה. הוא לחץ על החרק..."

הוא מת. בכלא עובר פרו יסורי גיהנום מידו רס"ר ג'אדסון. אנג'לו מגלה לפרו את תוכניתו להימלט מבית-הכלא. לאחר

סידרת עינויים שמבצע בו ג'אדסון, מגיע אנג'לו לטיפול בבית-החולים של הכלא. פרו מגלה שאחד מהאסירים-החילים מת מעינויים, והוא אומר: "אחכה עד שאש" תחרר מכאן ואז אצוד אותו ואהרוג אותו..." אתן לו הזדמנות הוגנת... שמעתי שיש לו תמיד סכין. אהרוג אותו בסכין..." כעבור ארבעה חודשים ו-18 ימים של מאסר, עזב פרו את הכלא ושב ליחידתו. הוא רוכש סכין קפיצית. באחד הבארים הוא פוגש את רס"ר ג'אדסון, מומין אותו החוצה, שולף את הסכין, ומשחרר את הלב. גם ג'אדסון שולף את סכינו. הקרב קצר: פרו נפצע בגבו, אך רס"ר ג'אדסון קורס תחתיו: "הרגת אותי, למה רצית להרוג אותי? שאל ומת..." פרו חובש את עצמו במימחטות: "תהיה לי צלקת יפה! במקום הזה, חשב ויצחק. הצלקת בגופו של גבר חן ההיסטוריה הכתיבה של חייו..." ומגיע מעולף למחצה לביתו של נערותו לשעבר. הוא פוגש בסמל וורדן, שהסתיר את עריקתו של פרו, ושמציע לו לשוב ליחידה.

ואז מגיעה התקפת-הפתע היפנית על נמל פרל-הארבור. וורדן מתגלה כגיבור, ופרו מחליט, לאחר לבטים, לשוב ליחידה, דתו, נשבו נעצר על-ידי סטרו, מת בלב, נמלט, ואז: "שלושה דברים פיל-חו את חוהו זה אחר זה, בכאב, והוא נפל אפרקו לתוך המכתש..." כאשר מגיע למקום וורדן, הוא מציע לקצין: "מטבח שייכתב פשוט שהוא נפל בעת מילוי תפקידו. לא יירשמו שמות האנשים שלכם והתקרת הראה יותר קטנה..." סמל וורדן הופך לקצין. הצבא של ימי שלום הופך לצבא של ימי מלחמה. מפנים את האורחים מהוואי. בין הנשים והילדים הנשלחים לארצות-הברית נמ"צים קרן, אשתו של הולמס ובנו. כאשר הבן אומר: "הוי, אמא, אני רוצה להשתתף בה (במלחמה)..." עונה קרן: "אל תדאג. אולי תחמיץ את המלחמה הזאת, אבל תהיה בגיל המתאים למיל-חמה הבאה..."

מעתה ועד עולם הוא הראשון שמבין ספריו האנטי-מלחמתיים של ג'ונס (ספר ריו הנוספים הם אחדים באו מרצועה הקו האדום והדק, האקדח. לד אל-יצרן האלמנות ועוד רבים). זהו מיסמך גנרי, אמין ומרגש על חיי הצבא, בכל צבאות תבל. זהו ספר מעולה, שמצליח להעניק לקורא את העוצמה, האלימות, ההשפלה ומישחק החיים-המוות הקיימים בצבא.

שורשים

ויסוצקי

השם ויסוצקי קשור בארץ ובעולם ב"חברת התה הנושאת שם זה. קלוננימוס זאב ויסוצקי החל את דרכו כמקימה וכבעליה של חנות תה מוסקבאית במאה שעברית. במקביל, גימנה קלוננימוס ויסוצקי עם ראשוני חובבי ציון, והיה בין התורמים הראשונים למיפוע ההתיישבות היהודית בארץ.

בימים אלה ראתה אור מהדורה חדשה של מיכתבי מלך התה היהודי, תחת הכותרת קבוצת מכתבים שנשלחו לאנשי שם בעניין יצא בעניין ישוב ארץ ישראל * ויסוצקי יצא

* קלוננימוס זאב ויסוצקי - קבוצת מכתבים שנשלחו לאנשי שם בעניין ישוב ארץ ישראל; מבוא הערות מפתח: ישראל קלוינר; הוצאת יד יצחק בוצבי; 335 עמודים (כריכה רכה + תצלומים).

כשליה חובבי ציון לארץ-ישראל, ושיגר מיכתבים בנושא זה מרוסיה, מהדרג ומארץ-ישראל עצמה. קובץ מיכתביו, שראו אור לראשונה בשנת תרמ"ה (1885) בווארשה, הוא מיסמך ראשוני במעלה לתולדות ראשית היישוב היהודי בארץ.

סידור של ויסוצקי בארץ-ישראל החל ביפו, ועבר לבחינת החיים והכלכלה במר שבה פתח-תקווה. מפתח-תקווה יצא ל-סידור במושבות הדרום — ראשון-לציון.

חובבי-ציון ויסוצקי
רגשות כאלה לא יתוארו

גדרה ועקרון, ובדרך ביקר גם באחוזות של ראובן לרר בוואדי-חננין. הוא עלה לירושלים עם אליעזר בן-יהודה, ונפגש עם הרבנים, הספרדים והאשכנזים, ושיך לזכרון-יעקב, שם נכתבו בהנחת אבן-הפינה לבית-הכנסת. במשך שלושה חודשים ישב בארץ שיגר ויסוצקי מיכ-תבים רבים למנהיגי חובבי ציון, לעיר תנועת העברית והיהודית, לאגודות ולאג-שים פרטיים. הפירסום שבו זכה ביקורו עורר את התמרמרותם של פקיד הברון אדמונד רוטשילד.

המהדורה החדשה של קבוצת מיכתבים היא מהדורה מצולמת, המלווה בתצלומי הי אישים והמנהיגים עימם נפגש ויסוצקי, ושאליהם שיגר את מיכתביו. בין המכור תבים הראשונים בולט הסופר ועורך השחר פרץ פמולנסקי, שויסוצקי היה ממור קיריו. מיכתבים אחרים היו חיים לוי לנבדל, יהודה גורדון, וא"ז צררי בויס, המו"ל של המליץ שאליו כתב: "ידיד יקר ונכבד! חיכיתי עד כה כי דברים ולא דיברתי בקהל על דבר העניין הנכבד שהצעת לי לפני איזה חברים מקהל הנאספים בקאטוביץ, לייסד בשותפות כתי חרושת לעבודה ומלאכה בארץ הצב"א... במיכתב ששיגר, עם הגיעו ליפו, אל ד"ר ל. פלינסקי (מחבר האוטואמנוטיפציה) ולראשי חברת חובבי-ציון, כתב ויסוצקי: "עתה אוכל לשכנעם, כי באנו ב"ה את מול הלב, יפה, כחוש. אדוני היקרים! עתה יאל אספר לכם עוז הרושם אשר התחקה בקרבי עמוק עמוק, בהציג רגלי על יבשת ארצנו הקדושה. איז מלה כי לשונו להביע רגשותי ברנע ההוא, כי רגשות כאלה לא יתוארו באמור ודברים... הקובץ קבוצת מיכתבים הוא מיסמך אר-תנטי של אהבת-ציון. זהו מיסמך שבכר-חו להציג לקורא פרקים באהבת ארץ-ישראל ותולדות יישוב הארץ, ומבשר את המרכיב האנושי, אשר נעלם מספרי ההיסטוריה. הוא מציג את פסיפס האר-שים שפעלו ברבע האחרון של המאה שעברה בנושאי ארץ-ישראל והיהדות באמצעות דעות, התרגשויות והגיגות. קבוצת מיכתבים הוא פנינה נוספת כי כתר ספרי תולדות ארץ-ישראל, הרואים אור בשנים האחרונות בהוצאת יד-יצחק בן-צבי.

תולעי תרבות

טופז

לפני כשבועיים קיבלתי מיכתב מאת ג'י-קי ארקין — תיאטרון פנטומימה ותנועה

וכולו התמרמרות, על רשימה שפורסמה במדור זה על מגיפת הצדנים, שהחלו לפרסם באחרונה ספרי הצחקת, שירה ופרוזה. בסיום מיכתבו כתב ארקין: "...ואם יש לך בעיה על ספר או בדיחה של בדרן מסויים אנא פנה אליו לא אל כולנו..."

ארקין התעלם במיכתבו מהעובדה, כי התייחסות לתופעה שבאה לידי ביטוי כי שבוע הספר העברי, שבו מילאו ספריהם של בדרנים כדודו דותן, דודו טופז ואחרים את הדוכנים, אני בטוח, כי אם היו עסקני-ספרות כמו אשר רייך או אוריאל ברנא, מתחילים להופיע כי תיאטרון פנטומימה, באולמות תיאטרון, היה הדבר גורם לארקין להתקומם.

יחד עם זאת, צודק ארקין בתביעתו להתייחס עניינית לכתיבה זו או אחרת, של בדרן זה או אחר, ולא להכליל הכ-ללות. סיפור של הדרן דודו טופז, כתם לידה, שעליו יצא הקצף, עשוי להמחיש קוראים את חובת המבקר כלפיהם, ולהסיר, במידת הניתן, אות-קין זה מהאות העברית.

את כתם הלידה שלו פותח טופז בקי-עה, "תקופת הגן והשנתיים הראשונות בבית-הספר עברו עלי עם השפה האנג-לית, המנהגים האנגליים, התרבות האנג-לית. לכן כשנכנסתי לבית-הספר בארץ, באמצע כיתה ב', הייתי כנפץ זר. העב-רית שכפי היתה טובה, אבל הפרו לי כל אותן מלים שילד רוכש בגיל ארבע עד שבע — הקללות, המלים הגסות..." מי-לם אותן למד טופז בהמשך לימודיו,

בדרן טופז
קנדונים ושיני זהב

מילים כמו צ'חצ'ח, שאותן הוא פולט גם בבגרותו הגוענית. אבל אם להתעלם מהקללות והמלים הד-גסות, הרי שכתם לידה הוא אגו-טריס בן 113 עמודים, ברווח גדול, על נייר עבה, שמחברו, כך דומה למדפדף בספר, ניצב מול המראה יומם וליל, ומספח את יופיו ואף מתפעל ממנו.

יש למחבר כתם לידה בעיית שים. היא מתחילה מהסיפור הראשון מ"יפה היתה בת כיתתי, שיער חום אסוף לאחר בשתי סיבות ראש..." וכו', ש"הסכירה לי מה פירוש המילה, קנדון". (הילדים מצאן אחר כזה במגרש שליד בית-הספר ואני, כמו כן, לא ידעתי מה זה) "...

מקדונים עובר טופז, לכאבי העם הי-הודי, "לא הבנתי איך ייתכן שיפה נפעה לגרמניה: הרי שם הורגים יהודים! איזה עסקים יעשה שם האבא שלה? העסקים היחידים שיכולתי לחשוב עליהם בהקשר לגרמניה היו סבונים משומן יהודים או תכשיטים משני זהב שלהם..." סופר מיו-מן לא היה מסתכן לתאר ילד שאינו

• דודו טופז — כתם לידה; הוצאת ביתן; 112 עמודים (כריכה רכה + תמו-נת המחבר בגב העטיפה).

יודע מהם קנדונים, אך יודע על סבונים ושיני-זהב.

מקדונים, יפה, סבונים ושיני זהב, מתבגר טופז המספר לנו: "בכיתה ה' כבר אהבתי את שולח, ובכיתה ז' הת-לפתי אותה בארית..." תוך כדי מיון אהבותיו מעביר אותנו טופז עד לשנת 1977, בנוסח סידרת הטלוויזיה דאלאט בגילגול המאיים, גם מופגש שני עם אותה יפה, הגשואה לאיל-נפס.

בסיפור השני שלו, מבחיר טופז לקור-אי, "יש לי אוישה איראל נשי בראש..." והוא, "בחורה יפה, נכונה, עדינה, שידועת איך לדבר וידועת מתי לשתוק..." ומספר על חיזורו אחריה, שנדמה לו כי היא תואמת מיפרט נשי זה. כאשר הוא מוצא אותה: "התעלפנו במיטה שלו, על הסדינים שלו, ואף-על-פי שהרגשתי שי-היא שלי לגמרי כאותם רגעים, זו היתה הממלכה שלו..." ובנוסף של חוג הסילון הברדני מגלגל ומרעיף טופז מילים ריי-קניות, משוללות רגשות, מילים על מי-לים, בתיאורים חז-מידיים, שלא ברור, מה חפץ בהם לקורא.

דודו טופז מופעל מן הסתם על-ידי הר-הכרה, שהחוויות השטוחות אותן עבר ב-בית-הספר, או בתקופה הלונדונית שלו (כמעט מתחרז עם התקופה הכחולה של פיקאסו), חוויות המובאות בלשון שאי-נה יכולה להתמודד אפילו עם לשון סר-פור השבוע בלאש, יש בכוחו לעניין את מעריציו מבמות-הבידור הקל והזול. קור-אי אינם נזקקים מן הסתם לדיוק היס-טורי, שהרי כאשר טופז מבשר דבר כמו: "לשם תיזכורת, זו היתה שנת 1969. היו צ'כוסלובקים שלמדו לחיות עם העובדות החרשות, והיו אחרים שהעדיפו לעזוב את מולדתם ופלבר שלא לראותה בידי זרים..." —למי משנה, שטופז הוסיף שנה להיס-טוריה?

פרק מאלף בהשקפת-עולמו של טופז, הוא ציפיותיו מגשים, אותן הוא מנסח בצניעות גברית: "בדרך-כלל הן צרי-כות שוב לשירותים ברנע שהתשפתם ואתם מוכנים מכל הבחינות להיכנס למי-טה. אז הן הורפות את כל המתח בלחי-שה סקסית: רנע, מותק, אני מוכרחה פיפ"ו מה קרה? הן לא יכולות לעשות בכית'?"... משוה בנוסח של בדרך-כלל הם צריכים שוב לומר צ'חצ'ח, כאשר הגיעה שעת הבשורה הפוליטית. אז הם הורסים את כל המתח בלחישת בדרנית, רנע, המון, אני מוכרחה לומר, צ'חצ'ח! מה קרה, הם לא יכולים לומר את זה בבית מול המראה?

וטופז יודע גם למרוח על פרוסת תאוות השוביניסט הגברי שלו מרגרינה של אידיאלוגיה, "ובאותו רגע גיליתי את הפיתרון לכל הבעיות הפוליטיות הסבר-כות והבנתי בדיוק מה פירוש, עשו אהבה ולא מילחמה! הבנתי שאלה שעושים מילחמה הם אלה שכבר לא מסוגלים לעשות אהבה..." אינטליגנטי מאוד. שחק אותה טופז.

בפרק צמח בר, שב טופז ומגלה את דעתו על הקהל, והפעם בכתובים: "יש קהל הם ואינטליגנטי, ויש קהל פרימי-טיווי ועיוני. לעמוד בפני הסוג השני, זה בערך כמו לבלות במיטה עם אשה פריג'דיית או עם זונת רחוב..." מה יש עוד להוסיף, לדברים שטופז חושב על המעין הנובע שסיפק את לחמו עד לליל הצ'חצ'ח שלו?

כתם לידה הוא ספר חד מימדי, המספר על בדרן אגואיסט, משולל רגישויות, והמנסה לספק לקהל בידור מהול בקנ-דונים, סבונים, שואה, אהבה, קינאה, יידות, התאבדות — הכל למעט אמת ולת-מימדיה, כמתבקש מתיאור ספרותי.

דואר חוזר

בן

בנמר של נייר (העולם הזה, 2291), הובאה סקירה על השנתון עשירי, ובה צויין בין השאר: "גם שירו הבילתי מנור קד של מנחם בן עשירי לשמש, תרגילי שירתי לבמה מפרחי המשוורים, שניצני שירתם מתפרסמים בחוברת זו..." הערה זו קוממה את המשורר מנחם

בן, שלח תגובה תחת הכותרת מיכתב מאוס, אבל מה אני יכול לעשות. וזו לשון מיכתבו של מנחם בן: גבריאל מוקד ודן עומר הם על-פירוב ובדרך כלל, צהובים זה לזה, כידוע, אף-על-פיי-כן יש ביניהם, כפי שגלויו לכל, למרות יריבותם, כמה דברים משותפים. והעיקר שבהם, מנקודת המבט שלי, הוא ששניהם אוהבים אותי.

מה זה אוהבים? אוהבים זה לא מלה. הגה גבריאל מוקד, למשל, עורך, עכ-שיו: הוא אוהב אותי עד כדי כך שגם כשאני משתתף באחת מחוברות, עכ-שיו, הרי בעיניו כמוני כמשתתף, וכך אירע כי בחוברת, עכשיו, האחרונה מת-נוסס שמי (כאמת פליחה על ההתנפחות

משורר בן

"מבוכה מינית מסוימת..."

הרוחה שבה אני נוהג בשם זה) על שטרה האחורי של החוברת כמשתתף מן הר-מניין, אף על פי שאני משתתף באותה חוברת. כן משתתף. לא משתתף. אלה דבי-רים קלים בעיני מוקד. לגבי, אני מש-תתף. תמיד. כאמור, הוא אוהב אותי. ועוד דבר קטן, כאמת על השוב: באר-תה חוברת, עכשיו, שבה אני מופיע כי משתתף (אכמור, כשאני משתתף. פליחה על ההרגשות החוזרות וגישנות) מופיע שיר ארוך ורחב בחתימת מ.ב.

מי הוא אותו מ.ב.? ובכן, אותו מ.ב., הוא המשוררת מאיה בזרנו, שי-ראשית-יכותיה בראשית-יכותי (נכון, אב, שהצירוף, ראשית-יכותי בהקשר מתחכך זה יוצר מבוכה מינית מסוימת?). ועכ-שיו, דן עומר, גם הוא אוהב אותי מאוד. אוהב אותי עד כדי כך, שדי בראשי התיבות של השם שלי כדי לעורר אותו למחמאות אלימות בנוסח: פרחי משיר רבים רבים יכולים ללמוד מתרגילי השירי הפוליטי של מנחם בן, שפורסמה בחור-ברת, עכשיו, האחרונה, כאמור, זה לא אני. זו מאיה בזרנו.

בכל מיקרה, אני רוצה להבטיח למוקד, כי אם יחזור וילאה את הציבור בענייני שמי, אפרסם אני בחתימתו מכתב כתוב על-ידי בן, נמר של נייר, שבו יכה גבי ריאל מוקד בפומבי על כל הטאני, ובין השאר יסביר, כי הצהרות אהבה ופלי-חה כלפי דן עומר, מנחם פרי, מאיר וי-זלייר ובן-עמי שרפשטיין, כאמור, יהיה אותו מיכתב חתום גבריאל מוקד, או מקסימום ג.מ.

בתורה, מנחם בן

• הערת, נמר של נייר: אכן היה כישלון מה בראשית-יכות מ.ב. מה עוד, שמנחם בן אסור לו להתעלם מהשפעתו על שירי משוררים ומשוררות כמאיה בזרנו. במיקרה מנחם בן יישלח כמובן טה מיכתב חתום גבריאל מוקד, או ג.מ. מדור זה לא יפרסמו, מחשש חוק לשון הרע.

מלכה חרשת אילמח

(המשך מעמוד 55)

ביניהם ואני אשתעמם כי לא אבין אותם. בעצם, אולי, אם יהיה מי שהו שמאוד איכפת לו ממני ותהיה לנו שפה משותפת, אז אני אהר שוב על זה."

אוניברסיטה

לחרשים

עזרה סיימה בהצלחה לפני כחודש שנת לימודים במגמת עיצוב אופנה בבית-הספר המיקר צועי אורט. זהו בית-ספר רגיל שכולם בו מדברים ושומעים. יש לה תוכניות ללמוד בבית-ספר גבוה יותר לעיצוב אופנה לחרשים ב-אוניברסיטת גלוד בווינגטון, ה'

מלכה אוחנינה להיות דוגמנית

אוניברסיטה היחידה בעולם המיועד ללקויי שמיעה. "בשביל זה אני צריכה ללמוד אנגלית במרץ, אבל אנסה תחילה בבית-הספר ל-אופנה כאן בארץ, שנקר, אם יקב' לו אותי כאן אותר על נסיעה לאמריקה."

שולה נאותה לספר מעט על מאבקי היום-יום של החרש בסביבה שומעת: "לחרשים קשה יותר, כי הם צריכים יותר להתאמץ, כי הם צריכים כל הזמן להתרכז ב-שפתיים של מי שמדבר איתם, לא להסתובב או לעשות משהו אחר. אם אני מסתובבת לרגע ואני לא רואה שתי מילים, אני לא מבינה מה נאמר לי." בפיה אף סיפורים על אנשים סקרנים הפונים דווקא לאדם הנושא עימו מכשיר שמיעה ושואלים אותו מה השעה וזאת רק על מנת להינות מצורת התשובה. אין לשולה תביעות מיוחדות מ-החברה השומעת, למעט התביעה לאפשר לה ולחבריה החרשים והאילמים לפעול בחברה כאחד ה-אדם. אולם לשם כך חייבת החברה הישראלית להבין כי יש "ללכת לקראתנו כדי לאפשר ואף לטפח את מעורבותנו במתרחש ב-ארץ." כך למשל שואלת שולה, מדוע לא יאפשר לקהל החרשים לצפות במהדורת החדשות ככל האדם עליידי תוספת כיתוב על המסך. עד כה נענתה רשות השידור לבקשה בשתי דקות כיתוב ב-חדשות בלבד, בשעה שמונה בערב.

גיטרות

כרגל הפתיחה
חודש הנחות

אין אצלנו כלי נגינה אחרים,
אבל יש כל מה שקשור לגיטרות.
גיטרות חשמליות, אקוסטיות וקלאסיות.

אמפליפירים ואפקטים חשמליים.

חלקים משלימים בשפע.

ספרי שירים וחוברות תווים.

סוכנים בלעדיים בישראל של

Ibanez

הגיטרות שבשימוש הלהקות הטובות בעולם
GEORGE BENSON, POLICE, GENESIS, THIN LIZZY ועוד.

Guitar City
גיטר סיטי

תל-אביב, רחוב אידלסון 12 (פינת בן-יהודה) ת"א.

מבט אחרון במדאה

מעיפה דליה כהן, אשר נבחרה כסגנית שנייה לנסיכת ים-סוף. דליה כהן מורחת ליפטטיק על שפתיה, כאשר רונית בן-דוד מביטה בה בהתעניינות רבה.

נסיכת ים-סוף איריס נאדל, הסגנית הראשונה, אופירה אוחנה והסגנית השנייה דליה כהן, על דוכן המנצחות. השלוש זכו כבר קודם בתוארים, במסגרת תחרויות מלכת-המים 1981.

המכונה "פשוט", מסלון אמבר, הכתיר את דליה תמאשרת. הסגנית השנייה, אור פירה אוחנה, הוכתרה עליידי אבי אלה, מנכ"ל מלון קיסר, שאירח את המועמדות בסוף השבוע. ואילו את נסיכת ים-סוף, איריס נאדל, הכתיר ראש עיריית אילת, גדי כץ.

אך הוא בחר לשבת מעברה השני של הבימה, ביחד עם אשתו, הציירת אביבה דקל, ובנם צחי. בתם העיתונאית של בני הזוג דקל היתה בעבודה, בתל-אביב. אחרי המופע המרהיב הגיע הרגע הגדול. מני פאר הכריז על המלכות. כסגנית שנייה נבחרה דליה כהן. משה בארי,

טובלות המועמדות אשר בילו יום של כיף בכפר של רפי נלסון ליד אילת. הבנות אשר השתתפו בתחרות, זינקו למים בחדווה ובגיל, והתפלאו לגלות שהמים קרים.

לינסקי, שנפשה באילת. גם דאקס, איש-העסקים האילתי, נמנה עם חבר השופטים.

ל היו בידי מארגני טכס הבחירה של נסיכת ים-סוף כרטיסים לכל תור שבי אילת ולכל התיררים הנופשים, לא היה ככל הנראה איש בעיר הדרומית שהיה מפסיד את טכס בחירת נסיכת ים-סוף. הטכס התקיים על שפת הבריכה של מלון קיסר, שהוארה באור יקרות. הבי-קוש לכרטיסים היה רב. המארגנים נאלצו לסרב למרבית הפונים, ואלפי הכרטיסים נמכרו מבעוד יום. הפונים המאוכזבים טיפסו על גגות בתי-המלון שמסביב לבריכה, כדי לצפות בנושא המרהיב.

תיזמורתו של משה גוי — תיזמורת הדולפנים — תפסה את מקומה על הבימה. מתחת לבימה תפסו את מקומם השופטים. מסורת היא בטכס בחירתה של

במקס רב-דושם שהתקיים

בעיר הנופש אילת

נבחרה נסיכת ים-סוף

נסיכת ים-סוף, שהאילתי בה"א הידיעה, רפי נלסון, יימנה על חבר השופטים. רפי, בכובע הבוקרים הנצחי שלו, ובחברת "ידידו הצמוד", בקבוק הוויסקי, תפס את מקומו לצד יתר השופטים, שעליהם נמנו איציק טולאדו מחברת עץ הזית, עוזי ערי בדיה, נציג חברת הווי 2000, סידני אביי טל, נציג חברת לוריאל, השחקן והבדרן מנחם זילברמן, שירד לאילת ביחד עם אשתו דורית והפך עיתונאי, האמרגן יהור דה טלית, ואחרונה אחרונה חביבה מלכת-המים של השנה שעברה, שלי ברי

אני ואת באילת

ואלה החברות שלקחו חלק

בנשף לבחירת נסיכת ים־סוף

נציג סלון אמבר, משה ("פשוש") בארי מכתיר את הסגנית השנייה, דליה כהן, בכתר של אנדיון, ושכה רבות רצו בו. אבי אלה, מנכ"ל מלון קיסר, אשר אירח את המועמדות, מכתיר את הסגנית השנייה, היפהפיה אופירה אחונה.

ראש עיריית אילת, גדי כץ, מכתיר את נסיכת ים־סוף איריס נאדל. הבנות הוסעו לאילת באוטובוס ממוזג־אוויר של יונייטד טורס, קיבלו שי של חברת תכשירי השיער לוריאל, וולטר ביציל, מנכ"ל חברת ביוטי גייטסר העניק למתמודדות היפהפיות מתנות.

שתבחר בהיכל התרבות בתל־אביב, חזקה להנחה משמעותית בקניית דירה מידי הקבלן אברהם גינדי. התיקווה לזכות בתואר הנכסף עוזרת למתחרות להתגבר על עייפות.

דלית נברי, מירי בלוקי ואילנה סיבוני מצפות לעלייתן על הבימה. הן לבושות בביקיני של חברת גוטקס. הבנות לוו על־ידי צמד דוגמנים שהדגים חולצות גברים של הוואי 2000. המלכה,

אילנה סיבוני בשימלת־בוקר של ניבה. הבנות הציגו גם שמלות־ערב של חברת ניבה. דניה דותן סטה כל הדרך לאילת, כדי לעזור לבנות ללבוש את השמלות המרהיבות.

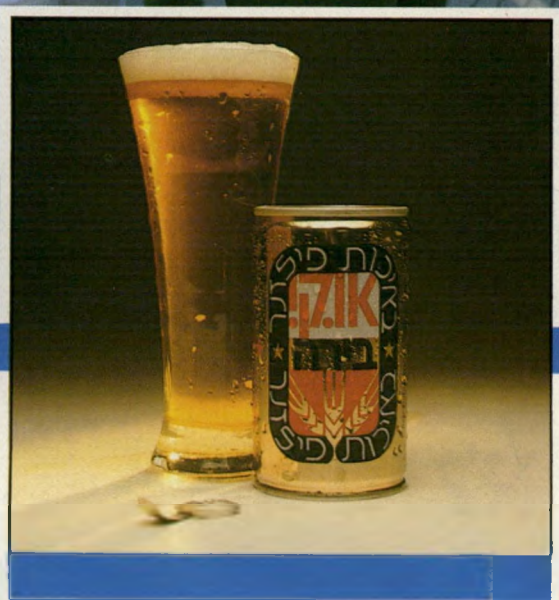
המלון האילתי המפואר, "קיסר" לבש חג. הוא אירח את תחרות בחירת נסיכת ים־סוף. בטכס רב רושם עלו על הבימה מיטב אמני ישראל. הבנות המשתתפות הציגו את הדגמים האחרונים של "ניבה", "גוטקס", "מרנו" ו"אמבר". מאחרי הקלעים שתו "פינה קולדה". בשעות הקטנות של הבוקר ובמצב־רוח מרומם הסתיים הערב, שישאר חקוק זמ־רב בלב אלפי הצופים שחזו בו.

רונית בן־דוד בשימלת־כלה של אמבר. הבנות קיבלו שי מחברת עִי־הוִית. הן תוססנה לכרתים עליידי חברת דיונהוין.

היי, לרוקני O.K.

O.K.
ה-בירה בפחית.

תמונה נינוחה עם גברת.

Target Adv.

דיאודורנט פילמק. רעננות מיוחדת מאד לאורך כל היום.

ניחוח עדין שאינו מתחרה בריח הבושם האישי שלך.

לנוחותך דיאודורנט פינוק כדורי (Roll on), המתאים לעור רגיש במיוחד, ודיאודורנט פינוק בספריי

דיאודורנט פינוק. רעננות מיוחדת מאד לאורך כל היום.

דיאודורנט פינוק הוא צורך אמיתי בתנאי האקלים של הארץ.

דיאודורנט פינוק מונע הזעת יתר ומעניק הרגשה יבשה ורעננה שתלווה אותך לאורך כל היום.

דיאודורנט פינוק מתייבש מהר, אינו משאיר הרגשה דביקה, והוא בעל

מי לא זקוק לטיפה של פילמק?

„אני שובר לי את הרגליים כדי להתפרנס!“ טוען כוכב מכבי יפו (בעיגול), דויד אמיגה, לדברי אשתו הקטינה, יעל, שהגישה נגדו תביעה למזונות עבור עצמה ועבור בתה בת חמשת החודשים

„תאכלי לחם עם בצל!“

כדורגלן אמיגה
ברמיצווה?

לבילויים לבדו, כשהוא מותיר את אשתו בבית בלילות. הוא אמר לה שאם היא רוצה אוכל או בילויים, עליה לצאת לעבוד. טיבם של הבילויים היה ברור: „הנתבע הודיע לתובעת כי ייצא מהבית בכל ערב בלי לקחתה עימו, וכי נישואיו אינם צריכים להפריע לחייו הפרטיים. באחת הפעמים סיפר לתובעת שהוא צריך ללכת לטקס ברמיצווה של בן מכרים שלו, כאשר הסתבר שהלך לברמיצווה של ידידה שלו.“

„הנתבע התחיל יוצא מן הבית בכל ערב, כהבטחתו, חוזר מתי שהוא רוצה. הוא מבזבז כספים על ימין ועל שמאל, ומצד שני הוא מונע כספים מהנתבעת ומבזבז בטענה שהוא, אשתו, צריכה לאכול לחם עם בצל, ולא בשר. אם ברצונה לאכול בשר, עליה לצאת ולעבוד, כי אינה נכה.“

דרישה לגט

אמיגה בן 21, ששוחרר מהצבא מר סיבות בריאותיות, המשיך בדרך זו כמה חודשים, אך לאחרונה השתנתה התנהגותו. הוא התחיל להתעלם מאשתו, ולתבוע מן הנערה, שעדיין לא מלאו לה 16 שנים, לתת לו גט. הוא אמר לה שחבריו מלגלים עליו במילים: „מה אתה, פרייאר? בגיל כזה יש לך אשה וילדה?“ עליפי סעיף 11 בכתביהתביעה אמר כוכב הכדורגל לאשתו: „מה את רוצה ממני? אני צעיר, אני חייב לך משהו? שימי את הגט על השולחן ולכי.“ כדי

את ליבה במתנות יקרות, בבגדים אופניים ובתכשיטים.

אז קרה הבלתי-נמנע: יעל נכנסה להריון. היא לא גילתה דבר להוריה. האפודות הארוכות והרחבות שהיו אז באופנה סייעו לה להסתיר את הריונה. גיורתה הדקה התעבתה, אך הוריה לא גילו דבר עד לחודש השמיני להריון.

לפני אהובה, דויד, לא הסתירה יעל את הריונה. יום אחד הגיע אחיו של דויד, וגילה לאחד מאחיו של יעל שאחותם הצעירה הרת לאחיו.

ההמשך היה ברור: נישואין. מישפחת החתן נשאה בהוצאות החתונה, ומישפחת הכלה — הוריה של יעל — שיכנה את הווג הצעיר בביתה.

חודש אחרי הנישואין נולדה הבת, אודליה. לפתע, נאמר בכתביהתביעה, השיר תנה לחלוטין יחסו של דויד אמיגה אל אשתו. דויד אומנם לא הכחיש שהוא אביה של הילדה, אך סירב לדאוג למחיה סורה, או בלשון כתביהתביעה: „הנתבע סירב לרכוש מיטה לחינוקה, או עגלה, וכן צרכים אלמנטריים למען הילדה, וכן סירב להסדיר לתובעת ביטוח-רפואי.“

נראה שמה שהתרחש בבית לא הפריע לשחקן על מגרש הכדורגל. הוא היה לי כוכב מבקיע-שערים, והתגמול לא איחר לבוא. קבוצת מכבי יפו סיימה לזוג הצעיר למצוא דור, והשניים עברו לדירה בבתי ים. שאת שכרהדירה עבורה שילמה קבוצת הכדורגל.

גם בביתם החדש, כפי שטוענת יעל, לא השתנה יחסו של בעלה. היא טוענת שדויד אמיגה המשיך להכותה ולא הסכים לדאוג למחסורה. הוא נהג לצאת

תקופה קצרה לאחר נישואיהם, כאשר גרו השניים אצל הורי היר אשה, התחיל הנתבע להכות את אשתו לעיני אמה. כשהעירה לו על כך, הוא ענה לה: יש לך ילדה מפגרת. כל זאת כאשר הנתבעת סירבה לתת לו את מענק היר לידה.

זהו סעיף מתוך כתב תביעה שהגישה נערה בת 16. בעלה, הנתבע, הוא כוכב כדורגל ידוע, החלוץ המרכזי של קבוצת מכבי יפו, דויד אמיגה.

כאשר נישאו השניים לפני שישה חודשים, נראה הכל שונה לחלוטין. או היה זה סיפור אהבה לוהט שהסתיים מתחת לחופה, כאשר גילם הצעיר כל-כך של החתן והכלה רק הסיף לשימחה.

הבלתי נמנע:

הריון

דויד אמיגה היה שחקן כדורגל שיר כוכבו התחיל לדרוך כבר לפני שני חיים, כאשר הכיר את יעל עמוס. כמו לכל שחקן כדורגל, היו לאמיגה מעריצים — וגם מעריצות. שניים מחבריו היו אחיו, המבוגרים של יעל. הבחור המוצק והנאה, גאווה השכונה, ביקר בבית מישפחת עמוס, שם פגש את האחות הצעירה, בת ה-14. האהבה שהתפתחה ביניהם היתה לוהטת — הנערה היפהפיה מצאה-חן בעיני כדורגלן, והבחור הנאה מצא-חן בעיניה.

השניים התחילו לצאת לבלות בחשאי, כפי שנאמר בכתביהתביעה. יעל הצעירה פחדה מהוריה. היא חששה שהם לא יראו בעין יפה את בילוייה עם הכדורגלן, שקנה

להדגיש את דרישתו הוא נוהג להעליבה לפני חבריו, ולהכריז שהוא צריך ללכת „כי יש לו חברה.“

כאשר הידרדרו היחסים בין בני-הזוג, לא יכלה עוד יעל לשאת את המצב ועקרה עם בתה הפעוטה, אודליה, לבית הוריה הזקנים. הוריהם הם נתמכי סעד, אך הם עוזרים לה להתגבר על המשבר, מסייעים לה לגדל את הילדה, ודואגים למחסורן של האם ובתה.

דויד אמיגה כלל אינו מוטרד, על-פי כתב (המשך בעמוד 74)

עשרות מיליונים מבוזבזים לתיכנון תעלת-המים - אשר ביגלל סיבות

פוליטיות אין שמץ של סיכוי שתיחפר אי פעם בתווי המיועד

תעלת הפיל הלבן

תווי הדרומי של תעלת-המים — בו ביום נגזר דינה של התעלה.

התעלה לא תיחפר. לא משום שהיא אינה כדאית מבחינה כספית. זו אינה השאלה החשובה ביותר בהקשר זה. גם לא משום שהתעלה עלולה להפר את מאזן המלחים של ים-המלח. גם זו אינה השאלה החשובה. התעלה לא תיחפר, משום שהיא בלתי-אפשרית מבחינה פוליטית. לרעיון תעלת-המים, המחברת בין הים-התיכון וים-המלח, יש היסטוריה ארוכה. בתולדות הציונות מופיע הרעיון כבר בספר אלטנוילנד (ארץ חדשה-ישנה) של בנימין זאב הרצל. אך היו אלה דווקא הבריטים שחשבו עליה במושגים מעשיים יותר.

הבריטים, שקיבלו את המנדט על אזור המזרח-התיכון אחרי מלחמת העולם הראשונה, ולא העלו על דעתם לוותר עליו בקלות, עסקו בתיכנון מים אזורי. לגבי אזור שחון כמו המזרח-התיכון, היתה לתיכנון זה חשיבות מרובה. מהנדסי המים של האימפריה הבריטית הכינו תוכנית מים כוללת למזרח-התיכון כולו — מיראק במזרח ועד למצריים במערב. לצורך הכנת התוכנית הספציפית לאזור המערבי של המזרח-התיכון — לבנון, ארץ-ישראל—פלסטין ועבר-הירדן, הוזמן המומחה האמריקאי לאודר מילק. בשנת 1938 הגיש לאודר מילק את תוכניתו למעשה מבוצעת תוכנית זאת עד היום.

תוכנית קס' תגרום לכך שישראל לא תזכה לקבל מימון בינלאומי לצורך ביצוע הפרויקט. אין שום סיכוי להשיג מיליארד דולר ממיליונרים יהודיים אמריקאים ואירופאיים

בתוספת שינויים קלים, שהוכנסו בשנות החמישים על-ידי מומחה אמריקאי אחר, במסגרת ההסכם שמוכר בשם תוכנית ג'ונסון.

כבר על-פי תוכניתו של לאודר מילק היה ברור שניצול יעיל של מימי הירדן והירמוק, לצורך השקיה, ילדל את נהר הירדן במהלכו בין הכינרת וים-המלח, ויביש את ים-המלח. כדי לשמר את ים-המלח, המליץ לאודר מילק על חפירת תעלה בין הים-התיכון ובין ים-המלח. מן התוכנית היה ברור לחלוטין שאין להעלות על הדעת חפירת תעלה כזאת ללא שותפות והסכמתן של שלוש המדינות העתידיות לקום, שלכולן היה גבול משותף לגדות ים-המלח.

אחרי שנחתמו הסכמי הפסקת-האש בין ישראל וכוננתה ב-1949, נשמרו, למעשה, קווי-היסוד של תוכנית לאודר מילק. הירדנים שמרו על התוכנית בקפדנות רבה, ולאחר כמה נסיונות שהוכשלו על-ידי ישראל, חדלו גם הסורים מתכנית הירמוק שלהם, שהיתה עתידה לפגוע בעיקר בירדן. המצב עתה הוא, שישראל משתמשת במקורות הירדן ובמים שהיא שואבת ישירות מהכינרת לצורך השקיה הגב, בי מסגרת תכנית המובילה-ארצי. הירדנים משתמשים להשקיה בכל מי שטיפונות הקיץ של הירמוק. כך קורה שבנהר-הירדן, מדרום לכינרת בואק ים-המלח, זורמים בעיקר מי שטיפונות-החורף של הירמוק. הירדנים, על פי התוכנית שגם ישראל

תווי מול תווי
1. תוכנית קס'י. 2. תוכנית חילונית — תעלה מאיזור זיקים. 3. התוכנית האזורית של שלמה גור. 4. תעלה ישראלית מאיזור אילת. 5. תעלה ירדנית מאיזור עקבה.

אילו רצתה מדינת ישראל לעורר נגדה את איבת כל מדינות העולם, ובמיוחד את איבתם של ירדן, מצריים והפלסטינים; אילו רצתה להוכיח שוב שאין לה שום כוונה להגיע לשיתוף-פעור לה אזורי; אילו רצתה לבזבז עשרות מיליוני לירות כדי להשיג מטרות מדרי ניות אלה — כל מה שהיה עליה לעשות הוא בדיוק מה שהיא עושה, למעשה, עכשיו: לתכנן את תעלת-המים בתווי המיועד לה עתה, בין איזור קס'י שב רצועת עזה ובין עין-בוקק שביס-המלח. כבר הוקמה חברה ציבורית נכבדה הר נושאת את השם חברת ים-התיכון — ים המלח. כבר מונה לחברה זו 13 חברי מועצ צת-המנהלים, יו"ר מועצת-המנהלים, אבר-הם שכטרמן, שהוא גם יו"ר מרכז תנועת החירות, ומנכ"ל. חברות שלמות של גיאור לוגים, ארכיטקטים, מהנדסים, מודדים ור ציירי מפות, מקבלים כבר היום שכר ב מיליוני לירות, כדי לתכנן את תעלת ה ימים — כאשר ברור לחלוטין שתעלה זו לא תיחפר בתווי המיועד.

התיכנון כשלעצמו כבר גורם ל צרות מדיניות. שרי-האנרגיה היוצא יצחק מודעי, נשא עימו את תוכנית ה תעלה לוועידת האו"ם לאנרגיה שהתקיימה לאחרונה בניירובי, בעיקבות הצגת התוכ נית גונתה ישראל על-ידי הוועידה, אשר דרשה להפסיק את ביצוע התוכנית. הפיר סומים שישראל תשתמש במימי התעלה

התוכנית שהוצעה על-ידי יובל נאמן והתקבלה על דעת ממשלת-ישראל כבר גרמה לגינוי ישראל באו"ם ולחשדות ירדניים על כורים גרעיניים ללא פיקוח בינלאומי

לקירור כורים גרעיניים. גרמו לכך שהמלך חוסיין שלח איגרת לנשיא ארצות-הברית, בה טען ש"תעלה זו תאפשר לאייב הי ציוני לבנות כורים גרעיניים הרחק מכל פיקוח בינלאומי."

באוזני שרי-החוץ האמריקאי, אלכסנדר הייג, אמר חוסיין ש"מטרת התוכנית היא בניית תחנות גרעיניות." ושרי-החוץ האמ ריקאי הבהיר שמדינתו לא תממן את ה פרויקט הישראלי.

אך לא רק האמריקאים יימנעו ממימון הפרויקט, שעלותו המשוערת היא מיל יארד דולר (כמאה ושלשים מיליארדי לירות). תעלת הימים תוחרם לחלוטין על ידי כל מדינות העולם, ועל-ידי כל הגופים והארגונים הבינלאומיים, וביכללם הבנק העולמי. די בעובדה זו כדי להבהיר שאין שום סיכוי לביצוע התוכנית. ללא מימון מהחוץ לא תוכל ישראל לבצע תוכנית ענק כזאת, ואיש אינו חושב ברצינות שהמיליונרים היהודיים באמריקה ובאי רופה יוכלו לתרום סכומים שיקדמו את ביצוע הפרויקט.

מי שסבור ש"העולם כולו נגדנו" יראה בהתפתחויות אלה הוכחה נוספת לטענתו. אך עליו לדעת שישראל עשתה כל מה שביכולתה כדי להביא את העולם לעמדה זו.

שכן ביום שבו סיימה ועדת ההיגוי, בראשותו של הפרופסור יובל נאמן, את תפקידה, באוגוסט 1980, והמליצה על ה

יו"ר שכטרמן (במישרדו בתנועת-החרות)
לא פטרוטי

יוזם נאמן (באסיפה של תנועת-התחיה)
חד-צדדי

הוועדה הפרלמנטרית, שבדקה את הנושא במהלך כהונתה של הכנסת התשיעית, ועדה זו הורכבה מנציגי כל המפלגות הגדולות ומחברי ועדות הכלכלה, הכספים, וועדת החוץ-הביטחון. בראשה עמד יגאל אלון המנוח, ולאחר מותו החליף אותו יצחק רבין. במסקנות הביניים שהגישה הוועדה

ודווקא עליהם נתנו מתכנני התעלה את הדעת פחות מכל. במשך עשרות שנים שימש רעיון חפירת התעלה מגוף מדיני בידי ממשלות ישראל. מכיוון שהיה ברור שחפירת

ששע במז אוגו, שתעלת-הימים אמורה לספק לפחות 20% מצורכי האנרגיה של ישראל.

למיספרים אלה אין שחר. אילו היתה תוכנית קטיף מבוצעת היום, היתה מפיקה אנרגיה השווה לכ-150 מיליון דולר בשנה, כאשר ישראל מוציאה שני מיליארד וחצי דולרים לשנה על אנרגיה. כלומר, חיסכון של כ-7% בשנה. אך גם זו השערה אופטימית מאוד. אילו בוצעה התוכנית, ברור שהיה צורך בהסכמתה של ירדן, שהיתה תובעת, ומקבלת, מחצית מן האנרגיה הרפואת. כלומר, ישראל היתה חוסכת למעשה רק שלושה אחוזים וחצי מתוצרת האנרגיה שלה.

אך שוב — הצדדים הכלכליים אינם החשובים ביותר כשמדובר בתעלת-הימים. הצדדים המדיניים חשובים הרבה יותר —

מסכימה לה. עומדים להקים סכר שיאגור את שיטפונות-החורף של הירמוך כדי ליצור נחל תחיה. תחיה תהיה דילדול נוסף של הירדן, הפיכתו לתעלה ביוב, למעשה, וחיסול ים-המלח.

כאשר דיבר לאודר מילק על תעלת-הימים, עמד מצב זה לנגד עיניו. באותה תקופה לא דובר כלל על ניצול התעלה לצורכי הפקת אנרגיה, שכן מחירי הנפט בעולם היו נמוכים ביותר. אך גם עתה יכולה תעלת-הימים לשרת בעיקר מטרה אקולוגית — הצלת ים-המלח. הרווח הרי

בניגוד למה שמספרים
הוגי תוכנית קטיף
למיליונרים יהודיים
המבקרים בארץ - ותכנית
קטיף חספק במקרה
הטוב רק 7% מצורכי
האנרגיה של
מדינת ישראל

אנרגטי שעשוי לצמוח ממנה הוא שולי, ובשום תנאי לא כדאי לחפור תעלה כזאת רק לצורכי הפקת אנרגיה.

אמת פשוטה זו הוטרדה מפני בעלי-ההון היהודיים שאליהם פנתה ישראל בבקשה לממן את הפרוייקט. בפברואר השנה היתה בארץ מישלחת של מיליונרים יהודיים-צרפתיים. אחד מהם, שרשם במחברתו את הנתונים שנמסרו לצרפתים על ידי המסבירים הישראליים, מוכן להישבע

הוועדה הפרלמנטרית
האשימה את מיישרד-החוץ
על שלא בחן את
ההשלכות המדיניות
והבינלאומיות של תוכנית
קטיף, והסתפק בבחינת
ההשלכות המישפטיות

ב־30 ביוני 1979 יש התייחסויות רבות לבעיות המדיניות הכרוכות בחפירת התעלה. בין השאר נאמר:

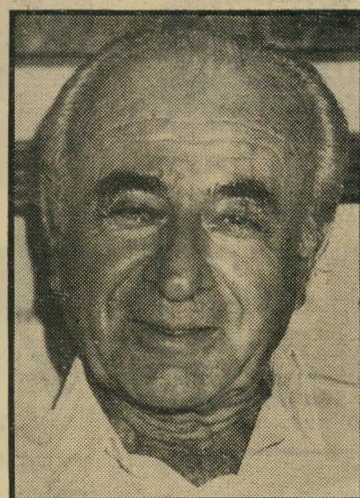
„גם אם יתברר כי ניתן לנצל את אפיק הירדן להורמת המים המלוחים יש צורך בבדיקה מדינית (ההדגשה במקור), האם מקובל הדבר על הצד השני.”

הוועדה הפרלמנטרית לא הכריעה בין התוכניות השונות שהובאו לפניה. אחת התוכניות, התוכנית הצפונית (מיספר 3 במפה), הוגשה עליידי המתכנן שלמה גור. עלייפי תוכנית זאת, „התוכנית ה־אזורית”, עתידה היתה תעלת-הימים לעבור בעמק-הירדן ובמעמק בית-שאן, ואחריכך בגאון-הירדן. ברור שהיה צורך בהסכמה ירדנית לתוכנית. תוכנית אחרת שהוגשה (המשך בעמוד 77)

שר מודעי
גינני בנידובי

תעלה מחייבת הסכמה ירדנית, ואולי אף שותפות ירדנית, נערכו במשך השנים עשרות פגישות בנושא זה — כולן חשי-איות — בין ישראלים וירדנים. חלק מפגישות אלה נערכו בין אנשי מיקצוע — מהנדסים ומומחים לענייני מים ואנרגיה, וחלק נערכו בהשתתפות אנשי הדרג ה־פוליטי. היה ברור שביצוע התוכנית יתכן רק בעת שלום, אך כמה פוליטיקאים ישראליים עשו בתוכנית שימוש כדי לשמור על הידברות מסוימת עם הירדנים. הנושא המדיני עמד לנוכח עיניה של

מתנגד גור
„תוכנית אזורית”

התביעה, ממה שקורה. הוא מתגורר גם בדירה השכורה בבתיים, וגם אצל אימו ביפו, או אצל ידידים. אמיגה ממשיך לדאוג רק לעצמו: "הנתבע קיבל לאחרונה סכום של 9500 שקל, אך לא הואיל לקנות דבר וחצי דבר לאשתו או לבתו. בה בעת שהוא קונה לעצמו מיכנסי ג'ינס יקרים בסכום של 600 שקל כל זוג וחולצות יקרות, הוא אומר לתובעת: 'מי את שאני צריך לקנות לך? בשביל העיניים היפות שלך? אני שברתי את הרגליים, ואת לא תגידי לי מה לעשות עם הכסף'."

ביגוד

וקלפים

פעמים נוחג אמיגה להגיע הביתה אל אשתו ולהעיר או תה: "הנתבע נוהג לחזור בשעות הלילה המאוחרות או בשעות ה' בוקר המוקדמות, כאשר הוא מעיר את אשתו ומכריח אותה להכין לו דברמה חם, כמו קפה או תה."

דורגזן אמיגה

מה אני, פראיר?

לא רק על ביגוד הוציא דויד אמיגה סכומי-עתק, אלא גם על מישחקי קלפים, כפי שעולה מטענת כתב-התביעה: "כל הכנסותיו הוציאו על רכישת ביגוד לנתבע, בילוריים ומשחקי קלפים". יעל אמיגה טוענת, כי היא רוצה שבעלה יפרנס אותה ואת ילדתה, כדי שהן תוכלנה להתקיים ולחיות בכבוד. ככתוב בכתב התביעה: "התובעת זקוקה לסכום מינימלי, לרכישת ציוד ראשוני, של 5000 שקל, לרכישת מיטה, כלי רחצה, אמבטיה ועגלה לתינוקת...". התובעת עותרת למזונות זמניים, היא זקוקה לסכום של 6000 שקל לחודש, למעון שליו ושקט והיא תבקש שבית-המשפט יבטיח זאת, בכל דרך צורה שימצא לנכון."

יעל אמיגה לא הגישה את הד' תביעה על דעת עצמה, היא התייעצה בבני משפחתה, ואז החליט אביו, יוסף עמוס, לפנות לעורך-הדין מנשה ברישילטון כדי שזה ייצג אותה בתביעתה למזונות. משום שיעל קטינה בת 16, הוגי' שה התביעה לבית-המשפט באמצעות האב, התביעה עצמה תתברר בעוד כשלושה שבועות, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב.

צביקה שלו

אחת מעבודותיו החדשות של דן בן אמוץ בתערוכת תיבות הקסמים המוצגת בגלריה 13 1/2, יפו, עד מחצית ספטמבר; ערב ערב בין שבע לחצות. מוגש כשרות לפרסום יעיל עד גבי גפרורים, ע"י מפעלי ניר, חיפה.

מועדון 5 לתרבות חדרה

רח' ה' 5 תל-אביב
טל' 297263

יום שלישי, 8.9.81
יוקרה סרט ישראלי של
אפרים קישון

המועדון פתוח בימי שלישי
משעה 8.30 בערב, התוכניות
מתחילות בשעה 9.00 בערב.

"הלו ג'וני"

שמעתם שיוני ווקר נמצא בארץ? אם אתם אוהבים ג'וני ווקר ועורכים מסיבה בביתכם ביום שישי 4.9.81, הזמינו אותו למסיבה.

צלצלו 03/622892

בשעות 18-8, ואנו נחזיר

טלפון המאשר את ביקורו. להתראות, ואל תשכחו להכין בקבוק ויסקי ג'וני ווקר למסיבה שלכם.

ג'וני ווקר מטייל בארץ במכוניות AVIS

אולי זה אתה?

משרד הפרסום הצעיר והמבריק ביותר בארץ מחפש אדם צעיר ומבריק המוכן לעבודה קשה ותובענית במשך שעות ארוכות.

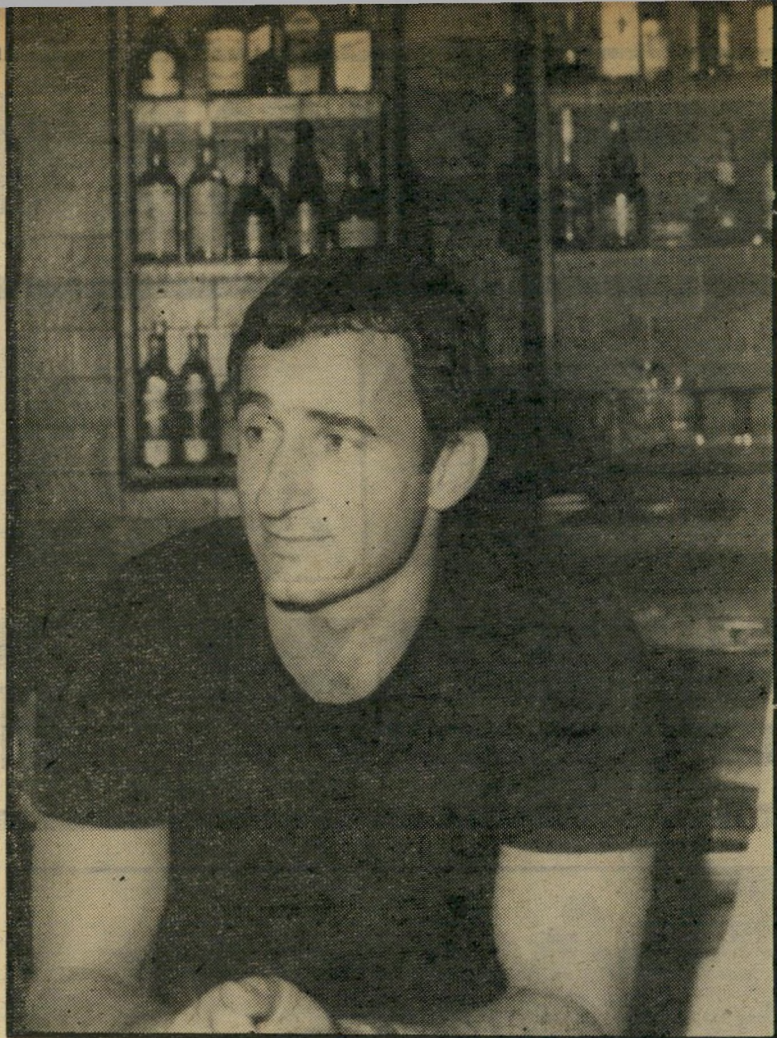
בעל תואר במדעי החברה עם ידע בשיווק ו"שרוף" על פרסום.

כתוב בצרוף קורות חיים וגסיון קודם לת.ד. 4459, מיקוד 63304, ת"א.

טרגט

מנהל „דיצה“, שהיה מוקד הבוהמה
בתל-אביב, נעצר באשמת סחר בסמים

שוקי והבלשים

מנהל-קפה שוקי וייס
מסירת אגוז לאביר

מזנון השקנים בתיאטרון הבימה. מספרת:
„אני לא הצלחתי בחיי הנישואין שלי,
ונאחזתי בשני הבנים, שוקי ואחיו הגדול,
אבי. אבל שוקי לא שמע בקולי והתחתן
צעיר כל-כך. הוא היה מונע מעצמו צרות
רבות.“

„הוא יישבר“

בכלא...”

חברתו הנוכחית של שוקי, הדוגמנית
דינה ברכה, מודאגת מאוד ממצבו:
„אני פוחדת לדבר. אני לא רוצה להגיד
דבר שיכול לקלל לשוקי. הוא יישבו
שם בכלא. שוקי לא בנוי למצבים כאלה,
הוא מאוד רגיש ועדיין לא מבין מה בדיוק
קרה לו.“

„דיצה“ בימיה הטובים, כיום ו' אחרי-הצהריים
ואחר-כך: נרקומנים ובלשים

רשע עבר בין יושבי בית-הקפה התל-
אביבי דיצה. בצהרי יום נכנסו למקום
שוטרים חמושים וכיוונו פניהם לעבר ה-
איש שעמד נינוח מאחרי הבאר, כשבידם
פקודת מעצר.

לפני שהספיק שוקי וייס להבין את
המתרחש, הוא מצא את עצמו בניידת
המיטרה מוקף שוטרים. אנשי המיטרה
הובילו אותו לביתו, שם מצאו שקי חשיש.
נגד וייס הוגש כתב-אישום על אחזקת
קילוגרם וחצי של חשיש ועל סחר בסם.

כאשר הוא דן בעבירות, שאותן הוא
מכנה „נגע ממאיר שיש לשרש אותו“,
מתעלם בית-המשפט מעברו הנקי של
הנאשם ונוהג בו בחומרה. כך החליט
השופט חיים דבורין כשהורה לעצור את
יושע (שוקי) וייס עד תום ההליכים נגדו.

מעצרו של שוקי היכה בתדהמה את
כל חבריו, הם מעידים עליו שהוא בחור
חרוץ, שהצליח תוך זמן קצר להפוך את
הקפה הרדום דיצה — ששימש בעבר
שחקני שחמט קשישים — למקום משגשג
ומצליח ולמישכן הבוהמה התל-אביבית.

עם מעצרו של שוקי, הידרדר הקפה
והפך למקום מושבם של בלשים ונרקר-
מנים.

שותף

או שכיר

שוקי בן ה-29 הוא בעל עבר קרבי
מפואר. הוא שירת בסירת-אגוז והיה
ידוע כחייל למופת. עוד כשהיה בשירות
סדיר נשא לאשה את נאוה ושכר מהוריה
אחת מרשת חנויות הספרים והתקליטים
מסדה. לאחר כמה שנים נפרד שוקי מאשתו,
עזב את החנות ופנה לנהל את בית-הקפה.

בכל הקשור לבית-הקפה חלוקות הדיעות.
חבריו של שוקי ובני מישפחתו טוענים
שהוא היה שותף בבית-הקפה. שוקי השקיע
את מיטב כספו כדי לשפץ את המקום
תמורת שותפות בעסק. לטענת בני מיש-
פחתו נחתם הוזה בינו ובין בן-ציון הרשי-
קוביץ, בעל הקפה, שבו הוסכם כי שוקי
הוא המנהל הבילעדי של בית-הקפה למשך
חמש שנים, עם אפשרות של הארכת ה-
חוזה.

בן-ציון הרשקוביץ טוען כי לא היו דבי-
רים מעולם. שוקי עבד בדיצה כמנהל

דוגמנית דינה ברכה
„הוא לא יחזיק מעמד בכלא!“

היא הסבירה, „נפלה עליו אימת השוטרים,
וכשהתבקש לנקוב בשמו של האדם לו
הוא מכר את הסם נקב בשם גורברט.“
לטענת עורכת-הדין הוא פשוט אמר את
השם הראשון שעלה בדעתו, כשראה בלש
בשם גורברט עובר במסדרון.

„בבית המישפט“, אמרה לידסקי, „הת-
כחשנו להודאתו של שוקי בדבר הסחר
בסם. טענו שהודה בדבר שלא עשה. שוקי
קנה את החשיש אך לא מכר אותו.“

כשדמעות בעיניה, אומרת אמו של
שוקי: „לכל תקופה בחיי היה כאב אחר,
הפעם הכאב הוא הגדול ביותר. שוקי הוא
לא טיפוס של עבריין, הוא בחור טוב
והגון. רק אני יודעת כמה קשה עבד וכמה
התאמץ כדי להצליח בבית-הקפה. למעשה,
כך הוא נהג בכל דבר שבו עסק.“

שוקי וייס נמצא עכשיו בבית-המשפט.
שבו יישאר עד תום ההליכים המישפטיים
נגדו. לא נקבע עדיין תאריך לתחילת
מישפטו, אך בנייה-המשפט מקוים שלק-
ראת סוף השבוע הבא יוגשו כתבי-ה-
תביעה וההגנה.

„ברחתי מהמוות פעמיים“, נאנתה האם
שהיא ניצולת שואה, „קשה לי לחשוב
שעכשיו יהרג אותי שופט אחד. אבל אני
לא פוחדת מהמוות. אני פוחדת מהחיים.“

לשנעצר שוקי וייס על-ידי המיטרה,
הוא הודה באחזקת הסם וגם במכירת
שתי סוליות חשיש בסכום של 10.000
שקל.

במישפט-הזוטא שנערך בשבוע שעבר
טענה פרקליטתו של וייס, עורכת-הדין
גירה לידסקי, שאין סיבה לעצור את שוקי
עד תום ההליכים משום שאין כל חשש
שהנאשם ייבש את הליכי המישפט. אולם
השופט נעתר לבקשתה של התובעת, ליאור
רה גלאט, שטענה כי בכל מיקרה צפוי
שוקי למאסר ואין להקל בכמות גדולה כל-כך
במיוחד כשהמדובר בכמות גדולה כל-כך
של סם.

בלש

במיסדרון

5 יורסקי התכחשה להודאתו של וייס
בדבר הסחר בסם. „שוקי נכנס ללחץ“,

שכיר במשך שנתיים, והפסיד את עבודתו
מייד עם מעצרו. „אין לי שום קשר לעניין
המעצר. איני רוצה כל מעורבות בנושא“,
אמר הרשקוביץ. כל עוד לא הסתיים ה-
מישפט לא מוכן בן-ציון להוסיף, אלא
זאת: שוקי לא היה מעולם שותף בבית-
הקפה, אלא אך ורק מנהלו השכיר.

בן דודו של שוקי, עדי בן-צבי, פנה
לעורך-הדין רמי הדר בבקשה שזה ייצג
את שוקי בכל הקשור לשותפות או לבעלות
על בית-הקפה. „אני לא מוכן לאשר או
להכחיש שיש בידי מיסמכים כלשהם, ה-
מתייחסים לזכויות של וייס בדיצה“, אמר
הדר, „פנו אלי לייצג אותו, ואם לא תהיה
ברירה אחרת אפנה לבית-המשפט לצורך
הגנה על זכויותיו של שוקי ומימושן.“

הוריו של שוקי גרושים. אביו נטש את
הבית כששוקי היה ילד קטן והאם, ניצולת
שואה שמתעמים שונים לא מקבלת שילד-
מים מגרמניה, גידלה את שני הבנים
בכוחות עצמה ללא כל עזרה.

אמו של שוקי, שרה וייס, שמנהלת את

סוס ורוכב

אף „מיקצה מקופחים“ עבור רוכבים ש' סוסייהם סירבו לזנק למשמע היריה, או לכאלה, שסוסייהם נבהלו וברחו.

המירוץ הראשון היה למרחק של 800 מטרים. חמישה סוסים הונקו, אולם רק שלושה הסכימו להשתתף בתחרות. אחד מהם התעייף באמצע הדרך. בין שני ה' נותרים התפתח קרב צמוד, שניצח בו לבסוף יאיר אדיב בן ה'17 מהוד'השרון שרכב על הסוסה טנקה בת השלוש.

לא התחילו לפני השעה חמש ושלושים. הסוסים דהרו כל אותה העת בין הקהל וצנפו בזעם. מדי פעם התרומם סוס מבוהל על רגליו האחוריות, וגרם לעומדים סביבו לנוס לכל עבר.

„בואו הנה, מה אתם חושבים לעצמכם שבאנו להתמוזז כאן?“ צעק צופה תל' אביבי חמוס'מות. „רוצים לראות מירוץ צים!“

הציפיה הארוכה הייתה מורטת עצבים.

רמה אכס

שלוש פעמים הועקה למקום התחרות ניידת של מישמר'הגבול, שהפרידה בכוח בין הניצים. החברה מבא'יעקוב התקוטטו עם הסדרנים ומחו על כך שחטתירים להם כל הזמן. המריבות הפרישו למהלך החזרות וגרמו אכזבה לרוכבים.

זכות

גם במיקצה השני, של חצאי תורוברייד, הסכימו רק שניים מהסוסים (מתוך החמי' שה) להשתתף בתחרות. בוא הנה, תגיד לי, אתה סדרן? צעקה צעירה מגודלת שיער לעבר הסדרן המבוגר, „אז למה אתה מסתיר לי כל הזמן? תזין מפה את כל האנשים האלה!“ לא עבר רגע והקהל הצטרף אליה בצע' קות. התחרויות הופסקו. שני צעירים החלו בתיגרת ידיים שהתפתחה למריבה המוגנית. שוב הועקה למקום ניידת כדי להפריד בין הניצים. השוטרים השתלטו על הצעירי, הכניסו אותם לניידת ונסעו. „חברים, אני מבקש מכם להתנהג יפה.“ התחנן יוסי קרש ברמקול. „ההתנהגות שלכם אינה מתאימה לתחרויות, אתם מפריעים לנו להמשיך.“ בעוד הוא מדבר, התפתחה תיגר רה נוספת שאף היא הסתיימה בהתערבות המישטרה.

בינתיים הוצף המסלול באנשים והסדר' נים יצאו למאבק נגדם. המוניקים, שלא הבחינו במתרחש, הוניקו את המיקצה הי' שלישי. רק מראה חמשת הסוסים שיצאו לדרך ואיימו לדרוס את כל מי שעמד בדרכם, שיכנע את הקהל לפנות את הי' מסלול.

„אני מבקש מכולם להתאזר בסבלנות.“ התחנן שוב יוסי קרש. „לפנינו עוד שלושה מיקצים, עד הסיום הישארו בבקשה בי' מקומות. אל תסתובבו כאן, זה מסוכן. הסוסים יכולים לדרוס אותכם.“

במקצה הרביעי זכתה קרן אור בת ה'17 שהייתה הרוכבת היחידה. היא רכבה על סוסתה סטרי, והייתה אהובת קהל הצופים.

שרכב על הסוס הלבן שח, ועמוס דיין מבא'יעקב, שרכב עם סוסתו סופה. יתר הרוכבים נתקלו בקשיים, למשמע הירייה החלו הסוסים המבוהלים נסים לכל עבר.

לצאת בכל זאת זאת למי' רוצ, עם הישמע היריה, ממן יהודה מכפר ב'ונג,

שלושה שהסכימו

היו: אילן בוסתנאי על הסוס סער, ממן יהודה מכפר ב'ונג,

„לא רוצה!“

רק להתעסק עם כל הסוסות,“ אומר עליו דני הלפרין, בעליו של טרזן.

ש עמות הסוסים נשמעו למרחוק והפריעו את שלוות העמק הירוק שעלייד כפר ב'ונג. מאות אנשים הצטופפו סביב החבל שהקיף את המסלול הצר, והביטו בעניין רב בחמשת הסוסים שזינקו זה עתה ויצאו למירוץ הראשון.

השמועה עברה מפה לאוזן: יוסי קרש מכפר ב'ונג מרגן מירוץ סוסים ארצי. לא קדמו לתחרות הודעות רשמיות, מאחר שמירוצי הסוסים בארץ נמצאים עדיין בחיתוליהם. בדרך'כלל מאורגנים המירוצים על ידי חובבים, או על ידי בני' הקיבוצים שמחליטים להתחרות בינם לבין עצמם על תואר הרוכב המהיר ביותר.

כך היה גם ביום השבת בשבוע שעבר, מכל קצות הארץ זרמו למקום התחרות עשרות רוכבים עם סוסי העבודה שלהם. מלבדם הצטופפו במקום גם רבים מתושבי הכפרים הסמוכים, אוהדים מכל הארץ, בני משפחותיהם של הרוכבים וסתם סקר' נים. טובי הרוכבים בארץ היו אמורים להשתתף בתחרות.

התחרויות, שנקבעו לשעה ארבע,

(המשך מעמוד 73)

כרה, היתה להולין מיים מימיוסוף לים המלח (מיספר 4 במפה). גם תוכנית קטיף הוועדה הפרלמנטרית לא הכריעה בין התוכניות השונות. אך לפרופסור יובל נאמן, שהועמד בראש ועדת ההיגוי, אצה הדרך. הוועדה שבראשה עמד, הורכבה מאנשי חברת החשמל ומאנשי משרד-האנרגיה, שלרשותם הועד מורמוחים מיקצועיים. ועדה זו המליצה על ביצוע חדידדי של תוכנית קטיף. יתרונותיה של תוכנית זאת, עליפי הש"פ, קפאותי המדיניות של ראש-ועדת ההיגוי, ברורות מאוד. יובל נאמן, מנהיג תנועת התחייה, הוא מתנגד נמרץ של הסכם השלום עם מצריים. הוא מתנגד לכל הסכם עם הפלסטינים, וסבור שאסור להאמין כלל לערבים, וממילא אין לחתור לשיתוף פעולה עימם. שר-האנרגיה, יצחק מודעי, והממשלה כולה, אימצו את המלצות ועדת ההיגוי.

סיכון

השלום

הוועדה הפרלמנטרית, שהמשיכה בעבודתה גם לאחר הגשת המלצות ועדת ההיגוי, לא הסתירה את דעתה על תוכניתו של הפרופסור נאמן. בדו"ח ה" מסכם שהגישה ב-31 במארס 1981 נאמר: "הוועדה מביעה את מורת רוחה כי חלק ממסקנותיה (בדו"ח הביניים) והמלצותיה לא מומשו. ביחוד אמורים הדברים לגבי המלצה מס. 3 בדבר בדיקה שווה של כל החלופות... לדעת הוועדה, החלטת הממ"ש לטובת התווי הדרומי (תווי קטיף) בלי שהתוכנית הצפונית — האזורית — נבחנה במלוא היקפה ומשמעויותיה האנרגטיות, הכלכליות, המדיניות והבינלאומיות מחטיאה חלק ניכר ממטרות הפרוייקט כולו... לביצוע התכנית הידועה כתוכנית קטיף דרושה החלטה מדינית באשר ל" אוטונומיה ועתיד רצועת עזה... הוועדה סבורה כי משרד-החוץ צריך לתת תשובה ברורה יותר לגבי סדר העדיפויות המדיניות של החלופות השונות ולא להסתפק בהערות משפטיות-מדיניות גרידא."

מבחינת מסקנות הוועדה הפרלמנטרית עולה מדוע תוכנית קטיף בלתי אפשרית מבחינה פוליטית:

חפירת מוצא התעלה באיזור קטיף ש" ברצועת עזה, ללא הסכמת הפלסטינים (בין שהם במישטר אוטונומיה ובין שהם נמצאים במסגרת מדינה עצמאית) היא הפרה גסה וברורה של כל האמנות הבינלאומיות שישאל חתומה עליהן. יותר מזה: מצריים אינה מסתירה את זיקתה המיוחדת לרצועת-עזה, וברור שפעולה חד-צדדית מצד ישראל ברצועה תסכן גם את השלום עם מצריים. די בעובדות אלה כשלעצמן — כפי שהתברר — כדי להביא לגינויה של ישראל באו"ם, ולחיסול כל סיכוי להשגת מימון בינלאומי.

התחרון שהוצע לבעיה זו — בניית תעלה עוקפת מאיזור זיקים (מיספר 2 במפה), אינו מעשי. תעלה כזו תייקר את הפרוייקט במידה רבה מאוד ותהפוך אותו לבלתי-יציב. אך חשוב לא פחות: התעלה באיזור זה תחסל את מאגר מים התחתון הגדול ביותר של ישראל, באיזור זיקים. תוכנית קטיף היא כדאית — על-פי מסקנת הממליצים עליה — אם תעלה את מיפסל ים-המלח מן המיפסל הנוכחי — 403 מטרים מתחת לפני הים-התיכון, ל-393 מטרים מתחת לפני הים. אך ברמה של 400 מטרים מתחת לפני הים יש ל" ירדנים תחת שאיבה, המעצירה מיימלה מהאגן הצפוני של ים-המלח לבריכות האירודי של מיפעל האשגל הירדני באגן הדרומי. אין להעלות על הדעת שישראל תציק את תחנת השאיבה הירדנית, ותחסל מיפעל ששווי 500 מיליוני דולר. גם ה" ממליצים על תוכנית קטיף מודים שאם מדובר בהעלאת מיפסל הים למינס 400 מטרים בלבד, אין תוכניתם כדאית.

ובינתיים, עלידי עצם העלאת התוכנית — כבר קבעה ישראל תקדים מסוכן שמתור לחפור תעלה כזאת באופן חד-צדדי. ואם מותר לישראל לחפור תעלה כזאת — ברור שגם לירדנים מותר לחפור תעלה מיסוף לים-המלח.

פני הדברים היו יכולים להיות שונים לחלוטין אילו נעשו הדברים בדרך שה" ליצה עליה הוועדה הפרלמנטרית, והתוכנית השנונה היו נבחנות גם בהתאם ל" השלכות המדיניות. אילו כך נעשו הדברים, יכולה היתה התוכנית לשמש מנוף לשיתוף פעולה איזורי. **שלמה פרנקל**

גומאדי בכה כמה פעמים בעת הסיפור הפרקליטה יכלה לתת לו רק סיגוריה אחת שומר מזוין שומר עליהם מבעד לדלת מזוגגת

גומאדי - פגישת

אוסטריה, שווייץ וצפון-איטליה, כאשר נתפס גומאדי. אשתו התחילה מייד לחפש את הסניגורית, אך איש לא ידע היכן היא נמצאת בדיוק. אולם הפקידים במישר, שהוא גם משרד אביה, עורך-הדין הוותיק יעקב ("קובה") הגלר, התקשרו עם אביה וביקשו ממנו לאתר את בתו. ואומנם, כאשר התקשרה עדנה עם אביה מפירנצה, מסר לה זה את מיספר-הטלפון

פרקליטה קפין
"הוא אינו נראה שבוך..."

בכח

חדרה-קבלה בבית-המעצר הוא מרווח ומבודד. כאן בדקו את דרכונה של הסניגורית, ונטלו ממנה את רשיון-הסניגוריה. היא נלקחה לחדר קטן, שם חיכה לה גומאדי. דלתו של החדר היתה מזוגגת. שומר מזוין סגר אותה, אך נותר עזר בחוץ.

חיפוש

בארנק

השומרים חיפשו בארנק של עורכת-הדין, והוסבר לה כי תוכל ללכת את לקוחה בסיגוריה אחת בלבד, ולא — כפי שהדבר נהוג בארץ — בסיגוריות ללא הגבלה. הסוחר גם ניסה להגביל את זמן-השיחה בין השניים לעשר דקות. אך הסניגורית הודיעה לו כי לא עשתה את כל הדרך מישראל לפגישה בת עשר דקות.

השיחה, שעליה מסרבת עורכת-הדין להרחיב את הדיבור, נמשכה שלוש שעות תמימות. מכיוון שהיא טרם עברה על התיק המישפטי, ותפיסתו של גומאדי באה לכל בהפתעה, מתקבל על הדעת כי היה זה הוא שדיבר במשך רוב הזמן, וסיפר לה את גירסתו. כל מה שהסכימה הסניגורית לומר אחר-כך היה שהוא היה נרגש מאוד, והדגיש את חפותו. דמעות עמדו בעיניו כמה פעמים, כאשר סיפר על העולל שנעשה לו, לדבריו. הוא כועס מאוד על רמי ערוסי, שלדבריו שיקר במישפט.

"מצב-רוחו טוב, והוא אינו נראה שבוך", מסמכת עדנה קפין. הוא היה לבוש חליפה ספורטיבית בצבע כחול, ואת פניו קישט וקנקן חד. "הוא מתכוון לח" זור לישראל, אך אינו רוצה להיות מובל באזיקים, לפי הליכי-הסגרה."

התנאים בבית המעצר אינם קלים. אך הוא נוכח לביקורי אשתו. כמקובל באיטליה, ילדיו כבר חזרו לישראל, לקראת תחילת שנת-הלימודים, וגם אשתו תאלץ לחזור לישראל בקרוב, כדי לטפל בילדים הקטנים.

עורכת-הדין לא רצתה להתייחס בדבריה לאושרי, אך בהכירה כי אם יחזור גומאדי לישראל ויערך לו מישפט פלילי, היא תעמוד על-כך שרמי ערוסי יחזור לארץ, כדי שתוכל לחקור אותו בחקירה נגדית. **אילנה אלון**

של גברת אהרונר ברומא, וסיפר לה על תפיסתו של גומאדי.

מכאן התחיל תהליך ארוך ומסוכן של אירגון פגישה בין גומאדי וסניגוריתו בכלא האיטלקי. מאחר שהעציר מוחזק בבית-כלא איטלקי, הרי רק עורך-דין מקומי רשאי לטפל בעניינו. לכן מונה לגומאדי עורך-דין איטלקי, המספל ב" ענייני הסגרות. אך הוא רצה מאוד להי" פגש גם עם עורכת-הדין הישראלית שלו. לשם-כך פנתה בת-שבע אהרונר לקונסול ישראל ברומא, אברהם אגמון, אך הוא הסביר לה כי הסיכוי לפגישה כזו הוא מיוערי. לכן פנתה הסניגורית עצמה ל" פרקליט-המדינה, גבריאל בך, והוא שפנה מייד לשגרירות, כדי לשמור על זכויותיו של האזרח הישראלי רחמים אהרונר.

שופט ו-4

מזכירות

אחרי מיפסל של יותר משבוע נודע לסניגורית כי השופט-החוקר נתן ה" כמה עקרוניות לפגישה כזו. היא קנתה מייד כרטיס-סטיסה לרומא, וביום החמישי, ה" 27 בחודש, יצאה בדרכה לרומא. בת-שבע אהרונר וגם קונסול ישראל נפגשו איתה ותבהירו לה כי בעזרת מיכתבים שהכין משרד-החוץ תוכל לבקש מהש"ר פט החוקר את אישור-הכניסה לבית המעצר.

למחרת בבוקר פנתה הסניגורית לש"ר פט-החוקר במישרו, כשהיא מצוידת ב" מיכתבים הדרושים. שם, בקומה החמי" שית של בית-המישפט, במישרדו המרווח, כשהוא מוקף בארבע מזכירות, קיבל הש"ר פט את עורכת-הדין. הם שוחחו באיטלי קית, ובאדיבות רבה הסביר לה השופט את מצבו של גומאדי.

הפרוצדורה באיטליה להסגרת אזרח זר היא ממושכת. הדבר יכול להימשך בין חודש אחד לשלושה חודשים תמימים, ולא ברור, כמובן, מה תהיה התוצאה גם אז. אך כרגע נראה שגומאדי נלחם בה"ר גירתו בכל תוקף, וינקוט בכל ההליכים נגד הסגרתו המיידית. לשם-כך פועל עבור עורך-דין איטלקי.

השופט מסר לעורכת-הדין את אישור-הכניסה לבית-המעצר, ובאדיבותו אף וידא בטלפון שגומאדי נמצא בבית-הסוהר מלכות השמים, ולא הועבר משם עדיין למקום אחר.

טיול

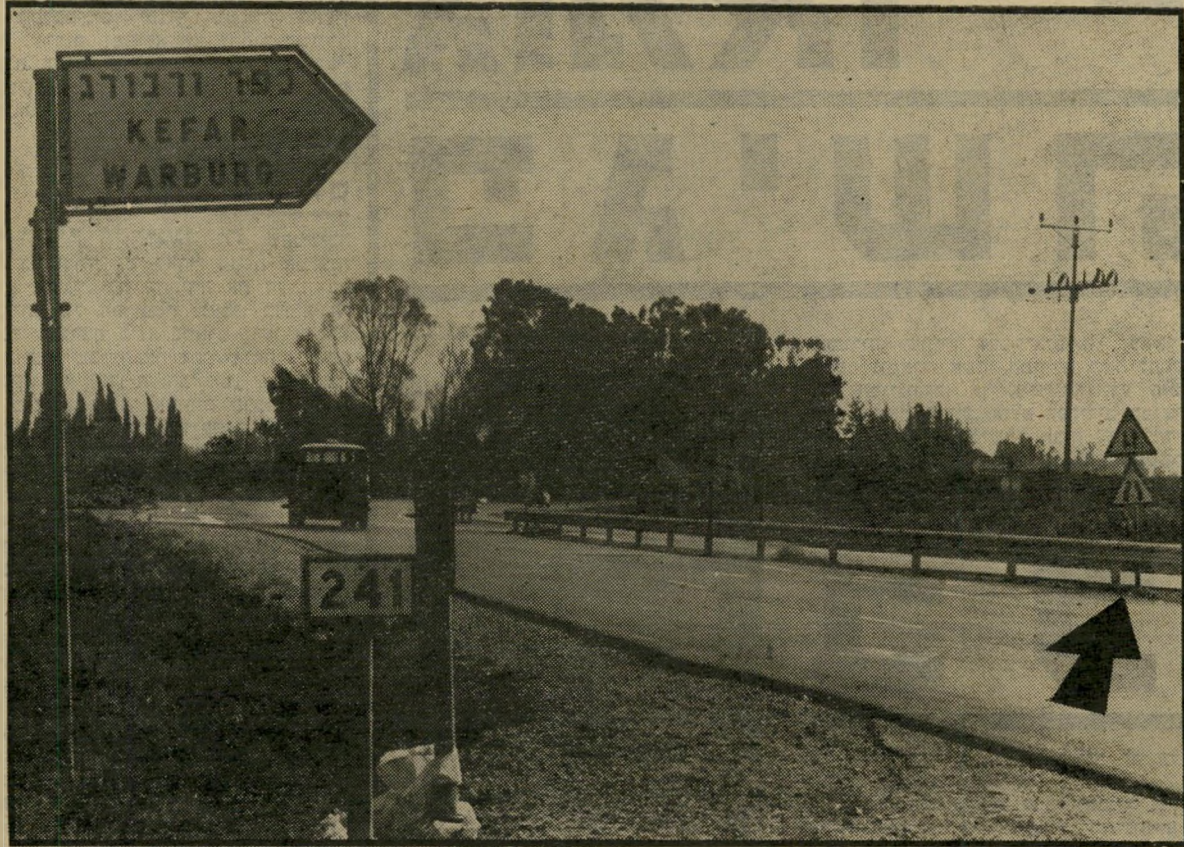
בפירנצה

חודש מאי השנה, כאשר קיבלה עורכת-הדין קפין את התיק, לא ראתה כל דחיפות בבדיקתו. גומאדי היה בתו"ל-ארץ. מדינת-ישראל אומנם חיפ"ה אותו, אבל ללא הצלחה. כתבי-האיר שום ברצו עמוס אוריון ועזר כהן, שה"ר גיש על-ידי פרקליטות תל-אביב, הוקפא בינתיים בבית-המישפט. לכן הבטיחה ע"ר לכת-הדין לגברת אהרונר כי תבדוק את התיק ביסודיות בעונת-החגים, בחודשים אוקטובר-נובמבר.

בפגרת בית-המישפט, בתחילת חודש אוגוסט, נסעה הסניגורית עם בעלה ושתי בנותיה לחופשה שנתית. היא טיילה ב"

הליצנים בסביבה קוראים לו „כביש הורביץ“. הוא הורחב ביולי כהונתו של יגאל הורביץ כשר-האוצר - בדיק עד לכניסה לכפר-מגורין

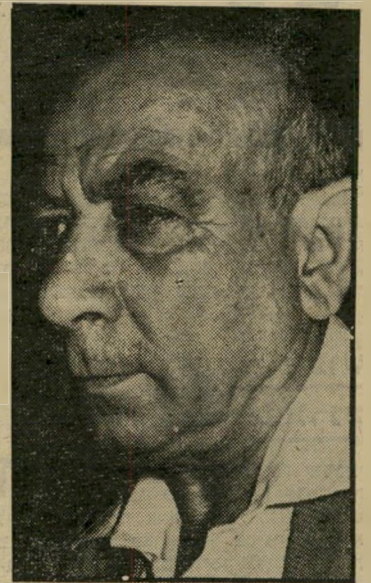
אוטוסטראה פרטית

עכשיו צריכים שר אוצר שיגור באשקלון, צוחקים הנהגים המקוריים. „שר האוצר האחרון, שגר בכפר ורבורג, אירגן את הכביש עד הכפר שלו, אבל מה יהיה עם המשך הדרך? שר האוצר החדש גר בירושלים. מי ישפץ לנו את המשך הכביש?“

לא רבים הם הכבישים בארץ שאפשר לנסוע בהם בנוחיות כה רבה כמו בכביש בעל ארבעת המסלולים, המתחיל בצומת כנות, עובר דרך הצמתים העמוסים מס' מיה וקסטינה, ונגמר בדיק מול הכניסה לכפר-ורבורג. הנוסעים הממשיכים בכיוון אשקלון נאלצים לנסוע בכביש משובש, בעל מסלול אחד בלבד, הרצוף בטלאים, ובגשרים שעליהם יכול לעבור בכל פעם רכב אחד בלבד בכל כיוון.

כביש זה הוא עורק תחבורה חשוב. בכל בוקר משתרעת בו התנועה באיטיות רבה. הוא צר מלהכיל את כל משאיות-הענק, נושאי הטנקים, האוטובוסים והמכוניות הפרטיות, העושים את דרכם בו. עד לפני זמן קצר היה הכביש כולו משובש וצר, אולם לפני כארבע שנים החלה מעצ

עדות של תמרורים

תמרורים (ראה חץ) המורים על הפיכתו לכביש רגיל בעל מסלול אחד, שהתנועה בו היא בשני הכיוונים. הכביש הצר ממשיך לכיוון אשקלון. הכביש ברוב שעות היום, עמוס כל-ירכב כבדים.

המורים על הפניה ימינה לכיוון כפר ורבורג. בהמשך הכביש, כשני מטרים אחרי הפניה ניצבים שני

שהושקעו, לדבריו, בהרחבת הכביש מסוף אזור התעשייה ועד לכפר-ורבורג. שהוא אזור מת לחלוטין, בשיפוץ הכביש עד למחנה עמנואל לפחות. תשובתו היתה: „אנחנו לא גמרנו עדיין את העבודה באזור. ישנה כוונה להמשיך בהרחבתו של הכביש. אין שום סיבה להפסיק את בניית הכביש באמצע ולקפוץ הלאה להרחבת הקטע הבא. כל דבר יסודר בזמנו. הכביש למחנה עמנואל מתוחזק על ידינו באופן שוטף, ויורחב ברגע שיהיה תקציב.“ איילת דקל

כביש מיסכן

הוא הכביש הממשיך מכפר-ורבורג לכיוון אשקלון. הכביש צר במיוחד. על הגשרים הרבים שלאורכו יכול לעבור בכל פעם רק רכב אחד. הכביש שנסלל עוד בתקופת האנגלים, הוא משובש מאוד.

סילבר, והלאה, עד לבאר-שבע. איזור התעשייה של קריית-מלאכי, שעל-פי דיברי הדובר גזית, היה הגורם להרחבת הכביש. מסתיים כשני קילומטרים לפני כפר-ורבורג. הדרך ממנו והלאה רצופה משני צידיה בשדות השייכים לכפר ורבורג ולמושב אביגדור שממולו. לעומת זאת, אל המחנה הצבאי הגדול ביותר, מח' נה עמנואל, הנמצא כחמישה קילומטרים דרומה לכפר-ורבורג, מוביל כביש צר ומי שובש. הכביש עמוס ביותר בכל בוקר. שאלנו את דובר מע"צ אם לא היה נכון יותר להשקיע את 20 מיליון השקלים

מגיעים למסקנה שאכן יש עומס בלתי נסבל באזור, אנחנו משפצים את הכביש. רק אנחנו רשאים להגיש תכנית כזו.“ הקטע הראשון של הכביש, מצומת קס' טינה ועד לקריית-מלאכי, הורחב לפני ארבע שנים עקב עומס התחבורה באזור. לטענת דובר מע"צ הוחלט להמשיך בהרחבת הכביש עד לכפר-ורבורג, מאחר שזהו אזור תעשייה, שבו עוברים כל-ירכב כבדים רבים. מצויים שם גם בסיסים צבאיים, שאלהם מגיעים בדרך כלל כל-ירכב בעלי נפח גדול במיוחד. על פי התוכנית, מתכונת מע"צ להרחיב את הכביש עד לצומת

לשעבר

שר-האוצר יגאל הורביץ מתגורר בכפר ורבורג, אחד הכפרים המשגשגים באזור.

לשפץ ולהרחיב אותו. משום מה נעצרה העבודה בדיק בכניסה לכפר-ורבורג. השמועה הנלחשת באזור מפה לאוזן מספרת, שהעבודה שכפר-ורבורג הוא מקום מגוריו של שר-האוצר לשעבר, יגאל הורביץ, היתה בין הסיבות שגרמו למע"צ להזדרז ולסיים את הרחבת הכביש בדיק עד הכניסה לכפר. גם המועד שבו התחילו בכביש עבודה ההרחבה חופף למועד תחילת תהונתו של הורביץ כשר בממשלת הליכוד.

האם יתכן שהיתה לשר-האוצר לשעבר השפעה כלשהי על קביעת מועד הרחבתו של הכביש או על הקביעה עד היכן בדיק יש להרחיבו? מאיר גזית, דובר מע"צ, מכחיש האשמה זו בכל תוקף. „אין שום קשר“, הוא אומר בלהט. „בין התאריכים שבהם התחלנו בעבודה, או בין העובדה שהחלטנו לסיימה בשלב זה מול כפר-ורבורג, לעובדה שהורביץ היה באותה התקופה שר-האוצר.“ הוא טוען שהכביש באזור הורחב בהתאם לתוכנית מיתאר ארצית, שאושרה כבר לפני עשר שנים.

„התכנית לתוספת מסלולים ולשיפורים בכבישים“ ממשיך מאיר גזית, „נעשה בראש וראשונה אחרי שאנחנו מבחינים בעומס תנועה בכביש כלשהו. אנחנו עושים תחילה תחזית מסיימת מעקב, ורק אם אנחנו

ההצטלבות

קריית-מלאכי — באר-טוביה. ה' שלט מכונן לאיזור התעשייה המקומית.

בקיץ אני עובר למונטנה.

העולם הזה

אשתו של דויד אמיגה טוענת:

הכוכב

נשא אותי

בגיל 15,

ומסרב

לפרנס

את

בתנו!"

וכב כדורגל דויד אמיגה

